

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 29. Juli 1493

De acquirenda hereditate

[urn:nbn:de:bsz:31-319110](#)

C De acquirenda hereditate.

Utrum in foro conscientie. Utrum in foro conscientie heres teneat ultra vires hereditarias. vide de hoc fide. in cōsi. xxj. vbi late dī sputat an heres possit cōveniri ultra vires hereditarias i foro cōscientie nō cōfictio inuentario. de quo etiā vide no. per bar. in. l. gerit. .j. eo. z. Jo. an. i. c. i. de vnu. in. vj. in nouella. z vi de bal. i. l. fi. i p̄n. de iure delib. z in. l. muto. j. e. z i. l. filii quez b̄stis i. xvij. col. fa. herc. z anto. d. bu. in. c. tua nos ve. vñr. z an ge. in. l. in te stituto. la. ii. C. d. tes. mi li. z in. l. i. S. bec stipulatō si cui plusq; p. l. sal. z pe. de aucha. in. c. possessor. in. iiiij. char ta. d. reg. iu. in. vj. b C Theolo gi. ADDE q̄ pau. dicit se semp du bitate d. hoc dicto bar. q̄ heres nō cō ficiē iūcta riū nō tene atur i foro p̄scie: q. l. p̄ scie obligat ad q̄ illud q̄ obligat. l. positiva q̄ facta est ab h̄bte p̄tatem ut dicunt the ologi z etiā bar. l. l. si q̄ p̄ eo de fide ius. z in alia materia. l. l. v̄ctigalita. j. d. publi. z ē adducit gl. in. c. litteris de rap. ad h̄bti r̄dēt q̄ allegata per pau. non lo quin in fo ro p̄scie: sed ciuili. An āt de iure cano nico teneat ultra vires hereditaria nō cōficiēs inuentariū bal. i. l. fi. C. de iure deli. tenuit q̄ idē sit q̄ de iure ciuili. z idē voluit. An ge. vt refert Imo. in. l. i. S. bec stipulatio. j. si cui plusq; p. l. sal. bal. th. b. viciet q̄ i ter r̄fēceclie: z suau ius ca nonicū q̄ q̄ nō teneat. Jo. an. in. c. q̄ vñr. d. vñr.

f **Ilius.** Habet p̄ facto qđ de pp̄mo est fiendum. b. d.

C De acquirenda hereditate. R̄ca.

Ex. l. sequenti.

C Quid sit hereditas: z quo iure fuerit introducra. Et an heres in foro conscientie teneatur ad debita ultra vires hereditarias. Et q̄ sit dīa iter hereditatem z bona vacantia: z qualiter hereditas acquiratur.

Urisconsultus:

i In. l. i. de origine iuris admonet nos nō incipere sine aliqua p̄fatōe z me mini anno p̄terito in lectura. ff. vete ris assumpisse auctoritatē. Pulchra sum z decora z. nunc assumo istam Migras sum sed for mosa filie hierusalem. ideo dilexit me rex z intro duxit me in cubiculum suu. In quibus verbis z. Glo. continuat rubrica. Dictrum est. S. de iure delibera di. dic vt in ea. C Quero quid sit hereditas. Rñ. urisconsultus paulus dicit hereditas nihil aliud est q̄ successio in vniuersum ius q̄ defunctus habuit: vt. l. nihil de verbo. signi. C Examinemus hoc illud non videf. pcedere. Aut intelligis de iure succedendi z hoc est falsū Nam ius succedendi habet quis anteq̄ adeat: qđ patet: q̄ transmittit quis anteq̄ adeat q̄ncū: q̄: vt. l. cum antiquioribus. S. e. Si ergo hereditas est ius succedendi. ergo quis habet hereditatem anteq̄ adeat quod cōtinet in se repugna tiaz: z ē contra tex. l. p̄cia retum. j. ad. l. sal. Aut intelligis de ipsa successionē: z tunc anteq̄ suc ce datur nō est successio: z sic nō esset hereditas an teq̄ adeat quod est falsum. Aut intelligis de ip so actu succedendi: z illa nō est hereditas: sed ē quidam actus animi z facti: vt. l. p̄ herede. S. i. J. e. Aut intelligis post ipsam successionē: z tūc nō est hereditas: q̄ post q̄ quis adiuit desit he reditas esse: z cōfunditur cum patrimonio here dis: vt. l. sed z si plures. S. filio. de vul. z pupil. z l. fi. in. fi. C. de inossi. testa. z no. in. l. i. S. veteres de acqui. pos. z vñcūq; post aditam hereditatē

z idem Voluit ang. in. l. ex testō la. i. de testa. mi. que op̄i. p̄t saluari fin ipsuz ang. in. d. S. bec stipulatio. in eo qui nō sensit 2modū ut est in ex e cture q̄ tenet loci hereditis q̄ nō fecit inuictariū ut no. bar. in. l. cētūrio. S. de vul. z pup. Itē p̄t saluari in eis q̄ succedit illis q̄ nō teneat i plus q̄ facere possint: vt i. l. sūt qdā de re iudi. z licet tale b̄ficius nō trāseat ad heredes

vt. l. q̄ tale so. ma. tamē isto casu ne deteriorios sint heredes q̄ defuncti nō tenebūt Et circa p̄di dicta abb. S. filio. lxxij. in scda pte cō filij tenuit q̄ in foro p̄scie nō teneatur q̄ cōtentū credis in oib; bus euz ibi nō trāctetur nisi de preiu dicio suo: vt in. c. signi. casti de bo mi. z. c. si q̄ suadente de penis. in foro aut iudi ciali ecclesia stico tenetur nō cōficiēs inuictariū ultra vires hereditarias ē si sit cleris cus. z dicit q̄ gl. q̄ leg tur. Jo. an. i. c. i. de testa. tenuit q̄ ēt ecclēsia tene atur. q̄ ipse nō legatur. S. in oib; alij pcedat z q̄ leges loquē tes de inuē tario habe ant locū de iure canonī co dīc vide ritex. i. c. ray naldus i. fi. d. testa. z ibi dicit q̄ ita cōter tene at doc. lat. ibi vide. q̄ nul lā facit vñcti onē.

c C Bōa va cātia. De q̄ aliqd dixi i l. ex facto. S. fi. in. ij. char ta ad trev.

appellatur hereditas impropria locutio est: vt ibino. Respondeo neutro dictorum modorum intelligitur facta dissimilitudo. nam predicta se rese runt solum ad successionem hois dissimilitudo log tur de successionē iuris. mortuo enim testatore succedit quoddam ius quod vocat hereditas z personā defuncti cōtinet in omnibus iuribus q̄ defunctus habuit: vt. l. hereditas in multis. j. de acqui. re. do. z. l. mortuo. j. de fideicom. lib. z illud est ius qđ appellatur b̄ditas: vt. l. i. S. fi. S. de re. diui. Illud est ius q̄ per additionem acqui rimus: z iste est verus intellectus illius. l. licet gl. ibi. z. j. de bo. pos. l. iij. S. hereditas. videaf aliter intelligere. C Secundo quero quo iure est introducta hereditas. Evidetur q̄ de iuregētiū. naz omnes gentes isto iure vtun. transmittunt enīz hereditates suas ad posteros: z hoc habemus in veteri testamento in pluribus locis. C In cōtrarium q̄ sit de iure civili romanorum tantum est tex. in decretis di. i. S. ius quiritum. facit de verb. signi. l. obuenire. z. l. tutelas. in prī. de ca pi. dimi. z quod no. j. eo. l. iij. z. C. de acqui. pos. l. i. z hoc apparet: quia deportati qui non sunt capaces eorum que sunt iuris civili nō sunt capaces hereditatis. vt. l. i. C. de heredi. insti. z illud est verum q̄ hereditas dicto modo sūpta. l. ius quoddam quod succedit in omnibus bonis q̄ defunctus habuit est solum ciuium romanorū z nullius gentis alterius. C Et ex hoc sequitur decisio vnius questionis quam decretiste z theologi formant vtrum in foro conscientie heres teneatur ad debita ultra vires hereditatis. Respo deo q̄ non: q̄ in foro conscientie nō assumitur isto modo quo sumitur de iure ciuili: z ideo nō tenetur nisi quatenus patiuntur hereditatis fa cultates. Ita tenet Hostiē. in summa de test. S. penul. ver. quid si bona z ita tenet Joan. an. de vñr. c. q̄ q̄. lib. vj. in nouel. Idem tenent theologi vt vidi in multis sententijs eorū. C Et ex hoc apparet aliud que est differentia inter hereditatez z bona vacantia. Respon. q̄ si succedit in vniuersum ius z. tenet ultra vires hereditatis sed quādo quis capit sub hoc nomine tanq̄ bo na vacantia non dicitur in hereditate succedere vt. l. iij. S. eadem constitutio de fideicom. l. i. cuz glo. ibi posita: z ideo non tenetur ultra vires hereditatis: vt. l. i. S. an bona. z. l. non possunt. de iure fis. C Tertio quero qualiter hereditas acq ratur. Respon. duobus modis. Aut facto hominis. aut ipso iure. si facto hominis z hoc ē tri pliciter vel de iure ciuili. vel de iure pretorio. de iure ciuili z hoc vel per additionem z habemus istum titu. z de hoc loquitur rubrica dum dicit de acquiren. here. vel per restitutionem trebel lianicam: z habemus titu. ad trebel. vel per bo pos. inductam a iure ciuili z habemus titulum vt ex le. vel senatusconsul. bo. pos. detur. C Ex predictis ergo habes q̄ aliud ē hereditas. aliud ius acquirendi. aliud ipso actus acquirendi. C Secundo modo acquiritur ipso iure: vt in suo herede z necessario. vel in necessario tantu. sed quia heres suus: z necessarius habet a pretore. beneficium abstinenti ad hoc: vt in effectu dicatur heres est necesse q̄ illam acquisitionem a iure introductam acquirat: hoc est approbat qđ fit per immixtionem: z de hoc loquitur rubrica

dum subdit. et de admittenda hereditate: ut habes per d. sed prout habes sine d. debet intelligi. i. de perdenda seu repudianda. Tractat enim hic titulus tam de acquisitione seu q̄ de repudiatione hereditatis. Tractare enim hic pro declaraanda materia huius titu. quatuor intendo p̄n cipaliter. Primo de iure seu potestate acquirendi hereditatem. quod dicam in l. i. potest. j. eo. vbi glo. ponit. Secundo de ipso actu acquirendi hereditatem. quod iuriscon. examinat in l. p̄ herede. per totam. i. j. eo. ego tractabo in l. gerit. j. eo. Tertio utrum hereditas non adita transmittatur. quod tractabo in l. ventre. j. e. Quarto utrum hereditas pro parte haberi et pro parte repudiari. et in hoc passu glo. extendit se multum in l. quidam enelogio. C. eo. quod Dy. tractat in l. i. j. e. tamen quia illa materia fundatur ex multis. ll. huius titu. ut prius videatis leges tractabo eam in l. i. f. j. eo. vide glo.

Ex. l. sequenti.

Can adeundo partem acquiram totum. Et quid partem repudio et partem deferaz: et an repudiando partem videatur alias partes repudiare. Et que sit ratio q̄ aditio partis trahat ad se totum non autem repudiatio. An autē in legatis idem sit q̄ in hereditate. Et cujusquis tibi apponit quantitatem florenorum dicens se velle tibi donare et tu accipis solum partem: an possis postea petere totam quantitatem. Et an ille possit repetere illam quantitatem dicendo q̄ non potuit partem acceptare.

q. Ut totam. Editione partis test queritur sive simul sive discretis partibus hereditas deferatur. hoc dicit. cum l. seq. diuide. Prima pars loquitur quando hereditas fuit delata per partes pluribus: sed per repudiationem deuenta est ad unum: et hoc sim primam glo. que in prima. l. ponit casum per l. i. testamento. C. de impu. et ali. substitu. Secundo quando hereditas per partes fuit delata unius. secunda pars est in l. ii. Uel aliter et melius. Primo loquitur quando hereditas tota fuit delata unius sine distinctione partium. Secundo unius per distinctionem partium: et ista est secunda lectu. gl. in l. i. que est verior et magis applaudit litterae. Ad evidentiam scias q̄ naturaliter: et de iure est q̄ unam rem quis non posset tenere in manibus pro parte existente unitate ut l. vulgaris. in principio. j. de furtis. et l. an pars. j. pro derelicto. Sed dividendo unitatem et frangendo res posset partem abscire et partem tenere: ut d. ll. Hoc premisso pone casum in terminis. Alicui est delata hereditas in totum. quero an possit pro parte agnoscere et pro parte non. Respon. iurisconsul. q̄ non: non enim potest eam scindere et scindendo partem habere. vide text. Sequitur l. sed et si quis. Sed quero quid si testator eam diuisit et scidit per partes et relinquit ptes unius utrum possit quasdam partes adire et quasdam repudiare. Et dicit q̄ non. hic dicit vide litteraz ratio in prima. l. est: quia hereditas non est hereditas ante q̄ adeat: ideo non potest eam scindere ratio in secunda. l. est quia lex multum pro incōtinenti habet q̄ illa persona que representata est in hereditate representetur pro parte tantum. et pro parte non: et ideo legislator introduxit q̄ p̄ additionem partis in quantum potest per adeundem videtur esse aditum de ipsa hereditate: ut hic. et in l. ex asse. et l. si solus in p̄n. j. eo. Opp.

j. e. l. si solus. ver. item si servus. Sol. dicit glo. hic quando deferuntur plures partes unius per se ibi quando per alium. Istud est verū si primo quis adiit partem sibi delatam per se: tunc non acquirit partem delatam per seruum vel filium ratio quia non potest ipse solus sua voluntate acquirere: sed requiritur consensus servi vel filii q̄ potest non consentire: ut l. cum proponas. C. d. heredi. institu. et l. si quis mihi bona. §. iussum. j. e. Sed si primo sibi acqueret partem sibi delata per seruum seruo adeunte ex iussu suo tunc statim acquireretur sibi altera pars sibi delata: quia potest sua voluntate sibi acquirere: ut l. si ego. j. eodem. Item q̄ sunt plures partes mihi delatae per me aditione unius acquirō totum si possum. si non possum secus ut si essem institutus in parte pure: et in parte sub conditione: ut l. si te solum. §. de heredita. instituen. Remaneat ergo firma regula quam dedi in summando. scilicet per aditionem partis totum acquiritur quod potest sive simul sive separatim difera tur. Quero utrum adeundo partem acquirā totum. glo. dicit q̄ sic: ut l. e. l. ex asse. et intelligitur glo. etiam si statim dicam partem adeo partem repudio. et quod sic intelligit patet ex eo qd postea querit. Quid si partem repudiatur: partes desert. Iac. de are. isto casu dubitabat: quia illa verba videntur tenere repugnantia: et sic actus vitietur: ut l. vbi repugnantia. j. de regu. iur. puto q̄ glo. verum dicat nec contineant repugnantiam: ut patebit ex infra dicendis statim. Hico ergo q̄. quando q̄ heres adiit partem: et utrum plus deferatur sibi ignorat: et dic ut l. ex semisse. j. eo. Quandoq̄ scit plures partes sibi deferri et tunc si quidem unam partem adiit et de alia nil dicit est heres in totu. quod potest: ut l. si ex asse. j. eo. si vero adiit unam partem: et alias partes repudiavit: tunc similiter est heres in totum ut hic. sim glo. probro quia posito quia repudiatione valeret in partibus repudiatis tamē per ius accrescendi in totu. succederet: nec continet repugnantiam si repudio ex institutione et volo ex iure accrescendi: ut in l. si tu ex parte. in f. j. e. et nota. in l. nec is. j. e. Sed si poneret q̄ renunciavit iuri adeundi et iuri accrescendi. adhuc dico idem qd est heres in totum. Ius enim accrescendi nō est psonae sed portōis. ut l. si ticio. §. i. §. de usufruc. et l. si totam. j. eo. et sic persona ei iuri renunciare nō potest: et hoc est quod dicitur q̄ res accrescit in iustis: ut C. de cadu. tol. l. una. §. is igitur. Item dico q̄ si ipse diceret adeo istam partem. ita tamen q̄ mihi ex hoc non obueniat alia pars aliquo modo seu iure non valeret per l. i. §. i. §. si usufruc. peta. Sed si dicta verba proferret conditionaliter adeo illam partem si per banc alia mihi non accrescit aliquo iure: tunc aditio non valeret: et hoc casu esset vera op̄. Ja. de ra. quia est facta sub conditione de presenti que deficit in l. cum ad presens. si certum peta. Ad idem. l. actus legitim. j. de regu. iur. Secundo quero quid si partem repudiatur utrum videatur alias partes repudiare. Glo. sentit q̄ non et probatur in l. si solus. in principio. j. eo. immo repudiatione partis nihil valet. Sed contra q̄ vult unum vult aliud sine quo illud esse non potest: ut l. nec is. §. primo. et l. illud. j. eodem. ergo repudiando partem videor repudiare omnes alias sine quarum repudiatione illam repudiare non possum. pro hoc in l. si quis. in. §. differencia. de acquirendi. possessio. et quod ibi nota. per Dy. et alios super gl. s. habendo p̄ derelicto

dñium uideor relinquere possessiōem sine qua dñium p derelicto haberī nō pōt. Rūdeo si vno iure repudiē tñ possū illā ptez alio iure habere s. per ius accrescēdi. et tō dicitur illa repudiatio nullius effect⁹. uel possuz dicere ut glo. h̄ videf sentire q̄ illa regula quādō q̄s vult vñū et c. log⁹ quādō q̄s vult aliqd acgrēdo. sec⁹ si repudiādo ad qđ facit qđ no.in.d.l. si q̄s s. differētia. p gl. l̄ illa op̄i. teneat ibi cōiter. Quero q̄ est ratio q̄ aditio p̄tis trahit ad se totū non aut̄ repudiatio p̄tis. Glo. dicit q̄ est fauorabilior: et satis bona rō tamen assigno meliore. Illud qđ est aliqd positivē recipit augmētuz. illud qđ nihil est non pōt augmētū recipie: ut l. adeo. s. q̄ si toto j. d. acq. re. do. et qđ no.in.l.i.s. de iudi. Adō ad p̄positū adire h̄ditatē p̄ parte ē aliqd acqrēre et ponit aliqd in p̄sona acgrētis. iō trahit ad se aliud ut dictū ē. repudiatio h̄o nil pōt in repudiā te īmo priuat: iō nō trahit ad se totū. C Querit glo. qđ si p̄tē repudiāt et aliarū aditionē defert. Dic ut i glo. C Querit gl. qđ in lega. Dic ut i glo. et tertia glo.l.i. Glo. ponit duas regulas et unā exceptionē a q̄libet regula. Dic glo. in legato vni⁹ rei est idē: q̄a nō pōt acgr̄i p̄ parte: et p̄ pte repudiari. Et uerū dicit. rō patet: q̄a statē unitate nō pōt fieri diuisio. nā nō pōt diuidere legatarius hereditatē testatoris. Dicit glo. fallit in herede legatarij: ut l. legatari⁹. j. de le. i. et est bona exceptio. rō q̄a iter h̄fdes p. l. xij. tab. ē diuisuz ius legati: ut l. i. C. si cer. pe. merito pōt he res pro pte agnoscere p̄ pte repudiare: nec ē in legato illa cōueniētia q̄ ē in hereditate. s. q̄a non rep̄sentaret p̄sona in totū: q̄a ē legatis nō cadit. Segut in gl. alia regula. s. si plura legata sūt p̄test vñū amplexi aliud repudiari. Ista ē bōa regula cessat enī in his rō que ē in h̄fitate qđ p̄ ples p̄tes defert. Ponit glo. exceptionē nūf onus ēēt iūiūctuz unī legato: alteri nō: ut l. i. ex duob⁹. j. de le. ii. bona exceptio est q̄a ē eadē rō q̄est in hereditate. s. vt illud on⁹ in totū subeat. C Querit glo. qđā uoluit tibi donare et posuit ante te magnā q̄titatē florenorū dicēs se donare tibi totū et tu accepisti partē. et postea penite te et dicis q̄ agnoscēdo ptez uideris agnoscere totū: et sic uis petere totū. Ille ex aduerso dicit q̄ nō potes p̄ parte acceptar: et iō vult a te repete re qđ accepisti. q̄rif qđ iuris. Et uidef dicēdum idē qđ in legato: q̄a legatū est donatio: ut l. legatū. j. de le. ii. Cōtrariū puto p̄ illa p̄ba quā acceptauit valeat p̄ alia nō possit aliqd dici: ut l. i. s. si stipulāti. j. de p̄. ob. et ar. l. fancim⁹. C. d. do na. Nō ob. qđ dicif de legato: q̄a legatū ē qđaz dispositio pfecta⁹ ab ipso testatore. et sic eo mortuo q̄sūtum ē ip̄i legatario dñium vel saltē obli gatio. nō ergo pōt repudiare pro pte illud: ut l. an ps. j. pro derelicto. s. donatio ē cōtract⁹ qui nō pficiſ nūf cōsenſu duoz tñ anteq̄ cōsentiam possū ipedire: ut nō pficiſ nūf in certa pte cū ex hoc donās nō ledaf nec donatari⁹: ut l. i. s. si sti pulāti. j. de p̄. ob. C Quero qđ si aliqd deferat alicui ex l. dispositio non iure h̄fitaro: an poterit p̄ pte agnoscere. Lerte nō: ut l. iii. C. d. oī agro. defer. li. xi. C Ex p̄dictis potes distigue re cū aliqd deferat alicui aut a testatore aut a l. si a testatore aut iure legati aut iure institutiōis.

q **Gandiu.** Seip̄am summat. q̄tū t̄ps pōt iſtitut⁹ adire. Dic ut i gl. Cōp. de. l. pater de h̄fdi. iſſti. So. glo. hec regula fallit in casibus q̄ ponūtur in glo. Lerte in caſu. d. l. p̄. uerū ē q̄ fallit in alijs uero nō ut in

eis videbitis. Aduerte tñ q̄ ista. l. d̄ intelligi q̄ diu p̄mus pōt adire de iure cōi. Si enī pōt adire p̄ restitutiōem tūc substitut⁹ nō expectabif si ue sit restitutio q̄ cōcedaf per p̄tore uiuentē: ut l. iii. s. i. de fideicō. l. i. siue cōcedaf iō iure: ut l. i. si. de repu. here. et qđ no. in. l. i. C. de iur. et fac. igno. et l. si q̄s su⁹. de iure deli. Alia dicēda sup̄ bac regula videbitis. j. e. l. q̄diu.

olle. Hec regula formaf h̄ nega t̄ iue. l. i. is pōt. j. e. ponitur affirmatiue quā repetā ibi: et ibi exami nabo hanc regulā.

Ex. l. sequēti.

C Notari⁹ q̄l̄ scribere debeat aditionē factā p̄ mutū et quār̄ testes possint testificari q̄ mur⁹ uo luerit adire.

Atum. Seip̄az summat. ratio nez hui⁹. l. assignat glo.

C Mo. fm glo. q̄ nō sufficit voluntas sola in aditione: nisi declaref per actū. quidam moderni cōtra vt refert L. y. in. l. potuit. j. e. dicā in. l. gerit. j. e. C Querit glo. vtrū mutus et sur dus possit iubere aliū adire. Dic ut in glo. et bñ. C Oppo. extra glo. M̄urus et surdus regunf cōſilio curatoris: vt. l. i. in. fi. cū. l. se. depositi. et j. de cura. sur. in rubrica: et in l. i. in. fi. de munerib⁹ et hono. ergo nō possunt adire sua sponte: vt. j. pxi. s. So. quidā sunt q̄ ppter hoc impedimen tu efficiunt nō capaces intellect⁹: et isti p̄ se non possunt facere sine curatore sicut pupill⁹ nō possunt sine tutoris auctoritate. Quidā impedimento nō obstante intelligūt et isti possunt oīa gere re: vt. l. discretis. C. qui testamē facere possunt. et l. de bo. pos. fur. cōpe. tex. est qui facit hāc distinctionē in. l. seruo inuitō. s. si pupill⁹. j. ad tre. qui tex. est singularis ad hoc. C Quero aditio ne facta p̄ mutū qualiter scribat⁹ notarius. Rū. si notari⁹ per se intelligit mutū nutu secure pōt scribere q̄liter talis mut⁹ nutu adiuit h̄fitatez: vt. l. si nutu. j. de le. ii. Non enī h̄z necesse notari⁹ scribere oīa verba et oēs actus p̄bentū. sus ficit enī si scribat efficiūt iuris nā sufficit q̄ scribat talis fideiūſſit p̄ tali: vt. l. sciendū. j. de ver. ob. l̄ ad illud multa verba requirant. Si vero p̄ se nō intelligit adhibeat aliquē vicinuz vel cōlanguineuz tanq̄ p̄ iterprete: vedit dictū talē facientē signa et nutus p̄ que h̄fitate adire volebat: vt. l. si. in. fi. de. ver. ob. S̄ qualiter hoc p̄baretur p̄ te stes et hoc est maius dubiū cū ipsi debeat depone re de eo qđ viderūt nō de effectu quē ipsi iudi cant: vt. l. qui testō. in. fi. s. de test. et l. i. in. prin. d̄ his que in tes. delen. et l. testium. C. de testi. Rū. siquidē testes essent p̄sanguinei vel alias dome stici sufficeret q̄ deponeret simpliciter se vidisse talē mutū facientē signa et actus p̄ que et quos significabat se velle adire h̄fitate. tales enī p̄ sone p̄lumunf scire actus et p̄suetudines muti et ipm intelligūt: vt. l. octau. j. vnde cognā. et C. d̄ in integrū restit. l. de tutela. finautē effent extra nei: tūc debet deponere nominatiz d̄ signis hoc modo. vidi talē mutū digito ostendere domū et res h̄fitarias: et postea strigere barachia ad se. ppter qđ intelligimus eū velle illas res ad se pri nere. et enī vtile et q̄nq̄ necessariuz vt circa hoc adhiberent alij testes p̄sanguinei et domestici q̄ dicerent q̄ p̄suetudo muti eēt hec q̄ talia signa vellent hoc significare.

Ex. s. sequenti.

C An mulier et alij q̄ pp̄ iſcilitatē p̄hibēt obli

b Titus
m oīa ge
rere. ad
de Bar. q̄ t̄
cōtrariū i. l.
i. in pn. d̄ q̄.
ob. et uid. ibi
oīo q̄ dixi.

c Qualiter
scribat. de h̄
uide p̄ bar. f
i. mutuz. de
le. iii. et p̄ An
ge. i. l. ite; q̄
. d̄. de pac. et
per bal. in. l.
si peter natu
ralis. d̄. ar
bi. et in. l. mu
tus. in pn. d̄.
de p̄cu. p̄ an
ge. in. l. ex fa
cto. in pn. de
vul. et pup. et
p̄ bal. in. l. di
scritis qui te
sta. fa. pos. et
et uide q̄ dixi
in. l. i. in pn.
de ver. obli.

d C Secure.
ADDE q̄
Bal. hic ipu
gnat bar. q̄
quemadmo
dum requiri
tur qđ testis
deponit q̄ d̄
ponat p̄ unū
et qnq̄ sensi
bus corpore
is q̄ sensu ex
p̄mar. l. q̄ te
stamētū. s. h.
. d̄. de te. l. te
stamētū. v̄. s.
sub p̄ntia. C.
de te. s. si aut̄
absint i. auē.
d̄ here. et fal
ita d̄ eēt i ta
bellōe et sicut
testis d̄ dpo
nere: ut. s. eo
modo tabel
lo d̄ cōfice
re instrumen
tu⁹ altero ex
duobus. s̄. b̄.
s. uisu vel
auditu: ut
no. glo. in. s.
oportet in s̄.
nō alias i. au
tē. de instru
cā. et fide. et
no. io. an. in
adi. spe. in ti
de istro. cau.
in rub. bal. in
auē. s. nouo
iur. C. sicer
pe. et q̄ h̄ fit
ueritas t̄z io.
an. in ti. d̄ in
stro. edic. s.
restat v̄. s. sub
qua forma.

gari ex forma statutorum possint hereditate adire.

Eum cui lege.

C. de bereti. l. maniche os. Dicit glo. intellige de eo cui interdicis bonis a iudice pp. pdigitalitate: ut. l. i. s. de cur. fur. secus si ppter delictum interdicis alege: ut in cōtrario. idē dico si aliqui interdicis administratio a lege nel a statuto nō ppter delictum: s̄ ppter ibe cilitate cōsilij: ut sūt statuta cōiter p italiā: qā dicit q̄ mulieres nō possunt obligari sine cōsen su cōsanguineorū: tūc enī poterit adire hereditatē ut hic. nō simplē: s̄ cū sotēnitate statutorum ut dicaz statiz pba in. l. more. j. e. C. Opp. de l. furiosi. j. de re. iur. So. pdigi nulla uolūtas ē. s. in alienādo ut ibi. sed in acgrendo sic: ut hic. dū tū interueniat auctoritas curatoris: ut. l. cum qdam. C. de admi. tu. Ita dicit glo. et bene. Oppo. ad hoc si hic tractas de acgrēdo: ergo nō re qritur curatoris auctoritas: ut. l. is cui. j. de ob. ob. Glo. nō soluit. Ja. de are. dicit q̄ bene si eēt acq̄sitione simplex q̄ nō posset eē dāno sa pcederēt cōtraria. s̄ acq̄sitione hereditatis posset eē dāno sa. ergo reqritur curatoris auctoritas: ut insti. s̄ aucto. tuto. s̄. neqz.

Ex. l. sequēti.

Quare filius. sicut uoto nō obligas eodem mō nō obligas aditioē. Et que sit rō q̄ in adicie one h̄reditatis b̄beat pcedere iussus. i. bono. pos sel. et trebellianica restitutiōe sufficit ratihabitio sequens. Et an filius absqz iussu patris possit repudiare hereditatem.

Uī in aliena.

Hereditatem quoqz mō delatā fili⁹ adeudo nō obligat p̄tem nisi pcedat iussus. sed in bo. pos. sufficit nisi ratihabitio subseq̄t. h. d. C. Opp. C. d. bo. q̄ li. l. fi. dīc gl. bodie adeudo fili⁹ sūi iussu p̄is obligat se: ut ibi. oī n̄ obligabat se: ut. l. fin. j. q̄s or. i. bo. pos. ser. nec ēt p̄fēt: ut. h. C. Opp. fili⁹ ex oī cā obligatur pterq̄ i. mutuo et uoto: ut. l. fili⁹. j. d. ac. et ob. q̄re ergo nō obligas adeudo. R̄i. uotū dī quasi volūtū. filius. ergo nō obligas uoto. h̄ est simplici volūtate. sed h̄reditatis aditio cōsistit in volūtate simplici declarata p̄ aliquē actuz ut. l. p̄t. in. p̄n. t. l. p̄ herede in. p̄n. j. e. iō nō obli gaf: q̄ p̄tinef sub illa exceptiōe pterq̄ in uoto et i agnitioē bonoz. possessiois. codē mō dī quis obligari uoto magis solēnizato: q̄ op̄z q̄ illud uotū fiat corā iudice et per iudicē approbef di fernēdo oīm. bodie sufficit agnitio sola: ut. l. fi. C. q̄ admit. ad bo. pos. iō filius fami. nō obligas agnoscēdo bonoz. boſ. fm ista tpa. Idem in trebellianica restitutiōe. nā licet h̄is restituat h̄reditatē mibi tū creditorib⁹ et legatariis ego n̄l facio: sed ex hoc solo q̄ accepta restitutiōe hereditatis obligor: ut. l. i. s. i. j. ad treb. C. Sed q̄ro q̄ est rō q̄ in aditioē h̄reditatis dī pcedere iussus: in bono. pos. et trebellianica restitutiōe sufficit ratihabitio sequēs: ut hic et l. suo iūito. in p̄nci. j. ad tre. R̄ideo glo. tāgit i. l. i. C. q̄ admit. ad bo. pos. tu dic clari⁹. aditio h̄reditatis ē de iure ciuili mere. nā de iuregentiū uel diuino nō reperis q̄ qs nuda volūtate obliges nisi deo: s̄ hic nuda volūtate obligas. ergo est mere iuris ciuili: ut dī p̄ in rub. s̄. e. sed de iure ciuili est patria p̄tās: ut. l. nā ciuili. s̄. de his q̄ sūt sui uel alie. iur. s̄ ergo ius ciuile fili⁹ nō est p̄ atis sue. nō ergo dī b̄fe p̄tātem nisi p̄ admittat: merito ergo op̄z q̄ p̄ce dat iussus p̄is seu p̄missio: ut. l. fi. q̄s. s̄. iussu. j. e. q̄ ratihabitio nō sufficit cū n̄l repiat factum cū nulla uideas uolūtas. ergo ratum habere nō

p̄t. sed in bo. pos. nō considerat adeo solēnitas iuris ciuili. p̄tor enī uocat ad hereditatē inspe cta naturāi cā: nec curat utrū sit agnatus uel co gnatus emācipatus uel suus. ideo v̄f aliqd sc̄m naturaliter: merito p̄t ratū haberi: ut dicit glo. i. l. i. C. q̄ admit. ad bo. pos. eodē mō in trebellia nica restitutiōe gero aliqd negociū cū herede restituēte: ut cū ego agā saltē tacite ut satisfaciaz creditorib⁹ et legatariis: s̄ abūtibus. l. enī de iure ciuili mero ante senatus cōsultū treb. illis abūtibus n̄ obligare: q̄ alteri stipulari tē. tū obliga b̄f naturaliter: ut. l. stipulatio ista. s̄. alteri. j. de ob. ergo erit aliqd actū: merito p̄t ratū haberi. sed aditio h̄reditatis in sola uolūtate consistit ut dixi. C. Quero nūquid fili⁹ possit repudiare hereditatē absqz iussu p̄is. H̄odie cōstat q̄ sic: ut. l. cū nō solū. C. de bo. q̄ li. sim tpa harū legū nō: ut. l. is p̄t. t. l. is qui heres i. f. j. e. sed ibi nō df q̄ iussus nō dī p̄cedere s̄ regrā volūtas: s̄ hoc p̄ba in. l. iulian⁹. j. de le. i. i p̄ma charta ubi op̄tio q̄ est actus cōsistit in simplici volūtate nō p̄t fieri per filiū nisi p̄cedente iussu et op̄tio aliqd repudiatiōis cōtinet. Nā optādo vñ repu dio ceteros. dices tu ista uidetur cōtra legē. nāz ratihabitio cōsistit in simplici volūtate: nec req̄ri p̄is p̄ntia: ut. l. p̄poni⁹ scribit de ne. ges. tū filius. p̄t. ratū h̄re sine iussu etiā p̄is: ut. l. i. j. i. f. s̄. so. ma. t. l. si sine. s̄. i. j. rē. ra. ba. C. Pro cu ius declaratiōe scias q̄ istoꝝ actuū cōsistit in libera volūtate qdā sūt magne auctoritatis: ut testamētū et codicilli per q̄ sola uolūtate disponi mus in alios: et ista nō possunt fieri p̄ filiūsa. etiā p̄f volēte uel iubēte: ut. l. q̄ in p̄tāte. f. de testa. Quidā sunt actus etiā solēnes s̄ nō tū: vt aditio hereditatis p̄ quā etiā quis obligas his qui mil sciunt de hoc et obligant sibi alios q̄ erant ante obligati: et iste actus nō p̄t celebrari nisi p̄cedat iussus ut hic. t. d. s̄. iussu. in bo. pos. et trebel. restitutiōe sufficit ratihabitio p̄ rōnem quāz dixi. Quidā sūt actus per quos qs obligat se tātuꝝ: ut uouēdo se deo: et in istis sufficit sequens auctoritas nec reqritur q̄ p̄cedat iussus: ut. l. si q̄s rē. s̄. uoto. de polici. Quidā sūt actus q̄ con sistit in uolūtate p̄ quos qs nec aliū obligat sibi nec se alteri: s̄ per illū actū ex alio actu cōtingit obligatio et ratihabitio. nō enī orī action ex ratihabitio sim uerā op̄i. s̄ ex negocio gesto quod ad nos trahis p̄ ratihabitio: ut. l. si pupilli. s̄. itē q̄rī. de neg. ges. et ibi dicit tex. et in isto actu n̄ regrā auctoritas nec cōsensus p̄is. pbāt per simile: pupillus nō obligas sine auctoritate tutoris tū p̄t implere cōditioē per quam purifīca tur actus: vnde obligas: ut. l. cōditioib⁹. j. d. cōdi. et demon.

Ex. s̄. sequenti.

C. Ex cursu tēporis nō inducit aditio: s̄ presumū p̄cessisse. et idē est in bo. pos. Et an ex actu qui fieri nō p̄t citra nomē h̄reditatis si fiat a p̄f act⁹ cōsentiente filio nō p̄cedēte iussu iudicaf aditio. Et ex patiētia. x. annoz. p̄sumū fuit⁹ cōstituta si allegēt s̄ habeat cāz dīcōtinuas.

Sed et si non adierit.

Ex dīr nitate tpiis presumpūf oia solēniter acta. hoc dīc. C. No. ipm sumariū: vñ scire debes q̄ ex cursu lōgi tpiis nō inducif aditio sed p̄sumū q̄ p̄cessit tō tex. dicit credēdū ē adiūsse tē. simile i. l. cū de in rē uerso. s̄. de usur. et ex hoc habes practiā. de bes enī allegare q̄ p̄cessit iussus p̄is et secuta ē aditio fili⁹. Et ad hoc pbādū potes facere posi tōes q̄ p̄t tenuit. d. bona p. x. annos filio p̄ste

C. Sed et si adierit. vide bal. in. lāj. an vi. col. de h̄ deudo. AD DE q̄ p̄p̄ bar. facit. l. q̄ cung. C. de apo. pu. l. i. cōtēt p̄ kru batur in. l. i. .C. qui ad mitti.

CSustineo glosas. bal. et ang. hic tenet contra bar. et addit. bal. in. l. i. vij. col. C. qui admitt. ADD E. q. raph. cu. cu quo concordat Ro. distinguunt q. aut app. istu q. itinerabat p. sedu. logo tpe me patiente itinerasse tunc volens uti seruitute et tunc pcedat op. bar. hic. aut itineravit non tanq; utes fuitute; et tunc hz per logu. tpe itineravit non in pot. allegare fuitute. q. actus non in opera.

ri circa id q. non fuit exer. citiu. alle. l. i. h. iul. el. pmo. j. d. iti. actu q. p. et dicit aler. q. h. e. cordia fuit L. y. in. d. l. si certis annis p. quo face re die q. no. bar. in. v. co. l. in. l. c. de in. r. v. s. d. usur.

bC Si is qui morte patris Et hec debet esse no. cōtra infideles. p. curatores. b quo uide p. bar. in. v. l. q. keru. de iter. ro. ac. v. d. bac materia bar. in. l. post dot. in. fi. ii. ii. col. so. ma. et uide oino que dixi. i. l. i. h. iniciatio in. vi. col. de ope. no. n. et uide no. l. si uetri in. fi. de priu. credi. qd si velicu post mādatū fecuti. uide an ge. de are. in tractatu māle. in. v. sem proniu. man dator. in. fi. iii. col. AD DE. q. pau. b ca. i. eo. q. bar to. dicit si p. cedat māda tu. de aliquid faciendo et po ste facias hz nō expmas noie mādatis illius mādato tñ facere uideris.

Ex. S. sequenti.

CSi pcedit mādatū de aliqd faciendo: et tu facias hz nō expmas noie mādatis illius mādato tñ facere uideris.

Si is qui. Qui iussu alteri adiit psum si iussu credat valere: sec si sciat inualidu vlsine iussu adiit. b. d. tres ptes hz ut in gl. pone casuz fm. vlti. lec. gl. et uera. als exaiabo ifra. **C**Op. de pmo rño ad tertiu. dicunt qdā pncipiū loqf i errate: finis in dubitate: qd gl. repbēdit et bñ p. l. fi. C. de cōdi. inde. Ellij dicit q. pncipiū loqf in errate in facto: finis in errate in iure. Ista casus positio nō est ha: qa error iuris uel facti qf tu ad hoc nō vñ attēdēdus: ut. l. i. in pn. j. de le. iii. **C**Preterea ignorātia facti supina et ignorātia iuris id ē ut. l. regula. de iur. et fac. igno. iō gl. dicit tertio mō et bñ. Ex q. distingue ut habes tex. et glo. Aut ille q. dubitat errat in iure uel facto: ut si filius. adiit pcedēte iussu: et tunc in dubio si vñ uelle qre re sibi: nisi aliud appareat ut hz i pn. Aut sit illu iussu reuocatum tacite vñ expsse et vñ uelle qre re sibi: ut in scđo rño. et sic nō pcederet scđm rñsuz. si ponem⁹ filiu ignorare morte patris psumere eni adiit ex pcedēte iussu. aut adiit nullo pcedēte iussu et vñ uelle p se: ut in tertio rño. et ex pmo rño. **C**No. diligēter q. si pcedit mādatū alicui⁹ de aliquo faciendo et tu facias postea. hz nō expmas facere te noie illi⁹ tñ psumif q. noie illi⁹ feceris ut h. t. l. q. hñ. s. de interro. ac. et qd no. in. l. si pupilli. S. i. in gl. mag. de neg. ge. qd est ueru qf tu ad mādatē: qa ipē habz

re. pos. et uib oio tex. et q. ibi no. bar. ad ppositu. i. l. is q. h. si ab ignoto. v.

CInterdu. itē alia est limitatione: ut si hil⁹ fit institut⁹ sub cōditiōe qua eue nīte siue ipleta cu. ipleri possit sine iussu fiat aditio. h ē ter. no. in. l. in cōductio pupil⁹. v. h. de pdi. et demō. **C**Et huc. tex. inducit Ly. et Dy. et no

uissime bal. q. q. nō ē milles nō pōt ali us. creare mi litē et q. nō ē doctor si p̄t alii doctore creare. et uib no. per bar. i. l. C. de di gni. l. vij. et ibi dicit an il le qui nō est miles hz ba ro possit alii creare militē et addit. an q. et Imo. in. l. apud cu. de manu. ti. generati ubi q. rit an impa tor possit cre are doctore absq. alio do ctores.

CDicit ad uenticiuz. et dispōtione au. testantis dicūtur bōa aduēticia no ta. et id. tens gl. pua quaz ibi hz bar. et ang. in. l. q. tū de le. i. et b intelligit ue. rū Imo. quā do filius est exheredatus secus si esset institutus p. l. qntus. S. fi. d. annu. le. sed suū dictū forte nō ē ue rū q. est con tra glo. in. l. gallus. h. qui dari recte. de li. et post. die ē tē q. si pater cu filio a pa tre. i. ab alio institutus qd obuenit ipsi filio. si nepo ti sibi nō qri tur. et sic pse criciū nō di cīt hz aduēti cium et istud tenebas nisi ex preste cons tēplatiōe filij nepoti obue niret: ut loq tur. l. dedit. de colla. bo. p. quā se fun dat Bar. ibi tenēdo cōtra ista glo. item si ob. d. l. qn tū. h. fi. quia ille tex. loqf in catu satis diuerso. bar. in aut. ex te stamēto. C. b secū. nup. tū q. in dubio dicatur pro fecticō. lib.

3 i

ADDE Ang. consi. lxxvij. incipiēte lo. philipi. et barba. q̄si. xli. iij. li.
Celsus. uide no. in. l. pōpo. et in. l. nētem. de neg. gest. et limitat hoc eē
 uerū in actib⁹ pcedentibus a voluntate mea. tñ secus si a voluntate mea et
 alterius. l. i. s. item si predictor nau. caupo. stab.

b. Recedere. ang. ponit unū dictū walde no. allegādo Inno. in. c. platus

qd̄ me. cau. t

in. c. cām ma

trimoniū de

offi. dle. vbi

dicit q̄ si me

tus adfuit tē

pore contra

etus a tyran

no illatus po

stea trado rē

ex interuallo

an uideatur

subesse met⁹

et dicit q̄ sic

q̄r̄ no. uide

purgat⁹ me.

t⁹ postq̄ sub

erat eadē cā

timēdi. et ibi

allegat idē in

protestatiōe: et

refert. pone

q̄ qdam fuit

tortus nullis

pcedētibus i

dictis postea

notari⁹ et in

teruallo scri-

bit q̄ spōte

confessus fu

it reu an di

catur falsum

scribere et di-

cit q̄ sic: qa

cū iude⁹ pos

sit iterū torq-

re. et sic sube

eadem causa

timoris non

est uerū illuz

sponte cōfes

su imo metu

tormētorum

uidentur con-

fessus. iō offi-

ciales practi-

cāt q̄ aliqui

notari⁹ non

adīnt in tor-

tura. si uero

precessit tor-

tibus indicē-

is legitimis:

tūc si ex iter-

uallo confite-

atur dicitur

sponte facta

et opat̄ ali-

quid. de hoc

uide bar. j. l.

.i. s. vlt. et ibi

dīri d. qstio.

.z. bal. i. c. i. s.

sturis. d. pa-

iur. fir. ia. bu. bal. et ang. i. l. iij. C. qd̄ me. cau. bal. i. l. i. viij. col. C. ex deli-

ctus. uide Imo. i. d. l. i. s. vlt. de qstio. et uide pbari ibi doctrinā ang. et ibi

etia uide bar. ut refert Imo. in. d. l. i. s. uide dictū gādīn in suo tractatu ma-

leficioz in. c. de tormētis sub rub. utrū cōfessio facta ab eo q̄ tortus ē nul-

lis pcedētibus idicis ualeat. et istud dictum sequitur Saly. in. l. ii. C. b

custo. reo. idem

¶de. de ancha. in. cle. i. de homi. idem Ange. in. tractatu

de questio. et idem uoluit ¶de. de ancha. in. consilio. xxij. incip. in xp̄i no-

mīne uis inquisitiōe. ubi dicit unī aliud v̄z q̄ si apparet illum suffic iniu-

ste carcerat⁹ et postea cōfessum nō dicit nec dici potest confessio legi-

timā nec ex ea condēnandus est. allegar. l. nouissime et ibi uoluit Bal.

.ff. qd̄ sal. tu. auc. bene facit. l. que in carcerē ff. quod me. cau. et quod ibi

Bar. cōtraria op̄i. uoluit Bal. in. l. unica. C. de consel. et etiam idem tenu-

it ¶dau. de. ca. sentit istud qd̄ dīri. et vult conari sal-

uare Bal. et sua salutatio nihil ualeat attento q̄ in actibus dependentibus

a voluntate duorum nihil ualeat protestatio. et sic non facit abesse cōfēnū

.l. i. s. renunciare pro fo. l. i. de lib. agno. dicit tamen ¶dau. q̄ tunc prote-

statio facit abesse consensum quando quis metu tyranni non audebat p-

testari. allegat no. per Haldum in. l. clari. C. de fideicommiss. et in. l. ii. C.

de his qui per me. iudi. non appell. et si bene concedo q̄ ista limitatio pro-

cederat quando iuste timeretur tyrannus et clam protelaretur. et non q̄

glo. hic probat q̄ quando actus est metu factus non est opus protec-

tionē: ut actus dicatur nullus. de quo uide Rapha. hic qui dicit q̄ im-

mo est necessaria. et allegat dictum Bal. in. Rubrica. C. si quis ali. teha-

men. prob. sed voluit eum allegare in tractatu scismatis. in. xii. colum-

ubi tenet q̄ est necessaria protestatio. Sed Rapha. dicit q̄ non requi-

rit protestatio quādo actus cōsistit in facie sece. si in omittedo. et sic log-

tur ca. si iustus metus de appell. et d. l. ii. C. de his qui per me. iudi. quis

alias sequaret q̄ nunq̄ foret succurrsum meticulous qui metu tyranni

vendidit nisi protelaretur. et an requiratur protestatio quando non fa-

cio actum metu: uel aliquo impedimento: tetrigi in reportatiō. in. l. de pa-

pillo. s. si quis ipsi pretori. de ope. no. nun. in q̄tum tenui contra Bar.

in. l. ii. ff. si quis cautio.

Ex. s. sequenti.

Cin his que cōsistit in n̄a pura voluntate pte statio pcedēt ipedit actū sequētez. nec in dictis casibus regritur p̄stia partis: nec cā: nec p̄ actū sequētez uideor a protestatiōe recedere. Et an sit bonuz cōsiliū Dy. q̄ timēs ne cogaf uendere ptestetur clā q̄ si facit nō facit voluntarie.

Lelsus. *Protestatiō pcedēt actui se

actus nibil opef. h. d. fm Dy. **C**Mo. q̄ i his q̄ cōsistit ex n̄a pura voluntate protestatiō prece-

dens ipedit actū sequētez. **C**Mo. q̄ i dictis ca-

sisbus q̄i fit ptestatio nō regritur p̄tis p̄tia v̄l

q̄ ei inotescat ut hic et in glo. dū dicit clā. sed si

et celebrādus actus q̄ pederet ex uoluntate mea et alteri. et tunc ptestatio dī innotescere p̄t. als

n̄ ualeret: ut. l. i. s. itē si p̄dixerit nau. cau. sta-

.l. i. si fideiūssor. in. pn. s. mā. et l. actiōe. s. renuci-

are. s. pro. fo. et l. i. in. pn. de lib. agno. tāgīf p̄ do-

cto. in. l. pacta nouissima. s. de pac. **C**Mo. q̄ in

protestatiō nō regritur cā: qd̄ in casib⁹ predictis

intellige. s. in eo qd̄ in n̄a voluntate sola consi-

stic ut hic. sufficit enim pro rōne voluntas: ut. l.

ga poterat ad trebel. als̄ regreret cā: ut. l. si ho-

minē. s. man. et l. i. C. debi. ven. pig. ipedire non

pos. **C**Mo. q̄ per actuz sequētez cōtrariuz prote-

statiō nō videor a protestatiōe recedere* ut. hic

ratio ga ille sequēs actus pēdebat a mea simpli-

ci voluntate q̄ uoluntas p̄sumif abesse pp prote-

stationem: secus si actus pendebat ex uolunta-

te mea et alteri*: ut. l. cū in ples. s. locator horrei

.s. loc. et c. sollicitudinē* eē d̄ app. sicut en. ppo-

situ⁹ meuz in mēte retentū nō nocet. s̄benti me-

cu: ut. l. si repetēdi. C. de cōdi. ob. cau. Ita nec

talib protestatio facta clā q̄ ei nō inotescit. et ad-

uerte ad illud qd̄ dico q̄ talib protestatio facit

p̄sumi uoluntatē abesse itelligif de actu q̄ statim

sequit⁹ postea: secus si ex interuallo magno. ar. l.

p̄ retētiōem. C. de usl. et iō ad hoc ut hoc eē ē

necessē q̄ ptestatio largior fieret* per me. i. aligs

actus p̄ quez iducere aditio ex nūc ptestor me

nō facere alo adeundi. **C**his p̄missis uenio ad

glo. et op. q̄ aditio ualeat: s̄z rescidis p̄ actionem

qd̄ me. cau. ut. l. si mulier. s. si metum. s. qd̄ me.

cau. glo. ponit ples solu. illa est p̄a. so. q̄ hic nō

adiuit: qd̄ apparet ex ptestatiōe p̄ quā presumif

voluntatez absuisse. et hoc vult dicere gl. dū dicit

hic fallit ibi nō. **C**Op. q̄ metus p̄boz nō sit iu-

stus met⁹. So. eodē mō quo sup̄: qa h̄ nō adinit

nā si adiūsset met⁹ nō fuisse iustus. **C**Op. C. c.

.l. si ita scriptū. et ibi Ange. de le. i. sed imo. in. dicto. s. morte. et i. c. cu. m.

ferrariensis. de consti. dicit q̄ obſtare uidetur tex. in. dicta. l. si ita scriptū

ad illum respondet. melius facit tex. in. l. si quis in prin. testamēt. alias

in. l. si quis. s. testo. de le. i. Bar. in. d.

.l. pacta nouissima. s. q̄ das distinciō

onē. cu. op. Bar. cōcor. dat. d. an. l. d.

a I quis filium. §.52 et si filius. vide hunc tex. allegatum per Bar. ad no.
.q.i.l.is potest in pe.col.j.e.

b C Qd sic. Bal. in.l. qui se patris. C. vñ li. tenet idem qd glo. ista s3 res
prehedis. de quo vide qd ibi dixi in .xix.col.

c In omni. vide huc tex. alle. per Bar. in.l. is potest. in pe.q.j.e. et induci
tex hoc ad

Sed et si filius. ^{“Su”} h̄ditatē p̄fis non agnita trāmittit cū bñficio abstinēdi. b.d. C. No. q̄ oēs leges que dicūt hereditatē nō agnitā transmitti debet intelligi ut ille in quē trāmittis possit adire uel repudiare imiscere uel abstinere sicut defūctus poterat ut hic. et no. in. l.i. de his q̄ añ ap. tab. C. Quero qd si deceperit sciēs se necessariū. Glo. rñdet idē nisi imiscuerit. tūc enī non haberet beneficiū abstinendi heres sicut defunctus: ut. j. pxi. §. pro hoc facit tex. in. l. cū antiquoribus. C.e. ubi dicit illud fuisse rñsum p̄ pau. iurisconsultum cuius est B. l. et sm̄ hoc hic debetis habere glo. q̄ dicit idē si nō ignorauerit. alio glo. est sine nō. et male: q̄a nō eēt diuersus casus ab eo qui ponit in l̄ra. C. Querit glo. qd si velit abstinere a paterna h̄ditate: et haberet auitā an possit. Glo. dicit q̄ sic^b. ista glo. diceret uerū tenēdo illā op̄i. q̄ h̄ditas p̄fis nō agnita nō trāmittas ad exēneos: qd tenet glo. in. l. si ifatī. C.e. sed tenēdo illā op̄i. ueriorē q̄ h̄ditas p̄fis p̄ suum trāmittas ad quoscūqz. hec glo. nō pcedit. nā si nepos abstinet se ab h̄ditate p̄fna illa hereditas vadit ad aliū. et ille alius pōt adire auitā cū filius deceperit illā trāmiserit ad quoscūqz et hoc bene tāgīf in. l. q̄ se p̄fis. C. vnde liberi. et ibi per L. y. in. v. illa exēpla reprobātur. d. ho. l. qui se p̄fis. d̄z intelligi quādo filius ab h̄ditate paterna erat penit^e exclusus: vñ eā nō poterat trāmittere. hoc aut̄ an hereditas p̄fis non agnita transmittatur: dicemus plene in. l. vētre. j. e.

Ore. & Ex. sequenti.
m not. qd
ang. b dicit
q per statu
tum induci
posset q pu
pilius adeat
hereditatem
sine tutoris
auctoritate.
In cōtrariis
facit id qd re
fero in. l. mo
ribus. i. pñ. d
vul. & pup. &
an p̄fuetudie
pōt iduci q
pupilliis ade
at hereditate
sine auctorite
tate tutoris.
vide a. ge. b
& bal. in. d. l.
morib. & ro.
q t̄z p̄tra an
ge. & adducit
multas rōes
insuper que
suit etiā ro
ma. hic an. d.
statuto statē
possit pupil
lus petere in
leg. restōez.

Can appellatio h̄fdis porrigat tātū ad filios.
an ad quoscūqz extraneos. & an appellatio here
dum porrigat in iſinitū. & an beres ticij per me
diā pſonā debeat illud in libello exp̄mtere.
In omni. "Hereditatē agnitiā p ūfun
re. b. d. **C**Nota qd q est heres heredis testato
ris est heres. Glo. dicit qd hec regula fallit in ca
ſibus. **C**Pro cuius declaratiōne debetis scire
qd circa hoc occurrūt duo dubia. Et p̄mo an ap
pellatio heredis porrigatur tñ ad filios an ad
quoscūqz extraneos. de quo in. l. ex facto. ad tre.
diximus in. l. gallus. s. nūc de lege. s. deli. & po
bu. Scđo dubitaf an appellatio h̄fdum porri
gatur in iſinitū ad quoslibet successores: an no
itelligaf de p̄mo tñ. De hoc etiā dixim⁹ in. dcō
. s. nūc de lege. in pupillari tñ substitutiōe facta
p̄ hec ſ̄ba qsgs mihi h̄fs erit fit h̄fs filio meo: n̄
intelligif esse h̄fs defuncti niſi q ei est h̄fs ex di
ſpositiōe sua: ut. l. q liberis. s. hec ſ̄ba. de vul. &
pu. & l. sciēdū. de ſ̄. sig. **C**Quero si sum h̄fs t̄cij
p̄ mediā pſonā alteri⁹: an ego habeā necesse
hoc in libello exp̄mtere: an sufficiat si dicā simpli
citer me h̄fdez ticij. doc. in. l. f. C. de here. insti
dicūt qd nō est necesse: qd est uex. allegāt p̄ hoc
casum. l. paterfa. de vulg. & pu.

CState statuto q̄ mulier nō possit cōtrabere.
an poterit bēditatem adire.

Ore. Qui nō pōt se obligare nō
pōt adire. h.d.heclex i mō
legēdi aliqui uarietatē hz tñ oēs lec. tē
dūt ad idē. fm pmi. pmo ponit vnū dictū. scō

nō posset in iteg. restiōe3 petere aliter q̄d ut maiori ta dicit disputasse ia
but. quē resert bal.in.l-cu3 lege. de arbitrī uide Bal.in auē. si captivi. de
epis. et cle. et uide bal.in.l-exigedi. C.de pcur. et bal.in.l-fi. C.q legiti. pso
et C Sed qro. uide Bar.in.l-cum dona. et que ibi dixi. C.q me. cau.
sc In'2trariu3. 2trariu3; Ang. hic et idē Bar.in.l-apd iul.6. fi. o. et cau.

unā reglām generalez. Scđo īfert ad spēz t sic posui sūmariū t sīm hāc lec. quā posui est casus q̄stiois de statuto p̄hibente mulierē obligari sīnī p̄sensu p̄sanguineoz t nō possit h̄f diratē adire sine p̄sensu eoz. ¶ Sz q̄ro qd si statutū dicit q̄ mulier nō possit p̄trahere sine p̄sensu p̄sanguine orū: an possit adire h̄f diratez. Et v̄ q̄ sic qa adi re nō ē ſhere: sz q̄ſi ſhere: ut l. apud iulianū. in fi. ex q. cau. in pos. ea. t. l. ex maleficijs. §. b̄s. de act. t ob. In cōtrariū v̄ q̄ pro p̄tractu accipif ois obligatio: ut l. oēs. s. de iudi. ¶ Quero, hic logf de pupillo: qd de adulto. videbitis in l. i. puberib̄. in fi. j. c. ¶ Quero quādo pupillus ē ſuus utq̄ habeat beneficū abſtinēdi. dic ut i gl.

Impubes. Seip̄z ſūmat. ¶ Op. ex gl. adeūdo qs obligaf: vt. s. px. sz patria ptās nō ē ſufficiēs ad obligan- dū: vt. l. fi. s. i. d. v̄. ob. ergo t̄c. So. in illis casib̄ in qbus fili t̄m obligaf auēitas pfis nō ē ſuffici ens: vt in ſrio. Sz vbi agif de q̄rēda hereditate q̄ p̄t̄ dēat q̄ri in totū sz illa tpa: vel bodie quo ad vſuſtructū: t sic p̄t̄ est legitim⁹ admīſtrator: tunc p̄tia ptās est ſufficiēs: vt hic. t. l. fi. infāti. C. e. de- claraū in. d. l. fi. s. fi.

Ex. I. sequenti.
CQualis scire dicim' et hec. l. d3 intelligi i pupil
lo pxiō infatiae et tutor sol' nō pōt adire p pupil
lo tñ pōt petere bonorum possessionē et an curator
sufficiat pupillo ad adeundā hreditatez vide i. l.
vna. §. tutor de appella.

P **Apillus.** Pupill' pōt cū tuto
ris auēitate h̄ditā-
tē adire. b.d.priō declarem⁹ tex. qd vult
dicere cām acqrendē h̄ditatis nō intelligat. rñ.
.i.nō intelligit vtrū ab itestato vel ex testō sibi tā
q̄ volūtario aut necessario deferaſ h̄ditas. ista
enī debet scire h̄fs in.l.is pōt. t.l.is q̄ putat. j.e.
C Quero qd vult dicere tex. nec enī scire nec di-
scernere talis etas pōt. Rñ. sicut i iudicio primo
fit examiatio postea iudicat: ita in itellectu n̄o
prio fit examiatio post examinationē iudicat intel-
lect⁹. ista examiatio d̄ decernere: isti⁹ nō ē capax
pupill⁹. Itē scire dicimur id qd p cām cognosci-
mus: t p hāc examinationē factā vel cū nobis vel
cū alio: vt in.l.in bonorū.de bo.pos. illō scire nō
h̄z pupill⁹. t hoc vult tex. dū dicit nec scire nec di-
scernere pōt. **C** Quero qd vult dicere nō fit ma-
gis q̄ furiosus. Rñdeo illō scire qd pcedit ab il-
la examinatiōe quā supra dixi sicut nec cadit in
furioso: ita nec in pupillo: sed vnū scire sumptuz
magis largo mō cadit in pupillo: qd nō cadit in
furioso. scit enī q̄ bonū est habere aliqd t malū
nō habere: t qdā multa vniuersalia q̄ habent si
ne examinationē: t iō pupill⁹ naturaliter obligat: q̄
in furioso nō cadit. Itē intellige hāc.l.in pupil-
lo q̄ nō est p̄xim⁹ pubertati ſz infantie. qd inu-
it tex. dū dicit si fieri pōt: als possit scire t cognos-
cere. est enī doli capax: vt in.l.i.ſ.an in pupilluz
.ſ.depositi. t de noua.l.i.in fi. **C** Quero qd in in-
fante Dic vt in glo. **C** Quero vtruz tutor solus
possit adire p pupillo. Glo. dicit q̄ non t bene
.C.e.l.potuit. **C** Quero vtrū furiosus pōt adire
hereditatē vel curator pro eo. diceſ. j.de bono.
pos.infan.de la.l.i. **C** Quero vtrū curator suffi-
ciat. ſ.pupillo ad adeūdā hereditatē. Dic ut.l.i
vna ſ. tutor de appel. **C** Queris glo an solue-

Beacq. here.

statē dicto statuto nō intelligit de obligatōe qua ē q̄s locupletior effectus
l. iij. s. cōmio. s. l. pupillus. de auct. tu. idē etiā q̄ nō intelligit de obligatiōe
que ex quasi delict. nascit. s. vide in materia. ang. in. l. cū in una. s. tutor pū
pillo. de ap. ADDE que p̄fūluit ro. ḡs. ccccliiij. s. q̄ statē statuto q̄ minor
nō possit se obligare sine certa solēnitate q̄ si se obligauerit utiliter absq̄
sila solēnitate

q̄ ualeat p̄tra
ctus t̄ q̄ ipē
consulut con
lio. ccccliiij.
s. q̄ mulier
prohibita se
obligare sif
cōsensu suoz
consanguine
orū poterit
maritū libe
rare d̄ fructi
bus rex para
frenaliū: q̄a
per hoc non
efficit paue
tior.

a *Op̄. berid. ang. dicit q̄ gl. h̄ lepte lo q̄ th̄ dīc q̄ bono. oēs ma
sores. xxv. an
nia appellat
puberes. t̄ dī
cit Raph. q̄
neicit an d̄ fa
eto ita dicat
bonos. imo
dīc q̄ pōt gl.
exclusari ut i
puero. c. aō
rū. alle. l. pue
ri. d. v. fig. t
ter. h. q. vii.
palle. ubi alle
gat puer. c.
anno. male
dictū. q̄s di
cas puer par
uul. uīd. l. f.
t̄ ibi bal. C. b
isan. expo. t
q̄s dicat pu
er: inuenies a
dole. t̄ eo. t̄
vid. cy. l. f. i
santi. C. b. iu
deli. t̄ ang. in
l. qdā ita ad
treb. t̄ l. f. nō
aliter. s. i. de
le. iij. ubi bo
n̄ tex. t̄ bal.
m. l. i. C. de
emē. sp̄in.*

b *S* q̄ be
i reo. no.
bz pau. d̄ ca
dicēt h̄ i fi.
pn. i v. t̄ si in
arbitris pba
ri q̄ si q̄sue
rit istiur? 15
p̄ditio. p̄tā
ua. t̄ ea pēdē
te dicerit nol
le. p̄ditionez
splere. si uide
tur p̄ h̄ repu
diare. t̄ sic
poterit postea
adire. l. nec if
s. i. j. e. t̄ ibi
bar. t̄ sic est
ter. optim. p
eo d̄ quo du
bitavit raph.
l. l. su. quoq
s. h̄ si filio.
d̄ here. insti.

c *Nō simpli
ciū valz ren
ciatō iuri ve*

tutor possit petere honorū possessionē. Et dicit
q̄ sic. vt. l. tutor de bo. pos. cōcordat glo. in. l. i. m
puberi. s. d. tu. t̄ cur. da. ab his: t̄ i. d. l. potuit. C.
. e. cōtrarij. no. C. q̄ adimit. ad bo. pos. l. bono.
vbi dicit idē in bono. possessione q̄d in heredi
tate. sed hanc glo. cū si. tenet D. t̄ oēs.

D̄ p̄uberibus. Hec

sam sumat t̄ glo. legit eā ita bene q̄ nō
egit suppletiōe. ponit enī vñā op̄i. placē. quā re
pbat. postea pōt h̄itatē ex q̄ collige breuiter sic:
aut logmūr de ipu. aut de adulto. p̄mo casu aut
se nō imiscuit t̄ sine dubio pōt se abstinerē: aut
se imiscuit. t̄ tūc aut sine tutore: t̄ idē: aut cuž tu
tore t̄ nō pōt se abstinerē nisi p̄ restituōem: aut
logmūr in adulto: t̄ tūc nō h̄ebat curatorē: t̄ ita
logi. h. l. ga ibi demū pōt se abstinerē si se nō im
iscuit: s̄ si se imiscuit nō pōt se abstinerē nisi p̄
restōem. aut bz curatorē. t̄ tūc distinguo: ut i pu
pillo i pn. dīcī: ga aut cū cī aēte aut nō.

I qui se. Suas qui se nō im
scuit pōt abstinerē be
neficio pretoris edicti sine adiōe iudi
cis. h. d. b. a. l. declarabo. j. e. l. necessarius.

S qui heres. Illa he

pudiciōe amittit que pōt adiri: secus
si adiri nō poterit. b. d. **C**Op. q̄ illa determia
tio hoc ita uerū est. nō sit necessaria t̄ includebāt
in p̄bo delata sup̄ posito: ut. l. delatas. de p̄bo.
fig. So. ut in p̄ma gl. **C**Op. q̄ possit repudiare
ut. j. d. cura. bo. da. l. i. t. l. i. pluriū. j. e. So. gl. no.
ibi corā iudice: s̄ ex iudiciū sec̄: ut hic. Idē no.
in. ll. cōtrarij. **C**Op. de. l. nec is. s. i. j. e. So. gl.
p. l. illud. j. e. **C**Op. de. l. i. C. de pac. So. p
actū pōt q̄s se obligare t̄ renunciare hereditati de
late sibi sub p̄ditione nō simplici renunciatiōe. ra
tiōem ponit ibi glo. **C**Op. j. de bo. poss. bz tab.
. l. i. s. sub cōditione. Dicit glo. aliud in bo. pos.
q̄ in h̄ditate. tu nō dicas clarius pēdente cōdi
tiōe pōt peti bo. pos. bz tab. que nō tribuit ius t̄
eodez modo pōt illa bono. possessione repudiari
sed bono. pos. que tribuit ius nō pōt peti pēden
te cōdiōe neq̄s repudiari. t̄ sic est idē q̄d in he
reditate. **C**Op. t̄ itro glo. iii. s. de 2di. insti. l. i.
So. intelligas hic qualisqualis cōditio que tū n̄
sit talis que habere pro nō apposita t̄ implera:
sed sit talis que suspečit dispositiōe. **C**Op. q̄
cōditio que cōsistit in arbitrio h̄ditis nō suspen
dit adiōem: ut. l. h̄ba. de cōdi. insti. ergo nec re
pudianiōe si in alterius uolūtatez p̄ferat ipo iu
re nō ualeat: ut. l. illa institutio de here. insti. So.
p̄ditio potestatiua in p̄sona heredis pōt esse du
plex. uno modo exp̄sse si ualeat. t̄ ista i herede et̄
neo n̄l opatur in suo opatur: ga facit de suo vo
lūtariū tamē adiōem nō suspendit: ergo nec re
pudiatōem t̄ hoc mō loqtur hec lex. Scō mō
pōt p̄fēri in volūtate ei delatā: ut si decez dedit
t̄ si. t̄ tunc adiōem suspendit. t̄ idē in eēneo: vt
l. si quis semproniu. de here. insti. t̄ l. nōnunq̄.
de condi. t̄ demon. Dicit tamen glo. q̄ si appo
nitur in volūtate alterius per hec uerba si arbi
trabitur nō per uerba si noles ga semp̄ est pura
ut. l. i. de. le. i. j. hoc nō ē uerū: ga quādo apponi
mus per si facit p̄ditiōem: ut. d. l. i. de. le. i. t̄ ibi
uidebitis. **Q**uero repudiatio facta pendente

futuro. dicebat tñ raph. h̄ no. se putare q̄ cū iuramēto ualz talis renuci
tio. alle. bar. in. l. is pōt. j. e. tñ bar. ibi si dīc hoc s̄ hoc p̄firm or. q̄z dicim⁹
q̄ iuramētu by uim clausule si nō ualeat. t̄ l. cū pater. s. fili⁹ matrē. de le.
-li. t̄ si heret p̄tis talis renuciatio ualeret in vi pacti. ergo t̄ c. idē vidēm⁹
in simili. q̄. mota p. pe. de anc. in. c. q̄z uis. de pac. in. vi. an si filia renuncia
uit future luc
cessiō patre
abite. b. for
man. d. c. q̄z
uis. an valeat
t̄ dicit doc
p. d. l. i. C. de
pac. nō vale
re. de marime
pe. de anc. cī
er quo alle
gāt illam. l. l.
ubi p̄ctis fu
it iter fratres
factū uides h
mente coruz
ē intelligere
q̄ saltētue
rūt alig. pie
sentes q̄ illa
renunciāce
accepterāt q̄z
uis pater ab
eset p̄ p̄ha
nō ualuit: q̄a
inducedatur
nō ualuit: q̄a
captan
de mortis. l.
i. casu nostro
nō erat p̄s
ille per quē
inducedatur
tale uocum t̄
sic illa dīcio
nō oīstabit.
facit etiā pro
hoc dīcto ta
pha. q̄ iur
mēto quā
pōt fine
interitu salu
tis etēmē fer
tari kruisū
est. c. si uer
e. c. c. iu. p̄tū
gat. de iure
iurātē facit
q̄ per iurā
mēto abetē
ius q̄fim
glo. sing. i. c.
quoties cor
dis. i. q. vii.
quā allegat
bal. in ru. C.
res inter ali
geta. t̄ i. l. p
etū q̄d dīcto
l. l. C. de col
z ego dīcto
l. stipulano
illa. s. i. stipu
ler. de v. ob
sergo ius q̄
ritur abenti
ac si fūnt p̄
fēna ualz illa
renunciāce
tanq̄ pacū
liberatori
um per. l. i.
C. de pacto
cum ibi no
tētē. q̄ nō me
mini me le
gūtē itō dī
ctum abdi.

conditione nō ualeat: an postea existente condi
tione poterit adire. Lerte sic: ut. l. nam is in fi. j.
. e. t̄ ad hanc. l. facit. l. si quis sub p̄ditione. j. e.

Si quis. Qui nō pōt adire. ppter du
bitatiōem seu inabilitatem
seu p̄ditionis depēdientiam nō potest repudia
re. hoc dicit

Ex. 5. sequenti.

Can pater possit repudiare h̄ditatē in qua
iuramēto fuit filius cōtemplatione ipius patris si
lio inuito. Et an filius possit ipē p̄dicto casu re
pudiare sine consensu p̄fis. Et an cum pater p̄
dicto casu repudiāt an preiudicet sibi licet non
filio. Et an hec. l. habeat locuz in hereditate ad
uenticia. Et an proprietas dotis materne re
maneat penes filium. Et an hereditatē seruo
delatam dīs possit repudiare. t̄ quid in legato
t̄ fideicō. relicto filio uel seruo.

Meq̄ filius. Seipsum summat.

.s. bz locuz in hereditate patris p̄fecticia: ut si
filii fuit iuramēto cōtemplatione patris. Glo. dīc
q̄ sic: q̄d sine dubio est uerū: quia tūc filius nō
pōt repudiare sine consensu patris. s̄ an pater
posset repudiare sine p̄fensi filii ē dubiū. Et ui
detur q̄ sic: quia p̄fecticia querūt patrī ple
no iure: ut. l. cum oportet. C. de bo. q̄ lib. ergo si
pater repudiāt non nocet filio. t̄ sic ratio huius
l. cessat que est ne alteri noceat t̄ hoc qdā
tenent. probō fortiori ratōe. quādo filius iuramēto
cōtemplatione p̄fis etiā si adeat factus sui iu
ris cogef patri restituere: ut. l. adiōtō i fi. j. e. t. l.
liber homo de acq. re. do. t̄ l. qdam cū filii. de
here. insti. **C**ōtrariū teneo. nā pater tūc non
pōt adire sine filio: ut. l. si q̄s mihi bona. s. iussū
. j. e. ergo nec pōt repudiare: ut. l. is pōt. j. e. fate
or mō q̄ tūc pōt cogere filii: ut repudiāt. ar. l. idē
q̄. s̄. si cui mādauero. s̄ mā. ubi hoc optie. p̄bas
t̄ h̄uz i repudiatiōe exp̄ssa. i repudiatiōe vōta
cita q̄ fit p̄ cursū tpis statuti a. l. cōi uſ municipa
li. ol̄ forte a iudice p̄iudicaret p̄fī: ut. l. fi. j. q̄ or.
in bo. poss. ser. t̄ quod no. in. l. i. j. C. de repu. bo
no. posses. t̄ in istis p̄fecticiis p̄ iura noua n̄l est
imurātū bodie: ut no. in. d. l. fi. j. q̄ or. in bono.
pos. ser. si tamē tpis statueret a iudice: tūc nō pos
set hodie statui filio nisi patre cōsentiente iudi
ci: ut. l. cū nō solū. s. necessitatez. C. de bo. q̄ lib.
Ced q̄ro l̄ repudiatio patris nō ualeat an p̄
iudicet ipi patrīl̄ nō filio. Glo. dicit q̄ sic: ut. l.
. i. s. deniq̄. s. so. ma. Ja. de are. dicit t̄ bene q̄
illa loqtur in pacto nō repudiatiōe simplici p̄
no. in. bac. l. in. pn. **Q**uero an hec. l. h̄at locū
in hereditate aduēticia. Glo. dicit q̄ sic speciali
ter hodie vbi apud filii debeat remanere. ppri
etas. uerū est q̄ oīlē t̄ hodie non poterat filius
repudiādo nocere patri nec pater filio: ut hic. t̄
sic repudiatio nō valebat: hodie vero est imuta
tū q̄ repudiatio valet q̄tum ad repudiātē t̄ al
teri remanet plenū ius adeūdi: ut. l. fi. j. vbi aut̄
. C. de bo. que lib. t̄ hoc est uerū in repudiatiōe
exp̄ssa. Sed quid dicemus de tacita. Doc. in. l. i.
. C. qui admit. ad bo. pos. dicit q̄ sicut expressa
repudiatio filii nō nocet p̄fī: ita nec tacita. Alii
dicunt contrariū quod puto uerū: q̄a dicta. l. cū
non solū. loqtur in repudiatiōe expressa. ergo
in tacita l̄ sit eadem ratio: tamē iura antiqua nō

C Neq; fili-
us. ad̄d̄ bar.
in. l. is potest
i. v. col. j. e.
b C Quero
qd̄ uide late
imo. i. l. lega-
rum. dle. i.
quid in mo-
nacho. cy. in
l. deo nobis
C. de epi. e
ele. z bal. i. l.
i. C. qui ad/
mit. in. x. q. z
bar. in. l. tu-
tor in fin. de
bo. pos. bal. i
l. is q. C. de
fideicō. z ca-
no. i. c. in p̄se
tia d̄ proba-
c C Simul
possunt. z sa-
cit ad statutū
q. filius. fine
llētia patris
non possit se
obligare. qa
satis dicit li-
cētia prece-
dere si simul
se obligat. ad
d. tex. i. l. cū
pater. h. lib-
de. l. i. v. ali
equin. quem
ad h. ibi pon-
derat bar. z
in. l. ticius. s.
qui. mo. pig.
uel hipo. sol.
per illuz. ter-
quē alle. bar.
in. d. s. liber-
tis. z Bar.
ibi sequuntur
docto. z bal.
idē in. l. h. C
ad mace. z l.
l. si filius. s.
de bla. in. fi. z
i spe. i addi. i
ti. de reo. io.
an. in regula
qui tacet. ve-
re. iur. bal. in
l. exceptiōe
de excep. z
ibi dubitat
an sufficiat
patrem fide-
libere pro si-
lio in cōtra-
etu ad hoc
ut videatur
patris cōsen-
sus interne-
niss tamē p
d. l. ticius in
pn. s. q. mo.
pig. uel ipo.
sol. uide q
satis appearat
de consensu
patris. z sic
cocontractus te-
neat. qd̄ tene-
menti.
ADDE an
quādo pater
z filius se ob-
ligant in in-
strumēto pa-
ter dicat. p̄se
tire. bal. i ad-
di. Spe. i ti.
de acto.

sunt correcta: ut. l. precipimus. in si. C. de appell.
¶ reterea moriēte filio pater priuatur heredi-
tate sibi filio delata nisi filius esset infans: ut. l. si
infanti. C. de iure deli. eodem modo aduenien-
te hoc casu q. filius negligat pater priuatur he-
reditate nisi forte filius maliciose negligeret: tūc
enim illa dicere repudiatio: ut. j. e. l. reculare. z
haberet locuz. d. l. cū non solum. **C** Quero nū
quid hereditas materna olim querebatur per si
lum patri pleno iure: an apud filium remanet p
prietas. Glo. hoc tāgit pleni' hic z alibi aliquā-
tulum in. l. i. C. de bo. poss. alibi nō tangit qd̄ re
cordor. Quidaz dicebat q. oliz filio remanebat
proprietas. qd̄ glo. reprehēdit: quia hoc primo
fuit introductū per cōstātinum in. l. i. C. de bo.
ma. Rī. malū. tractat hic hanc questiōem: z non
facit de his mētionem. glo. z L. y. recitat ea. z i. l. i.
C. qui admit. ad bo. pos. z tenet q. de iure anti-
quo hereditas matris nō acquirebat patri pleno
iure p. l. filius. in pn. de inossi. testa. z ibi dice-
bat ipē esse casuz. Cōtrarium est ueritas z sic est
vera glo. hic posita. casus est in. l. si filiuſſa. j. e. z
l. si filius meus. j. ti. ij. **C** Ad. l. filius' meus. re-
spondeo q. quoddā est ius querēdū: z illud nō
queritur patri per filiu etiam d̄ iure antiquo: qd̄
apparet quia ius adeundi resedit in persona fu-
lii. z nō transit in personā patris. multomin' ius
qd̄ est preparatoriū illius iuris querēdī in quere
la inofficiō que parat ius adeundi: sed aditio-
ne secuta ius prosequēdī. s. actio seu hereditatis
petitio seu ius retinendi queritur patri incōtinē-
ti: ut. l. placet. j. e. z ll. s. alle. Biceres tu si in effe-
ctu aditōe secuta queritur patri quid nocet filio
si pater repudiatur. Respōdeo q. filius habz spez
si efficiatur sui iuris ante q̄ aedat queratur sibi
sicut suo. s. si ante q̄ aedat manumitteret: ut. isti.
de here. insti. s. alienus. ita dicit glo. hoc proba-
tur in. l. remittēte. C. de codicil. **C** Quero qd̄ i
seruo an hereditatē seruo delata dñs possit re-
pudiare. Glo. dicit hic q. sic: z ita tenet i. l. lega-
tum seruo. j. de leg. i. Sed que est rō. L. y. inuol-
uit se multū i. d. l. remittēte. dñi nō video. l. que
hoc dicat q. hereditatē delata; seruo dñs repu-
diat. z in cōtrariuz habeo rōnem: quia dñs non
pōt adire: ut. l. cum proponas. C. de here. insti.
ergo nec repudiare: ut. l. is potest. j. e. Nō ob. l.
i. s. per seruū alle. hic in glo. quia ibi loquitur i
bono. poss. nō in hereditate que facilius cōferat.
conceditur etiam cōditione pendēte: ut. l. i. s. si
sub cōditione. de bo. poss. sm tab. z ideo de facili
conceditur dñi p̄tās repudiandi: patri aut̄ hoc
nō cōcedif: ut. l. i. C. de repu. bono. poss. ratio
qa filius expectat effici sui iuris p. emacipationē
uel per mortē sui patris: ut. l. scripto. j. vnde li-
be. z. l. nā z si parētibus. de inossi. testa. sern' aut̄
nō expectat libertatē nisi ex voluntate dñi morte
eius expectaret: qd̄ esset absurdū: q. casum ad-
ueriamq; fortuna z. ut. l. inter stipulantē. s. sa-
crā. j. de xb. ob. z ideo si poneremus illum ser-
uum esse statuliberum: forte dominus non pos-
set repudiare honorum possētōem sicut nec in
filio. **C** Quero quid in legato uel fideicomisso
relicto filio vel seruo. Respondeo sm ista iura si
legatum erat purum statim dies eius cedit z q̄ri
tur uel patri uel dñi: ut. l. que legata. de reg. iur.
ideo pater uel dñs posset repudiare: ut. l. legatū
seruo. j. de leg. i. Sed si esset relicum sub con-
ditione nō potest repudiare. ita intelligit gl. C. d̄
fideicō. l. ex repudiatione. bodie in filiis est imu-
tatum: ut in aduenticijs queratur sibi quo ad. p
prietatem z pater non preiudicet ei. **C** Quero

dicitur hic simul possum' repudiare: an d̄beat p
cedere iussus sic in aditione. Dico q. sic: ut. l.
iulianus. j. de le. i. dixi in. l. qui in alie. in pn. s. e.
C Itē quero qd̄ si pater coegit filiu ad repudiā
dum una secū. Respondeo subueniref sibi post
mortez p̄fis: ut. l. apud celſū. s. fi. de doli exceps.

Ex. l. sequenti.

C Quādo plus sit in opinione q̄ ueritate. Et q̄
liter immixtio filijsa. sit redigenda in scriptis.

i **S** qui putat. Error an-

rius uel nō impedit repudiatione uel
aditionem. b. d. **C** Quero qd̄ vult dicere plus i
opinione q̄ in ueritate. Rīdeo aditio cōsistit in
aio solo: ut. l. pro herede. s. i. j. e. ergo i ea debet
magis inspici opinio que est in aio q̄ vitas: s. h
opi. erat erronea: ergo uitias repudiatiō. **C** Op
po. ex gl. q̄ iste error nō uitiet aditionē: ut. s. e.
l. qui in aliena. s. si is. v. nā eū. So. hic qs erra-
bat: an fuisset filiuſſa. defuncti de cuius heredi-
tate aegabat z sic errabat in cā acgrendi. s. si enī
erat filiuſſa: acgnsitio erat sibi facta ipo iure. si nō
erat nō debebat sibi queri per uolūtātē. in. l. con-
traria errabat in hoc. an effet filiuſſa. alicuius u-
uentis. z sic certus erat de cā adeundi. sed erra-
bat in hoc an alteri acgreref ut sibi: qui error n̄
impedit aditiōem: ut ibi. solus enim error cause
acgnsitiois impedit aditiōez: ut. j. e. l. si is ad quē
ratio: quia impedit uolūtātem: ut. j. videsbitis.
C Opp. glo. q̄ magis inspici ueritas q̄ op. ut
.l. f. j. de cri. expi. here. z. l. i. s. si a pupillo. j. p
emp. cum si. Glo. nō sol. dic q̄ hic loqtur in adi-
tione que cōsistit in solo animo ubi magis ispi-
citur op. ibi in his que in solo animo non consi-
stunt. ita sentit glo. in. l. heres. j. e. z ita soluit dy.
.j. e. l. si quis eēneus. s. i. z hoc uidetur hic dice-
re tex. ut. s. dixi. **C** Querit gl. tex. hic loqtur q̄
in ueritate erat uoluntarius: et putabat se neces-
sariū quid econtra. Alique fuerunt opinio. in
ter glosatores. finaliter determinat glo. q̄ idem
declarō si quidē est necessarius tm̄: ut seruū: si
ne dubio nō potest adire voluntarie: quia velit
nolit est heres nec habet beneficium abstinenti.
Si uero est suus z necessarius: tunc per benefi-
cium abstinenti potest dubitari: quia uidetur vo-
luntarius de iure pretorio. Gl. tm̄ idē dīc z bene
declarō error talis spedit uolūtātem ergo ipedit
aditionē q̄ cōsistit in uolūtā. Qd̄ ipedit volū-
tatem patet. si puto me voluntarium cum sus si-
us ergo habeo voluntatez acquirendi de nouo
nō autem habeo voluntatez immiscendi me qd̄
est approbare acquisitionezi mibi factam a iure:
ut dixi super rubrī. cui acquisitionē ego ignorez.
eodem modo si repudio habeo animuz ne acq/
ratur mibi de nouo: nō autem habeo voluntatē
abiciendi acquisitionem mibi factam a iure. iō
uitiat acquisitionezi repudiatio. uide glo. z not.
eam bene. z in hoc habes esse cautus quādo re-
digitur i scriptis immixtio alicuius filijsa. ut dicas
talii sciens patrem defūctum z se esse suum he-
redem dicte hereditati se immiscuit. idem si di-
ceret eam adiūt: uel pro herede gesit cum pro-
ponatur sciens se suum herede. si uero diceret
sciens hereditatem patris delatam tunc non va-
let aditio cum delata est: quia adiri non potest:
ut. l. delata. j. de verb. sign. no. s. e. l. is qui heres
in prin. sed hereditatem patris quis non potest
adire. sed acquisitionezi factam immiscendo po-
test approbare. Predicta uera nisi sequeretur
aliquid uerbum per quod appetet cum sciuisse

d **S** q̄ pu-
tat acq-
rendi.
solus error
cāc acgntio
uinit heredi-
tate. z adde
Bar. in. l. uē
tre. i. iii. col.
in. i. opp. j. e.
e Quid eco-
tra. uide bal.
i. l. potuit. C.
de iur. delib.
ubi tenet cō-
tra Bar.

5 111

se suū heredē: ut si diceret adiuit & imis̄cuit cuz i miscere sit ppe suor. **C**Sz qd si apparet q alii quid pro herede gesit utrū aut putaret se uoluntariū uel necessarium nihil si apparet. certe cum hoc cōsistat in iure nō presumis ignorātia: ut.l. leges. C. de legi. nisi pbaretur per modum quē dixi in.l. non fatetur. j. d. confes. & que dixi i advitione idem intelligas in repudiatione.

Ecis. *Qui dubitat de virib^o testamenti nō pot adire.*
Item aditio alterius nō impedit eu^z q certus est. hoc dicit. **C**O. extra gl. lis que mouetur alicui de ultibus testamēti facit rem dubiam: ut.l. scriptus. j. ad carbo. ergo cum testamētum dictrum falsum nō potest esse certus de ultibus testamenti. Respondeo concedo q facit rē dubiam in omnibus que non cōsistunt in facto proprio ei cui lis mouet: ut si ipē fuit presē testamento: uel dicatur q ipē facit falsū testamētum. tangam in.l. is potest. j. e. & probatur in.l. falsum. j. e.

Ex. 5. sequenti.

CAmpliati quis an possit successionem de iure civili & repudiare de iure pretorio. & an si institutus habet substitutum & repudiatur uno iure & alio vult uenire an ei preferatur substitutus.

Heres institutus. *Reput^o diatione unius iuris non uidetur repudiatum aliud nisi repudiatum non potuit sine illo repudiari. hoc dicit. **C**Ex prin. no. gl. quod dixi in summario & adducit ad duas questioēs. primo q quis potest amplecti successionez de iure civili & repudiare de iure pretorio: ut. C. e. l. ipuberē. **C**Quid si institut^o habet substitutum & repudiatur uno iure & vult uenire alio. an ei preferatur substitutus. **Glo.** in.l. suu^z. C. e. dicit q sic docto. in contra. tu dic quandoq^z repudiatio refertur ad ipsam hereditatem: & tunc uidetur repudiare omne ius querendi illam hereditatem: ut.l. si duo. v. iulia. & l. si duo. g. si quis iurauit de iure iurant. quandoq^z refertur ad ius adeundi: utputa repudiatur aditionem de iure civili & reservat de iure pretorio uel econtra: & tunc dico q adhuc ipse prefertur substituto: quia qdū potest institutus succedere substitutus non admittitur: ut.l. qdū. s. e. & generaliter loquitur. l. qdū. que dicit qdū pot admitti: nec distinguunt quo iure. sufficit ergo q aliquo iure admitti possit ex testamento: sed si diceret se nolle acquirere hereditatem simpliciter: tunc uidetur in totum repudiare sicut econtra quando dicit se uelle acquirere: uide uelle acquirere omni iure: ut dicta. l. impuberem. Item inducit glo. q si aliquis potest uenire per stipulationez: & per ius accrescendi potest repudiare vno iure & alio amplecti dicam in.l. si tu ex parte. j. e. & dixi in.l. re coniuncti. j. de leg. iii.*

Ex. 1. sequenti.

Lognito qui potest adire potest cognoscī quis potest repupiare. Et quis possit adire & quādo uide glo. hic. Et ius adeundi hereditatem diciatur tribus modis: ibi. Quero quis. Et an ius adeundi qdū habet consanguineus sit aliquo ius uel aliqua res per se: ibi. Assumo. Et an substitutus pupillo mortuo testatore dicatur habere ius succedendi uel spem aliquā a iure approbatam: ibi. Sed circa. Et qualiter secundo modo quis dicitur habere posse ius adeundi: ibi. Secundo. Et qualiter tertio modo quis dicitur posse habere ius adeundi: ibi. Tertio. Et cum

opponitur in personam q adire debens sit seruus quis probare debet: ibi. Videamus. Et cū in aditione requiratur q testator sit mortuus & q heres sciat qualiter probentur hec duo: ibi. Venerio ad alias. Et qualiter quis obeat scire hereditatem sibi delatam: ibi. Secundo. Et an si heres ab initio credat testamentum factum & se institutum & defunctum mortuū. & ita erat cōmuni op̄. fama & ueritas adiuit. & postea super uenit fama in contrariu^z an aditio remaneat firma pro declaratione. Et qualiter probetur q testator potuerit testari: ibi. Tertio. Et an si p̄batur due contrarie fame. & op̄. heredis concordat cuz una que preferatur: ibi. Sed quero. Et qualiter heres obeat esse certus q nullus eum precedat: ibi. Quarto. Et quāsi heres scire obeat q ex testamēto uel ab intestato hereditas ad eum pertineat: ibi. Quinto. Et quia regnū & sciat an sit heres voluntarius uel si uis quid si fuit h̄ditas sēpronij dñata ticio & illi successit. g. qui fecit fieri instrumētum talis tenoris dico q ego credo q ticius fuerit heres sempronij: & ei h̄ditatē adiuit q si hoc pbare nō possū: ex nūc ego adeo ex iure deliberādi & adeūdi mibi trāmissō p ipm ticiū. an ualeat talis aditio: ibi. Lirca. Et regnū & adiens sciat pro qua parte est heres. & sufficit q tutor sciat cu pupillus adit cū sua auctoritate: ut in fi.l. habet.

Hpotest. *Brevi s̄ et q̄iūz p̄ tex. n̄ eger summa rō: sed sumabo tex. cū gl. & oībus que dicturus sum. Qui habet ius adeundi p̄cipiat & p se nō ipeditur ad sui utilitatē is repudiare potest aliter nō. b. d. **C**No. q̄ tūc cognoscim⁹ qui pot repudiare quādo cognoscimus qui pot adire. **Q**uero quis est qui pot adire & quando p̄ adire. **Glo.** hic ponit. vi. que regnū in psona heredis volētis adire quoru si qd deest adire nō pot. & hoc declarat gl. in pn. usq; ibi. Itē scire dī. Itē ad hoc ut sciamus quando adire pot ponit qnqz q debet interuenire. quoru si qd deest adiūtū pot. & hoc proseq̄ glo. usq; ibi: sed regula bus ius legis. uide glo. p̄ te que est clara. Ad ea que dicūtur hic p glo. oppo. imo dicitur posse quis adire quādo es nō & currūt: quia solū q̄ sit liber homo & capax hereditatis dicit posse adire: ut. l. in tēpus. de here. insti. & l. si ita scriptū. j. dle. .ij. & qd̄ no. insti. de le. g. legari. Itē ex testamēto posse adire dicit etiam uiuo testatore: ut. s. de ius. test. l. i. **C**Pro declaratō horū debet scire q̄ nos habemus in hoc titulo duas regulas unā negatiuā. s. non pot repudiare qui non pot adire: ut. l. iiiij. s. e. alia affirmatiuā. s. is pot repudiare qui potest adire. **C**Et ut intelligamus ē sciēdum q̄ posse adire hereditatem seu ius adeundi hereditatem dici tribus modis. primo generaliter & simpliciter nō respectu aliquiū hereditatē petēt s̄ sperantis petere. ita loquif. l. in tēpus. & l. si ita scriptum. palle. & oēs leges que dicunt aliquem posse adire eoipso q̄ est capax iuris adeundi. & illud ius non est aliquod ius p̄ cīsum & separatum a libertate quam quis habet que libertas est naturalis facultas & ut. l. libertas. de statu homi. sicut enim ille qui est domin⁹ rei nō dicit habere ius usufructus quasi illud ius sit aliquo separatum a dñio: ut. l. vti frui. i. prin. C. si v̄sufru. pe. sed ideo utitur: quia dñs ita posse capere illud nō est separatum a libertate: sed ideo quis potest capere: quia liber. & quando quis efficitur nō capax tunc dicitur status eius dimūni: ut. l. cognitionum. in fi. de var. & exor. cog.*

et hoc vult dicere titulus de capi. dimi. hoc est de dimi
nutione status. hoc pbaſ in. l. metalluz. de his qui pro
non ſcrip. et iſtiſ. de le. ſ. legari. et in oibus caſibus ibi
notatiſ. et iſto poſſe ſic ſumpto optime procedit regu-
la negatiua que no pot adire: hoc ē ille q non eſt capax
alle non poſteſt repudiare: vt. l. iiii. ſ. e. ſed regnla affir-
matiuſ non procedit. qui eni habet iſtuſ poſſe non b3
iſtuſ repudiare: quod p3: quia non poſteſt quis adime
re libertatem niſi patiendo ſe vendi ad precium partu
cipadiuſ: et ita non poſteſt adimere illud ius adeundi
quod eſt idez cum leberty. fallit in hiſ qui voluerunt
regulā fratrū minoruz que eſt in altissima paupertate
fundata qui efficiuntur hereditati penitus incapa-
ces: vt in. c. exiui de paradiſo. de ver. ſig. in. cle. qd ple
ne tractau in meo libello minoricarū. **C** Sed contra
predicta obiicitur ſociaſ potest cōtrahi hereditatiſ
incerte: vt. l. iiii. pro ſocio. ergo interim eſt aliqua ſpes.
ſi eni non eſſet aliquid non poſſet deduci in tractum:
vt. l. nec exemplo d. traben. empt. Rñido ibi ipſa ſpes
cōicatur nec in ſociate ponitur ſed cōicanda venit ip
ſa hereditas obueniens: vt. l. actione. ſ. quod dicimus
ſ. p ſo. Si eni cōicareſt ipſa ſpes ita poſſe adire vn
ſocius ſicut aliuſ cum ius adeundi ſit cōe qd eſſet con
tra. l. illa. Sed pone adire ſeu ius adeundi eſt respectu
certe hereditatiſ future vt hic: vel ab iſteſato vt ex te
ſtamēto. Si ab iſteſato vel e ptas adeundi deſcendē
tiu vel aliorū. **A**ſſumo illud ſecundu membrū: et hic
qro vtrū ius adeundi quod b3 cōſanguineuſ ſit aliquid
ius vel res aliqua p ſe. Et videt q ſic. nā mater q non
petiſt tutorē filio pdi ius ſuccedēdi: vt. l. iij. ſ. ſi mater.
z. l. oēm. C. ad tertu. ergo eſt tale aliquid ius: qd non
eſt pdi non po. **P**reterea qui b3 ſpem ſuccedēdi
alteri: vt. l. iij. ſ. ſi quis. ſ. de cōdi. ob cau. ſed ſpes e al
iquid: vt. l. ſpem. C. de dona. ergo z. veritas eſt q nibil
eſt pſiſuz et ſeparatū a iure agnationis et cognationis:
ſicut vſufructuſ cauſaliſ no eſt aliquod ius ſeparatū a
dñio. t. eſt in. l. ius agnationis. ſ. de pact. z. l. iura ſan
guiniſ. de re. iur. pbatur in. l. ſi poſt emancipatione. ſ
l. le. ſic et pfonuſ qui b3 ius ſuccedēdi liberto non b3
ius aliquid ſeparatum a iure pfonatuſ: vt. l. ſi. d. l. agno.
Ex predictis apparet q ex tali iure ſuccedēdi pro
cedit regula negatiua. ſ. qui non b3 illud ius non po
repudiare. regula affirmatiua huius. l. no pcedit: quia
qui b3 illud ius ſuccedēdi non po illud repudiare: vt
l. ius agna. z. d. l. iura ſanguiniſ. et hoc eſt verū q non
poſteſt repudiare ſimpliſ repudiatione: ſed p pactum
cū iuramēto po de iure canonico. ex de pac. c. ſuis. li.
vi. l. de iure ciuili ſecuſ: ut. l. pactu. C. de colla. z. l. non
dubium. C. de legi. ius ſo ſuccedēdi quod competit
pfono po tolli eodem modo quo ius patronatuſ: ut
l. iij. C. de iurepatro. Non ob. l. iij. ſ. ſi. j. ad tertul. quia
fateor q ſuccedēdi ius poſteſt adimi ab illo iure agna.
vel cogn. ſicut vſufructuſ a dñio: ſed donec durat no ē
aliquid ius ſeparatū ab illo iure agnationis. Nec ob
ſtat q ſpes aliqua: ut in. ſ. ſi quis quaſi: quia fateor
q poſteſt eſſe ſpes hoc eſt actus uoluntatiſ ſperantis:
tamen no eſt ſpes a iure approbata ita q dicas ius eſſe
aliquid imo totaliter reprobatur in morteſ alteri ſpe
rare: ut. l. ſi. C. de pac. Eſt et aliud poſſe ſuccedere ſeu
ius ſuccedēdi liberorum: et iſtu eſt aliquod p ſe ſepa
tuſ a iure filiationis. quod probatur. ſ. de adop. l. nec
ei. ſ. pterea. vbi d. qd filii bñt ſpem ſuccedēdi parē
bus. et iſtu a iure approbatur ppter votu parentum.
vt. l. ſcripto. j. vnde liberi. quod apparet: quia mortuo ſi
lio primi gradus nepotes ſuccedēti in illud: quia ius pa
triſ ſumunt. j. de ſuis et legi. l. i. ſ. ſuos. et l. gallus. per
totum. d. l. et poſth. et in auc. de here. que ab intef. ſ. i.
ſi ſuccedit in illud ergo eſt aliquod ſeparatum a iure fi
liatiōiſ cum in illo no ſuccedat. extinguitur eni cū poſ
ſona et in illo iure poſſe ſucced regula negatiua: quia q no b3 illu
ius non poſteſt illud repudiare. no autem procedit re

gula affirmatiua: quia non poſteſt filius renuntiare iu
ri ſuccedēdi: ut. d. l. pactu. C. de colla. l. contrarium
fuit factum in veteri testamēto de eſau qui uēdidiſt fra
tri ſuo iacob ius p̄mogeniture. eſt ergo aliquid ius a iu
re filiationis diſtinctu. et pbaſ in decretis no recordor
vbi. **C** Eſt aliud. ſ. p̄s ſuccedēdi ex testamēto alicui
vuenti: et illud ſimili non eſt ius aliquid nec ſpes appro
bata a iure qd apparet: quia qd no po poſteſt aperiri ta
bulas viuētiſ qd poſſet ius aliquid ius haberet: ut. l. iij. ſ. ſi
dubiteſ. j. ti. i. et no d3 eſſe ſollicit de b̄ditate vuentiſ
vt. l. iij. ſ. interdū. ſ. de vulg. et pu. no eſt ergo aliud ni
ſi qd a poſſibilitas ſuccedēdi ſic cogitata ul ſimagiata:
vt. l. de iniuſ. testa. ubi exponiſ po. l. poſſibile ē. **S** circa hoc qd an ſubſtitut pupillo mortuo testatoroſ di
caf babere ius ſuccedēdi uel ſpē aliquam a iure appro
batā ita qd ius dicaf. Rñdeo qd no ſolū eni in ſtatulibe
ro fauore libertatis eſt introductū vt viuētiſ pupillo di
caf babere ſpem: ut. l. ſecunda. et l. in tabulis. j. de ſtatuli
in alio ſubſtituto non: ut. d. l. iij. ſ. interdū. de vulg. et
pu. et hoc dixi iā pluriſ. i ciuitate iſta eſt ſtatutū qd qui
cūqz b3 iſtū ſtamēti uel codicilloz alicuius rei va
loris. x. libraz: vel ſupra d3 illud pducere aīo inſinuā
di in ſeſ menses. alias no ualeret nec audiaſ. Eſte
ille qd ſubſtitut pupillo pupillariter viuō pupillo n̄
tenet inſinuare: quia no habet ius nec ſpem aliquaz que
censeal alicuius estimationis nec deberet eſſe ſollicit
de b̄ditate viuētiſ. p hoc optime facit. d. l. poſt emaci
patione. de l. le. **S** ſi eſſet ſubſtitut p fideicōmissuz:
tū aliud dicerem. b3 eni interi ſpem qd p3: quia po poſteſt
tere cautionē ut in toto titulo: ut. l. no. ca. et no certat
de b̄ditate vuentiſ ſed iam mortui: ut. C. ad tre. au. c.
niſi rogaſ. ergo habet aliquod ius quod poſteſt eſſe e
ſtimationis. x. librarum et ultra. predicta vera qd non e
ius aliquod. ſ. principaliter et per ſe: ſi bene poſteſt vici
ius aliquod hoc eſt qualitas aliqua inherens inſtitu
tioni facte de illo ſubſtituto quod apparet: quia ſi iſtitu
tus adiſt paternam non poſteſt repudiare pupillarēz
ut. l. quidam eulogio. C. e. Item in venditione heredi
tatio paterne poſteſt uenire hereditas pupillaris: ut. l.
iij. ſ. illud. de here. ven. et ſic accessorie ut ibi no. Item
transmittitur ad heredem in caſu cum ipſa hereditate
ut. l. qui patri. j. e. **H**is premissis ad propositum di
co qd in iſta poſteſt ſuccedēdi procedit regula ne
gatiua: quia qui non habet non poſteſt eam repudiare.
affirmatiua autem no procedit: quia viuō testatore no
poſteſt repudiari hereditas: ut. j. l. pxi. **T**ertiū po
ſte principale eſt poſſe adire hereditatem uel ius ade
undi respectu certe b̄ditatiſ iam exiſtentis: quia mor
tuus eſt ille de cuius hereditate agitur. et hoc tripli
ter. primo quādo hereditas no eſt delata: ut quia in
ſtitutus eſt ſub cōditione et conditio pender. Eſte il
lud ius eſt aliquod et ſpes aliqua iure approbata quod
apparet: quia poſteſt peri bonorum poſſeffio ſecundu
tab. et quod iſta ſpes ſit aliqua res eſt t. ſ. de here. v.
act. ven. l. nomina. ſacit. l. ſpem. C. de dona. ipſa tamen
ſpes hoc caſu no poſteſt cedi nec traſmittif. **C** Ontra
hoc videtur qd illud quod eſt ſpes no ſit aliqua res ut
l. nec emptio. de ſhen. emp. ſo. p. te. **S**co modo
d. qd poſteſt ius adeundi b̄ditatē quando b̄ditas
eſt delata: ſed ſub eſt aliquod impediſmentu vel circa poſ
nam vel circa caſu q ponunt in glo. et illud poſſe eſt
ius aliquid: qd apparet: quia ei poſcriptur: ut. l. licet. C. e.
ti. no obſtate ignoratiā: ut. l. ſi. in ſi. de poſcript. l. ſ. tēp.
et de poſcript. xx. an. l. ſicut. z. l. omnes. Itē qd iſtū traſmit
titur: ut in caſibus qui no. in. l. ventre. j. e. ſi videamus
iſtu qd ius eſt. Rñ. ſiquidē impediſmentum eſt animi
quia furiosus vel infans vel aliter ignorans testiſ vel
mortē testatoris uel hereditatem ſibi dlatā: tū appelle
ſi ius adeundi: no dico ius deliberaſi qd deliberaſe
no po ille qui ignorat: ut. l. cū antigenib. C. e. ſi eſt
aliquid impediſmentum ſubſiſtente ſciētia ut ſi e filiusſa. vel

a ſi po minori caruſ.
pgea Bar.
i. l. ſi in me tallum. j. de bis que pro
non ſcrip. di
xit qd ſi ſrat
tres mores
inſtituantur
beredes et
bereditaſua
dit ad veni
tes ab iſteſa
to ſi ad iſtu
b. Codē mo
do. et not. qd
bar. in. l. ſrat
tres. C. de in
offi. ſes. dixit
qd ſaciſ ſol
liſ ius patro
natus qd iu
ra ſanguinis
per. l. ius a
gnatiōi. iu
cta. l. ſi. C. de
bo. liber.
c C Succ
dendi credo
qd ſic. c. qd p
ſeulouſ. vii
-q. i. qd alle
gat bal. in. l.
cū antiquo
ribus. in. v.
col. C. eo.

C Rides
ius. Circa h
cōsidera ver
ba bar. in. l.
que autē. s.
si seruum. j.
que in frau
credi. vide
no. p bar. j.
pri. col. i fi.

bC Scientia
probetur de
quo etiam p
glo. in. l.uen
tre. j. e. in. v.
sciant sic z l
.l.ii. s. quod
obsuari. ac
cipitur cred
re pro scire
z estimare. z
ibi vide bar
in prin. z qd
ibi post cū di
xi. C. d. iura
calum.

cC .l. de tute
la. de intelle
ctu eorum q
hic dixit bar
to. vide qd
xi in. l. ticius
s. l. p. bar.
de lib. z post
bu.

pupillus vel eius tutor: tūc dī etiam ius deliberandi:
qd̄ apparet: quia tales deliberare pñt: ut. l. q in aliena.
s. si is qui putabat. v. nā cū. s. e. z. l. multū. de cōdi. z
de. dixi plene in. l. q duos. dī re. du. facit. C. qui admit.
ad bo. pos. l. i. z. q. or. in bo. pos. ser. l. fi. z istud dī ius
deliberādi z adeūdi simul. s. qd̄ ius deliberandi p̄sup
ponit ius adeūdi: ut. d. l. cū antiquoribus in. i. gl. par
ua. sed ius adeūdi potest eē sine iure deliberādi ut. s.
dixi. **C** Sed op. si illud est ius aliquo: ergo seruus acgrif
dño: ut. l. acgrif. de acq. re. do. nō ergo est necesse qd̄ p
cedat iussus. Rñdeo ius* acgrendi p̄ filiū uel p̄ seruū
nō queris p̄ filiū uel dñs: qd̄ sic eñz acqstū anteq̄ adiret.
cōtra. l. p̄cia rerū. j. ad. l. falc. s. ius p̄sequēdi actionē iā
quesitā uel qstā retinēdi acgrif ut. d. l. acgrif. z. l. placz
j. e. z dixi in. l. is qui. s. fi. s. eo. Ex hoc p̄z qd̄ si seruū dī
cedit an aditā hereditatē dñs nō pōt adire: ut. l. idem
neratius. s. i. s. ad. l. aq. z idē dico in monacho si de
cedit anteq̄ adeat abbas nō potest adire eadem rōne.
Nūc ad propositū in illo iure pcedit regula negatiua
qd̄ nō habet illud posse adire nō pōt repudiare: nō aut
pcedit regula affirmatiua ut qd̄ bñ illud posse l. ipedi
tus possit repudiare: ut hic z. s. l. p̄xi. in pn. z. l. is qd̄ he
res. in prin. **T**ertio mō dī posse adire vel bñ ius ad
eundi nullo mō impeditus: z istud appellat simili ius
deliberādi z adeūdi: ut. d. l. cū antiquoribus. l. i. gl.
z illo iure pcedit regula negatiua. s. qd̄ nō pōt adire si
ne aliquo impedimento pōt repudiare: ut. l. iij. s. e. Itē
pcedit regula affirmatiua posita hic. s. ille qd̄ pōt adire
sine aliquo ipedimento pōt repudiare. **C** Illa ergo re
gula sic limitata. reintro glo. z op. ad ea. tutor pōt adire
hereditatē infanti delatā absqz aliquo ipedimento: ut
l. si infanti. C. e. z tñ nō pōt repudiare: ut. l. tutor. j. de
bo. pos. ergo regula non ē ſa. Rñ. dicit gl. fallit. tu dic
hec regula pcedit in eo qd̄ pōt adire p se z ad sui vtili
tatē: secus in eo qd̄ adiit p alio. ita no. gl. in. l. eius ē ve
lle. j. de re. iur. tangif in glo. in. d. l. si infanti. **C** Op. ser
uus repudiare nō pōt tñ pōt nolle adire: ut. l. iij. in. fi.
C. de here. insti. Dicit gl. ibi fallit: certe nō fallit: quia
seruus nō pōt adire l. possit nō adire: s. dubiū facit qd̄
dī de dñs qd̄ pōt repudiare l. nō possit adire: s. dic ut
dixi in. l. is qd̄ heres. s. eo. in. fi. **C** Op. bonoꝝ posses
nē decretalē qd̄ pōt acgrere nō tñ pōt repudiare: ut. l.
i. s. decretalis. de suc. edic. Glo. dicit ibi fallit. tu dic
quoddā ē ius qrendi: z tunc tractamus de repudiatio
ne: ita loqf ibi: hoc ē de nō acqstione vel de habitioē
ptatis qrendi: s. bonoꝝ posses decretalis ē ius qstū
vñ ibi nō cadit repudiatio: qd̄ bñ pōt ibi qd̄ vtrum
possit dereling z bñ p̄ derelicto nō an possit repudia
ri: qd̄ iā qstū ē ergo z. c. ut. l. si tibi. C. de repu. be. z p
hoc dico qd̄ illud ius adeūdi hereditatē ē ius querēdi:
z ius querēdi nō qrs alteri: ut. s. dixi de filio z suo z mo
nacho. iō dicut iura qd̄ regulariter hereditas nō adita
non trāsmittif: ut. l. i. s. i nouissimo. d. ca. tol. z. l. vnicia.
de his qd̄ ante ap. tab. **C** Expediti de theorica hui. l.
ueniam ad qdā ex qbus apparebit practica hui. l. z
pmo hic ponū ipedimenta qdā circa psonā qdā circa
als qlitates qd̄ iteruenire debet. **T** Eideam qd̄ liter bec
pbenf circa psonā de facili vñ. pmō. n. regritur qd̄ sit li
ber hō. Lerte ei qd̄ dicit eū nō liberū incibit onus pro
bandi si est in possessione libertatis. alias sec: ut. l. mo
ueor. C. de ser. expor. z eodes mō qd̄ dicitur de filiofa.
ut. l. circa. s. de pba. z qd̄ no. in. l. ticia. s. so. ma. Item
qd̄ dicit qd̄ dī eē cōpos mētis z ille dī pbare qui dicit
nō cōpotem mentis: ut. l. nec codicillos. C. de codicil.
Item qd̄ dī maior. xv. an. dic ut dixi in. l. de etate. s. de
mino. **T** Elenio ad. alias qualitates in quibus est ali
qualis difficultas. z pmō. dicit glo. qd̄ debet scire testa
torem mortuū: ut. l. pxi. hoc importat duo. s. qd̄ ſe fit
mortuus. itē qd̄ heres sciat. pmō qd̄ liter probet tangit
glo. in. l. sed si ſa sua. j. e. z. j. ti. i. l. i. s. s. i. dubiteſ. z ibi
dicam. **S** Ecūdum. s. qd̄ heres sciat examinemus. z sc̄i

endū est qd̄ illud sc̄i nō debet intelligi de uera scien
tia qd̄ p̄cipitur p̄ sensum sicut dicim⁹ de teste: ut. l. testi
um. de teste. z. l. qui testamento. s. fi. s. de teste. z. l. in
pn. de here. que ab intefsa. de. Sed intelligitur dī scien
tia hoc est de vebemēti opi. ut. l. cū quidam. s. qd̄ dicit
j. e. z no. in. l. si quis exneus. j. e. s. fi. facit qd̄ no. in. gl.
in. l. fi. s. labeo. de aqua plu. ar. **C** Nun̄ videamus qd̄
liter hec scientia p̄betur*. ad qd̄ aduertenduz est quia
aliquādo ille qd̄ dicit bñs negat se sciuisse dī functum te
statorez: ad hoc ut euīt onera bñditaria z alius vult
pbare ipsum sciuisse: z tūc si quidem dixit se facere ex
preſſe aliqd ut heres vñ cōfessus illū mortuum sciuiſſe:
qa viuētis nulla est hereditas: ut. l. i. s. de here. ven.
z. l. i. j. p̄ here. nec pōt venire ſuā p̄fessionē nī de er
ore doceat: ut. l. generaliter. C. dī nō nu. pe. S. posse
dicere iſta p̄fessio nō dī preiudicare nī qd̄tum ad illos
qd̄ pñtes fuerūt: ut. l. fi. s. de inter. ac. Rñdeo nō ē iſtud
vez: qa in casu illo aditio p̄judicat quo ad oēs ēt si fu
at tacite faciendo id qd̄ nō pōt fieri citra ius z nomē he
redis: ut. l. p̄ bñde. j. e. Nō ob. l. fi. s. de inter. ac. qa dī
intelligi in eo qui heres esse nō poterat: ut ibi no. Qd̄
qz ille qui dicit bic nō expressit qd̄ faceret ut bñs s. z alio
modo res bñditarias administravit: ita qd̄ si scire mor
tuū uideref adiūtisse in casu iſtū si probetur qd̄ sit con
sanguineus eius qd̄ mortuus scire p̄sumit: ut. l. octa
ui. j. vnde cogn. z. l. de tutela*. C. de i. inte. resti. mi. nī
si forte ipse ex aduerso ad excludendū talē p̄sumptio
nē p̄bet absentia ſuā uel qd̄ aliud p̄ quod tollat illa p̄
sumptio: ut. l. l. fi. de bis qd̄ sunt ſuā uel ali. iu. z etiā q
ma. ac. po. c. cū in tua. si vñ nō ē consanguineus sed p̄
bare qd̄ effet uicinus: tunc deberet probari qd̄ fama ei
ſet in uicinia z p̄sumetur scientia: ut. no. i. l. fi. tutor
.C. de peri. tu. sed si nō effet uicinus sed effet eisdēci
uitatis dī p̄bari fama in ciuitate z p̄sumetur scientia
ei*: ut. l. regula. s. i. z. s. suppina. de iur. z fac. igno. z fa
cit. C. de remis. pig. l. fi. eo tempore. z. d. l. tutor. z. d. c.
cum in tua. nī ipse ex aduerso ad tollendā iſtam p̄
sumptionem probaret absentiam vel infirmitatem: ut
.d. c. cum in tua. quod no. diligenter: quia illud qd̄ dī
qd̄ p̄sumit quis qd̄ sciat illud de quo est publica fama
in ciuitate. intelligitur de fano nō de infirmo: de pñte
nō de abente. Aliqñ ille qui dī bñs nō est consanguine
us nec uicinus nec est ciuīs eiusdē ciuitatis tunc nō p̄
sumit pñtia: z tunc nec p̄ consequens scientia nī alis
modis probetur. nā si p̄sumit eē in ciuitate vnde est
nī ipse probet absentiam ut dictum est de necessitate p̄
sumitur qd̄ nō est in alia ciuitate: ut. l. optimā. C. de co
trahen. z comit. sti. Aliqñ ipse bñs dicit se sciuisse z alt
ad excludendum eum ab bñditate dicit ipsum nesciuſſe:
z tunc ille heres dicit tunc z nunc dicit aliquē mor
tuū: z est p̄sumptio qd̄ uere scierit ex eo qd̄ dicit
nemo enim vñ dixit qd̄ mente nō cogitauit. l. labeo. s.
suppel. le. est enim ei credendum in his que mente ſua
consistunt: ut. no. insti. de ac. s. alie. aut nī ex aduerso
ad excludendum illam p̄sumptionem scire deberet
contra qd̄ potest fieri probando qd̄ fuerit mortu⁹ tali
loco z tpe: et qd̄ tunc heres erat in tali loco qd̄ ad ei nō
ticiam puenire nō potuſſet: ut. d. l. optimā. vel proba
do qd̄ p̄ alios cōiter viuere putabatur. et ſic opinio be
redis qd̄ colligitur ex dicto ſuo nō fuit mota iustis ratio
nibus. qd̄ sufficit ad impediendam additionē: ut. l. cum
quidam. s. qd̄ dicit. j. e. **C** Sed pone qd̄ qdā dicit ſe ſci
uisse in pteritū nō dixit ſed ſimplr bona adiuit: et mō
ſcire dicit: nō sufficit pura ſi ius adeūdi effet ſibi dela
tum p̄ ius deliberandi qd̄ durat anno: ut. l. cum atigo
ribus. C. e. et annus effet elapsus. certe nō p̄sumitur
scientia in preteritū per regulā. l. uerius. s. d. proba
et. c. p̄sumit. d. re. iur. l. vi. qd̄ intellige nī p̄bare ali
qd̄ p̄ qd̄ ſc̄i p̄sumat: puta quia erat ſangineus uel
uicinus uel ciuīs z erat fama in uicinia uel ciuitate ut
ex predictis p̄z. et eodē modo qd̄ tractatur d. p̄banda

sciētia alicui^z hoīs iam defuncti propter iūs delibera-
di qd̄ sciētia trāmittit probari non dū p̄ cōiecturas pre-
dictas: q̄ p̄iecture p̄t tolli p̄ alios modos p̄dictos. fit
ergo caut^z aduocat^z ad faciēdas p̄batōes 2cludētes
p̄ parte sua. Sum expedit^z de p̄mo. ¶ Scō dicit glo.
q̄ dū scire sibi delatā: q̄a pure institut^z ē vel est purifica-
ta instō vt in glo. ¶ Circa hoc ē aduertēdū q̄ p̄mo p̄
supponit testm̄ eē factū z illud dū scire: z nō intelligas
q̄ interfluerit testō vel viderit fieri vel legerit fz sufficit
q̄ ei sit dictū vel scriptū l̄ris amicoy: vt.l.de etate. s. d
inter.ac.vel q̄ de hoc sit cōis opinio. z per supradicta
apparet q̄ b̄feditas p̄t adiri clausis tabulis: vt.l.i. s.
cū ergo.de ea.tol.z.l.i.in si.de iur.z fac.igno.z.l.i. s.i.
j.de bo.pos. fm ta.sed si ex aduerso pbare cōis op̄i-
nio z fama q̄ testm̄ nō eē factū tūc heres nō poss̄ adi-
re lz eēt in ūria op̄i. q̄a secus si eēt cert^z p̄ suū factuz: vt
q̄a interfluerit vel haberet testm̄ publicū: vt pbaf.j.e.
l.cū factū.z.s.l.pxi.in pn.z ibi no.j.e.l.cū quidā.s.f.
Itē si heredi moueref q̄d̄ de testamēto: p̄ hoc dicere
reddi dubi^z adeo q̄ nō p̄t adire nisi sit certus p̄fecte
vt.d.l.cū factū.j.e. exp̄ssius in.d.l.scriptum.j.ad carb.
¶ Pro declaratiōe hui^z q̄onis z p̄cedentiū z etiā se-
quentiū moueo vnū dubiū. pone q̄ heres credidit ab
initio testamētu eē factū z se institutū z defunctū mor-
tuū z ita erit cōis op̄i. z fama z veritas. vnū ipse potuit
adire z adiuit postea supuenit fama in. qd̄ erit de illa
aditiōe. Hidē q̄ sit nulla. nā sequēs fama tollit p̄mā:
vt.l.u.s.i.j.qs or.in bo.pos.ser. Lōtra dico nā postq̄
qs effect^z ē heres op̄i. cōis ūria illud n̄ p̄mit nec extin-
guit: vt.l.cū qdā.s.fuū.j.e.lz ei cōis op̄i. ip̄ediat adi-
tionē nō tūc p̄t extinguere aditionē factā ut ibi p̄: z i
hoc etiā dū eē caut^z aduocat^z vt articuli 2cludāt famā
talit p̄e q̄ sufficiat ad intentionē suā. Posito ergo q̄
2stet testm̄ factū dū scire vt p̄ pure vel sub 2ditiōe sit in-
stitut^z. ponam^z ergo q̄ in 2tate sit institut^z pure fz an
b̄fs hoc sciuerit dubitas q̄liter p̄bef. Dic aut b̄fs fuit
certificat^z de testō: q̄a interfluerit vel recitari fe-
cit: z tūt nō p̄t dubitari qn̄ sciuerit fz q̄ ē: vt.j.t.i.i.per
totū. Aut b̄fs fuit certificat^z ex op̄i. mltor^z z fama vel
ex l̄ris amicoy z tūc aut illoz op̄i. vel assertio hēbat se
simpli^z q̄ talis erat institut^z: vt rū pure uel sub cōditōe
nihil dicebāt: z tūc p̄sumēdū ē q̄ pure crediderit: vt.l.
.i.j.s.cō.z.b.z.tō poterit adire: q̄a sua op̄i. cū veritate
cōcordat: vt.l.cū qdā.s.q̄d.cif.j.e.aut op̄i. uel asser-
tio ex q̄ b̄fs fuit certificat^z habebat se cū dubitatōe: ut
q̄a dicebat fecit testm̄ z instituit talē: nescim^z vt rū pure
vel sub 2ditiōe z tūc b̄fs nō p̄t eē cert^z nisi interflue-
rit z ut.l.cū falsū.j.e.z.s.l.pxi.in pri. Si ivo dubitas q̄
liter fuit certificat^z z tūc in dubio b̄fs p̄sumif scire q̄ in
testamēto 2tinenf: vt.l.cū b̄fs.de li.le.z.l.qdā ita.s.f.
q̄s filiū.ad tre.facit.s.de trāsac.l.nō ferēdi. examauī i
l.q rome.s.duo frātres.j.de ū.ob. fz si ponerem^z he-
redē in 2tate institutū sub cōditōe tūc si cōditio non
extitisse absq̄s dubio aditio nō valerer: ut iurib^z vulga-
rib^z. sed si ponerem^z cōditionē extitisse: fz dubitas q̄
b̄fs sciuerit extitisse: tūc p̄t esse cōditio cōstituta in ta-
lē euētū q̄ b̄fs p̄sumif scire: puta mortē consanguinei
vel uicini uel in aliquē euētū alicui^z facti. de quo fama
erat in ciuitate: ut ex p̄dictis p̄z fz si p̄dictē p̄sumptiōes
cessarēt restat regula q̄ p̄sumif ignorātia: ut.d.l.ueri-
z.d.c.p̄sumif. An aut dicta ignorātia uitiet aditionem
Aduerte q̄ si b̄fs sciuerit 2ditionē adiectā uitias adi-
tio. si ivo credit se purū institutū lz fuerit sub cōditione
z 2ditiōe purificata aditio ualeat: ut.l. sed z si de sua. i
si.z.l.si q̄s exēneū.s.f.i.e.z ibi p̄ Hy. ¶ Tertio regris-
tur dicit glo. q̄ sit cert^z q̄ testōr potuerit testari. alias
dubitas de viribus testi: vt.l.heres.s.f. Certe hoc q̄
potuerit testari de facili scitur. s. si nō fz aliquas ex illis
cōditionibus que ponunt in.l. si queram^z. de testa. sed
si quis vellet pbare heredē z de hoc dubitas est ad ex-
cludendū eū ab hereditate: z tūc hoc ē difficile. Ideo

aduerte: aut q̄s vult hoc pbare per ūba heredis ad-
euntis vel p̄ facta extrinseca. prmo casu siquidem ūba
heredis expresse h̄nt se ad dubitationē: vt q̄a dixit ne-
scio si potuerit facere testm̄ vel nō: quia ignoro vtrum
fuit pupillus vel adult^z an pater eius decesserit an eūz
vel nō: z tūc est pbata dubitatio. est enī actus mentis
qui pbatur per ūba: vt.l.labeo.de sup.le.z q̄d no. isti.
de ac.s.alie. Sed si ūba heredis oñderent q̄ aius ma-
gis inclinabat se ad vnā partem q̄ ad aliā: tūc sec^z eēt.
verbi ḡfa dicebat heres credebā q̄ pater decesserit an
te eū ul^z q̄ eēt audult^z: q̄a sic au diui a tali nec tū posset
esse bene cert^z tunc nō nocet talis incertitudo cū hēat
vehementē op̄i. in ea pte que sufficit: ut no.in.l.si quis
ēne^z.in si. j.e. Si ivo pbaret dubitationē h̄ndis p̄ alia
extrinseca: tūc si cōis op̄i. seu fama erat 5 id q̄d b̄fs ad-
eūdo asseruit. tūc assertio heredis nihil fleuat: ut.l.cū:
quidā.s.q̄d.cif.j.e.nisi b̄fs doceret se certū p̄ sensuz
corporis: ut.j.e.l.cū falsum.z q̄d.s.dixi. ¶ Sed quero
quid si circa id pbens due fame 2trarie z op̄i. heredis
cōcordabat cū illa q̄ magis faciebat. p eo. Rū standuz
est illi fame q̄ p̄cedit ab hoībus magis digniorib^z: ut
l.cū quidā.s.q̄d.cif.v.quid ergo si ipsa.j.e. vbi mu-
lier lic^z neget si obstertrices affirmāt statur eaz dicto.
z si esset fama eq̄lis putarē satis dubitari. et hoc esse p̄
batā dubitationē qa aiū suū nō p̄t inclinare magis
ad vnā rem q̄ ad aliā. ¶ Quarto dicit gl.regris q̄ sciat
q̄ null^z eū p̄cedat. alias dubitaret d̄ iurib^z testi: ut.l.cū
quidā.s.i.j.e.hoc q̄ aliquis eū p̄cedat p̄t cadere in
dubitatio. altero de trib^z modis. p̄mo si forte defun-
ctus hēbat quēdā filiū qui absentauit se z de eius uita
vel morte dubitab^z: tūc qualiter qs posset certificari q̄
nemo eū precedat appareret ex his q̄ dicenf infra. q̄liter
posset pbari uita uel mors alicuius d̄f in.l.ij.s. si du-
bitef.j.t.i.i. Secūdo p̄t hoc cōtingere: qa est aliquis
p̄ns q̄ dicit se filiū alius negat: quia forte dicit suppo-
sitū eū uel ex alio natū. quod qualiter deducat incerti-
tudinē nō est nostra materia. sed l.i.C.ad.l.cor.de fal.
e.l.scriptum ad car.l.filium de bis qui sunt sui uel alie.
iuris. Tertio modo potest cōtingere qa est q̄dam mu-
lier que dicitur pregnās q̄ paritura est posthumū an-
teriorem in gradu. de hoc si dubitetur uel qualiter cer-
tificel traditur doctrina a iurisconsul.in.l. cum quidāz
.s.i.j.e. quod dic breuiter. aut mulier asserit se pregnā
tem esse uel nō esse z per neminē cōtradicitur: tūc eius
dicto credetur: ut.d.s. quod dicit. v. q̄d dicitur si p̄te-
tur. z.l.i.s.ceterum. de uen.inspi. si ivo cōis op̄i. obste-
tricū uel dñiarum que cum ea conuersantur se habeat i
contra. tunc standum est illi op̄i. sed si op̄i. sunt diuerse
dic ut dixi. s. ¶ Quinto dicit gl. q̄ scire debeat q̄ ex cau-
sa ad eū p̄tineat uel ex testamēto uel ab intestato: ut.j.
e.l.si io ad quē. hoc q̄d dicit ex testamento de facili stat-
fm ea que dixi supra. sed hoc q̄d dicit ab inte. illa ē me-
re negatiua. s. q̄ testm̄ nō fecit. qualiter ergo hoc scire
poterit. Rū. ex op̄i. cōi q̄tū cū ueritate cōcordat: ut.d.
.s. quod dicitur. si uero cōmunis op̄i. est q̄ testamen-
tum non fecerit eoipso q̄ hoc allego: scilicet testamen-
tum non factum: probata est intentio mea nisi per ad-
uersarium aliud probetur: ut.l.cū probatio. z ibi no.
.s. de proba. Sed si op̄i. est q̄ fecerit testamentum ta-
men non reperitur tunc ad hoc ut possit veniri ad adi-
tionē. cōsulerē fieri diligēter iquisitionē auctoritate iudi.
scilicet q̄ interrogare oēs notarij z b̄fites protocolla
notariorum mortuo^z: interrogare q̄sanguinei z vici-
ni z presbyteri qbus cōsitebatur z siles persone: z si n̄
repire apud illos: tūc dicaf p̄ ivo testm̄ nō esse factuz
sic deducif in vez p̄ discussionē quē nō esse soluendo i
aut. de fidei. s.f. z de pig. auc. hoc si debitor. sicut ē:
p̄ discussionē deducif in noticiaz an aliq̄s fit p̄ns: ut.l.
cū q̄dam.s.f.cū.l.se.j.de le.ij.z.l.hoc iure. de ū.ob. sic
ēt p̄ diligentē inquisitionē certificamur an res extet v̄
sit dep̄dita: ut.l.uj.s.neratius.de acq.pos.i dubio aut

¶ Impedi-
at aditionē.
sed certe vt
mibi videf
-d.6. suū.nō
probat op̄i.
bart. q̄ quā
do. suū ē in
stitutus tūc
nō attendis
quo ad acq-
sitionē here-
ditatis scien-
tia heredis
seu cōis op̄i.
imo. l. ipsa
q̄ semp̄ ē cer-
ta ē illa que
suo desert be-
reditatē nul-
lo facto here-
dio interue-
niente: ut.d.
.s. suū. z.l.il-
lud. s. si pars
heredi. petra-
sed op̄i. bar-
metus pb-
tar in.l.cū
falsum. j.co.
iusta. l.ij.C.
de edic. diu-
i. no. glo. fm
vnā solu. in
-d.l.cū falsā.
z ibi bar. ex-
presse. z pro-
bar. hic faci-
unt oīa iura
dicentia. q̄
aliqua impe-
diunt facien-
da q̄ nō im-
pedient iam
facta. l. patre
furioso. cum
similibus de
bis qui sunt
sui.

si de hoc nihil est dictum si quidem est heres suus non est presumentu q̄ scierit testim: qa pot est heres ex testo etiam ignorans: ut. l. si seruus testo. j. de sti. ser. t. l. questum. de acq. re. do. t. l. eius q̄ i. p̄uincia. s. si cer. pe. t. l. etne um. C. de here. insti. t. in. s. f. insti. e. t. i. nec v̄ de nouo acgrere s̄z sibi v̄ dñm ɔtinuare: t̄ iō i. eis nō h̄z locuz ti. p̄ h̄fde: ut. l. i. C. p̄ herede. t. l. in suis. de li. t. postb. Sed si eēt heres extraneus p̄sumif scire in dubio nisi p̄ iecturas s̄. p̄bas: ut. d. l. cū heres. de li. le. t. l. quidā ita. s. si qs filiū. ad tre. t. l. nō ē ferēdus. de trāslac. glo. nō ponit h̄ plura. **C** Sexto dico q̄ regris q̄ sciat v̄trū sit heres uolūtarius vel suis: t̄ si i. hoc erraret vitiarek aditio: ut. l. is q̄ putat. t. l. se. s. e. **L** Circa hoc moueo v̄nū dubiū. ticio fuit delata h̄ditas sempronij cui ticio ego successi t̄ feci fieri v̄nū iūstrīm buius tenoris. dico q̄ ego credo q̄ ticio fuerit h̄s sempronij t̄ eius here ditatē adiuit: q̄ si hoc p̄bare non possum ex nunc ego adeo ex iure deliberādi t̄ adeūdi m̄bi trāsmisso p̄ ip̄m ticiū: q̄ro an valeat talis aditio. Et v̄ q̄ nō. si enī ticiū adiuit h̄ditatē sempronij ego d̄ necessitate habeo illā hereditatē sempronij nec possum repudiare: ut. l. si qs filiū. s. f. s. e. s̄z si ipse nō adiuit s̄z trāsmittit i. me ius de liberādi t̄ adeūdi: ego possum eā adire t̄ repudiare sicut ipse poterat: ut. l. si qs filiū. s. f. s. e. t̄ sic ē error in hoc v̄t̄ sim necessarius vel volūtarius. ergo aditō nul la. In cōtra. facit. nā ille q̄ est heres heredis d̄ esse heres ex causa p̄ma qua defunato succeditur: ut. l. i. i. t̄ ibi no. s. de pe. here. t̄ dixi. s. e. l. qui in aliena. s. interduz. **C** Preterea nō v̄ verū q̄ in aliquo casu ego sum heres necessarius nisi ex quadā necessitate consequentie videlicet si volo eēt heres ticiū habeo de necessitate hereditatē sempronij si eā adiuit. hoc p̄ncipaliter depen det ex volūtate mea sicut cū adeo p̄t̄ ex necessitate ha beo illā partē adire: nec p̄ hoc dicor necessarius: qa a mea volūtate causatur. cū em̄ ergo utroq̄ casu sim volūtariū v̄ q̄ nō ipediaf aditio hoc tñ reliquo sub du bio: qa de facto pendet t̄ puto aditionē nullā p. l. eūz q̄ duob. i. f. j. e. **L** Septimo regritis q̄ sciat. p̄ q̄ parte fit heres. Circa q̄o distingue: ut no. j. e. l. si qs eēe. s. i. t. l. ex semisse. p̄dicta fa q̄n quis p̄ se soluz p̄t̄ adire. S̄z q̄n filiū uel serū adit ius iū p̄t̄ uel dñi in cuius p̄sona requirif q̄ cadat sciētia p̄dictorū. Rñ. in p̄sona filiū uel serū: ut. l. cū quida. s. pe. j. e. **C** Sed quero q̄n adit p̄. cū auctoritate tu. uel tutor cū consensu pu. in cuius p̄sona requirif q̄ cadat sciētia p̄dictorū. Rñ. sufficit q̄ hoc sciat tutor. hoc notabiliter voluit dicere tex. l. pupill. s. e. ubi d̄ q̄ pupill. nō p̄t̄ scire cāz sue aditio nis t̄ tamen fauorabiliter ei p̄staf q̄ possit adire cum auctoritate tu. nō habetis hic alia. t̄ hec sufficiant.

A **M** o be
p̄ rede. d̄
bar. hic
sm̄ vna. lec.
antiqā p̄t̄
vna casū in
quo filiū po
test detrahe
re legitimaz
de bonis pa
tris t̄ alia di
mittere vide
bar. in. l. qa
poterat. j. ad
treb. t̄ ibi vi
xi. t̄ in. l. ge
rit. j. e. t̄ bar.
in. l. i. in. iii.
-q. principa
li. s. d̄ vul.
t̄ pu.

B **Q** uero
vitrum. dum
ponit bar. h̄
i. lec. antiqua
an credito.
re. possint
poni in pos
sessione vni
vasalagij. Vi
de bar. in. l.
liberti. in. fi.
C. de oper.
her.

q **U**i hereditatē. Nō ē lōgū t̄ps
portat vnu pcessus in quo dicebas q̄ mater
tal erat mortua. itē q̄ tal fuit m̄. itē q̄ tal fuit filia. itē
q̄ tal fuit gerēs p̄ herede: nō tñ fuit pōtiū q̄ ista scie
rit matrē esse mortuā. certe nihil ualeat: qa nō p̄t̄ gerere
pro h̄de nō sciat matrē mortuā esse. t̄ hoc tene mēti
Ex. l. sequēti.

C Quid sit dicere p̄ herede. t̄ an in dubio quis presu
mat facere cā custodie uel ut h̄s. t̄ an cū alijs p̄sta
tur q̄ facit tanq̄ negocior̄ gestor t̄ deinde aliquid fa
cit tanq̄ h̄s videat recedere ex testis. t̄ an anim̄ so
lus obliget me h̄ditati t̄ an ea q̄ cōsistit i. aio sūt facti

p **M** o herede. **C** Elidef q̄ i pre
cedētib̄ t̄ speciali
ter in. l. his p̄t̄. t̄ i. l. se. dicit iūricon sultus d
iure seu p̄t̄ adeūdi. hic dicit de ipso aditōis acru: t̄
materiā huius. l. explicabo in. l. gerit. j. e. t̄ breuiter. b.
.d. Qui facit aliquid tanq̄ heres onerib̄ h̄ditariis ē
obligatus: sec̄ si alio aio faciat q̄o apparere p̄t̄ vel ex
prestatōe vel ex facti q̄litate. b. d. v̄sq̄ ad. s. si quis tñ.
C Quero q̄d est dicere p̄ herede. dicūt qdā. i. p̄ dño:

vt insti. de heredi. q̄li. t̄ dif. s. pe. t̄ intelligo p̄ dño. s. t̄
causa h̄ditaria. posset enī dicere se dñm ex alia causa t̄
nō est heres: vt. j. dū dicit q̄si alio iure dñs t̄. qualib̄
s̄bū p̄ herede accipif. dic vt. l. regulariter. s. d̄ pe. h̄f.
t̄. j. p̄ herede sup̄ rubri. **C** Et glo n̄a q̄rit de vno. po
ne q̄ prestatō fuit facta qd̄ in dubio p̄sumif: an uide
tur causa custodie uel ut heres. Hic sunt gl. diuersi si
nō ē necessaria s̄z cā tollēde dubitatōis fit. iō dicit q̄ est
necessaria. als ē ut h̄s. t̄ h̄ dicit gl. parua. alia gl. q̄ est i
p̄. seqn̄tis. s. dicit t̄ meli. q̄ i. dubio ex q̄litate p̄sona
rū t̄ ex gestib̄ p̄sumif t̄. t̄ vide istā gl. q̄ icipit. id ē ad
qd̄ t̄. meli. ergo t̄. iō. J. de are. uidēs q̄ ista glo. re
lingq̄ te adhuc incertū dicit sic q̄ qd̄ sūt q̄n p̄t̄ geri
citra ius t̄ nomē h̄dis: t̄ tūc sine dubio p̄sumif h̄s: ut
.j. e. l. s. pap. qd̄ sūt i. determinate q̄ p̄t̄ hieri ab h̄f: ut
h̄de t̄ nō ut h̄de t̄ tūc dicit stādū ēē in casu isto iūri
gētiū: ut. l. i. abiguis. t. l. i. j. de re. iur. allego tibi bonaz
gl. ad h̄ insti. d̄ ac. s. alie. i. gl. mag. vbi dicit q̄ i. his q̄ in
aio consistitū stat̄ dicto meo. t̄ ad p̄dicta facit q̄o vide
bitis. j. e. l. si duo. t. l. iul. s. i. dubitari t̄ posset circa p̄
dicta si eēt mortū ille q̄ hoc fecit t̄ h̄s dīcēt adiunse
qliter scief aīus defūcti q̄ p̄ brēdē nō p̄t̄ declarari: ut
.l. p̄p. scribit. s. f. s. d̄ rei ue. t. l. iter stipulatē. s. stich.
.j. de h̄. ob. Item de necessitate op̄z nos redire ad doc
trinā. **A**zo. q̄ ex q̄litate rerū t̄ p̄sonarū p̄sumā an fece
rit cā adeūdi uel nō: ut qa h̄ditas erat opulēta t̄ tunc
cā adeūdi vel non: si non: et tunc non animo adeūdi
ul̄ quia erat p̄sona p̄ia. vnde ex qualitate rerum t̄ per
sonaz p̄sumam: ut. l. f. C. si qs ip̄e. maledi. **C** Quero
alijs ē p̄testat̄ t̄ iā uidi illud q̄ alijs fuit p̄testatū q̄
ea q̄ faciebat: faciebat tāq̄ gestor negocior̄ h̄ditario
rū: t̄ postea fecit qd̄ sūt tanḡ h̄s: an uideat a p̄ma p̄
statōe recessū. Dicā. j. e. l. s. pap. **C** Quero v̄t̄ aīus
solus obliget me h̄ditati: vt qa sto in camera mea t̄ in
aio meo dico ego uolo ēē h̄s: an sum. Et glo. in. l. mu
tū. s. e. dicit q̄ oī. q̄ sit aīus q̄ p̄fectiōe declarat. gl. tā
git i. l. potuit. C. e. t̄ ibi p̄ doc. ueritas est q̄ bic loq̄ in
glo. qa si q̄ris quo ad v̄t̄ate an sim heres t̄ tūc suffi
cit solus aīus: sed q̄tū ad p̄bationē op̄z q̄ sit factūt̄ ve
aīus p̄bef t̄ ista est veritas: t̄i in foro p̄scientie fortete
neret heres ille q̄ h̄z aiūm talē: sed nō v̄tra v̄res her
editatis: vt dixi in rubri. **C** Quero an ea q̄ cōsistunt in
aio sint facti. Et tex. hic v̄ q̄ nō. **A**riū v̄ in. l. bone
dei. s. i. j. de acq. re. do. **N**ō ob. bic tex. qa intelligit nō
tā facti. s. alteru: iā voluntas est factūt̄: Et: vt dixi in. l. his
q̄ p̄ emptore: t̄ nescio si de hoc est questio in philoso
phia. s. an nolle sit potentia. Ex. l. sequēti.

C Lasus i quo filius institutus ab intestato succedes
p̄t̄ h̄e legitimā t̄ aliud repudiare.

H ereditarios. Uidi semel quēdā sū
liū q̄ possidebat bona
p̄ dote m̄fis sue t̄ p̄ sua legitima. q̄rebaf qd̄ iūris. Et
tetigi tibi i. l. si libert̄ p̄fōno. j. d̄ bo. l. t̄ dico tibi q̄ in
vno casu p̄t̄ tñ filiū institut̄ ab testato succedes h̄e
legitimā t̄ alia repudiare: t̄ casus ē iste. s. p̄f̄ institut̄ filiū
t̄ grauauit ip̄z de aliq̄ re. p̄pria ip̄si filiū: t̄ ei dedit v̄l
gariter substitutū t̄c p̄t̄ velle legitimā t̄ repudiare ali
ud: t̄ ad substitutū relinq̄re: vt. l. si libert̄ p̄fōno. j. d̄ bo.
l. als nō p̄t̄ h̄e: qa nō p̄t̄ p̄ parte h̄ditatē h̄e t̄ p̄te
nolle: vt. l. i. t. i. j. z. l. asfe. s. e. quia si h̄z legitimā vt bis
op̄z q̄ h̄eā totā libertatē postq̄ h̄z p̄tem: vt. d. l. no.

Si quid tamē. In his q̄ nō trāscent
ad h̄des eīneos nom̄
h̄dis intelligit d̄ filio. t̄ iō si illū actū facit ut h̄s oneri
bus h̄ditariis nō obligaf. b. d. h̄z itellectū que h̄t̄ h̄
iūriscō. iā glo. aliter intelligat. **C** Op̄. q̄ opere trāscent
ad heredes eīneos: ut. l. a. duobus. t. l. cū patron̄. s.
.i. de oper. l. So. intellige hic de opis icertis qd̄ be
redes nō trāsēnt nō de certis ut iārio. Item nō intelligi
gas de obsequialibus q̄ non prosunt heredi. fator̄ q̄

Iste. §. dicitur intelligi de his quod ad heredes non transerunt: quia ter. dicit: sed qualiter dicat ego discrepo a modernis in. l. si non sorte. §. libertus. s. de 2di. inde. **C** Op. et intro glo. mag. q. facit aliquid quasi heres id quod facit non sit hereditarii: tamen hoc casu onera est oneribus hereditariis: ut. j. l. pxi. §. i. 2. l. gerit. j. e. hic de his quare male. huius timore quodam hunc hic fam affirmatiua et cancellat non: et sic concordem hoc non. casum quod quinque plus das creditoribus quod hereditate ex eo. ratione ponit glo. nra. i. prin. ista liga non habet coiter ius non placet nec potest sustineri ut statim dicatur. Alij hunc fam negatiua tunc procedit. §. s. gl. rindet quod hic de exponi quod heres. i. quasi non exheredatus. ista expositio distracta tex. **C** Istud dictum vobis est casum in. l. si quod non quasi. j. e. dico ego quod tex. stat. pprie. ad triuus video in his quod ad heredem erineus non transirent. hoc nomine heres intelligitur de filio. tex. e. de alie. seu. c. i. col. x. vni filius petendo ut heres id quod non transiret ad heredes erineus intelligitur petere. s. ut filius: intelligendo verba sum materiam in qua ponitur: ut. l. si uno. s. loca. ius non obligat oneribus hereditariis: et sic intelligit iuris. pap. ut appareat. j. §. pxi. in. s. vbi dat regula. re. p. herede gerere de quod facit quod citra nomine heredis et ius facere non potest. regis ergo ius et nomine hereditatis: sed si est aliquid quod potest facere non hereditatis nomine: tamen iure non vobis gerere p. herede. hic est casus h. vbi intelligitur heres. i. filius. **C** Quero quoniam intelligitur tex. q. dicit quod operaz. petitio competit creditoribus. Quidam intelligunt de creditoribus filii. q. d. de creditoribus p. f. s. h. diversas lec. h. h. lec. quam teneo intellige de creditoribus filii. q. h. o. per ras tamen non sit heres p. f. **C** Sed tunc op. q. ille operare incerte non debet alij quod patrono: ut. l. si non sorte. §. libert. s. de codi. inde. So. glo. no. q. hoc fit pp. necessitatibus et inopiam. hoc allegavit in materia resipaliarum in prima. q. q. sicut ppter necessitates potest creditor capere personam liberam in quam haec ius debitorum: utputa libertum suum ut sibi operetur: ita pp. delictum contrarium non redditum ius si superioris copia haberi non potest capi homines illi civitatis in quos ciuitas haec ius. Dices tu lec. tua h. di. huic lice put liga est affirmatiua. r. illa liga non est bona vobis dic si hec illa liga quod petit tantum heres ex testamento vel aliquid aliud adiicit per quod appareret quod protrahit illud nomen heres. non tantum pro filio sed pro heredis nomine et iure.

Ex. §. sequenti.

C quis est qui habet nomen hereditatis tantum. et quis est qui habet effectum tantum. et quis quod haec nomen et effectum. Et cum quis fecit protestationem quod non intelligitur gerere pro herede si postea facit actum contrarium vobis a protestatione recedere. et suus quod haec coheredem non definit esse suus. et an beneficium. l. f. C. de repu. hereditate locum in emancipato.

Hapinius. Juris. summatur tunc et. **C** Op. glo. q. semel repudiauit itez adire non potest: ut. l. sicut. C. de repu. hereditate. So. ibi et ex parte. hic est suo. **C** Op. j. e. l. si suus. s. f. So. ut in glo. **C** Op. s. de mino. l. iii. s. seio. glo. non sol. h. s. j. soluit in proximo. s. i. vlti. gl. dic ut ibi. **C** Op. q. ista distinctio non sit bona. nam quod testator iubet dari pecuniam in dubio intelligitur dari ut hereditate: ut. l. q. pecuniam. de ffa. l. ergo non potest accipi citra ius et nomen hereditatis. Distingue autem testator iussit dari pecuniam hereditate aut nos latim filio aut simpliciter. si hereditate tunc indistincte accipiendo vobis gerere p. herede. si filio: distingue ut hic in tex. aut haebat coheredem aut non: si haebat coheredem aut adiicit aut non: si adiicit haec locum distinctio test. sec.

si non adiisset. aut simili et tunc pinde est acsi ius fuisse dari hereditate: ut. d. l. q. pecuniam. **C** Sic hic ius et nomen hereditatis. quod quod haec nomen et effectum. glo. dicitur et est clara. tu dic plenius in primo mebro. habere nomine hereditatis intelligitur quoniam. i. f. lius tamen non sit heres: ut dixi. s. pxi. §. quoniam intelligitur heres nomine hereditatis quod est heres de iure ciuitatis non de iure priorio ut in filio quod se abstinent. Itē in eo quod adiicit et p. restonem abstinent: ut. l. s. et si sine. §. s. q. pap. s. de mi. t. l. ei q. soluendo. s. de hereditate. quoniam quod intelligitur heres nomine et non re: ut filius qui acquirit hereditatem prius: ut. l. c. filio. j. s. le. i. s. apud eum non remaneant actiones utiles nec directe sed soli nomen hereditatis: ut. d. l. c. filio. in his vero quod haec effectum tamen vel nomen et effectum glo. ponit exempla clara. **C** Addo quoniam mebri: quae sunt quidam quod haec nomen hereditatis et non effectum quo ad omnia sed quo ad aliqua: ut ille a quo auferit hereditates ut ab ideo gno: ut. l. ex facto de vulnus et pueris: id est in eo quod restituit hereditatem extre. quod quidam apud eum remanent: ut. j. ad tre. l. perinde. ut ergo quod videatur gerere p. herede. regnunt illa duo copulativa ut non possit fieri citra ius et nomen hereditatis: etenim possit fieri ex nomine tamen non enim vobis gerere p. herede: ut. s. pxi. §. si vero possit fieri ex effectu tamen non ex nomine non videatur gerere p. herede. exempli tamen iure invenire est difficile. pone tamen in eo quod ex substitutione directa et fideicommissaria succedit: et sic est heres re et nomine et potest succedere ex fideicommissario. ut. l. recusat. §. tici. j. ad tre. tunc si faceret aliquod actum hereditarii in rebus hereditariis de necessitate: tunc non intelligitur facere ut heres sed ut fideicommissarius si illo iure fieri possit: ut. l. restituta. i. p. j. ad tre. **C** Op. s. predicta. libertates et firmans ex sola existentia sui hereditatis sive additione sive imixitione: ut. l. sciendu. s. ma. te. t. l. c. q. s. s. et si quod de fideicommissario. l. g. hic filius solus instittutus poterat accipere haec pecuniam ex solo nomine hereditario: sine institutione. ergo non vobis gerere p. herede. So. de iure ciuitatis eius est heres nomine et effectus tamen non est de iure priorio secundum: et ius accipiendo simili vobis imiscere: quia sine nomine et effectu saltus de iure ciuitatis hoc non procedit. **C** No. ergo ista distinctio non quod aliud est posse facere nomine tamen: hoc est ut filius et non vobis adire: ut. s. pxi. §. aliud nomine tamen: hoc est ut heres de iure ciuitatis: aliud posse facere nomine et effectus: tunc enim accipiendo ex voluntate distinctio vobis imiscere ut hic. r. o. quod haec quo ad libertates operatur existentia sui hereditatis non tamen operatur quo ad alia relata: ut. l. i. in. s. ut in posse. l. v. accipiendo aliquod quod sibi debet sub via conditionis vobis imiscere. **C** Ultimum ex isto. §. colligo tria ex ista gl. et no. pmo quod si quis fecit protestationem quod non intelligitur gerere p. herede: si postea fecit actum protestationi contrarium vobis ab illa recedere: quod habes hic in filio qui se abstinent et postea fecit actum cum alio contra hendo vel solutionem recipiendo ut hic p. secundum. si sua pura voluntate adire: ut. l. q. in aliena. §. f. . s. e. et nisi diceret se prioris protestationis penitus se: ut. l. si quod in primo testi. j. de le. iii. **C** Secundo nomine suus quod haec coheredem non definit esse suus: quod appetit: quia adhuc potest absentiam suam reuocare: quod non possit si non esset suus. Nec ob. l. apud iul. §. idem iul. j. ad trebell. vbi dato coheredem non operatur existentia sui hereditatis: quod illud est verum in his que dependet ex testamento: secus in aliis: ut. l. si filius qui patri. s. d. vulnus et pueris: hoc an possit suam absentiam reuocare necne non dependet ex testamento. **C** Ultimum quidam inducunt hunc. §. quod beneficium. l. f. C. de repubere. habeat locum in filio emancipato ut illud de

***C** Si quod th
sed tunc opp.
itez vobis ista
tex. allegatus
p. bar. in. l. si
ita stipulatio
fuerit illud
aut illud. in
p. circa me
dium. de. vbo.
obli. et vide
quod scripsi in
l. ex plurib.
s. de admis.
tuto.

C Si sepulchri violati aliter legit bar. huc. §. Ille. antiqua. et addit. q. I. 13
sibi recipiet lucrum quod sibi de reseruari a patre vel matre trahente ad sedam
vota tamen non efficaciter heres. l. qualiter. §. i. his. C. de secundum. nup.
b §. I. quis extraneus. de quo vide que dixi post bar. i. l. f. s. qd. qd. iur.
c. §. I. is ad quem. non valent. an valent finia lata ex falsa causa. et addit. bar. in. l.
s. f. s. de
iu. et iur. et la-
te Ange. et
Imo. in. l. a
rome. §. duo
fratres de
verb. ob. et p
moder. in. l.
i. §. biduu.
q. appellan
da sit. vbi of
no vide in. l.
charta. qd au
tem si senten
tia sit lata et
cusa partim
vera et partim
falsa. vide qd
no. glo. in. l.
si no. sorte. §.
si centum de
coedit. ide. et i
no. in. c. i pre
sentia. de re
nunci. de quo
plene habet
post bar. i. d.
§. duo frēs
vbi est no. qd
q. finia est la
ta ex una cau
sa vera et alia
falsa. et d. ma
teria habet p
Imo. in. l. di
uus. de re iu
di. et in. l. ser
uo inuitio. §.
cū pretor. ad
tre. et no. In
no. et doc. oēs
in. c. cū dile
cto. de referi
et vtz istio ca
sibus. qbus
transit finia i
re iudicataz
possit ipa po
stea retracta
ri. vide oino
p. doc. et ma
xime per do
anto. et card.
in. c. excōica
to. de referi
et ibi est qd sit
falsa causa noto
ria et qd si iu
dex dixit ma
xime ex tali
et alia ibi
videtur qd fin
tia et falsa
causa lata est. vid
bal. in. l. i. in
fi. C. si ex fal
instru. et addit
que dixit bal
in. l. generali
ter. §. i. C. de
re. credi. vi
delicet qd qd
iudex emen
dat errorem
pmi iudicis
de pōere cas
et qd requira
tur causa finia
vide bar. i. l.
qd ergo. §.
pena graui
or. et in. l. lu
cius. de infia
qui dicit qd
iudex de ap
ponere qd no

beat consequi iure pretorio: quod non emanci
patus sequitur iure ciuili: et Ly. allegat ibi huc
tex. dic ut ibi et ego dicaz tibi in. l. nonnunquam. de
col. bonorum. et hic sit finis.

Ex. §. sequenti.

C An filius faciens pacem de morte patris et ac
cipiens pecuniam videatur adire.

Si sepulchri uiolati.

Qui agit actione personali cōpetenti ad vindictā
pro re hereditaria imiscere se no. videb. h. d. pro
separari ut in glo. Inducit By. hunc. §. ad. q. d
filio qd fecit pacē de morte patris et inde accepit
pecunia an videat adire. Facit hec. l. qd no. no.
Ly. in. l. eū q. C. arb. tu. ego pono in. l. pe. j. d. se
pul. vio. C. Oppo. qd actio furti cōpetit ad solā uin
dictā: ut. s. propi. §. So. glo. qd alius in furto qd
no. cōpetit ad uindictā s. ppter rē famili. ut. l. p
tor edixit. j. de iniur. et. l. cū emācipati. §. emāci
patus filius. j. de col. bo. C. Sed op. de. l. iii. §.
seio. s. de mino. Glo. rīdet et bñ. By. idicuit ad
. q. C. Quero filius. fecit pacē de morte patris
et inde accepit pecunia: an ex hoc videat adire
hereditatē. Et By. dicit qd no. qd illā pecuniam
acepit no. ut hēditariā sed ut pactū in uindictā
ut hic. et. l. qd. sum. j. de sepul. vio. et. l. eū q. C. ar
bi. tut. et. l. si non. §. hoc aut. C. de his qui deie
vel effu. C. Alij dicunt qd aut dicit statutū qd qd
debeat habere pacē ab heredib. interficti et tūc
uide filius faciendo paces pro herede gerere:
qa citra nomē heredis no. potest facere: ut. s. §.
pri. aut dicit statutū a filiis interficti: et tūc dū
cit uerū dy. sed pone qd statutū dicit qd habeat
pacē ab heredib. patris tñ. dico qd existentia sui
heredis operas qd illud possit l. se abstinerit:
qa est extra hereditatē: ut dixi in. l. si filius. s. de
vul. et pu. et ibi terigi.

Ex. l. sequenti.

C dentiens alicui cū aditione saluo honore
suo non ē qd dicat uerbus iniuriosum.

I quis extraneus.

Animus delinquēdi ē cōtrarius aīo ad
eūdi. h. d. Glo. dicit in extraneo: secū in suo. dy.
dicit qd hec. l. est cōtra illos qui dicunt tu menti
ris saluo honore tuo: qa verbū iniuriosum pre
cedens declarat qd non hē voluntatez saluandi
illi honorem: ut. l. si no. qd. C. de iniur.

Interdum. Si quasi heres rēhere
ditariā attingat adire
videtur si fuerit ei delata. h. d. Glo. format arg.
cōtra et non soluit: et uide ea qd incipit no. he
reditaria. in fi. i. glo. l. fi. et dic solutio. hic in adi
tione hereditatis que sit solo animo qd no. est in
furto: ut. l. usciantio. in prin. j. de furt.

Ex. §. sequenti.

C Quando ignorantia cōditionis euentus im
pediat aditionem.

Scenditum est. Error in quota
nec ignorantia aditionis heredis. C. Oppo.
ad primum dictum. j. e. de. l. ex senisse. glo. dat
plures So. sume illam: aut erat hēi proposi
ti qd pro quaquā parte institutus esset nolebat
esse heres et valent aditio. Aut erat propositi qd
volet esse heres in maiori parte et vitiatur adi

obstante qd sit p̄batū absolutū. et addit. duos casus i. l. p̄ses. j. d. sentē. i. qd
regrif cā i. finia. idez dicas qd regrif i sentētia absolutoria ab obseruatiō
iudicij. alias no. valent fm. do. anto. i. c. examinata. d. iudi. p. id qd no. ibi. c
t. i. c. sicut. de re iudi. allegat tex. i. auē. de iudi. §. os. colla. vi. et qd no. zo.
an. i. c. finē. de do. et cōtū. de qd ibi late p. Imo. et tē. tex. et ibi bart. in. l. i. f.
mē. f. al. mo
dite. et spec. i
ti. d. exp. s. i.
v. tu. dic. 2. u
vide. bar. in
l. finia. d. tur
et cura. da. ab
bis. et vīd. qd
no. Imo. in
c. i. d. deposi
et qd dicatur
falsa cā vide
bal. in. l. de
condi. inde.
et qd require
tur cā. vide
ēt per bar. in
l. quid aut
s. ignomi
nia. de infia. e
in finia boni
et i. omni alia
vigore. cōtu
macie. requi
rif cā. vt. no
bal. i. l. pe. s.
et fidei. qd. li
i. i. col. qd
et qd iu. et no
q. doct. in. c.
ex parte. de
coct. p. id. p
id qd. d. ibi
bos. p. illus
ter. dicut. q
si inde. fert
finia. expē
do. cā. no. cō
cluētē. finia
ē nulla. h. et
alii cā. possit
iustificari. et
ideo. dicit ibi
abb. s. cu. q
quād. viser
primere ali
quā cām. d.
cas. mariae
qd. videris
motu. alii
cās. et cū qd
exp̄mit. pla
ref. cā. quā
una. sc. alia
si finia. fati
tur p. cā. vr
gentē. ut. est
tex. no. in. c.
p. tuas. cl. i. q
hi. fine. legi. i
qd. sing. not.
Imo. in. c. i
presentia. de
reni. vbi. si
iuder. exp̄f
st. duas. em
fas. vñ. h. ius
cōe. alii. h. ius
litigatori. va
let finia. ita. d
rit. do. ab. i
d. c. et. pars
t. illud. dictū
Innoc. refe
runt. moder
i. l. i. h. bidu
q. appel. sit
facit. qd. no
bal. in. l. falsa
C. si ex fal. i
stru. in. ver. si
sentētia. sit. la
ta. et. falsis. et
restationibus
et vere.

tio. Aut erat dubium: et tūc si erat in maiori par
te presumitur voluisse. primum membruz proba
tur hic. secunduz in. l. ex semisse. tertiu in. l. si qd
mibi bona. §. si ex parte. j. e. C. Oppo. ad secun
dum de condi. et de. l. ii. et l. multum. Glo. dat
plures so. quelibet potest esse bona: tamē vlti
ma est notabilior. naz quedaz est ignorantia per
quaq; animus redditur incertus qd ad nullaz par
tem applicatur. quedaz est ignorantia. i. nescien
tia quadā certitudine tamez animus vebemen
ter applicatur ad vnam partem. ita ignorantia
no. impedit aditionem: ita loquitur hic. hec so.
est vera probatur in. l. cum quidam. §. quod di
citur. j. e. So. Dy. quarto modo. quandoq; qd
scit se institutum sub conditione quam ignorat
exitisse et tunc non potest adire: vt. l. contraria.
Sed si putat se institutum pure et ipse erat insi
tutus sub conditione que cōdītio extiterat licet
ignoret non impeditur aditio: ita loquitur hic.
pro quo facit. l. sed et si de sua. §. si. j. e. et etiā ista
so. no. est in se vera. Reassumo igitur omnia sic.
quando quis ignorat conditionem exitisse aut
erat conditio iuris: aut conditio facti. primo ca
su talis error non impedit: vt. l. multuz. j. de con
di. et de. dicit glo. qd intellige si per tales errore
non errabatur in causa acquirendi: sciebat tamē
esse suum vel voluntarium: quia si in hoc erra
ret non valet aditio: vt. l. is qui putat. t. l. se. s. e.
sed per illud errabatur i persona cui debebat ac
quiri. vt. l. qui in aliena. ver. an eum. s. e. ita log
tur. l. multum. Si erat conditio facti et tunc aut
fuit institutus pro parte pure et pro parte sub cō
ditione: tunc talis ignorantia non impedit: vt
hic. l. in. fi. et hic in secunda so. aut erat institut
in totum sub conditione: et tunc aut habebat ve
hemētēm op. qd conditio extiterat licet verū
ignoret. aut simpliciter ignorabat. primo casu
non impeditur aditio ut hic in ult. so. glo. ar.
. l. cum quidā. §. qd dicitur. j. e. si. vo. simpliciter
ignorebat aut sciebat se institutū sub cōdītione et
no. pōt adire: ut. l. multū. aut credebat se institu
tum pure et tūc potest adire ut hic in. Dy. et p
batur in. l. heres institutus. j. e.

Ex. l. sequenti.

An finia lata ex falsa causa ualeat ipso iure.

J is ad quem.

Error i
sitionis impedit aditionē. h. d. et hec ē
magistralis et legalis. l. C. Ante qd intrē glo. que
ro rōnem būius. l. Rūdeo hereditatis aditio cō
sistit in aīo et uoluntate: sed error in cā acrēdi
ipedit uoluntatē. ergo impedit aditionē. Dic
tes tu error in cā no. ipedit aīum uolentis acq
uire: ut in toto tī. de cōdi. inde. Rū. in acqſitio
ne dominij non est causa proxima acquisitionis
cā solutionis: h. traditio cū uolūtare tradētis: ut
. l. traditionibus. C. de pac. et iō ubiqūq; error
cause ipedit uoluntatē tradētis impedit trāf
latio dñi: ut cū tradit. rē meā ut tuaz: ut. l. iij. §.
subtilius. §. de cōi. ob. cau. dixi in. l. eius qd in pro
uinciam. §. si cer. pet. Sed hic causa proxima ac
quisitionis est uoluntas mea: et illa est causa ex
qua mihi defertur: merito si in illa erratur acq
sitione impeditur. C. Oppo. glo. §. l. propi. i. fi. Et
sol. optime. C. Ultimo glo. inducit ad. q. qd si iu
dex fert finiam ex causa falsa non ualeat cōtētia

C marcel.
lus. et de iel-
lectu huius. s.
marcelli. vi
de que ibi di-
xi.
C Nulla.
adde Anno.
in. c. qm̄ con-
tra. d. proba-
qui idem tes-
net qd̄ bart.
bis. istud dis-
cetum tamen
non videtur
verum ut p.
Imo. in. d.
s. duo fra-
tres et etia re-
probat imo.
in. l. ex diuer-
so. s. f. solu-
ma. et vñ qd̄
babef in. l. cu-
pla. d. re iu. et
adde Anno. i.
c. prudentia
de offi. dele.
et adde quod
no. Imo. i.
seruo inuitio.
s. c. pretor
ad trebel. et
Imo. hic vi-
detur tenere
Pr̄ium. adde
qd̄ ipse no. i.
c. in presen-
tia de renū.
et vide bal. in.
l. i. C. de er-
ro. cal. qui re-
fert Anno. i.
d. c. in p̄sen-
tia. et dicit qd̄
valet senten-
tia si iudex di-
cit quia est p-
batum: iō te
cōdēno iō nō
fit pbatus. il-
ud idē resert
in. l. precri.
. C. si ius. et
in. l. non du-
biu. i. viii.
col. C. de le-
gi. s. autē in-
der dicit qd̄
probasti per
seruos tuos
ideo te absol-
uo: qd̄ hec sen-
tentia lata ē
per probatio-
nes nō requi-
ritur appella-
tio. ita dicit
bal. in. l. libe-
rorum. C. de
testi. allegat
Jo. an. i. d. c.
qm̄ d. falsaz.
et illis adde
bal. in. l. i. C.
di indic. lib.
alias de idic.
vidui. tol. et i.
l. ii. in. prin.
C. de re iu.
di. et quid si
una causa est
vera alia fal-
sa. vide bald.
in. d. s. igno-
minie. et mo-
der. i. d. s. bi-
duu. et predi-
ctis adde qd̄
dixi post bar.

C mulier d3 certificari cū renūciat uelleiano.
A repudianda. Dixi
rome. s. duo fratres. j. de v. ob. qd̄ be-
reditatez uel legatū qs nō pōt uel nō uidet re-
mittere nisi sit cert' de iure suo et inspectis et co-
gnitis uerbis testamenti: ut. s. de trans. l. de his
et c. Facit qd̄ mulier d3 certificari qd̄ renūciat uel-
leiano: ut. l. f. s. pe. s. ad uellei. dixi in. l. dol. ex-
cep. j. de noua. nō habetis hic alia.

Ait questionis. Si qs
pit pecuniam uel pmissionē ut repudi-
et nō uidetur adire. alias si hereditatē adeat vñ
pro herede gerere. b. d.

I quis mihi. Seru' bo-
na fide pos-

sessus si adit iussu possessoris nō acqrit ei. b. d.
C Op. j. e. l. aditio. s. qd̄ a quibusdā. Gl. dicit
ibi logf in libero hoie bona fide possesso: hic ī
suo et assignat bonā rōne. **C** Op. s. de usufru.
l. fui. z. l. se. Sol. gl. qd̄ dñs d3iubere: s3d3 resti-
tuere possessori si ei cōtēplatione fuit institut'.
Ja. de ra. dicit qd̄ l. aditio. j. e. z. l. fui. qd̄ dicunt qd̄
bonē fidei possessor nō pōt iubere intelligū si ei'
cōtēplatione nō fuit institutus. alias posset iube-
re cā evitandi circuitū: ut. l. dñs testō. de p̄di. in-
de. et l. si patroni. s. qd̄ si prior. j. ad treb. hoc nō
placet mibi. p̄mo p̄ tex. l. fuius dotalis. s. so. ma.
ubi mulier nō pōt iubere iō eius cōtēplatione sit
institutus fuius dotalis nisi habeat dñiū. **C** Se-
cundo p̄ rōnem seruus nō d3 habere uoluntatē
sine iussu domini: ut. l. qui in aliena. in prin. s. e.
z. j. e. l. s. iussum. et iō actum aditionis uel alium
consistentem in simplici uoluntate non potest
facere et iussus possessoris non est ad hoc ualid'
ut dixi. s. Nec ob. quod dicitur d3 circuitu: quia
uerum est qd̄ evitatur circuitus. s. non necessari'
sed hic est necessarius. **C** Sed tūc queritur quo
iure cogetur dominus a fructuario uel possesso-
re. Glo. in. d. l. seru. s. de usufru. dicit qd̄ officio
iudicis sicuti i treb. resti. ut. l. quia poterat. j. ad
treb. et sic in casu nostro. et istud puto uerum qd̄
quid dicat Ja. de are. qd̄ dicit qd̄ intelligit qd̄ non
possit adire iussu fructuaris uel possessoris quan-
do eius contemplatione non est institutus. alias
recta via iuberet possessor et usufruari': ut. l.
si patroni. s. qd̄ si prior. j. ad treb. et l. dominus
testamento. s. de condi. inde. Sed puto op̄i. gl.
esse uero: qd̄ requiritur in iubente qd̄ sit do-
minus: ut. l. seruus dotalis. s. so. ma. et ista tene-
menti. Bar.

Seruus. Seruus uniuersitatis iussu
rectoris et seruus fisci iussu
procuratoris adibūt hereditatem: et seruus pe-
ne non est capax. hoc dicit. primum et secunduz
responsum declara ut in glo.

Ex. s. sequenti.

C Que dicitur opulenta hereditas et an idem
sit in deportato qd̄ dānato ad mortē ad hoc
ut nō sit capax. et an illud qd̄ relinquitur depor-
tato habeatur pro nō scripto. et an bodie sit cor-
recti qd̄ dicitur de seruo pene. et an idem sit ille
gato qd̄ in hereditate.

Seruus fisci. Seruus uniuersi-
tatis iussu rectoris
seruus fisci iussu procuratoris adibunt hereditatē
seruus pene est incapax. Que ē hereditas opu-
lenta. et dic ut glo. hic dicit. signa eam que inci-
pit opulenta: ut. s. et c. et tene menti. ea3. **C** Que
ro in uersi. si quis plane. an sit idem in deporta-
to quod in damnato ad mortem. Glo. dicit qd̄
idem quantum ad hoc ut nō sit capax: ut. l. i. C.
de here. insti. hoc est uerum in se. sed in. d. l. i. de
hoc dubitatur. dicam in. l. si deportati seruo. j.
de le. iii. **C** Sed quid in deportato. Et dicit gl.
qd̄ aliter et dic ut glo. sed est uerum qd̄ in depor-
tato est aliud scilicet qd̄ retinet libertatem. Sed
an illud quod relinquitur deportato sit pro nō
scripto: et sic ueniat ad uenientes ab intestō uel
auferatur ab eo tanq; ab indigno et applicetur
fisco: Tangit p̄ Ly. et doc. in. l. i. C. de here. in-
sti. et tangā in. l. si deportati. j. de le. iii. glo. dicit
qd̄ bodie nemo bñ natus effici seruus. qd̄ nō ē
uex in damnato ad gladium et ad bestias: quia
illi efficiuntur sui pene: quia moriunt: ut. d. au3.
bodie. alle. in glo. et in. l. qui ultimo. j. de penie
et dixi in. l. eius qui. j. de test. **C** Quero an quo.

a I quis mihi. §. iussum. opp. C.e. adde barto. in. l. gerit. j. eo.
 b C. Speciale. vide bal. in. l. executi. in. v. col. de execu. rei iudi.
 c C. Et bene. adde que dixi. fm arch. in. l. bonoru. rem ra. babe.
 d C. Sius sequatur. hoc veru si actus subfitebat; alias no. c. audi. de elec.
 et faciut que dixi in. l. obseruare. de offi. pcō. l. in. ḡrium faciat tex. cū ibi
 no. in. l. p. fū.
 dum. de hui-
 risti. predi.
 et vide quod
 no. in. c. edo
 ceri. d. refriri.
 q. aut sit ra/
 tio diuersita-
 tis inter au-
 toritatem et
 decretu. vi-
 de bal. in. l.
 cum ipse. C.
 de straben-
 emp. quid d.
 Scientia vel
 licentia. vide
 hic. Inno. et
 vide in hac
 materia fig.
 dictu. bar. in.
 l. si aut plu-
 res de aqua
 plu. arc. et p.
 Jo. an. in. c.
 cu. in veteri-
 de elec. et no.
 p. bal. s. rub.
 .C. de exerci-
 to. in. v. col.
 C. Et differē-
 tiam iter co-
 sensum et ra-
 tificatione.
 vide p. bal. i.
 l. fi. C. ad
 maced. et de
 auctoritate
 sine decreto.
 Vide bal. in.
 l. ij. C. de s.
 reipub. ma-
 z de omnib.
 latius. i. l. fi.
 .§. necessita-
 tis. de bo. q.
 li. et ad ma-
 teriam. vide
 no. p. Inno.
 in. c. cu. con-
 stuetudines.
 extra de con-
 sue. sed con-
 de consilio
 dic. q. semp
 dz. precede-
 re. vt no. gl.
 in. l. sepe. de
 ver. fig. quā
 ad hoc alle-
 gat bal. in. c.
 ij. de seud. fi.
 cul. no. amit.
 et vide bal. i.
 l. i. pe. col.
 .C. q. admit.
 et add. quod
 no. Jo. mo.
 in. c. dudu.
 de re. eccl. fi.
 alie. in. vi. in
 glo. mag. de
 confensu die
 aut actus. fi.
 ue. cōsensus
 est nullus ip-
 so iure et tūc
 dz. in ipso ne-
 gocio inter-
 venire. l. i. in
 fi. d. auc. tu.
 aut act. valz
 tūc. infringi
 potest p. ex/
 ceptione. et
 tunc sufficit

dic. de seruo pene hodie sit correctū. Glo. di-
 cit q. sic: tu dic q. no. est hodie aliquid innouatū
 in his que post iniāz no. reservatur: vt. l. qui vlti-
 mo. j. de penis: et au. sed hodie. C. de dona. in/
 ter vi. et vt. dixi in. l. eius qui. s. de tes. C. Quero
 an q. hic dic. de hereditate sit idē i. legato. glo.
 dicit q. sic et bñ: nisi i. legato alimento. C. Que-
 rit glo. an. idē sit si pmo fuit dānatus et postea
 institutus. Et dic vt glo. et quid in legatis: et dic
 vt glo. et bene dicit: s̄ in legatis dz intelligi quan-
 do q. eset in metallū dānatus ante mortē defū-
 eti. hic no. sunt alia.
 Ex. §. sequenti.
 C. Que sit rō dñe q. iussus precedere debeat au-
 toritas vero seq. et an hodie sit aliquid immu-
 tatum in pflecticijs et aduenticijs. et sex casus in
 quib. no. requirif iussus vide: ibi. Genio. Et quā-
 do in aliquo actu requirif iussus i. aliquo aucto-
 ritas in alio cōsensus qualiter interuenire debe-
 ant: ibi. No. Et an iussus statim superueniens
 valeat: et an tali iussui possit non pari. Et an cō-
 sensus de quo in. l. fi. §. necessitatē possit interpo-
 ni per epistolam.

Iussum. Iussus dz pcedere: auctori-
 tas seq. b. d. dic primo recitat
 vnū dictuz antiquoz. Secundo circa illud for-
 mat plures qōnes. secūda ibi: vtrum vslqz ad fi.
 C. Quero que est rō iussus dñe. Hidetur eni q.
 tutoris auctoritas deat pcedere. nā pupill' non
 obligaf voto sicut nec filiussa. vt. l. si quis rez. §.
 voto. de pollici. ergo eadē rōne auctoritas dz p-
 cedere in vno sicut in alio. Lerte si iste gains cas-
 sis q. hoc scriptis fuisset impator dicerez q. sic
 sibi placuit: s̄ fuit iuriscolultus: vt de ori. iur. l.
 ij. in. i. col. vñ motus fuit rōne. Rō esse pōt quia
 ptas p̄fis in filiu. est maior. hēbat eni pātem vite
 necisqz: vt. l. in suis. s. de l. et posth. vñ filii nulla
 est voluntas et sic no. potest appobari per sequē-
 tem cōsensus vt dixi in. l. qui in aliena. s. e. prās-
 tñ tutoris est mīor. pupilli eni vīcif aliquis eē cō-
 sensus q. apparat: qa naturaliter obligaf. ideo
 per tutorē pōt validari q. factū est qa est aliqd.
 C. Oppo. C. e. l. filio. So. ibi pcedit voluntas
 filii no. adeutis s̄ cōmittentis p̄i q. adeat et sic
 patrē quodāmō facit pcuratorem: si pater po-
 stea gerit pro herede fatfactū est postea iuri. p-
 cessit eni voluntas p̄is ex eo q. pcessit manda-
 tu. et secuta est aditio filij per patrē adeuntē: et si
 dicas fm hoc videf adita hereditas per pcur-
 atore hoc cōcedatur. cu. eni filius no. possit adire
 nuda voluntate: cessat rō quam ponit. l. paulus
 .j. e. et si dices ergo pater sustineret duplē p-
 sonā iubentis et eius cui debet: cōcedo hoc: nec
 est incōueniens diuerfis respectibus: vt. l. fi. con-
 sul. de adop. et l. ij. de offi. p̄i. C. His pmissis ve-
 nio ad glo. et op. C. de bo. que. l. i. fi. §. vbi autē.
 So. de iure antiquo obtiner hec. l. i. aduenticijs et
 pflecticijs: hodie in aduenticijs no. est necesse q.
 pcedat iussus. ita dicit glo. i. et alia glo. que ē su-
 per vbo pcedere: et no. in. l. qui in aliena. s. e. et
 aduerte tñ q. in pflecticijs mībil est hodie im-
 tatum vt no. in. l. fi. j. quis or. in bo. po. ser. in ad-
 venticijs vero est immutatū q. pater discordat
 cu. filio: vt. l. fi. C. de bo. que. l. i. glo. etiam tenet q.
 etiā vbi nulla est discordia q. filius potest adire
 ignorantē p̄e: rō qa potest eo dīcēte: ita no.

ratificatio. l. fi. C. ad mace. ve decreto. dic q. causa iam cognita pōt inter-
 poni ante et post: q. p̄t. pōt. permittere futuram vēditionem et retro-
 factā corroborare p̄ decretu: q. i. tñ ē facere codē ptextu. et add. q. d.
 no. Inno. in. c. dudu. j. allegādo. et facit q. no. in. l. i. §. pmiss. s. d. mio.
 in glo. sed uidef secus quā glo. ponderat bal. in. d. c. h. et idē voluit bar. p.
 glo. ibi in. l. ut iurisfuran-
 di. in. fi. prim.
 de ope. lib. et
 differentiam
 iter plenoz
 decretum et
 licentia et au-
 toritales vi
 de per. Jon.
 in. c. dudu.
 de re. eccl. non
 alie. et bal.
 i. fi. q. s. i. b.
 inoss. te. bal.
 latissime. l.
 i. in. vit. col.
 qui admitt.
 C. Querit
 glo. an. filius
 scit seruo
 possit cogi
 adire: et quid
 in patre pa-
 tatu. vide
 bal. in. l. i.
 .x. col. C. q.
 admitt. et vñ
 no. bal. in.
 fi. in. fi. prim.
 in. ver. quero
 filius meus.
 de bo. q. lib.
 C. In iudi-
 cito. vide que
 dixi in. l. fi. cu.
 dotem. s. et
 autem. iolu-
 ma. et ita etiā
 determinat
 ja. de bel. et
 ange. referē-
 do cu. in. l. fi.
 cum dotē. s.
 et pater. solu-
 ma. et vide la-
 ti. p. De. et
 Bal. in. av-
 causa que fit
 cum mona-
 cho. C. d. epi-
 et cleri. et per
 bar. in. l. i. C.
 de decur. li-
 .x. et in. l. fil.
 de dona. et in
 §. necessita-
 tis preallis.

.C. qui admi. ad bo. po. pos. l. i. C. Oppo. hic di-
 cit q. auctoritas tutoris dz seq. ptra. s. de auc.
 tu. l. obligari. §. tutor. vitas est q. hic tutoris au-
 toritas pōt seq statim vt hic: no. ex interuallo vt
 ibi. Genio ad tertia glo. et op. q. iussus no. reg-
 ratur: vt. l. v. de cas. pec. So. dicit glo. q. fallit in
 multis casibus. Primus casus ē in. d. l. v. d. cas.
 pec. iō ga habetur loco p̄fissa. q. tū ad castre. pe.
 vt. l. ij. ad mace. C. Scds est casus in. l. i. q. i aliena.
 §. interdū. s. e. Lerte ibi no. fallit ga ibi loquif
 de adiōe que fit per hoīem: ibi de ea que inter-
 dum fit per legē. ideo iussus no. est necessarius.
 Tertius est. j. e. l. cū heres. certe ibi bñ fallit: ga
 pater erat furiosus et iubere no. poterat. si eē ab
 sens ga iuris sit videbitis. j. e. l. cū quida. in pn.
 C. Quartus casus est in. l. q. in aliena. §. sed si n̄
 adierit. Lerte ibi no. fallit s̄ p̄sumit iussus in-
 teruenisse. l. z. no. doceatur vt ibi dixi. C. Quintus
 casus est in. l. i. filius. C. de pe. here. S̄ certe ibi
 no. fallit sed p̄sumit iussus interuenisse: vt dicit
 .s. p̄i. casu. Sextus casus est hodie in aduenti-
 cij. hoc declaraui. s. C. Oppo. q. sufficiat q. se
 qua. ratibabitio: vt. l. fi. C. ad mace. So. hic spe-
 ciale in iussu q. pcedit q. no. et bene. C. No. q.
 dicit spāle in iussu no. dicit spāle in hereditate: et
 sic aduerte q. qñqz lex disponit q. interueniat ius-
 sus seu mandatū: et tūc dz pcedere semper mā-
 datum vt hic. et l. si vero no. remunerādi. s. si p.
 .s. mā. qñqz lex disponit q. interuenit auctor-
 itas alicui. tūc dz interuenire in ipso negocio aū
 vel post statim vt hic. et l. obligari. §. tutor. s. de
 auc. tu. cū si. Quādoqz lex disponit q. interueniat
 cōsensus seu voluntas alicui: et tūc sufficit si-
 ne pcedat siue sequatur incontinenti vel ex inter-
 ualio fm distinctione. d. l. fi. C. ad mace. et d. hoc
 per Inno. et Jo. an. de re. eccl. no. alie. c. i. l. vi.
 et per Hy. in. c. rati. t. c. ratibabitio. de re. iur. l.
 vi. Ratio hoīz est significatio vborum l. eni no.
 possit dici aliquid fieri iussu vel mādato meo ni
 si pcedat auctoritas. hoc importat eni vt i ipso
 negocio quis sit auctor. cōsensus tñ et uoluntas
 qñqz intercedat recte dicitur cōsensu meo et uo-
 luntate mea factum: et iō si dispositio diceret q.
 aliqd debeat fieri de licentia vel pcepto vel per
 missione alicuius sufficeret q. interuenire post
 cu. ista important idē q. mandatū vel iussus: ut
 liquet intuenti. C. Genio ad glo. super vbo pos-
 se: et op. insti. de auc. tu. §. tutor. So. aliud in au-
 toritate: et aliud in iussu. C. Item op. s. de auc.
 tu. l. obligari. §. fi. So. vt in glo. C. Quero ergo
 vtrum iussus superuenies statim postea valeat:
 Hy. dicit q. sic et male: qa tunc non differet ab
 auctoritate tutorū q. est ptra hunc tex. Aduer-
 te tñ q. iussus vel ratibabitio sequēs no. validat
 aditionē precedente: sed si postea sequeret ali-
 quis actus sufficiens ad aditionē valeret: vt. j.
 .e. l. v. sed quid si mandauit: et ibi no. C. Querit
 glo. nūqd filius vel suus possit huic iussui no.
 pere. Glo. dīc q. sic. s. de facto: possit eni dīcē-
 re et velle sustinef mortē anteq. adire: vt. l. ij. C.
 de hf. insti. s̄ d. iure no. pōt. dīcere et pōt iure pa-
 trie p̄atis uel dñice cogi ad adeudū: vt. l. i. fi. i.
 j. fi. q. omis. ca. tes. t. l. cū aliqs. C. de iure deli. et
 q. no. in. l. q. in aliena. §. fi. s. e. Inducit Guil.
 hūc. §. vt. q. sensus p̄is q. dz interuenire in iudi-
 cō. p. l. cu. no. solū. §. necessitatē. possit interve-

nire postea. Hic tex. facit qd nō dicit glo. certe nihil facit. Enīz regrif iussus: ibi p̄sensus. s̄z tñ ve- rū ē qd ibi nō pōt seq̄ p̄sensus p̄ alia rōnē: qd indi- ciū peccat in alijs substancialib⁹ suis nō in p̄sensu solo vt ibi no. C Inducitur iste. S. per Gy. vtrū ille cōsensus de quo loquī. C. de bo. que li. l. fi. S. necessitatem. possit prestari per nuncium vel epistolā. Et dicit qd sic ar. huius. S. qd puto vez per tex. l. honores in si. de decur. Bar.

Ex. S. sequenti.

Cibi requirif spāle mādatū d̄z eē certū respe- ctu rei vñ bñs mādatū ad petēdū restituōez in integrum nō vñ nisi dicāt in qd cā vel re. Et an va- leat si dico facio te meū p̄curatore ad agēdū de- fēndēdū z de calūnia iurādū z bñficiū in itegrū restituōis petendū. Et an possit pater gene- raliter permettere filio qd sit in iudicio.

Sed utrū. Jussus d̄z spāl̄ iterpo- ni respectu bñditatio: l̄z per iubētē dubitef de cā acq̄stiois. b. d. C Op. qd sufficiat gñiale mādatū: vt. l. p̄curator cui libe- ra. s̄. de p̄cu. z. l. si duo. de admi. tu. So. illud ge- nerale h̄ in alijs casib⁹ ē spāle: ita dicit gl. z bñ. Adverte tñ diligēter qd vbi regrif spāle māda- tū d̄z eē certū respectu rei vt h̄. vñ dicūt doc. qd si facerē te p̄curatore ad petēdū resti. in inte. z nō dicerē in qd cā vel in qd re qd nō vñ p̄ istū tex. ita refert Gy. C. ēt p̄ p̄cu. in ite. resti. agi posse. l. i. con- tra hoc vñ. l. filiusta. S. i. C. de dona. vbi sufficit qd p̄ p̄sentiat filio qd donet cā mortis: l̄z non expri- mat re nec psonā: tñ illud d̄ spāle mandatum. So. dic vt ibi plene examinaui. C Quero an suf- ficiat sic dicere facio te meū p̄curatore ad agen- dū z defendēdū de calūnia iurādū z bñficiū re- stituōis petēdū z nō dico in qd cā vel in qd re vel cū quo. nā ē necesse vt dicāt ad iurādū d̄ calūnia in cā cū tali: vel ad petēdū bñficiū resti. cū tali: z in qd cā. Et Pe. z Gy. C. ēt p̄ p̄cur. cām in iteg. resti. agi posse. dicūt qd d̄z dici in qua cā h̄ spāle mādatū z cū qd psonā. s̄z p̄tra hoc ē h̄ tex. qd si ex- h̄b̄do filios meos oēs qd video nō latim dicere. qd dicem⁹. Bñi ē h̄ pulcher passus z quotidianus. Breuiter ego dicerē sic salua semp meliori deliberaōe qd si mādatuz ē gñiale quo ad cās z quo ad psonas ad petēdū resti. in inte. p̄tra oēs psonas credo qd nō sufficiat p̄ illas. ll. nec sit spe- ciale mādatū: l̄z si ē spāle quo ad psonas z gñia- le quo ad cās vt de iure iurando de calūnia z cā. z tūc credo qd sit spāle mādatū quo ad illā psonā nō latā: vt. j. e. l. in v. plane. z p̄ hoc. d. l. tici⁹. vt si nō noīsenf p̄les psonae vel vna vel plures noīe collectivo sufficit z ē spāle p̄. d. l. tici⁹. C Op. gl. qd ista sc̄ertitudo vitiet aditionē: vt. l. nec is. z l. si is. s̄. e. So. aditionē ip̄edit talis sc̄ertitudo vt ibi: nō iussum: vt. h̄. C Quero vtrū p̄ possit gñialiter filio p̄mittere qd iteris iudicio. Quidā dicūt qd nō p̄ istū tex. s̄z certe magis facit in p̄tra riū: qd h̄ spāle. ergo ius cōe ē in p̄trariū. Breuiter mibi vñ qd decisio illa depēdeat ex op̄i. qd sunt i. S. necessitatē. Aut enīz dicit qd regrif p̄sensus i signū repudiationis z fateor qd nō possit p̄senti- re gñialiter: qd qd repudiat d̄z eē certus: vt. l. in re- pudiāda. s̄. eo. Aut tenes alia op̄i. qd regraf cō- sensus idificte ad p̄ficiēdā psonā filii qd ē imp̄se- cta: vt ibi no. fm alia op̄i. l̄zo. z tūc possit p̄ cō- sentire gñialiter: qd nō reperis qd spāliter debeat. pro hoc glo. l. si longius in prin. s̄. de iudi.

Sed quid si mā. Jussus itel ligit p̄ quo- cūqz mō z p̄ qcūqz vba p̄ qd volūtate p̄pis oppa- ret p̄cessisse. b. d. C Bñi qd intrē gl. qd rōnē p̄mi

dicti. Rñdeo su⁹ efficiſ h̄fs p. l. q. l. ē certa. iō ei⁹ ignorātia nō ip̄edit existētia sui bñdis: vt h̄. z. l. illud. si pars here. pe. C Op. qd petit bo. pos. vñ adire: vt. l. puberē. C. e. ergo qd mandat peti bo. pos. vñ mandare vt adeas z seq̄ns aditio postea nibil opaf. Rñder gl. ibi i eo qd pōt adire: filius vero adire nō pōt nuda voluntate. Bar.

Ex. S. sequenti.

C Debitor an videas interpellat⁹ ex eo qd credi- tor dicit sibi egeo pecunia illa quaz mibi debes. Et si dñs qd recepit iniuriāz dicat famulo nunq̄ redeas domū qd sentiā aliqd noui si famulus i- terficiat iniuriantem dñs tenetur.

Pater seio. Inducit h̄. S. p. pe. ad q. Bone creditor di- cit debitori suo ego idigeo pecunia illa quā mū- bi debes vel similia v̄ba: vtrū ex his v̄bis videa- tur debitor interpellat⁹ vel p̄stitut⁹ in mora. S. iste facit qd sic. C Lōtra. i3 Pe. z refert Gy. in. l. mi- noz. in q. cau. in inte. refli. nō ē ne. Nā v̄ba enī- ciatiua in p̄tractib⁹ nō iducit dispositionē dicit ip̄e. p̄trariū dico. nā h̄ loquif in actib⁹ iter viuos nō in vñ. volūtate z bñ: tñ ista v̄ba dispositionē inducuit. z pro hoc. l. z hoc mō. z. l. eodē mō. de- le. i. nec pōt dicere qd ista sūt v̄ba enīciatiua: qd si hoc eēt cū p̄feranf de futuro in dictis. ll. nō in- ducit dispositionē in vltima volūtate: vt. l. tici⁹ in prin. de le. i. j. dic ergo qd sunt v̄ba dispositiua. p̄inde est ergo acī diceret mibi redde. C Facit ad q. qd nobilis de florentia dixit famulo suo qd recepat qd dñz iūriā nūq̄ redeas mibi domū: si ego non sentiā aliqd de illo negocio. ille famu- lus iūit z interficiat iniuriatē: q̄rif an dñs videas mandasse. Hic vñ casus qd sic z ita fuit ibi obser- uatū z amputatū fuit illi militi caput tpe dñi frā- cisci de eugubio. z no. multū istos casus maxime illū qd ratib⁹ operef mādatū ad sequentez actuū. z no. id quod dixi in summario.

Sic corā. H̄ pōt iussuz limitare vel i- numero vel in quota quāli- mitationē nō l̄z egredi si p̄ eū p̄ditio fieret dete- rior: sec⁹ si melior. b. d. v. idēqz itelligas qd dēat fieri p̄ditio p̄ris melior vñ dete- rior fm p̄cedētia C Querit glo. qd si adiuit sine p̄ntia tici⁹: an va- leat. Dic vt in glo. z dixi in. l. tici⁹ z mevi⁹. S. de- admi. tu. z in. l. i. S. si plures. de exercito.

Si mādauit. Jussus respectu pa- terne bñditatis non porrigif ad pupillarem: secus si simpliciter ius- sit respectu testamenti. b. d.

Sed si postea. Nuda pñia iubē- tis reuocatur ius- sus. Item mutatione status eius cui iubef. b. d. C Op. glo. de. l. in diem. So. ibi vertitur dānuz mandatarij hic nō fm Gy. vel dic: h̄ in his que- nuda voluntate fuit cum alio non contraben- do: ibi secus.

I ego. Qui vult portione z sibi delatā per aliū vult sua- . b. d. hāc. l. p̄sequere vt in glo. non ha- betis hic alia robis ad p̄nis recitāda. C Op. d̄r hic qd spāliter iubere. Lōtra: qd p̄mo vñ qd vñ tñm gñiale quo ad oia q̄tuz spāle quo ad spālia: vt. l. si duo. s̄. de admi. tu. So. glo. qd fallit hic: z vos scitis qd multa sunt in quibus requirif spāle mandatum: vt no. in. l. pomponius.

Rōnes exti. Rōnes defūcti peti p̄nt vt vide- atur cā deliberaōis z ex hoc nō vñ adi- ri. b. d. cū. l. se. C Et q̄rit gl. quo iure petant iste rōnes. Et dicit glo. qd officio iudicis z bene.

e C Facit ad -q. addē tex. in. c. ex litt. rōrio in ver. q. rñdet. quē ibi pōderat pe. de anch. de exēc. p. e idē tñ pe. de anch. in p̄si. -cxvii. alias .ccxvi. z pl̄ dico qd si do min⁹ dirissit facias qd au- diam nouuz expresse iu- bēdo qd nō interficiat te- netur māda- ti. casus ē in -c. si. de ho- mi. in. vi. z no. bal. in. l. nō iō min⁹. i. .xvi. q. C. de accusa. ad h̄ qd no. bar. l. l. iii. de adi- le. l̄z caue qd dñs mādan- do suo qd fa- cit vidictā d̄z itellig. b̄ iusta z licita vindicta vñ de accusādo .l. i. cū glo. l. C. d̄ his q. vt idig. z ibi per pau. de ea. z limita dictū bar. vt per bal. in. l. si litteras in fi. C. man. ADDE pro- prime dictio qd voluit bal. p̄filo. lxxxviii. .iii. volu. in- cipiente be- tonus de co- uo.

a C S. vtrū. qd in bono- rū pos. vide no. i. l. iii. h. acquiri. j. de bo. pos.

b C Aduerte th. vide bar. in. l. qui bo- na. h. si alie- no. in. i. q. de- dam. infec. z ibi dixi l. iii. col.

c C Quero vtrū. addē bal. i. l. filiū fa. in. h. d. do- na. c. an suffi- ciat genera- lis licētia. de donando cā moris vel detestando. vide bar. i. l. tā bio. de do- na. cā mor. z qd ibi dixi post bar. in. h. i. d C Sed qd si mādauit. alias ē in. h. pat filio. ibi iducit iste. h. vide bar. in. l. i. de oper. no-nuncia.

Em quidam. Legatio-

Mo. dicit gl. q̄ absentib⁹ reipublice cāsta subuenit in lucro prout in dāno. **C** Itē no. q̄ restituif pater: licet ipse nō sit institutus: sed filius suus r̄c. **O**p. q̄ iste qui erat de provin- cia nō erat absens causa reipu. vt. l. eū qui vectigalis. j. de ver. sig. Sol. intellige q̄ restituitur ex illa clausula si qua mibi iusta causa videbis. vel ponis vel reipu. causa improprie: tene qd̄ vis.

Querit glo. qd̄ si filius erat absens t̄ p̄ presens t̄ sic non potuit adire t̄ dubiu est q̄ ex plo na filii non subuenitur patri: vt. l. iij. s. sed an ve- rū. s. de mino. vbi glo. determinat p̄tra. h̄ an di- cat vex illa gl. examiabo i. l. p̄thom⁹. j. e. ti. vbi v̄ casus: t̄ illa est notabilis. l. t̄ menti tenenda.

Ex. s. sequenti.

An legitimus t̄ sanguineus possit esse idēz t̄ de vbo putes quid dicatur putari. t̄ iusta cau- sa credēdi est cōmuni⁹ op̄i. t̄ fama excusat a do- lo: ideo si q̄s accusat aliquē de maleficio de quo sit pulchra fama nō potest puniri tanq̄ faciens falsam accusationē si non probat. t̄ sindicus nō motus bonis rōnibus ad accusandū p̄t̄ puniri. Et quot debent esse ad faciendū op̄i. t̄ an in facto suo q̄s debeat attēdere opinionē. t̄ sindicus qui dicit denūciare maleficia de quibus est fama licet sit fama q̄ ipse cōmiserit maleficium t̄ ipse scit non esse verum nō tenet denunciare.

Quod dicitur **P**rimo ponit regulā antiquorum bimēbrem. secundo examinat primū mem brum. tertio secundū. secunda ibi: t̄ non solum. tertia ibi: q̄ si ipse. Tēter qui pariturus est post humū qui alijs anteferit impedit sequētes adire siue sit plenus venter siue putes: securi si venter est vacuus. t̄ sic op̄i. adeūtis est cōmuni⁹. b. d. **S**equit ver. t̄ nō solum. hec secūda pars sub diuidit. primo dicit regulam habere locū siue ex testō siue ab intestato succedat. Secūdo siue venter pariturus sit siue nōdūm: t̄ alijs preferatur. Tertio siue succedat de iure ciuilī siue de iure p̄torio. Quarto p̄cludit ad predicta ponēdo rōnem. Quinto exponit ver. putat. secunda ibi: t̄ eo. tertia ibi: idēqz. quarta ibi: siue ergo. q̄nta ibi: quod dicit si putes. **S**equit ver. qd̄ si ipse r̄c. Jurisconsultus h̄ exponit scdm mēbruz regule: t̄ pars subdiuidit in tres. Primo di- cit q̄ scire dicitur ille qui scit iustis rōnibus mo- tus: v̄puta sm op̄i. multorum: securi si iniustis. Secundo dicit q̄ op̄i. que non p̄cordat cum si- tate nō sufficit. Tertio dicit q̄ q̄n aliquis certus est per sensum. p̄prium cōmuni⁹ op̄i. non curat. scda ibi: qd̄ ergo. tertia ibi: sed t̄ si ipsa. **O**p. ad primam p̄tem. s. si pars bere. pe. l. antiqui. So. ibi eēneus erat institutus vna cū posthumo vel posthumus erat exheredatus. h̄ posthum⁹ erat preteritus. vnde natus rumpebat testm uel succedebat ab intestato. unde debebat preferri. **O**p. contra hoc: q̄ etiam quando est exhere datus testim̄ rūperit per querelam. so. q̄rela nō rumpit testim̄ ipso iure: sed facto hominis. ideo non impedis aditio: ut no. in. l. antiqui. **O**p. j. e. l. s. suum. So. ibi loquif in suo cui posthu- mus nō anteponif. rōnem ibi videbitis t̄ ibi di- cam. **O**p. dicit hic q̄ venter etiam nō sius in possessionē mittat. Lōtra. j. de uen. in pos. mit. l. i. s. i. Huius timore sunt h̄ due glo. una sup vbo legitimuz. que dicit q̄ ibi loquif de uentre qui est sius quo ad defunctū: legitimus v̄ uel cōsanguineus quo ad alii qui superest. hec lec.

non placet: q̄a sm hoc in illo uer. n̄b̄l addere ad regulam antiquorū. Alia glo. est super vbo edicalem qd̄ ibi dicit dum dicit uentrē mitti in possessionē muter casum t̄ redeat ad siuū. tu dic sm h̄. t̄ Ja. de are. q̄ uenter t̄ nō sius mittit in pos. nō ex edicto de uentre in pos. mit. qd̄ suc cedit loco edicti de p̄tra ta. sed ex alijs partibus. sicut enīz natus mittit in pos. per unde legitimū uel per unde cognati. uel sm ta. ita uetrē mittit in pos. ut. l. fi. t̄. l. ubiunqz. de uen. in pos. mit. **Q**uero utrū legitimus uel p̄sanguineus pos sit esse idēz. Rū. sm glo. t̄ bene q̄ sic. declaro si uero accipias p̄sanguineum pro cognato nō est dubiu: q̄cunqz enīz est legitimus. i. agnatus ille est cognatus: ut. l. inter agnatos. j. unde cog. si uero accipias p̄sanguineū de fratre ex parte pa tris: ut. l. i. s. p̄sanguineos. de suis t̄ legi. in anc. de cōsang. t̄ vter. fra. tunc idē: q̄a frater t̄ frater inuicē sunt legitimū t̄ cōsanguinei. **S**ciendū t̄n̄ est q̄ cōmuni⁹ modus loquēdi p̄sanguineū appellat etiā quoqz modo sanguine p̄iunctū: ita ponis extra de p̄sang. t̄ affi. ita ponit h̄zo in summa de suis t̄ legi. **P**rimo ex. l. nostra singu larūr notare debetis expositionē istius v̄bi pu tetur. nā putari dicitur q̄tum ad iuris effectum quod iusta rōne putat ut hic. in ver. qd̄ superest. iusta aut̄ est ratio si illud dicas ab eo de cuius fa cto agit ut h̄. in ver. q̄ si putes. nisi dictū ipsius habeat op̄i. cōmuni⁹ cōtrariā ut hic. in ver. quid ergo si ipsa. Itē iusta ratio credēdi est cōmuni⁹ op̄i. vt h̄. in ver. qd̄ si ipse. t̄ facit ad multa ut fa ma excusat quē a dolo. t̄ sic facit q̄ si accusauit ali quem de maleficio de quo erat publica fama q̄ nō possū puniri tanq̄ facies falsam accusatio nem vel denunciationē qd̄ millies est hic obtenu tum. Facit etiā q̄ sindicus qui aliquo modo de nunciat nō motus iustis rōnibus possit puniri. **S**ed quero df h̄ q̄ multoz op̄i. quot debent esse isti. Glo. in. l. iij. s. idēz diuus. s. de tes. dicit q̄ maior pars populi dz esse in illa op̄i. sed in. l. i. C. de testa. t̄. l. si arbiter. s. de p̄ba. v̄ dicere q̄ oīum debeat esse op̄i. Thomas de piperato an tiquus doc. bono. dicebat q̄ in hoc aduerten dum erat negotiū de quo tractat. Si enīz est ne gociū magnū ut de morte regis vel vnius nobilis requirat fama totius ciuitatis. in negocio nō ita notabili sufficiat fama vicinie. nihil allegat: t̄n̄ dictū eius placet mihi multum. Et hoc dicit glo. que incipit multorū op̄i. qui hoc scire p̄nt. sufficit ergo fama inter vicinos t̄ cōsanguineos qd̄ plene dico in. l. de minore. s. plurimū quoqz j. de questio. **C**Ultimo no. q̄ quādo cōmuni⁹ op̄i. est de aliquo qd̄ p̄deat ex facto meo debedo attendere factū meū t̄ p̄itatē non cōmunez op̄i. vt h̄. in ver. sed in ip̄a. t̄ facit ad multa. t̄ facit ad .q. Sindicus dz denunciare omnia maleficia de quibus est fama: fama est q̄ ipse sindicus deligit posito hic q̄ alias tenetur se denunciare: tamen non tenetur si ipse vere scit q̄ delictum non cō misit. argu. huius versi.⁹

Suum heredem. Lex semp est certa s̄ eo qd̄ est. ideo incertitudo hoīs nō vitiat aditio nes que per legē inducit. b. d. Glo. p̄tinuat h̄c. s. dixit de exēne nunc de suo. **A**nteq̄ intrē glo. q̄ro rōnem primi dicti. Rū. sius efficī be res per. l. que. l. certa est. ideo eius ignorātia nō impedit existentiā sui heredis vt h̄. t̄. d. l. illud si pars bere. pe. **Q**uero quid vult dicere tex. q̄ post certū t̄ps filius est heres pro dimidia. Rū. l. certa est de omni eo de quo p̄t̄ esse certus h̄

b C. Hodus loquāt̄. q̄ dicas cōmuni⁹. ba. t̄n̄ h̄ dicit q̄ nū de tali v̄ su loquendi vocat nō ē recendū a cūlū v̄bō significatō & ita refert p̄ de anch. in c. canoni statuta. b cō sti. in v̄. q̄ro v̄teris. de b. cōsanguinei. nei. t̄ dīc. b̄l. clus. l. h̄. ad fī. v̄. q̄ noīe contan guimoz nō venit mater & uia. t̄ v̄l. de bal. in c. si pater. de testa.

c C. Obiectū. vide ad idēz bar. l. h̄. ff. de bere. illi. per illu. t̄. & vide quod h̄bed in. c. i. quis. s. q̄. ut. de accu- sā. & bar. per illu. t̄. i. v̄. nullitatis. in. l. si mulier ad tre. vide ang. de are. in tracta maleficiō i. ver. necnō ad q̄relā mi nūtralit. in pe. col.

d C. Huius. vide ang. de are. in tracta tu maleficiō v̄. necnō ad denuci. ministrat. in ges. col.

non de eo de quo solus deus est certus: et ideo nec lex est certa donec pedit de eventu futuro: ga illud scit solus deus. et hoc lex est incerta. **C**um ad ppositum ante. xl. dies post conceptionem incertum est utrum generes unus vel plures. et ideo non potest dici heres pro dimidia: quia lex ipsa ignorat. post. xl. dies partus est conceptus: et ideo si unus est in utero est heres pro dimidia: quia licet nos ignoremus lex hoc scit et est certa: quia in re natura est. ideo filius vivens est heres pro dimidia: hoc probat h. et l. ventre. j. e. Op. et est fortis op. et videtur quod sit heres pro quarta parte reprobata sua plop. vt. l. antiqui. s. si pars here. pe. et l. sed si restituatur. s. f. de iudi. glo. sol. sua plop. que ponit hic reprobat ibi et hoc multi tenet. tu dicas quinque queris pro quota pte filius sit heres in veritate et h. locum distinctio huius. l. quia ante quod sit certum in re natura quot cōcipi possunt non diceres heres pro dimidia: s. pro quarta: vt. d. l. antiqui. sed post quod in re natura est certum quod est unus partus est heres pro dimidia ut h. sed si quis pro quota sit heres ut admittat ad petendum: tunc est heres pro quarta: vt. d. l. antiqui. I. enim lex sit certa non est certus de hoc iudex. ideo admittit pro quarta: vt. d. l. antiqui. que loquitur respectu petitiois: quod p: quia est posita in te. si pars here. pe. h. vero attēdit ipsa vita pro quota pte sit heres: non pro quota pte admittat ad petendum: quod p: si unus extraneus est institutus una cum posthumo et adiuit pro pte sua quod in rerum natura certum est mulierem non esse pregnantem: I. ipse ignorat sibi accrescit: quia illa acquisitione fit per legem ipsa inuita et ignorantia: vt. j. l. p. x. et d. l. illud. et quod accrescit inuitato probat in. l. si quis heres. j. eo. **C**ultimo glo. sumat illam materiam per unam distinctionem vide ea et addit ut dicam. Dicit glo. quod puer ut hic tu dic quod iul. loquitur quo ad peti. plop. quo ad vitam. tu dic quod. s. dixi. Dicit glo. et dicaz in. l. iiii. quod est vero de iure antiquo quo emancipatus non erat cognitus: sed hodie admittit de iure civili: vt. l. meminimus. C. de le. here. et i. au. de here. que ab inte. s. i. et puto quod admittat non in quarta tamen: sed eo modo quo suus: vt. d. l. me minimus. Ibi ad similitudinem suorum et ceterum. Dicit glo. si interim pterito posthumo: quod non est vero si alius est in utero: quia dubitat de viribus testamēti: vt. l. uentre. j. e. et l. illud in si. de contra. secus si nullus est in utero: vt. d. ll. Dicit glo. uel exheredat. et hoc quod de exheredato dicitur hodie corrigit: quia posthumus non potest committere causam ingratitudinis. ideo exheredari non potest: vt. l. si quis in suo. s. leges. de inoss. testamē. coniuncto. s. causas. in au. ut cum de appella. cog.

Scientia. Adeuntis scientia inspicit filium vel suum non prius vel domini iubetis. b. d. glo. ar. contra et ceterum. Dicit ibi inspicit factum utriusque s. madantis et madatarum: sed dic quod solus filius est heres et solus adit. et ideo eius inspicitur scientia vel ignorantia: sed in contrario madatum fuit iniustum: et ideo inspicit scientia mandantis ne suu maleficium remaneat impunitum. **D**y. **C**Quero quid in tutori et pupillo. Rū. inspicitur scientia tutoris: ut. l. pupillus. s. e. et dicit in. l. is potest in si. s. eo.

Sic certus. Qui est certus per se ipsum non redditur dubius per item. b. d. secus si non esset certus per se ipsum: sed per aliorum opini. ut. l. cum falsus. j. eo. hic non sunt alia.

b Eredi. Portio deficiens accretus etiam ignorantia ea defecta. b. d. Ratio huius. l. est quod acquisitione que fit per ius accrescendi fit a lege: vt. l. si quis heres. j. e. et ideo non requirit scientia ut hic.

b Eres. Ignorantia mortis vel existentia conditionis et dubius an testator fuerit sui iuris impedit additionem: licet in omnem partem dubius testum validus esse. b. d. ratio primi dicti est clara. **C**lenio ad secundum. et op. j. e. l. sed et si de sua. s. f. glo. h. et ibi multum insistit in solutione huius querit. Quidam dicunt quod h. putabat se pure institutum quod est contra tex. qui dicit quod ignorat hoc. Hic ergo ignorabat hoc utrum pure vel sub conditione esset institutus et sic dubitabat: ibi vero putabat se institutum pure et erat institutus sub conditione que erat purificata vel putabat se esse institutum sub conditione que erat purificata et purificata nesciebat: vel erat institutus pure. vñ vita cum opere concurrit: hic vero erat in dubio. **C**lenio ad vñ. sed et si de conditione. ratio patet ex tex. quod dubitatur de viribus testamēti. **C** Oppo. de. l. iiij. s. si sub conditione. j. pro emp. So. glo. aliud in acquisitione aliam rerum quod hereditatum. Ita dicit glo. quasi dicat quod acquisitione hereditatis consistit in solo aio. dixi idem vobis in. l. si quis extraneus. s. e. s. i. vide hanc glo. et no. ea. **C** Oppo. glo. de. edic. divi adri. tol. l. iiij. So. vt in glo.

E. l. sequenti.

CSi reperit in actis lite contestata nec dicit per negationem vel affirmationem an valeat. et non cum quis habitat in una domo hyeme in alia estate et nucus resert citasse nec dicit in qua domo quod cōdatio valeat: quia in utraque potest citari.

Eod si dubitetur.

No. ex hac. l. quod illud est ius adest di quod est separatum ab ipsa additione. dixi in. l. is potest. s. eo. scđo per istum tex. determino questionem. Reperit in actis quod lis contestata est nec dicitur per negationem vel confessionem an valeat. Spec. in ti. de litis contesta. quod non. Nec ob. l. sciendū. j. de h. obli. quia stipulatio fit uniformiter: litis contestatio potest fieri disformiter: I. per confessionem vel negationem. ergo ex hoc vobis lis contestata est: non possum aliquid presumere. ergo dico quod processus tenet licet fuerit dubium an lis fuerit contestata per negationem vel confessionem: quia sufficit quoquin modo fiat et valet processus. ar. huius. l. Sed si queris an debeamus interpretari quod sit facta per negationem vel confessionem. Dico quod neutro isto modo: sed stamus in dubio ei quod sufficit ad valorē processus. dixi in. l. sciendum. j. de h. obli. Itē induco ad aliud. cōdatio debet fieri ad dominū habitationis: vt. l. i. s. i. s. de li. agno. et propter istud Jo. an. in. c. cām. de elec. in clemē. tenet quod si quis habet duas domos: sed in una habitat in hyeme. et in alia in estate quod in utraque potest fieri cōdatio. quid ergo si nuncius retulit se citasse in dominū nec expressit de qua. Hinc citationem valere: quia in quacunquod sit: ius citandum est ar. huius. l.

s Ed si de sua. Error in conditione psonae adeuntis additionem non impedit: quod per hoc de causa additionis non dubitatur. b. d. **C** Oppo. quod pater presumat supiuere et sic de conditione sua quod non dubitat. So. glo. iustis presumptionibus mouebat ad credendum contrarium. vide gl. et no. ea. et hoc examinabo. j. quād. testa.

a Utod si dubite tur et pro intellectu clariori huius. l. vide bar. i. l. vētre. m. iiij. col. in. i. op. .j. e. et bar. i. l. gallus. s. si eius in h. de lib. et post hu. allegat istum tex. ad. q. si certum est me habere actionem et non constet de qua non cogor in libello exprime re nomine actionis.

b C. l. sciendū. i. pe. q. et ibi vide quod dixi.

c Ad domum. adde bar. in. l. iiij. .s. ptor. de dam. infec.

d C. fieri cōdatio. vide tū bar. b. s. dicere his quod dixit i. l. iiiij. .s. pretor. b. dā. infec. nisi intelligas dictum bar. b. fm. no. p. gl. in ele. cām. i. v. cōditer. de electi. et tibi feci metiōez de hoc deo in. d. l. iiiij. s. ptor. de dā. infec.

z 15

a sper.l.ij. s.i. COp. s.e.l. is q putat. z.l. se. So. glo. z nō bene. sed tu dic h̄ dubitabat vtrum eēt filius. s.alterius q̄ illius de cuius hereditate agit ibi an eēt filius eius de cuius hereditate agit. z sic dubitat an eēt suus vel voluntarius: vt ibi dixi. Facit hec. l.si aliquis est iudex z ignorat se eēt iudicem an valeant acta per eum. dixi in.l.multum. de condi. z demonstra. z in.l. quero. de eo qui pro tuto. facit. l.ij. s.i. de iudi.

Sed z si. Institutus pure qui putat se institutū sub cōditione z ea purificata nō impediat adire. b.d. CPro de claratio[n]e huius littere q̄ro an facilius h̄ admittatur in casu sedo q̄ in primo. Glo. aliquātuluz se inuoluit. Dic q̄i cōditio est p̄atiua ad hoc q̄ qs possit adire requiri duplex scientia vna tpe quo impletur: vt.l.ij. j.de zdi. z demō. Alia tpe quo hereditas adit ut sciat eā impletā. Quidā est zditio castalis sufficit vna scientia ut q̄ sciat eā impletā esse: l̄z ignorauerit t̄ps impletionis: vt.l.ij. preall. z.l. multū. j.ti. i. Hic dicit faciliter z̄. COp. s.e.l. heres institutus. So. glo. z be-ne. z dic vt dixi in contrario.

s I quis heres. Si q adi alia sibi delata accrescit inuito. COp. ad prin. de.l. si solus in.f. j.e.ti. glo. so. CQuerit glo. z istaz. q.no. vtrū ille posset repudiare ex iure substitutiōis z habere iure accrescēdi. Qui-dam dicūt q̄ p̄t. glo. determinat ztrariū per istū tex. qui dicit q̄ ex causa substitutionis accrescit eo inuito. ztrariū huius notaui in.l. testō. C. de impu. z ali. substi. Itē ztra istā glo. facit. l. nec is. s.i. z q̄ ibi no. s.eo. z.l. recusare. s.ticius. j. ad treb. Dy. r̄fūdet ad istas duas: quia ibi erant duo iura adiuicē nō cōpatientia. s.causa testa-menti z intestati: vt.l. nec is. s.i. s.eo. vel iure di-recto z iure fideicomissi: vt. d. s.ticius. s. iste due cause cōpatiunt se inuicē. ita dicit Dy. Ol. dicebat aliter. s.q̄ in.l. recusare. s.tici. erāt due cau-se z vitraqz ex dispositione defūcti. vnde p̄t ab una recedere z alia amplecti: sed h̄ una est ex di-spositione defūcti. s.i. ius substitutionis: z alia ex dispositione legis. s.i. ius accrescēdi. z ideo nō l̄z recedere a dispositione defūcti z amplecti dispo-sitionem legis. sed ztra hoc ztra facit. d.l. nec is. s.i. So. ibi bene est vna ex dispositione defūcti. s.i. extestō. als ex dispositione legis. s.i. ab intestato. Sed ibi totū ex uno iure: h̄ vno pro parte va-lebat ex dispositione legis pro pte ex dispositio-ne defūcti q̄d non admittit. z ita tenet h̄ glo. vi-tas est ista". Aut qs incipit ab aditione partis z alia partē habebit iure substitutionis inuitus. h̄ est casus z glo. h̄ sed ante q̄y aliquid adeat potest vna partē repudiare z aliam adire. z tunc partē repudiata habebit iure accrescēdi. hoc pbaf in l. si tu ex pte in prin. j.e. z ita loquī glo. l. testō. z d.l. nec is. s.i. Ad sc̄m r̄sum. q̄ro de intel-ctu ipsius: quod prosequere: vt in glo.

s I exclusus. Acq̄stio[n]e par-alia eo iure quo deficit nec d̄z acquiri p-alium nisi noua aditio interveniat. b.d.

s I ex sua. COp. s.e.l. si ego. iure institutionis s̄ accrescēdi. ita intel-ligit glo. z bene. facit. j.de le. ii.l. si mibi pure. ra-tionem istius. l. vidistis in.l. i. z. i. s. eodez. cum enim portio que mibi acquiritur per alium non possit acq̄ri nuda voluntate. ideo sine iussu non acquiritur.

b Eres. COp. de here. insti.l. pro pte. glo. dicit intel-lige hoc de h̄ de vniuersali q̄ est vnuus: vel non succedit in omne: sed in vniuersum sic. COp. de his que ad heredē non transeunt ut vſufructus z similia. So. expone omne ius. s.i. ius transmissibile. CExtra glo. opp. de legatis que recta via transeunt in legatarium. So. expone. i. in omne ius quod in aliud non sit translatu[us]: vt. j. de furtis. l.a. ticio.

Ex.l. sequenti.

Cſictio que est idem q̄ presumpcio iuris. z de-iure non patitur probationem in contrarium.

s I duo. Qui vult vnam partem

videt velle alterā acre-scentem. b.d. COp. j.e.l. cum heredi-tate. So. ibi alter non abstinerat vel si abstine-erat alter ignorabat. Op. in dāno iuris error ex-cusat: vt in.l. regula. de iur. z fac. igno. Sol. glo. hic dānum habuit originez a lucro. vnde singif. scire": vt in glo. z no. ipsam bñ ibi vel dic z̄. Ra-tio est: ga qui accedit ad lucru ante oia de suis iuribus diligenter inquirit: vt.l. qui in alterius. de regu. iur. Et no. q̄ h̄ dicit singif. z sic ē fictio que est idē quo ad p̄sumptionē iuris z de iure. z pbaf in.l. s.i. q̄d me. cā. z sic non admittit pbaf in ztrariū. z sic tenet glo. quā no. q̄ sit fictio apparet ex vbo q̄d est in tex. v̄ q̄ fictionē signi-ficat: vt dixi plene in.l. si is qui. de vſuca.

s Iādiu. COp. de.l. si qs ita.

ibi fallit. COp. j. vnde libe. l. vlti. So. glo. ibi nō poterat adire ex testō: q̄a zditio defe-cerat. COp. q̄d iu p̄t dari ztra tab. nō potest habere sm ta. vt.l. equissimū. s.i. de sm tab. z de ztra ta. l. illud. s.i. So. vt in glo. sed tu dicas q̄ bo. po. ztra ta. daf filio emācipato de iure pre-to-rio eo casu quo si esset suus diceret nullū sicut si eēt p̄teritus: vt.l. i. in p̄n. de ztra ta. q̄d ergo facit ius dicendi nullū de iure ciuili facit bo. pos. con-tra ta. respectu iuris p̄torij: sed donec p̄t testē dici nullū nō p̄t adiri hereditas: vt.l. cū qdam. s. q̄d. s.e. ita donec p̄t peti ztra ta. non daf sm ta. q̄ respectu iuris p̄torij dubitas de virib. testamēti: sed q̄ respectu iuris ciuilis non dubi-tatur de viribus testamēti: z ideo interim posset adiri hereditas de iure ciuili: licet glo. dicat for-te tamen indubitanter verum est: vt.l. illud. z.l. cum duobus. de contra tab. z.l. is qui in potesta-te. s.i. j. de le. prestan.

s Iesitum. Qui repudiat pa-

pūllarem hereditatē si h̄ coheredē: als secus. b.d. CQuero q̄d est illud edictum in quod incidit. glo. r̄fū. duobus modis. p̄mū im-probat. sc̄m sustinet. Lerte illud videt contra-mētē littere que dicit q̄ nō p̄t habere pupilla-re. dicendū est ergo q̄ edictū dicebat si qs re-pudiat paternā pupillarem h̄re nō p̄t. CQuer-o r̄nem dicti marcelli. Dic vt in glo. z dixi po-nendo casum. glo. remittit ad no. in.l. qdā eulo-gio. C.e. dicam in.l. f. j.e. Bar.

f Ilius. Existēta sui heredis cō-

firmat ta. pu. ad cōmodū filii abstinētis. b.d. h̄c. l. no. COp. s.e.l. p̄i. So. qdam dicunt h̄ habebat coheredē qui adiuit: qd̄ est diuinare. vel dic q̄ h̄ spāle in si-lio abstinēte dicit glo. h̄ est va. CQuidam r̄sum. ra-tionē glo. quā ponit z nō bonā. sed ratio est: q̄ existēta sui heridis operā confirmationē ta. pu. ad cōmodū abstinentis: vt h̄ est casus. z pbo de-

b Eres. add q̄d heres q̄h glo. p̄i. iuris h̄ q̄d defūctus z p̄t et oppo-nē et p̄lō p̄pria q̄ non copetebat d̄futor: vt no. in.l. lucius. so. ma. z per hoc lumen regula. l. in b̄lo. h̄ nō de regu. iuris.

c Idu. o singif. scire. v̄d ad hoc. l. nō am plus. s.i. cū glo. de legi. cū alias que allegavi. l. s. h. in. a. col. q. latid. cog. e. no. q̄ d̄s pecunia vi offī vel p̄dēs cōs. legūas daf titolo lucra tūo h̄re. ita no. bar. in. l. i. s. h. q. s. j. si quis ob- cau. testa. d. Cidin. q. Quidā q̄ t̄cā in-e stat. p̄tēt ceule tellū ti. l. hac p̄l tūlma. s. h. et ibi hoc no-tau. C. de te sta. in. l. no. tabili.

e Ilius. f r̄nem glo. Addē q̄ argētū in. l. si filius qui patri. h̄ vul. z pupil. per ita glo. con-cludit q̄ per existētā sui heredis non affirmabunt tabule pupil lare vbi ma-ter impube-ris cēt i me-dio quā con-clusionē dō reprobēt post Jmol.

iure ciuili filius est heres suus & necessarius: de iure priori in favore filii fuit introductum ut si veller posset abstinere ne creditoribus paternis teneat: vt. j. e. l. necessarius. & inst. de here. qua. & dis. s. sui. cū ergo ius pretoriū sit introductu in favore filii: ideo ī eo casu quo noceret ei illud ius pretoriū nihil operaf: vt. l. quod fauor. C. de le. & l. null. ff. de le. merito ad sui filii abstine tis cōmodū existentia sui heredis operaf vt cō firmet tabulas pu. & h. hoc. d. l. si filius qui p̄t. de vul. & pu. & si bene intelligas idē eēt ad cōmodū filii cui est facta substitutio: vt. j. l. prima.

i Ulianus. Existēta sui here

pu. ad cōmodū filii cui facta est substi tutio. b. d. primo ponit dictū iul. quod p̄tinet re gulam & exceptionē. Scō reprobationē marcelli circa exceptionē. Tertio 2 filium marcelli si op̄. iul. esset ha. Quarto declaracionē reprehē sionis. scō ibi: ga snia. tercia ibi: alioq̄n. quarta ibi: sed quod in fratres. Cōp. si pupillus absti nuit & sic nō adīs hereditas ex testō paterno nō valet pupillare testimoniū: vt. l. iij. s. adeo. ē. de vul. et pupil. & l. quesitū in fi. ē. e. Quidā dicunt q̄ ba buit alium coheredes qui adiūt. & est diuinare. Alij dicunt q̄ filius primus adiūt & per restitu tionē fuit abstinent. No. q̄ ista existentia sui heredis que remanet post restitucionē in inte. 2 fir mat tab. pu. eadem rōne & tutelas: secus in legatiō: vt. l. i. s. fi. cū. l. se. j. vt in pos. lega. & huic cō cordat. l. filius qui patri. de vul. & pupil. habes vñā lec. que l̄z in se sit ha: tñ diuinationē p̄tinet. Alij dicut q̄ se abstinent ab initio: sed existentia sui heredis 2 firmat tabu. pu. Ista est ha per rationē quā dixi. ē. l. pxi. est enim ad cōmodū filii cui facta est substitutio: vt l̄z se abstinent valeant tabu. pu. vt h̄ dicit in tex. ideo beneficū abstine tis ḡtum ad hoc nihil operaf: legata tñ que de bentur exēneis & alia que ad cōmodū filii nō p̄ti nerent nō 2 firmaret: vt. l. i. in fi. j. vt in po. le. sal lit in libertate: vt. l. cū quasi. s. si qs. de fideicō. li. Cōp. ex glo. j. ad treb. l. apud iul. s. idem ulianus. So. By. ibi pupillus h̄ebat coheredem exēnum: ideo existēta sui heredis non 2 firmat tabu. pu. h̄ nullū coheredē habebat. ad idem fa cit. l. pater. j. de priu. cre. Cōp. & nūc sum in glo. mag. de. l. si filius. de vul. & pupil. vbi etiam frater nō teneat creditorib⁹ paternis. Hic danc due solutiones: tñ ad idē tendunt: ga h̄ras est q̄ suus heres & necessarius frater tñ eā repudia re p̄t beneficio edicti pretoris 2 cedentis bene ficiūm abstinenti: vt. d. l. si filius. C. Ultimo dī cunt qdā⁹ q̄ h̄ est casus q̄ tacita vulgaris cōpre hensa in expressa pu. trahif ad bona impuberis. hic enīz pupillus se abstinent & sic h̄ locū vulga ris. & sic trahif ad bona impuberis vt h̄. contraria dīxī in. l. iij. s. si qs ita. de vul. & pupil. quia fateor q̄ ex vulgari succedit defūcto: sed ex pu pillari succeditur pupillo vt ibi dixi.

c Sī in societatem. Qui p̄se uerat in in cobatis in vita patris se videf immiscere: secus si noua incobens. b. d. Cōp. q̄ debeat dici ro tum ecōtra. nā incobatum videf q̄ h̄at necesse p̄ficere: vt. s. pro socio. l. heres socij. ergo facit ex necessitate p̄cedentis actus: vnde non videf adire: vt. l. iij. s. seio. s. de mino. h̄ si noua incobet facit voluntarie: videf ergo adire. Breuiter intellige q̄ h̄ suit cōtracta societas & viuo patre eoz que p̄ueniebant ex questu nulla re paterna posita in societate. Unde si filius post mortē pa

tris p̄fecit cepta & administravit res p̄fmas merito videf adire. & intelligas q̄ illa que fecit nō erāt ita cōnexa qn derelinqui possint: als non videf adire per rōnem quaz. s. dixi. p̄ba in. l. si tutor post pubertatē. ē. de tu. & ra. distra. & l. tutorem. de admi. tu. sed q̄ de nouo aliud q̄rit bona pa triis non attingit. ideo videf se nō immiscere: ita loquif h̄. sed si poneres q̄ in societate coeunda posita esset res patris: tunc siue noua siue vetera filius faceret circa illas res videf se immisce re: quia bona patris administrat.

Sī seruum. Qui manumittit suū

paternū videf se immiscere: secus si suum castrē. pecul. b. d. cum. s. se. Cōp. de primo. s. ad sequentē. Sol. glo. duobus modis. Bic vt in ea. ratio ē: ga manumittit seruum propriū nō paternū: ita dicit By. & bene.

Proponebatur. Cōp. s.

b glo. abstinent t̄c. ista nō est bona per. l. pro he rede. s. pom. s. eo. Sol. verum est q̄ manumisit seruum propriū h̄. sed supra manumisit pater num. & illam teneatis. Bar.

Eres. Per suū hereditariū

b nō p̄t queri aliquid q̄d sit hereditas. b. d. & t̄c. l. declara vt in glo. & dixi plene in. l. i. s. veteres. de acq. possel. Cōrero que est ratio huius. l. glo. dat plures so. & est prima verissima. nam quia seruus hereditarius anteq̄ adeat non est heres & sic sibi n̄l potest querere: postq̄ est adita nō est hereditarius: & ista est vera.

Götiens. Gesta p. pupilluz

q̄ bona fide habenk rata eo q̄ per restitucionē abstēto. b. d. Cōr. q̄ facta a plato q̄ postea remotus est valent. sed qd de factis a plato qui postea pnūciatus est nō eē plati. Glo. t̄ḡit in. l. iij. C. in qui. cau. in inte. resti. nō est ne. & l. i. iusuranduz qd ex quētiō. s. fi. s. de iure iurā. & facit. s. de offi. pre to. l. barbarius. & quod ibi no. & l. iij. C. de sentē. & plene per Inno. extra de elec. c. n̄l.

Ditio. Aditio hereditatis non

a est opa. ideo regrif ius sus dñi. b. d. Glo. diuidit dīces q̄ p̄mo ponit dictuz quod p̄bat tribus rōnibus. vel h̄m By. primo ponit regulaz. scō tres illationes ex regula. tertio r̄tider cuidā obiectio que posset fieri ad cōtra. scō ibi: & ideo. tercia ibi: & qdem. Dicit tex. seruuli. By. dicit q̄ opa dicif officiū di uinū: vt. l. i. de oper. li. sed aditio heredita. in so lo aio 2 fit. By. Cōp. de. l. dotales. s. so. ma. Dicit By. aut fuit institutus cōtemplatione viro ris & debet restitui virori. aut cōtemplatione viri & debet remanere apud virū: vt. l. contraria. aut dubitat & presumif q̄ cōtemplatione ipsius ser ui & sic debet restitui virori vt h̄. Itē contra. s. e. l. si quis mibi bona. s. i. So. vt ibi.

Em falsum. Questio fal

c si non impe dit additiones eius qui suo facto est cer tus de viribus testamēti. Cōr. q̄ qs dī esse certus de facto suo. Ad hoc op. de. l. sed & si me pu tem in prin. s. de 2di. inde. So. ibi certat de dā no vitando. ideo presumif ignorātia. h̄ vero de lucro. ad idem quod no. in. l. si duo. s. e. facit qd no. in. l. cū de indebito. s. i. s. de pba. Cōp. C. de edic. diuī adria. tol. l. iij. So. glo. & no. valde: ga ibi iam adiuerat cū. q. falsi fuit mota. Cōr. diligēter pro eo qd dīxī in. l. is potest. s. e. q̄ du bietas supueniens post additionē non vitiat adi

b Eres.
b Et dū
glo. b. & i. d.
s. veteres.
vicit q̄ suū
hereditarius
post aditam
hereditatē
nō dicit he
reditatis: s̄
hereditatis idu
cif h̄ per ra
ph. cuma. ad
q. statuto ca
uef q̄ mul
er maritata
extra territo
riū nō succe
dat in patri
monio & he
reditate ter
ritorij & mu
lier p̄mo adi
it heredita
tez postea se
maritat ex /
tra territo
riū poterit
oia retinere.
idē voluit
bal. in. l. si a
matre i. si. C
de suis & le
git. & p̄ istas
glo. dixit ra
pha. q̄ fustē
tak libell⁹ si
post aditā he
reditatē di
co peto talē
re heredita
tis: q̄ vba i
propriant. l.
si olei. C. lo
ca. secus si si
deicōmissa
rius diceret
peto talē rez
vt heredita
tis: q̄i adi
ui vt hic re
fert ro. & ad
de roma. p⁹
glo. i. l. iij. s.
d fideicō. he
re. peti. & vi
de aliqd per
roma. i. v. s.
veteres. ad
de tñ q̄ her
editas adita
etia appellat
hereditas. l.
si. s. finasit i
secūda. & ibi
bal. C. d. bo
que libe.

z iij

Ulia,
i nū di
cunt qdā. vi
de bar. in. l.
i. i. iij. q. p̄n
cipali. i. iij.
effectu. ff. de
vul. & pupil.

COp. q filius nō possit manumittere: qd patri acqrit: vt l. placet. j. e. So. qdā q h manumittit vt curator: qd glo. reprobēdit p. l. bū. j. de ma- nu. vñ alij dicūt q h manumittit ex p̄uilegio pa- triis: tñ suus est h. h so. videf p̄tra l̄am q dicit q hēat pindē acī p̄sa. adiūset. Dic ergo q h est casus sp̄alis in quo filius non acquirit patri. ad idem. l. impator. j. ad tre. **C**Op. ad hoc de l. antistius. s. f. i. e. So. ibi filius iussu cursoris patris adiuit: ideo acquiritur patri. hic secus.

Qui ex parte. Nō expectas cōdi- nibil operas. h. d. **C**Op. j. l. p̄i. So. vt ibi. glo. signat h qdā p̄traria z nō soluit. tolle solutiōes. Dicit glo. l. pecuniam. ad has duas r̄i. vt no. in. d. l. i. u. Dicit By. ad. l. būi smodi. dic q ibi ex- pectatio p̄t impedire trāmissionē. z ideo expe- ctatio aliquid operas hic non. Ad. l. si calendis r̄i. ibi expectatio assert debitori cōmodum dila- tionis: hic expectare nibil operatur. Non ob. l. aliquando. s. ad yell. quia ibi reprobat tota obligationis substantia: vt. l. si mulier contra se- na. s. f. i. e. t. ad yell. fm By.

Qui er duabus. Et he- redis acquirif pro pte portio in condi- tionis eventū. h. d. Cōtra: imo statim pertinuit ad ipsum adeuntē: vt. s. l. p̄i. in. f. hoc est forte cōtra. So. dicunt quidaz: vt Ray. z Bzo q h in ptem p̄ditionalem habuit substitutū. vide glo. hoc non videf verū: quia instituto herede dece- dente ante p̄ditionis eventū ad heredē eius de illa portione nibil p̄tinet etiā p̄ditione existēte: vt. l. f. in. prin. de. vul. z pupil. z l. liber homo. s. si ita. scđo r̄iso. s. de here. insti. nisi dicas substi- tutum repudiasse vel expresse dictū fuisse per re- stitutionē q nō admitteref nisi in p̄ditionis de- fecrū. vnde ipsi idez Rog. z Bzo dixerūt aliter: videlz q h habebat coniunctū. h nō videf bona quia dimidia illius p̄tis delate sub p̄ditione sta- tim effet sui adeuntis: alia dimidia nō transiret ad heredē primo herede mortuo ante existētiaz p̄ditionis: vt. d. l. liber homo. s. si ita. **C**Unde Roge. subaudit maxime: z hec est bona lec. vel clarius p̄ditione facta statim h̄ locū iure acre- scendi: sed illam ptem existente p̄ditione habet iure institutionis. z si dicas quō institutio cōdi- tionalis transit ad heredē. R̄i. speciale est h in institutione partis: quando non habet substitu- tum vel coniunctum. transit enim ad heredem sicut ius accrescendi. Idem tenet se. glo. quā te- ne menti. z dicam. j. e. l. patri.

Qui semel. Portio deficiēs acre- scit coheredi iūto. h. d. **C**Opp. de. l. cum hereditate. j. eo. titulo. So. intellige nisi vellet dimittere.

Ex. l. sequenti.

CStatutū loquēs de dñio alicuius rei nō h̄ lo- cum i berede qui fuit dñis fice hereditatis. z an- bec ficio semper locum habeat.

Eres. Hēditatis aditio retro- b. trabis ad tps mortis. h. d. **C**Quero vtrū hoc sit fm fūtatem vel fm fictionē. Glo. dicit q fm fictionē z bene: z fm hoc si statutum loquī de dñio alicuius rei nō haberet locū in herede qui fuit dñis fice hereditatis iacentis. Tex. est cū glo. in. l. i. iii. s. bec vba. s. d. ne. ge. **C**Quero vtrū semp h̄ ficio ha- beat locū. Glo. dicit q nō. ita dicit regula oīa fe- re. j. de regu. iur. z alle. h̄ aliquos casus. Dic q̄- dam sunt casus in qbus requirif veritas: z tune-

Illa ficio nō attendif: vt. d. l. i. iii. s. bec verba. sic loquis. l. hereditarie. j. de fur. z totus ri. de cri. expil. bere. cū enim furtū sit tractatio rei alienae z c. requirif q res sit aliena in fūtate qd non est in hereditate iacente z c. qnqz licet illa ficio sus- ficeret: tñ nō p̄t babere locū: nam vt h. l. locuz habeat requirunf duo extrema habilia sicut in qualibet fictione trālativa: vt. l. sciendū. t. l. de- niqz. s. ex. qui. cau. ma. z. l. huic scripture. C. ad. l. acquil. z. l. quotiēs. j. de noua. l. eū qui. s. f. j. de v. obli. ita sunt h̄ qdam que extingunt mor- te defuncti: z ideo cum nō reperianf tpe aditio- nis nō possunt ad heredē p̄tinere: quia vltimus extremū deficit: vt no. in. l. heres in omne. s. eo. quedā non erant tpe mortis nec potuerunt in- cobari iacēte hereditate vt acqſitio vſufructus: vt. l. vſufructus. de. stip. ser. vel vſufructio: vt. l. vſu- capio. z. l. ceptaz. de vſuca. z in istis similiter hec ficio non habet locum. z ad istam reducuntur omnes casus positi in glo.

Ex. l. sequenti.

CQuādo pp vñ abstinētē ille q adiuit possit extoro recedere. Et quo iure deferat hec aditio z cui def cōditio huius. l. z an si filia que adiuit pro pte p̄tingente hereditatē matris deceſſit remanēt filio ex viro suo. an filius possit repudia- re ex psona m̄ris z habere ex psona sua vt exclu- dat auū maternū. z an hec. l. hēret locū hodie si heres inuentariū nō p̄ficeret. z an si sint legata- riū nō creditores an hēat locū hec. l. Et qd si nō sunt in hereditate nec creditores nec legatarii: sed alie implications que requirant labore ani- mi z persone.

Em hereditate.

Dropter vñ abstinētē p̄t alius qui adierat a toto recedere: nisi creditores eūz pro pte abstinentis voluerūt molestare: idē de h̄de eius. h. d. cū. l. se. z ē valde singularis. l. Ibi duz dicit tex. portiōe. tūc ille q adiuit nō poterit a toto recedere: qd z. vt sequit in tex. Ibi cūz dicit tex. deberēt. dic vt ipm cui accreuit nō queniant v̄lra vires illius portiōis. Ibi cūz dicit tex. denk. h̄s ergo est in totū nō tñ tenet pro illa portiōe v̄lra vires illius portiōis. **C**No. qd p̄fum per aliu: qd nō possiz p. me. **C**Op. glo. s. h̄ nō sol. dic ergo ibi in fūtute: h̄ hoc accidit h̄ pp inopina- tū casuz: qd ibi cessat. Ibi cūz dicit gl. l. pe. imo est. l. anipe. z cor. qd itellige vt ibi in glo. ad. l. si certaz. s. i. dicit qd cor. vel est spāle in milite: z de hoc p. By. ex de regu. iur. c. qd alicui nō l̄. l. .vi. vbi de hoc p. eū. **C**Genio ad scđam p̄t z p̄mo reuoco in dubiū itellectū tex. gl. legit duob̄ modis. scđam lec. tenent doc. p. l. si minor. j. e. qd lec. placet in effectu p. l. anipe. j. ad tre. z p. d. l. si certaz. s. i. s. ti. i. tamē qd expositio facit magnā violētā lfe: ideo expone tex. vt dixi legēdo l̄az: z recidit in eñēdē effectū. **C**Op. qd nō p̄t dece- dere pro pte testatus z pro pte iestat: vt. l. ius n̄m. j. de re. iur. So. vt dixilegēdo l̄az. **C**Op. de. l. qd ex duob̄ in. f. s. e. So. qdā: aliud i eñeo repudiātē: aliud in suo. ita tangit h̄ z ibi. Jo. di- cit idē z in eñeo vt h̄ in pma glo. z est gl. mag. qd t̄ glo. C. e. l. qdā eulogio. rō qd p̄bñficiū ab- stinēti h̄ suus idē qd emācipatus: vt. l. nā nec emācipatus. j. de le. i. l. pro h̄de. s. papinianus. s. e. **C**Op. s. e. l. si duo. So. ibi vñus primo re- pudiauerat: alius postea adiuit: h̄ primo adiuit z secuta est postea repudiatio. z sic inopinat̄ casus postea evenit. **C**Op. qd electio nō tribua- tur ei: vt. l. si minor. j. e. So. ibi fuit abstētus per

U3 be-
c redita-
te. Et hāc. l.
taz in cōnco
ōz in suo li-
mitat bar. in
l. vel testa-
mēto. C. de
impube. p. l.
si tu ex pte. j
eo. z an ita
l. hēat locū
in co qui est
institutus z
pupillus sub
stitutus bar.
est ibi p̄tra-
rius in. l. f.
.j. e. z in. l. i.
.s. his ita. de
cadu-tol.

z. iii

Ecclia
n. rijs. si
filius. & he
res an sit su
data in cōtēti
creditoris &
filium statiz
Addi casum
fm bal. in. c.
.l. in prin. an
agna. vel fi
li. & ibi e tex
sing. fm bal.
q bñficiū ab
stinetē ē de
iure ciuali &
quoviō bal.
in. l. si pater
na. C. que in
frau. credi. &
vide bal. i.l.
.l. de his qui
an.ap. tab. &
q sit de iure
ciuali tenuit
saly. i.l.apd
hostes. j. do
su. & legi. pro
hoc ēt sāe. l.
.l. si vt se
ab heredi
absti. &. l. si b
suct. C. de le
gi. heredi
vbi tractat
de beneficio
abstinetē su
pto de iuris
ciuilis pui
sione. & ex h
resultaret
maxima vti
litas cū du
raret. xxx. an
nis. alias āt
duraret āno
s th videf q
fit de iure p
terio per. l.
mī. & qz ter.
.d. l. si alleg
per bal. i.d.
.l. i. de his q
an.ap. tabu
nō loquitur
de beneficio
abstinetē: s
de bñficio i
uentarij qd
dat ēt extra
neis heredi
b. & ibi pzi
.d. l. i. &. d. l.
si defunctis
recitauit di
spositionem
iuris ptozis
th pōt dici
q duret. xx
annis: qz fi
lius vif bñ
ficio abstine
di dū cōe
nif a credi
torib. heredi
tarior. per
via exceptio
nia & sic erit
ppetuū. l. pu
re. S. si. de ex
cep. do. & vi
de bal. i. c. i.
in princ. an
agna. vel fil
i. in. l. i. v.
col. & se. & in
.ill. q. C. qn
nō pe. par. &
in. l. q. se pa
tris. C. v. li

resti. in inte. cū iam adiuerat. hic vero nunq̄ adi
uerat. Op. ad hanc so. de. l. antepe. ad tre. So.
ibi in fideicōmissario qui sentit cōmodum adite
hereditatis. ideo eius abstētione grauaf in hoc
q aut totū retineat vel a toto recedat. So. pce
dens loquif in herede qui se abstinet per restitu
tionē: nō dīgīf nocere alteri coheredi qui vult
sua portione eē stētus. & sic reassumo. Aut qd p
mo adiuit: demū secuta est repudiatio alterius:
aut repudiatio pcedit aditionē pmo casu aut re
pudiatio secuta est ipso iure: aut bñficio ptoris
viui restituentis. si ipso iure loquif h. l. si bñficio
ptoris viui: aut loquif in coherede aut in fidei
cōmissario. scđo cau. l. qn repudiatio pcedit adi
tionē: aut iste q postea adiuit hoc sciebat. & log
tur. l. si duo. s. e. aut ignorabat. & bz locū h. l. ea
dē rōne. C. Quero pmo quo iure deserat h. adi
tio. Rn. q pditionē ex. l. cuz enim h. iducat aliqd
in favore alterius. pducētis actōez & exceptōez:
vt. l. statuas. de acqr. re. do. possumus ibi dicere
q h. expediāt ossō iudicis: vt. l. si certay. S. i. cir
ca si. ibi duz dicit expellēdus ē. & z. Sz certe alius
casus est ab isto. vñ mibi plus placet q oriaf cō
ditio ex hac. l. & ēt exceptio vt stati dicā. C. Que
ro cui das ista pditionē. Rn. heredi i cuius fauore
facta est h. lex. l. vt fideicōmissa. S. iterdū. J. de le.
.iii. ergo agit heres ptra creditores: & eos faciet
reuoari: vt def ipsi ptas a toto recedēt ppter
portionē obuenientē: tū si creditores impedi
re nolunt pnt dicere se stētos esse eius portiōe:
& q pro residuo nō tenenf vltra vires hui⁹ por
tionis: vel si volūt deserūt illi electionē recedēt
a toto vel defendēt pro toto: nisi enim p credi
tores deserat electio nō pōt heres hoc facere vt
hac. l. ibi: qa nō pōt heres exonerari nisi deserat
pditionē posses ibi intelligere q h. electio deseratur
ipso iure nisi creditores dicāt se velle eē stētos
eius portiōe. & tunc erit illa p̄tēta: qa heres ex
pectabat q creditores eū citēt: & ipse heres exci
piet & pp portionē accrescentē vult a toto rece
dere: creditores replicabūt q sūt stēti q respō
deat pōt portiōe sua: pro alia nō teneat vltra vi
res hereditarias. Itē aduerte q h. nō permittit
hoc heredi nisi pp creditores. & sic si nulli cēt
creditores h. electio non cōmitteret heredi. nisi
enim creditores sint & nolunt molestare nō dāf
sibi illa electio: nihilomin⁹ vbi nulli creditores
sunt: qa nec volunt nec pnt molestare. Et h. dixi
in. q. de facto filia adiuit hereditatē matris pro
pte sibi ptingēte. & sic pro illa pte acquisiuit vsu
fructū p̄t suo: deceſſit remanētē filio ex viro suo
alia portio deficit nec filius volebat totam repu
diare vt sic nō hēret eā ex persona m̄fis: l. pōt h. fe
ex persona sua. & p hoc excludet autū m̄fni ab vsu
fructu: certe nō pōt. nā iste auus nō est creditor
hereditarius. nō enim debebat h. fe a m̄fe: l. si fi
lia sua. & idē cū nullus sit creditor hereditarius
heredi nō deserat h. electio vt h. C. Quero an h
.l. hēat locū hodie si heres inuentariū nō cōfice
ret. H. o. q. sic. nā pp omissionē inuentariū nō
grauf nisi in hoc q teneat isolidū. & q nō pos
set vt bñficio fal. q aut pdat bñficiū huius. l.
nō reperiſ expressū vt in corpore de here. & fal:
S. si hō nō defecerint. C. Quero qd si credito
res nō sunt s̄ legatarij. Elidē q hēat locū h. l.
qa quo ad ipsuz heredē legatarij sūt creditores
vt. l. i. C. de bo. auc. iu. pos. in cōtra. qa fm h. tpa
q legatarij nō tenebatur vltra vires heredita
rias: vt. l. i. S. pe. j. ad tre. & C. de le. l. si vniuerse.
cū ergo nō probat aliqd onus illa. l. non puid
bat. hodie forte secus. nā tenenf isolidū & vltra

vires hereditarias. posset dici hāc. l. locū h. fe. ni
si dices q insolidū tenet pp delictū suū: qa in
uentariū nō fecit. ergo z. C. Sed posses rūdere:
qa hoc delictū nō respetit portionē alterius. er
go nō dī amittere bñficiū huius. l. qd ē pro illa:
vt. l. rescriptuz. j. de his qui. vt indig. C. Quero
qd si nō sunt nec creditores nec legatarij: s̄ sūt
in hereditate alie implicatiōes que forte regrūt
laborē animi & psonae. H. o. q pp hoc nō dese
raf ei h. electio. solū enim pp creditores deserat
vt h. p. & no. in. ista. l. cū hereditatis. q quis qd
hēat coheredē: nū sius heres dī vt ibi siue suo si
ue ētēo. Nec ob. j. ad treb. l. apud iut. S. idem
iut. qa vep. est q desinit eē sius heres q̄tū ad
ea que ex testō depēdet: s̄ illud posset abstiner
vel nō depēdet ex testō. ad hoc. l. pro herede. S.
papinianus. s. e. & l. i. C. e. facit. l. ex parte. j. co
dipi in. l. si filius. de vul. & pupil. substi.
Ex. l. sequenti.
C. En fundata sit intentio creditorū ptra filium
nisi filius probet se abstinuisse.
Ecessariū. ^{Suu habet} a p̄tore benefi
ciū abstinetē si se solēniter nō imiscuit.
s̄ si solēniter imiscuit tunc secūs nisi restituaf vt
minor. necessarius hō heres nullo mō abstiner
se pōt. b. d. C. Quero vtrū sūdata sit intētio cre
ditoz ptra filium. nisi filius probet se abstinuisse.
Quidā dicit q sic. Glo. ē h. hoc. & in. l. i. C. si vt
se ab he. absti. & ibi moderni vacillant. fitas est
ista q vtraq̄ opinio pōt sustineri. nā filius q ve
nit de iure ciuali est heres noie & effectu: vt h. &
in. S. sui. insti. de here. qua. & dif. & j. ti. ii. l. i. S. q
sūt in prāte. & j. de p̄di. & de. l. p̄ditionib. & l. iii.
.S. de p̄di. fur. C. de cur. fu. l. i. S. i. S. e. l. more. se
cūdo rū. & ideo creditorib. tenet & illo onere
nō eximis filius nisi vellet se abstiner vt h. dicit
tex. & i. d. S. sui. o. ergo q filius volūtas declaref:
vt. l. si ita legatum. S. illi si voler. j. de leg. i. & hoc
mō pcedet opinio antiquoz. Sz pone q credi
tor egit ptra filium & filius in nulla pte iudicij fecit
aliquē actū p̄t qē videat se immiscere: vel forte
suit q̄tū: & sic de eius volūtate nihil appetit
poterit ne p̄dēnari q̄si creditorū intētio sit sūda
ta. Elidē q sic p̄ ea q̄ dicta sūt: qa tenet nisi ap
pareat volūtas p̄traria. p̄trariū ē verū. sicut enī
ille q obligatus est pure: & obligatio illa sperat
nouari in p̄dētōis euētū nō pōt interiū queniri:
vt. l. pecuniā. S. si cer. pe. ita iste filius: l. sit obli
gatus: qa sperat tolli ista obligatio in p̄ditionis
euētū. l. si voluerit abstiner interiū queniri nō
pōt nec bz necessē hoc opponere: qa ins iducit
hoc: qa id qd est vez a iure inductū nō est neces
se exprimi p̄ hoīem. & h. est casus p. l. i. C. si vt se
ab he. absti. ibi fides & vitatis s̄borū adminicula
nō desiderat: & idē in. l. ea qdē. S. e. facit. l. q sub
p̄ditionē in fi. de p̄di. insti. & hoc mō vera est opi
glo. que dicit q̄ interim nō est heres q̄tū ad cō
modū vel incōmodū: qa nō pōt vt heres queni
ri: & eodē mō pcedit sequēs op̄i. posita h. in glo.
dū dicit tenet. i. teneri vñ p̄ma facie: qa vñ tenet:
l. nō effectualis vt dixi. dices tu gl. ista q̄ dicit eūz
nō eē heredē q̄tū ad cōmodū p̄tradicit ei qdē
xi in. l. filius. & l. iulianus. S. e. & p̄tra tex. in. l. si fi
lius qui p̄f. de vul. & pupil. Rn. quoddā est cō
modum ex ipsa hereditate pueniens: quod nō
pōt ab incōmodo separari vt debita & credita
hereditaria: & in istis procedit quod dicit glo.
quedam sunt cōmoda nō ex ipsa hereditate vt
q̄ p̄firmentur tab. pupil. & tutele dationes: & in
istis operatur existentia suis heredis etiam post

be. i. vī. cal.
& q̄ sit de in
re ciuali vi
cē p̄parti
.l. in. h. j.
de colla. vo.
sed q̄ sit de
iure p̄tō
oñdo. nā ius
ciuale bene
potest facere
quē cē here
des. aue. hie
amplius. C.
de fideicō. &
no. in. l. sub
stituti. s. de
vul. & pupi
lus p̄tō
nō. l. si fine
S. fed quod
p̄p. de mi
no. vñ si cē
de tare ciui
li se q̄ si h
lio abstinetē
numq̄ et po
tentia sūta
rent tabule
papillares &
ali effectus
sūtatis non
resulterat q
idē operant
q̄ aditio he
reditatis cō
tra. l. filius q
se paterna. e
.l. si pupi
llus q patr.
de vulga. et
pupil. p̄ hoc
etiam fā. S.
sed bis p̄mi
st p̄t. idē.
de here. qua
l. & differe.

abstensione: ut in cōtrariis. **C**Op. d. l. cū q̄si. s. l. q̄ de fideicō. l. So. ibi spāle i libertate. et de hac existēta sui hereditis dixi in. l. si fili⁹ qui p̄fī. de vul. et pu. substi.

COp. d. l. ait p̄tor. s. nō solū. s. d mino. So. ut i glo.

e **X parte heres.** Su⁹ l̄z h̄eat coheredē eē. neū p̄ sua pte ē necessarius: nisi sub p̄ditione fuerit institutus. b. d. No. q̄ i sūmario dixi. simile in suo et necessario dixi. s. e. l. cum hereditate.

Ex. l. sequenti.

CQuādo ius accrescēdi habeat locū i diversis hereditatib⁹ et q̄n locū h̄eat post aditā hereditatē. et an bec. l. h̄eat locū siue pupillus adiuit siue non.

q **Xi patri heres.** Nō est alibi ista. l. q̄ ē no

ua et singularis et nō h̄z parē et cōcordatiā. et b. d. Ius accrescēdi trāsit ad heredē: et si ē unitū cum pupillari substōne trahit ad ea ut h̄eat locū post aditā hereditatē. et trahit ad bona ipuberis. b. d. et p̄mo ponit dictū. so declarat illō h̄re locū i herede hereditis. fa ibi: q̄ sic. **C**Quero aut̄ oia qd vult dicere tex. nā si ip̄m et c̄. Rū. hereditatis p̄ne aditio obligat heredē: ut cogas h̄re pupillare: s̄z obligatiōes trāseūt i heredes. ergo heredes hereditis h̄re coguntur. **C**Opp. s. e. l. q̄situ s. fi. Sol. ibi nō adiuit paternā. **C**Op. de. l. si filius q̄ p̄fī. i. prin. s. de vul. et pu. So. ut ibi. **C**Uenio ad glo. magnā. t̄ op. ius substōnis pupillaris nō trāsmissit ad heredes: ut l. q̄ liberis. s. fi. de vul. et pu. t. l. s̄z si plures i prin. e. ti. So. dīc Ro. hic fuit p̄priū nomē substituti exp̄ssum: ibi appellatiū. glo. nō dānat hāc so. t̄n̄ hec so. ē falsa. p̄mo t̄ tex. i. l. q̄ h̄bat. s. de vul. et pu. so. h̄rō. nē. magis eni trāsmissit q̄d relictū ē sub noīe appellatiū. uo hereditis q̄ sub noīe p̄po: ut. l. cū ita. de cōdi. et de. Uñ glo. sol. so mō q̄ hic nō uēit p̄ ius substōnis s̄z per ius accrescēdi: et hec nā ut statū dicā. Tertiū dicūt q̄ h̄ loquitur q̄n pupillus adiuit i cōtrario sec⁹ inuit q̄ indūsticte q̄n pupillus adiuit: ut tūc ius substitutiōis transmittat ad heredē q̄d ē cōtra casū. l. q̄ h̄bat. s. de vul. et pu. t̄ h̄l. i. s. i nouissimo. d. cadu. tol. tene ergo p̄cedente so. q̄ bic uenit p̄ ius accrescēdi: ut p̄bat tex. ibi accrescēdi iure t̄c. **C**S; et gl. op. ius accrescēdi nō h̄z locū i diversis hereditatib⁹ siue d̄seraf ex diversis testamētis siue ex uno: ut. l. si sub cōditiōe. s. q. mo. vsufr. amit. t. l. si duob⁹. s. t. l. i. C. de re mi. et q̄ ibi no. Rū. ve rū ē i iure accrescēdi simplici ut i cōtrariis. s̄z si ē unitū cu pupillari substōne trahit ad ea ut porrigit ad bona ipuberis. hic ē casus singularis. p̄ hoc facit. l. si duob⁹ i prin. s. e. cū glo. et q̄ ibi no. i ultia so. Itē contra ius accrescēdi nō h̄z locū post aditā hereditatē i. pprietarye ut. l. i. si. s. de usufr. ac. s̄z hic fil⁹ adiuit hereditatē pa ternā. ergo nō h̄z locū. Rū. illud i iū accrescēdi simpli ci: s̄z si ē unitū cu substōne pupillari trahit ad ea: ut ha beatlocū et post aditā hereditatē: et hoc ē singula h̄c. q̄ ergo dicim⁹ ius accrescēdi trāsit ad heredes hoc ē de iure cōdi: ut. l. hec scriptura. d. cōdi. et de. t. l. si ex pluribus. de suis et legi. t. l. i. s. is ita. de cadu. tol. s̄z q̄ trahit ad bona ipuberis: et q̄ h̄bat locū p̄ aditā hereditatē ē hic singulare ppter unionē quā h̄z cui substōne pupillari. Dicit tñ gl. et bñ q̄ illō ē uerū cu alijs iure substitutiōis admitti nō possunt: q̄a nō erāt uel erāt exclu si. nā si ēct ius substōnis p̄ferit iuri accrescēdi. alle. glo. d. he. et fal. s. i. vō. de vul. et pu. l. q̄ habebat. meli⁹. p̄baſ. i. l. ii. s. i. duo. j. de bo. pos. sim ta. **C**Op. de. l. si ex plurib⁹. in fi. de suis et legit. So. glo. ibi i vulgari h̄c i pupillari. Lerte hic nō loquitur i spē substōne pupillaris tm̄: ut dixi. imo t̄ i iure accrescēdi. Alij q̄ hic su⁹ fuit substi tut⁹ ibi extrane⁹. nec hoc placet. nā tex. dīc hic q̄ substi tut⁹ obligat aditio nō q̄ su⁹ fuerit. Alij dicūt q̄ h̄ erat substiturus q̄ adiuit i parte i qua erat institut⁹: s̄z ibi substi tut⁹: s̄z ista so. nō ē bona. p̄mo qa cōtra tex. l. i. bo. h̄l. l. s̄z si plures. de vul. et pu. ubi h̄s institutus nō trāsmit.

tit ius pupillaris substōnis. Hic ergo q̄ ibi i iure substi tutiōis. hic i iure accrescēdi. q̄d trāsmittit: et sic cōcordat cū l. **C**Op. de. l. totiēs. j. e. so. ut ibi. **C**Quero an bec. l. locū habeat siue pupillus adiuit siue nō. Glo. in fi. dīc nō curādū de hoc. cōtrariū no. l. l. totiēs. j. e. et C. d. ca. tol. s. fināt sub cōditiōe. et illō v̄ uerius. Si eni pu pillus nō adiuisset paternā hereditatē ius accrescendi nō ēt unitū cu pu. substi. imo diuersa respicerēt: q̄a ius accrescēdi paternā: ius substōnis hereditatē pu pillarē. S̄z tūc ista q̄a rō tex. ē uniformis siue pupillus adiuit siue nō. cū eni substitutus adit p̄fīaz ē obligat⁹ h̄re pupillare siue pupillus adiuit siue nō: et ita loquitur p̄ma glo. hic posita et bñ. ergo ista obligatio ad heredē trāsfit. Rū. q̄n substō nō ēt unitā cu iure accrescendi nō trāsfit ad heredē: q̄a ē psonalis obligatio: s̄z q̄n ē unitā cu iure accrescēdi: tūc trāsfit ad heredē q̄a ius accrescēdi nō extinguit q̄ psona: et hoc ē q̄d dicit tex. hic cōiūgi q̄ paterna hereditate: et hoc q̄ ponim⁹. H̄ p̄pillū adiuisse appetet q̄ nō p̄t succedi ex vulgari tacita uel exp̄sa. nō habetur hic alia.

f **Ilium.** Institutus q̄ adit ab intestato substituto. b. d. **C**Op. q̄ nō sit necesse q̄ p̄be tur q̄ fuit sane mētis cu p̄sumaf nisi p̄bef cōtrariū: ut l. nec codicillos. C. de codi. So. glo. q̄ p̄baſ eoip̄o q̄ p̄trariū nō. p̄baſ. **C**Op. de. l. nec is. s. h̄s. s. e. t. l. m̄ de inof. tes. So. gl. hic sciebat sibi hereditatē ē delata alias sec⁹ ut i cōtrariis. ista ē nā. et si dicas imo ignorabat q̄a putabat matrē demētē fuisse: ut dī i tex. Rū. p̄sūptio ē q̄ sciererit fīratē eo q̄ filius: ut. l. octau. unde cog. uñ illis suis n̄bis qb⁹ dixit p̄fī demētē nō credit: s̄z si ve erraret i facto credēs ēu demētē fuisse: tūc repudiasse nō v̄: ut hic i cōtrariis. Alij dicūt q̄ hic errabat i iure: q̄ so. nō ē nā p̄ tex. q̄ dicit tāq̄ p̄fī demētē fuerit. uñ exp̄sse loquitur q̄ i facto errabat nō i iure. qd aut̄ si in iure errabat: dicā i. l. clodius. j. e. nō habetis hic alia.

s **I minor.** Portio abstinentis se p̄ rediuit. b. d. **C**Op. s. e. l. cū h̄fdi. dic ut ibi.

a **Altistius.** Qui iplet p̄ditionē nō v̄ adif nisi exp̄sse hoc aio fecerit. b. d. **C**Op. d. l. iā dubitari. d. he. isti. So. distigue: ut ibi: t. l. i. s. i parēdi. d. cōdi. ob eau. t. l. si q̄s ita. de cōdi. et de. **C**Op. q̄ nō ualeat ista cōditiō si furauerit: ut. l. q̄ sub cōditiōe. de cōdi. isti. So. ut glo: q̄a ibi de iuramēto de futuro: hic de p̄terito. et de hoc habuistis in. l. si quis ita. j. de cōdi. et demō. et de cōdi. ob. eau. l. i. t. l. iā dubitari. s. de here. isti. Querit By. an ille q̄ agit querela i effectu uideas ēē heres eoip̄o q̄ obtinet. Glo. format ista. q. i. l. quēadmodū. s. d̄inof. tes. dicam in. l. cum quidam.

Si seruus. Si dominus sui mutaf: nou⁹ iussus regrif. b. d.

In librīs. Furiosus nō acgrit uolūtate sua curatōris. **C**Op. d. l. cū heres institutus. s. e. sol. si fili⁹ adit̄ sua spōte sine iussu curatōris acquirat sibi non pat̄i: si cum iussu curatōris: tunc acquirit pat̄i: ut hic. tene menti.

s **Eruus.** Seruus pluriū p̄t partem uni acquirere et partem sibi si fuerit manumissus. b. d. **C**Op. q̄ adeūdo p̄te uideſ adire totū ab initio: ut. l. i. t. ij. s. e. So. iuris cōsultus soluit in. l. cū solus seruus. j. e.

s **I seruus.** Seruus pluriū p̄t oībus necessariū existere. b. d. **C**Op. suus cōis nō p̄t institui heres necessaria ab uno ex dominis: ut. l. s̄z si sub cōditiōe. s. seruū cōem. s. de here. insti. et insti. de dona. s. fi. So. sim iura. s. debetis intelligere q̄ oēs dñi simul deceperunt: ut l. duo socij. de here. insti. uel omniū hereditas puenit

a **Uli pa-**
q tri. vlt.
so. pro
bac sol. facit
q̄d in simili
digit bar. i. l.
.iii. s. catō.
in. iii. oppo.
p̄z. ubi alle-
gat ista. l. de
v̄b. obli.

b **Secūduz**
tab. Et in. l.
.iii. alias. ii.
.s. de iniust.
test. fo r̄no.
et no. bar. i. l.
re cōiucti. v.
s̄z circa hoc
moueo tale
dubium. de
leg. iii.

a. Tidiu.
q. vltimaz
gl. Adò bal-
in. d. l. fin. s.
finaū alioq.
.C. d iure d.
li. t ibi Bar-
e Bal. i ru-
.C. d succes-
dic. i. i. col-
o ino vide
no. p. imol. i
i. l. si q. insti-
tuat. i. iii. et
iii. col. s. de
heredi. isti.
b. C Dari di-
latio virū pē
cīte dilatioe
posita altia di-
latio dari ad
de bar. i. l. ij.
i. v. dico. s.
de re iudi-
c. C Quero.
bar. cōsuluit
sup hoc cōsi-
cip. quidam
noie nec ba-
bēs filiū rē.
ADDE q
pau. de ca. et
illa sequtur et
dicit bal. bāc
decisionēval
de cōmēda-
re. icē fac an-
ge. q. dicit se
cōsuluisse flo-
rētē. et pau-
de ca. se con-
suluisse vicē-
tie de quo vi-
de ei. cōsilio
cceli.

ad unū. hodie aut pcedit sine dubio q pōt seru' cōis
istitui ab uno ex socijs: ut. l. i. C. de cō. ser. manumis.

Eruus. Ex cōiunctione legali i he-
reditate locus ē iure accre-
scēdi. b. d. t no. l. i legato pprietatis: secus i
usufructu. idē i glo. vide ea et uide quod dicā in. l. pxi.
C. Op. de. l. t pculo. j. de le. ii. ubi nō est locus iuri ac-
crescēdi. So. id i legato secūdo hic i hereditate: t ē rō
ne qd decedat p pte testat: qd in legatis cessat: t uide
qd per me no. i. d. l. t pculo. C. S; cōtra hoc op. de. l.
.i. s. i. s. de usufruc. accre. So. illud ē uerū i usufructu:
aliud i legato pprietatis. t tene menti istam glo. et no.
et signa eam. **Ex. l. sequenti.**

C An si heres istitutus isolidū decedat ifra annū et trās
mittat ius deliberandi ad plures heredes: an poterū
adire separatim.

Em solus seruus. Seru'
pōt separatim adire ppter separationē q. a. l. in-
ducif. l. z nō a testāte. b. d. p. hoc apper solutū cōtrarius
qd feci in. l. seru' duorū. s. e. C Quero heres istitutus
isolidū deceffit ifra annū: et trāsmisit ius deliberādi ad
plures heredes: utrū babebūt necesse oēs adire simul
an poterit qibz separatim: ut l. l. z. n. i. psona morietis id
ius nō ēt divisum tñ psona heredis p. l. dividif sicut
cetera iura hereditaria: t poterū separati adire utilita-
tis cā ne alterius festinātia alteri noceat: ut l. z. l. lega-
tari'. in. prin. s. ti. i. et aliis postea repudiātib' uel exclu-
sis erit locus iuri accrescēdi i hereditate: ut. s. e. l. pxi.
Ex. l. sequenti.

C Quādo ille q nō repudiat uel nō adit ifra terminū
videas adire t q̄liter debet practicari bec. l. et qui sint q
possint petere ut terminus statuaf heredi t q̄liter sub-
stituto termin' statuaf. t electis trib' potestatib' terre
un' post aliū t secūdus decedat deliberāte pmo q ter-
tius admittif. t an si fastator filiū heredem istituit t ei
pupillariter substituit ticiū t quādocūqz decesserit ti-
cius sine liberis ei substituit semproniu. Si ticius ante
pupillum moriatur t deinde pupillus an sempronius
admittetur.

Gandiu. Sequētes in gradu nō ad
sis. iō primis statuif tēpus ad adeundū ultra
qd nō audiūt. b. d. C No. q. quādiu ē locus gradui
pcedēti nō uenit ad sequentē. C Itē no. q. transactio
tpe hereditatis bē p repudiata. C. Op. de. l. fi. eē de
vul. t pu. So. ut ibi: qa ibi est locus i portiōe repudia-
ta. C. Op. de. l. si quis ita. s. de here. isti. nō est cōtra vt
ibi p. C. Op. de. l. ai. p̄tor. s. qd papinian'. s. de mi-
no. So. glo. no. quādiu institutus pōt admitti de iure
cōi nō ē loc' substituto: secus si ē iure spāli p restitutio-
nē: ut ibi. Idē si restitutio pcedere ipo iure sine reme-
dio pretoris uitii: ut. l. fi. C. de repu. heredi. t ibi no.
C. Op. t uidet q. istitutus t substitutus cōcurrūt: vt. l.
fi. p̄fa. testō. s. de here. isti. t isti. de vul. t pu. substi. s.
fi. in fi. fallit ibi. ppter repugnātiā iuris t rōnis. t ē idēz
casus in. l. cu. pponas. C. de here. isti. t ē ali' casus i. l.
si libert' patrono. j. de bo. li. t pōt addi tertii' q id qd
dī p̄fono. idē dicaf in filio. t diri in. l. p berede. s. pa-
pinian'. s. e. C Henio ad ultimā glo'. t opp. q nō adi-
tit. j. terminū uel repudiat v̄f adire: ut. C. e. l. fin. s. sui
aut bic. t. s. si qd nō temerario. So. hec. l. hodie corri-
gis p illā fin. Azo. t Hugo. Alij dicūt t ista ē ha t nota-
bilis: qd i illa statuif termin' ad istatiā creditorū: h sub-
stituti qd ppetuo tene mēti. istā tenent doc. ibi t bñ. rō
ga cōtumacia semp iterptaf in id qd cōtumaci est dete-
ri' t aduersario util': ut. l. de etate. s. q tacuit. s. de v-
ter. acti. uñ qd statuif termin' ad istatiā creditorū in-
terest creditorū ut habeat p adēute ut habeat quē cō-
ueniāt: h qd statuif ad istatiā substituti interest ei' qd ha-
beat p repudiāte: ut sic possit adī: ita logit h: t hoc

verissimū i herede istituto pure: h si sub cōditiōe pote-
statiua t ei ēt statutus termin' ad cōditionē iplendas
t ad adeundū nec adimpleuit nō bē p adēute: qd non
pōt cū nō sit iplera cōditio: ut. l. si quis istitutus. i. prin.
de here. isti. t in. l. si seru'. de bo. auc. iudi. pos. t diri in
.l. si qd suus. d iure deli. Itē hec ha i herede qd pōt adi-
re de iure civili: h si eo qd nō pōt aliter succedere nisi per
h. t. sec': qa ibi regis expōsio h. bo. corā iudice: ut. C.
q admit. ad bo. poss. l. fi. Itē ex eo qd dicit ad instantiā
creditorū tē. t itelligas practicā b'. l. qd hoc b̄ sacre
iudex ad petitionē ei' cui' interest. t aduerte qd uidet q
iudex nō possit statuere minorē terminū cētū dierū: ut
.l. i. t. i. s. de iure dli. t ibi d. hoc d. In casu tñ sufficiē
tres mēses: ut. l. fi. s. i. de iure deli. C Quero qd sunt isti
qd possunt hoc petēt: ut tōs statuaf. Rū. substituti cre-
ditors fili' qd spat mouē. q. inoficioi: ut h. i. gl. mag.
C Quero quō statuif h termin' substituto. Rū. glo. q
termin' substituti icipit finito tpe istituti. uide gl. t no.
qd l. dicaf. C. d. dila. l. siue ps. qd pēdētē dilatioe officiū
iudicis cōquiescat: iterim tñ poterit dari dilatio' qd
pit post illā finitā: qd no. C. H. isti. p. is aūt. iducit ad
.q. si tres fuerū electi p̄tates uni' terre un' post aliū: et
secūdus decedat deliberāte pmo qd admittat tertii' ar. j.
de cōdi. t de. l. p̄f. ita dicit i. p̄. bāc. q. tāgit. L. y. in. l. p̄
aditā. C. d. p. i. p. t. ali. substi. fa. qd dicā i. l. cū sub hac. j.
de cōdi. t de. C. Quero' iuē p̄dicta. testōr filiū heredē
istitut t ei pupillariter substituit ticiū: t qd cōqz dcesse-
rit ticius sine liberis ei substituit semproniu: ttingit q
tici' ante pupillū mortu' est dñm moris pupillus: qd
an semproniu' ei possit succedēt ex uigoz pupillaris sub-
stitutiōis. Et h ē casus qd sic: qd ibi clari' appebit rūdē
do h̄ris. L. o. tra p̄dicta facit. l. si mater. s. i. d. vul. t pu.
t ibi no. h̄ris de ut ibi. Itē facit s: qa semproniu' substi-
tutus fuit ticio nō pupillo. h̄ris apparer p̄ bāc. l. qd
gradu pmo substitutionis p̄empto admittit sequens.
Itē facit h̄ste substitut' fuit ticio qd erat ētē. ergo in
ei' psona fuit substitutio fideicommissaria t sic pupillus
nō pōt succedere directo. Rū. ticio iste substitutus fuit
cōpēdiose qd cōtinet vulgare: ut diri i. l. cētū. v̄f ergo
dicit' tici' pupillariter substitut': t cū tici' heres nō ent
semproniu' substitutio: t v̄f secūd' gradus substōniis: ut
.l. p̄f. de vul. t pu. qd secūdus gradus quo ad ticiū ē vul-
garis quo ad pupillū ē pupillaris. h̄ si p̄ma fuit et
ta pupillaris: ha mere fideicommissaria: tūc hā nō posset
h̄fe locū nō ex substōne adeas hereditas: ut. l. apō iul.
.s. idē iul. ad tre. t. l. ita tñ. s. qui suspectū. e. n. h̄ si pri-
ma ētē mere fideicommissaria: t ha idē: tūc l. p̄mū fidei-
cōmissum deficiat remanet apud heredē cū onere suo
t sic debet secūd: ut. l. i. s. p̄ secūd. de ca. tol.

A plurium. Sive succedat dñf
rio scripti precedūt legitimos: t si cōdito sit
adiecta t interim nō pōt repudiari nō corā iudice. b.
d. C. Op. glo. ad fi. l. de. l. is pōt. t. l. is g. s. i. s. e. So.
hic corā iudice repudiāt. ita no. hic t h̄ris t in. l. i. s.
cu. bo. dā. uel dicit qd hic extiterat conditio. prima sol-
est magis notabilis.

J seruum. Seruū alienū ob hosti-
bus redēptū pōt qd si
bi necessariū heredē facere: sed dñs pmo esti-
matio debetur. b. d. bec est glo. qd ponit q̄liter iste redē-
ptus teneatur t cui' t ad quid.

S i quis hac lege. Potest quis p
esse necessarius t pro parte voluntarius. hoc dicit u
de pro hoc quod no. in. l. iij. s. penulti. j. de heredi.
institu.

Ex. s. sequenti.
C Quando verba sunt scripta i personā non extendū
tur ad fieri facientē: secus si sunt scripta in re: t dicit
quid verificatur in qualibet particula.

Pretor ait. Qui admouet aliquid abstinat mala fide perdit beneficiū abstinēdi: secundum post abstinentiam h. d. usq; ad h. et p̄mo ponuntur vbae edicti. secundū iuris. ponit casum i edicto. tertio icipit expositionē. s. ibi: si q̄s suus. tertia ibi: nō dixit. Per hoc q̄ dicit si q̄s suus apparuit expositio illoz. vboz cū eāne positorū in edicto. nā sumit eū. s. suū ut hic uides. vide tex. dū dixit hic exponit vbae edicti factuz fuerit rē. No. ex hoc v̄. q̄ quādo vbae sunt scripta in psonā: ut si q̄s occiderit: si q̄s p̄cuserit: si quis furatus fuerit et similia: nō porrigitur h̄z p̄priā significatio nē ad eū q̄ fieri fecit: h̄z quādo vbae sunt scripta ī rē. hoc ē generaliter seu ipsonaliter: ut si hoc factū fuerit et similia nō dicit p̄ quē: et tūc ex p̄pria significatiōe porrigitur ad fieri faciētē. dū quo p̄. 3a. de are. in. l. aut q̄ aliter. in. h. j. qd̄ vi aut clā. et l. hec vbae. j. de adul. dixi plene. l. nō solū. s. si mādato. et s. pculus. j. de iniurijs. **C**hicit tex. ait p̄tor. hic exponit vboz exheredare. No. q̄ dictio qd̄: vificaf in qlibet p̄ticularia rei. iō glo. q̄ est in. l. i. s. i. de op. no. nū. dū tex. dicit qd̄ opis exponit quid. i. qd̄ q̄a p̄fectū opus regrif: q̄si dicat qd̄ uerificatur in qlibet p̄ticularia: et tex. dicit hic. Dicit tex. admonere. hic exponit vboz admone re. **C**Op. glo. et uide q̄ talis error non excusat eū: ut. l. ei. q. s. si iniuria. de inur. et l. i. ē. de legi. **H**y. dicit. dic ut no. in. d. l. eu3 q. in. fi. uel dicit uel spāle hic i additione hereditatis que cōfisit i solo aio: ut. l. pro berede. s. i. b̄m **H**y. tu dicas q̄ i l. eū q. anim. erat delinquēdi. et iō punitur si ali um offendit quē crediderit. hic v̄o nō erat aius delinquendi. Ad. l. i. de legi. dic q̄ posito q̄ illa ignoratiō dū puniri. hic tñ nō dū puniri tata pena ut p̄dat beneficiū abstinēdi.

Hec uerba. No. ex hoc. s. g. ll. q̄ ppter delictū priuant aliquē aliquo beneficiū obtinēdo nō habēt locum post beneficiū iā obtentū: qd̄ p̄t ad multa facere. **C**Opp. de. l. s. C. de repu. here. So. fateor q̄ spōte q̄ semel abstinuit p̄t adire ad hereditatē: h̄z delinquēdo nō uide ad eā redī: facit. l. si q̄s extraneus. s. e. et ibi uide rationē.

Ex. l. sequenti.

Dilatatione data. x. dierū si ille cui data est dilatio expedit p̄ma die iudex p̄t p̄cedere quia finita cā dilatiōis est finita dilatio.

I quis heres. * Finita onis finit dilatio. h. d. et bona. l. per quā dixi iā pluries dū factō si iudex dat alicui terminū triū dierū ad respōdēdum positionibz et ille r̄ndet p̄mo die q̄ ámodo iudicis officiuz p̄t p̄cedere sicut si illa dilatio eēt finita nec illū vlti mū diez expectare dū: ut hic et l. a filia. s. h. j. ad tre. **C**Op. de. l. in illa stipulatione si calēdis. et l. insulam. j. de vbo. obli. et s. si quis cau. l. si eū s. i. Sol. hic loquī in hereditatibus in quibus solā nō impedit additionē. et uide glo. dic ad illa cōtraria ut sequit in se. cōtrario. p̄ hoc vide glo. in. l. iii. et iii. s. de cōdi. insti. dicit glo. i. l. insulā. h̄z in illis nō erat finita cā dilatiōis oīno: ut ibi p̄z sicut in se. contrario.

I quis non quasi.

Qd̄ quis facit ut filius nō ut heres non inducit immissionē. h. d. puto etiam q̄ si dixit qua si heres simpliciter q̄ intelligatur ut filius h̄z ea que habuistis i. l. pro berede. s. quid tamē. s. e. et in. l. si patroni. in. prin. j. ad tre. et faciūt ista an

filius uideatur heres tenendo feuda et emphi theosim. Et hic uidetur q̄ nō sunt hereditaria: ut dixi. in. l. si patroni. i. prin. s. allega.

Ex. l. sequenti.

Filius petēdo iuramentū fidelitatis nō vide tur se imiscere nec ēt petēdo possēdēes emphi theoticas que ex forma pactorum debēt uenire ad filios.

Ui putat se. Cōditio dā

datur plus: secus si min. hoc dicit. Inducit **H**y. l. precedētem q̄ filius petēdo iuramentū fidelitatis non uidetur se imiscere: cuz illud pertineat ad filios ut filios: nō ut heredes. Idē dico si peteret possēdēes emphi theoticas: que ex forma pactorum debent uenire ad filios ut ad filios: de quo per **H**y. in. l. si patroni. in. prin. ad trebel. dixi in. l. ut iuris uandā. s. si liberi. de op. li. **C**Opp. de. l. cui fundus. in. prin. j. de condi. et demon. So. ibi erat adiecta cōditio pluribus. bic uni. **O**pp. de. l. si quis extraneus. s. sciēdū. s. e. So. ibi ē cā prorsus diuersa.

Qui bona fide. Libe r p̄uā servū iussu alterius adeūdo nō obligat. secus si sua spōte. h. d. cū. s. se. q̄ incipit de eo et cē.

De eo. **C**Op. s. pxi. s. So. habuistis ī d. l. qui in aliena. s. i. ē. et si qui dem ille qui adiuit sicut eius propositi: ut omnino uellet esse heres: si ul' sibi uel alij acqrat adeūdo efficitur heres. Sed si dubitatur an uoluerit esse heres: et tunc aut adit iussu alterius et nō presumit acquirere sibi: ut. s. pri. s. Aut sine iussu adit: et tunc uide uelle eē heres et sibi acquirere. et hoc idem uidistis in fi. in. d. l. qui in aliena. s. i. s. e.

E semisse. Qui adiuit ex parte minori cū deferretur hereditas: pro maiori obligabitur: si eius erat propositi. h. d. **C**Op. de. l. ex asse. s. e. So. glo. q̄ ibi sciuīt se institutū in totū. hic ignorauit. **C**Opp. de. l. si quis mihi bona. s. ex asse. s. e. So. glo. q̄ ibi in iubēte hic iadeūte. hoc non placet **H**y. quia quantū ad hoc iubens dū esse certus: ut. l. parer. in. prin. j. e. unde solue ut sequens cōtrariū. **C**Op. de. l. si quis ex traneus. s. sciēdū. s. e. et l. illud. s. si pars here. pēdic aut sciebat se institutū in parte maiori et est heres in totū: ut. l. i. et j. et l. ex asse. s. e. aut ignorabat: et tūc aut erat eius p̄positi q̄ uolebat oīno eē heres pro quacūq; parte: et tūc heres erit sine dubio: aut erat eius propositi q̄ uolebat eē heres pro maiori et non erit: ut hic. aut dubitabat: et tunc aut est sibi utile q̄ sit heres pro maiori et ex hoc fit eius cōditio melior: et presumit q̄ voluerit eē heres i totū. aut h̄z fit deterior ei cōditio: et tūc sec: et l. si q̄s mihi bona. s. q̄ si ex pte. s. e. Aut dubitabat utrū sit ei utile aut nō: et tūc intelligo q̄ si erit heres p̄ maiori pte voluerit eē: alias sec: et l. s. q̄ si ex parte.

Ex. l. sequenti.

Cā gerūdū iudicat conditionē.

I tu ex parte. Quocūq; iure adī portio alia que potest acquiri sine noua additione acquiritur. Item qui ex institutione repudiat partē non potest in alia parte ex substitutione succedere: et repudiata iure accrescendi habebit. h. d. et fortis. l. diuide. p̄to p̄t unaq; q̄ q̄s adiuit ex substitutiōe et postea extat cōditio iustitiōis: et ad illā r̄sidit. So. q̄ repudiauit

fragabilis. d̄ offi. ordi. ut refert bal. in. d. c. i. q̄ q̄ statutū ē alt. cui terminū ad se corrige dū et certū ē q̄ nō vult se corriger q̄ h̄z expecta ri. et ad p̄dcā faciūt q̄ no. doc. in. c. ab excōicato. d̄ rescrip. bar. et bal. i. l. siue ps. d̄ dīlati. ADDE p̄ pau. d̄ ca. in. fert hāc. l. ad duas. q. maxie ad statu. rū floreūmū dictāō p̄ ap. pellari dēat ī fra. x. die. et postea bēat. x. dies ad p̄ seqndūm ap. pella. q̄ si q̄ p̄zia die ap. pellauerit. q̄ statū incipit currere. x. dī es nec expe. ctari dū la. plus. x. die. ar. h̄z. l. dicit tñ et alij cō. suluerit grī. u. itē iducit ad alij. q. et si maritū rel. q̄ uozē v̄su fru. toto tpe vīte sue dū mōvidua ste terit et post mortē relig. alfi et mulier se marita. rit q̄ ille ale. sb̄stutū dū stativēre nec expectat mō tē mulieris p̄ hāc. l. et p̄ id q̄ p̄t io. an. i adi. spe. i ti. d̄ sedis nup. sup. rub. nō ob. q̄ dicit p̄ mortē mu. lieris q̄ cēle tur se retulit se ad casū q̄ mulier si nu. p̄bit. h̄z si co. gitat. q̄ de buiss. nubē eo. mō subli tuiss. i illū ca. sū cū i abob. finiaſ v̄su. et si erōllit unuſ ca. uēlet all. arg. l. mulier. j. ad tre. nō ob. et. l. pub. s. i. d̄ p̄di. et de. q̄ ibi ex. pectatio t̄p̄l p̄t cē p̄fici. ei cui fuit p̄ legatū h̄z hic mulieri non p̄t cē p̄fici. sed beredi tā. tū.

a Tu ex
s pte.ex-
pectan-
dā. bar. alle-
gas grī i.l.
fī. j. eo. iō vi
de q̄ scripsi i
l. qdā eulo-
gio. C. eo.

b Inducē cō
ditionē. vñ
qd̄ dixi in. l.
l. de offi. cō
su. vide bal.
i. l. i. i. col.
C. d ser. fu-
e i. l. sue pos-
sideris. in. i.
col. C. d pro-
ba. z qd̄ no-
bal. i. l. si sole-
nib. C. d si-
stru. qd̄ i su-
pino. vide
gl. i. l. meua-
lo. ma. Et d
gerūdo ad-
de no. p. bar.
l. i. i. ad f. d
cōdi. e. e. i
extraugāti
ad reprimē.
i v. ne ex co-
rū. z bal. i. l.
id qd̄ paupi-
bus. d epis. z
cleri. z dicit
q̄ importat
cām finalē. z
vide bal. i. l.
si ex cauti. in
v. q. de non
nu. pe. z bal.
i. l. fatus. C.
d sur. z saly.
q̄ idē finali-
ter diē i. l. i.
C. de his q
latro. occul-

c Eld cer
i te nō. li
mita ni
si pcessisset d
ceniu. b̄ mo-
der. in. l. q in
aliena. i. p.
j. eo. facit. l.
scēdū cum
materia. d. b.
obl. vide bar-
to. i. l. a diuo.
b̄. i. vēdi. b.
qro. b̄ si repe-
riatur. de re
iud. addē qd̄
no. Inn. i. c.
sup bis. d ac-
cu. z l. c. ino-
tuit. de eo q
sur. or. susce.
ADDE fm
pau. de ca. op
ille qui vult
unū cēsef ēt
uelle aliud si
ne quo illud
ēt iutile. ut
C. de fidei.
cō. l. q̄sio. z
l. f. b̄. de di-
vor.

d Cō
d tres. p
hanc. l.
dicit pau. de
ca. fm ange.
mīcar. bal.
q̄ si sint duo
fratres b̄tēs
domū cōem

ex iſtitutiōe z postea vult adire ex substitutiōe: z
ad illā nō rñdit. tertio rñdet cui dā. q. p̄ quā ap-
paret so. pcedētis. ba ibi: itē si tu. tertia ibi. rñdi
nō dubito. Dicit tex. omiseris adiōne. deinde
repudiauit ticius coheres cui fūisti substitut⁹ et
adiuit alius coheres. By. dicit q̄ in tex. ticiane
partis determinat b̄bz substitut⁹. quasi dicat
adeūdo ex substitutiōe ptis ticiane hoc ē ex sub-
stitutione facta i pte ticii. Dicit tex. ptē tue ptis
ticio coheredi iure accrescēdi delata. Rñ. q̄ sic
ut p̄ ex sequētibus. Dicit tex. i ea iſtituti eidēq̄
substituti. dicit tex. uēdicare. hoc ē dicere i pote
state mea ē b̄fe ex substitutiōe z repudiaſ ex iſtitu-
tiōe z ecōtra. By. Pro declaratiōe. l. reuoco
in dubio casum. in p̄ma parte glo. legit duobus
modis. primo in duob⁹ iſtitutis. l. seius in dua-
bus uncis sub cōditiōe z ticius pure i decē. z se
ius ticio substitut⁹. z hoc i p̄ia glo. ista z glo.
q̄ mibi nō placet. nā si eēnt duo tm̄ iſtituti statiz
cū seius adiuit ex substitutione eēt heres i totū
nec expectareſ cōditiōis eventus: ut. l. cū heres
i. s. e. l. tex. hic inuit ŋditiōe expectādā. ergo
z c̄. n̄i sustinēdo dicere⁹: ut dixi in. l. q̄ ex dua
b⁹. i. prin. s. e. Unū alii antiqui legebāt i trib⁹ iſtitu-
tis. z hec lec. pōi in gl. sup b̄bo adire. quā vi-
de. istud placet q̄ esent tres iſtituti: z tūc est ne
cesse q̄ expectef cōditiōis euētū saltem pro dī-
midia: ut. l. liber hō. S. si ita. s. de here. isti. tm̄ re-
nēdo bāc lec. placet ut exponam⁹ tex. ut siat mu-
tatio psonarū. s. de me. i. a te z mibi. i. tibi. tm̄ ab
illa lec. glo. recedit dices q̄ iste casus ē in. S. px.
sed nō est uez. ille enī differt ab isto q̄a in primo
repudiauit p̄t̄ suā postea adiuit ex substitutiōe
bic p̄mo ex substitutiōe adiuit. Cō uenio ad fm
casuz: z hic. S. uariaſ duob⁹ modis. p̄mo q̄ eēnt
duo iſtituti: qd̄ glo. nō placet: z merito quia tūc
haberet totū ille adiēs ex substitutiōe: dicit ergo
q̄ erāt tres iſtituti ut apostillau legēdo littérā.
S̄z qro qd̄ iuris de bac. q. cū non rñdeas ad
eā. Rñdeo rñsio colligis ex sequēti rñsio: qd̄ re-
pudiauit partē suā tm̄ adeūdo ex substitutiōe ha-
bebit iur accrescēdi. partē illius partis ul̄ totā si duo
eēnt iſtituti. Cō p̄. ad pri. in. l. si solus. j. e. Sol.
ista. l. ista z similes glosat. Cō p̄. de. l. ficut. C. d
repu. here. ubi q̄ semel repudiauit nō pōt̄ iteruz
adire. So. fateor eodē iur̄ b̄z alio iure sic: ut hic.
z. l. f. S. i. de vul. z pup. Cō uenio ad tertia z ul-
timā partē: z dicit hic q̄ possū unā iſtitutiōe
adire z alia repudiare. Cō p̄. de. l. quidā eulo-
gio. C. e. z. s. e. l. ii. So. adiōne partis q̄ b̄z to-
tū n̄i pri⁹ repudiauerit alia partē: tūc enī adeū-
do alia partē de pte repudiata nō b̄z n̄i q̄ten⁹
ei accrescit: ita loquitur hic. S̄z cōtra hoc ē i po-
testate sua b̄fe iure accrescēdi uel iure iſtitutiōis
cōtra. l. si quis heres. in. prin. s. e. So. ut ibi dixi.
z p̄baf per bāc. l. si quis. z icipit ab adiōne ptis
alia partē eo iure quo sibi delata ē i testamēto co-
gitur b̄fe: ut bac. l. in. prin. etiā inuitus: ut. d. l. si
quis b̄fs. S̄z si q̄ incipiat a repudiatiōe postea
adeūdo partē poterit illā b̄fe iure accrescēdi: et
hoc ē quod i. f. hic dicit q̄ pōt̄ b̄fe uel ex iure iſ-
titutiōis uel iure accrescēdi. Cō Ultio no. q̄ ge-
rūdiū si respic̄t b̄bz uel participiū futuri t̄pis i-
ducit cōditiōe⁹: ut hic qñ ex substitutiōe adeū-
do z glo. exponit adeūdo. i. si adiueris. sed si
gerūdiū respic̄t b̄bz uel participiū presentis tē-
poris: tūc nō induceret cōditiōne⁹: z magis veni-
ret ad modificationē seu q̄lificationē act⁹: ut. j.
de vi z vi ar. l. vim facit.

Ex. l. sequenti.

Cō Ad positionē cōsequētis seguntur positio ante-

cedentis in bis que pendent ex nostra mera vo-
luntate.

i **Iud.** Qui vult cōsequēs vult
positionē cōsequētis sequis positio an-
tecedētis. b. d. ista. l. pcedit in his que pēdēt ex
nra mera volūtate: i alius s̄o nō pcederet vputa-
si ego pduco s̄uām sequis de necessitate. ergo
pcesserūt acta. certe nō nisi p̄baf: ut. l. platā. C.
de sen. Itē si p̄baf q̄ alius ē ordinatus sacerdos
sequis de necessitate. ergo alii ordines pcesserūt
certe nō: ut. c. i. extra de cle. pegri. z ibi p. Inn.
huic. l. cōcor. l. ad rē. z. l. ad legatū. s. de. p̄u. ce-
tera oia dicut i glo. z bñ. Op. gl. d. l. apō labeo-
nē. S. si q̄. So. ille cāe se cōpatiūt: ut. l. nūq̄.
d̄ p̄uatis deli. illa nō: ut. l. q̄ diu. s. e. fm. By.
Ex. l. sequenti.

Cō An si q̄ plusquā p parte sua dñm iſterpo-
suerit videatur adire.

Go frates. Usus rex cōi-
sum adiōne
bereditatis socij nō iducit: nisi q̄o ultra
fecerit q̄ ex necessitate cōionis facere teneretur.
hoc. d. z no. ip̄am i casu suo. Cō Quero quō co-
gnoscāt utrū q̄ plusquā p parte sua dñm in-
terposuerit: ut ex hoc videat adire. Rñdet qdā
utputa alienādō iſolidū: tūc videat adire: ut hic
fm quosdā. tu dic qdā sunt q̄ pro parte expedi-
ti nō possunt: z tūc de necessitate cōionis q̄s b̄z
necessē illud facere iſolidū: z eo casu nō v̄ adire
nisi eius animi fuerit: ut hic p̄baf. z l. si cū vno
si ex no. cau. aga. z. l. si cōes. de neg. ge. z fa. her.
.l. itē si un⁹. S. itē si heredes. qdā sunt q̄ possunt
expediri p parte ut exigere a debitore cōi: z illa
si faceret iſolidū inducerent adiōne: ga i pl̄
parte sua dñm iſterponit. ita loquiſ hic. z d. l.
p̄bāt. Cō Quero an ista. l. loquatur quando fra-
ter dicit ex illo actu noluisse se adire bereditatē:
quid econtra si ipse vel heres eius affirmat se ex
illo actu uoluisse adire z aduersarius negat qd̄
iuris. Dicā i. l. gerit. j. e. ti. Cō Op. glo. de. l. meri-
to. illa concordat: ut i his q̄ possunt fieri iſolidū
iure cōionis sic facta esse intelligatur: alias secus:
ut p̄ ex iam dictis.

Lacet. Que nobis acquirun-
tur p̄ eos qui sunt i po-
testate nostra momēto nō resident pe-
nes eos. b. d. Unū dicit ista. l. f. qd̄ dixi in sumā-
rio. aliud p̄supponit. s. q̄ quicqd̄ acquirit filius
acquirit patri. z tamē hec. l. principaliter nō dīc
fm. By. sed probaf in. l. i. j. si quis a pa. sue. ma.
z ad illud pprie uadūt omnia 2traria hic signa-
ta. Cō p̄. de. l. qd̄ si dñs. s. de condī. inde. So.
glo. ibi i naturali obligatiōe: hic i ciūli acquisitiō-
ne. By. hoc reprobat qa ibi naturalis obligatio
querif p̄ filiū patri: ut. l. frater a fratre. s. de 2di-
ide. s. attēde q̄ glo. ibi iter illa facit differētiaz.
nā naturalis obligatio non ita patri acq̄if quin
remaneat z apud filiū sed in ciūli acquisitiōe in
hoc nil apud filium remanet per bāc. l. ita dicit
glo. i. d. l. frater a fratre. sed hoc ibi reprobo. nā
naturalis obligatio facilius transſertur q̄ ciūli:
ut. l. si eius ad trebel. Sol. glo. q̄ contrariuſ
loquitur in obligatione naturali: quia ipse dñs
tenetur seruo uel pater filio q̄ sibi non queritur
nec sibi p̄si obligari uideatur. hoc dicit By.
hic z glo. in dicta. l. frater a fratre. et idem By.
in. l. si quis pro eo. S. i. j. de fideiſſ. Cō p̄.
po. j. de sol. l. qui hominem. S. quidam. Glo.
hic et ibi inuoluit se in isto contrario. ueritas ē
q̄ filius est heres: z q̄ actiones cōfunduntur: z

t vñ se abſ-
tet z alter in
habitā totā
domū z re-
uertat ille q̄
se absentavit
q̄ nō pōt̄ pe-
tere p̄sonē
p̄tis sue l. p̄
plures ānos
stelerit abſ-
ga nō potuit
habitat pro
p̄te cū eſſet
cōis e hoc ēt
p̄baf hic q̄
q̄i actus q̄
nō pōt̄ geri
p̄te vñ q̄n
gerat i p̄ez
alter⁹ nō in-
ducit adi-
ut itelligunt
bī doc.

e **Lacet.**
p Et hic
l. limi-
ta i filio frā
cigenaz qui
no sunt i pa-
tria potella-
te fm gl. iſli.
de pa. pot. l.
S̄us vñ. d.
xi. l. si. C. de
inos. tel. Se-
cūdo limita
nisi patet cēt
furiosus ter.
ē sing. i. l. si
heres. j. e. l.
aliquā p̄. Ter-
tio limita ni
si statutū di-
sponeret q̄
filii nō sine i
ptate patria.
ter. ē no. i. l.
patre furio-
so. ibi ius pa-
triae p̄tis
mori⁹ rece-
ptū ē cē. d.
bis q̄ sūt sui
uel alie. ter.
Quarto timi-
ta nisi fili⁹ ac-
quireret po-
ſessionē ad i.
patore. l. cuſ
multa. C. de
bo. que libe.
Quinto limi-
ta nisi statu-
tū dictaret
q̄ bānt⁹ nō
posset acq̄e-
re i terra bā-
nieſ: quia
tūc nō acq̄i-
tur patri per
filiū. l. iii. C.
Sexto limi-
ta nisi cēt fi-
lii iudeorū q̄
assūſſiſſent
ſacri. q̄ tunc
nō dītūt pa-
tri. t̄p. ē no.
.xviii. q. iu-
deorū. itē in
casu. l. ampa-
tor. j. ad tre-
bel. dic ut
ibi dītū.

I fons
o ei^o. con
sonat.
gl. Addit. no.
p doc. i. l. si
mibi tibi.
de le. i.
b C Ad dñm.
Dicit hoc est
sicut gl. in. l.
idem. E. S. fi. S.
de heredi. i.
fi. t no. g. gl.
e bar. j. l. p.
xi. p bar. i. l.
fi. C. de vnu.
fru. t cū bac.
rificatione tran.
sit simplici.
ter. Imol. et
pau. de ca. i.
l. si mibi t ti.
bi. S. regula.
de leg. L uel
pōt r̄deri se
cūdū Ja. de
are. t bal. ad
mū. tēx. t ad
d. l. si depor.
tati. q ibi et
hic dñs erat
saltē capax
noī. l. s. nō e.
fectu. t sic
bis casib^o.
P̄dideret p̄f.
na dñs vñ va.
lebit. lēc. in
d. S. regula
cū alijs alle.
gatis. In cō.
trariū q. i il.
lis nō est ea
par nec noī
nec effectu.
exēpli p; in
suricio q nō
pōt al. qd ea
pere a patre
suo: ut no. in
auē. qui. mo.
na. effi. fut. in
fi. Alia fuit
so. quaz dat
pau. de ca. in
d. S. regula.
l. lec. bonos.
vz. q. d. l. si
dportati. nō
ob. ad. d. S.
regular q. i
ibi legati re
lectu. suo de
portati valz
t applicaf si
ko: q. i illo
suo fisc^o b.
spē ea rōne:
q. p. mortē
dportati bo.
na ip̄l acq.
fita p. dpor.
tationē bēnt
puenire ad fi
scu. l. i. cum
ibi not. de
bon. gl. in. l.
si tibi māda.
uero. S. is cu
ius. E. māda.
tō rōne spei
quā. b. fisc^o i
ill^o deporta.
ti bonis acq.
rif istud tale
legati fibi si
cut alibivide
m^o in. l. uerū
. S. si fu^o. S.

sic ad patrē trāsserf h̄fditas put ē apud filiū: vt
l. H̄ria. s̄z hoc totū expedit uno instati: ita q̄ mo
mēto nō remaneat apud filiū: ita loquitur hic.
COpp. de le. i. l. cū filio. Glo. dicit so. vt ibi: q̄a
apud filiū remanet nudū nomen hereditis absqz
aliquo iure. **C**Opp. de l. q̄ heredi. in prin. j. de
cōdi. t de. So. glo. ibi ut scripto non ut heredi.
By. dicit ibi loquif in his q̄ sunt facti: hic iuris.
H̄bi videtur q̄ q̄libet so. ueritatē contineat t
idem. nā ibi loqtur in cuius persona debeat ipleri
cōditio quod ē facti in quo iſp̄icitur solū perso.
na eius q̄ est heres script^o: l. hereditatis effect^o
nō resideat in eo: hic loquif quo ad alios effect^o
iuris hereditarij in quib^o nō iſp̄icimus p̄sona. fi.
lii quia apud eum nihil remanebat fm ista iura.
COpp. C. de usulfru. l. fi. in fi. Glo. sol. hic: sed
quia passus est difficultis omitti: examino enī ple
ne in. l. filio. j. de cōdi. t demon. **C**Opp. ultio q̄
nō oīa q̄ filius q̄rit patri q̄rat: ut. l. cum heres. in
prin. s. eo. So. fateor fm ista tēpora q̄ hoc fallit
i multis casibus. nā extra cām castrense3 fili^o nō
q̄rebat patri quādoqz. p̄mo q̄n̄ q̄rebat illicite: vt
l. q̄ seruus. de acq. pos. secido i dote: ut. l. i. S.
quod si i patris. so. ma. l. p̄pom^o philadelph^o.
fami. ber. iō fuit factus ti. de colla. dotis. t de iu
re antiquo. Itē in casu. l. cū heres. s. e. t. l. impa
tor. t. l. cogi. S. si pater. ad tre. fm itellectū Ja. d
are. hodie uero fili^o q̄rit sibi ex oī cā aduētio p
ti. C. de bo. q. li. **C**Quero cui prius querat uel
filio uel patri. Non est dubiu q̄ filio t ex psona
filii patri: ut. l. qui liberis. S. hec vba. S. de vul. t
pu. t idem in seruo: ut ibi. t illud uidetur q̄ i una
instatiua uadat ad patrē est magis notabile q̄ ad
aliud: ut. vbi ḡfa quādo itras ad camerā obsec
rā cū cādela: q̄ est prius uel pri^o secedat obsec
ritas t postea lumē ueniat. us ecōtra quādo exi
tūlumen: t remanet obscuritas quod ē prius:
t uidi quandā doc. q̄ disputauit: t hoc adduxit
in disputatione.

I solus. In hie q̄ acqrere po
test quis per se adiatio
ne partis totū querit: secus in his que
quis pōt q̄rere per aliū. b. d. t ē lex multū magi
stralis t glosata multū sufficiēt. Rōnē horū ca
suum videamus. quādo q̄s ē institutus isolidū
sine distinctione partii adeūdo p ea parte totū
acqrerit quia nō pōt scindere: ut. l. i. S. e. S. q̄ quādo
institutus ē ex pluribus partib^o t i nulla b. substitu
tū: tūc idem: ut. hic. nā illa divisio partii facta a
testatore nō dicif hereditatē dividere cū oīa re
ferant respectu unius sed magis demōstrative
fit sicut fundus q̄ diuidif ḡfa uberioris culture.
tūc idem fundus remanet: ut. l. gaus. S. fi. j. de le.
. i. sicut uidem^o in illa mēsura q̄ uocatur cāna in
q̄ sunt signa divisionis: nō tamē dividūt unita
tē ipsius: sed quādo i aliqua pte b. substitutuz:
tunc ga habetur respectus ad diuersas psonas
testator uidef diuidere. tūc agnitione partis totū
agnoscif illa rōne ne ster in p̄cedēti persona re
presentata: ut. dixi. l. i. S. i. S. e. i. secuda pte. l. rō
est q̄ assignatione partis nō acquiritur totū q̄a
nō potest. nō enim pēdet ex uolūtate iubētis tūc
uel adeūtis tūc: que rō tangif hic i ultima glo. et
p̄ba. j. l. prox. **C**Ex p̄dictis possimus soluef
unū dubiu: hic loquif quādo seruus ē institut^o
ex pte pure t ex pte sub cōditione qd si ex pluri
bus partibus esset institutus pure seruus. Lerte
unus ē dñs: q̄a nō uidef q̄ possit pro parte tātū
adire q̄a nō pōt dividere cū testator nō diuiserit
referēdo ptes ad unā psonā tūc: nec lex diuidit
quādo ē unus dñs s̄z quādo plures: ut. l. cū ser
uus. s. e. **C**Henio ad glo. t op. de l. liber hō. S.
fi. S. de here. isti. Glo. nō sol. hic i p̄ma glo. s̄z. j. i
ultia gl. q̄a ibi hereditas d̄serf mibi p alii ex no
ua dispositiōe. s̄. q̄a heredi p̄mo successi. **C**Opp.
. S. e. l. si tu ex pte. in fi. sol. ut ibi. **C**Opp. de l. cu^z
hereditate. s. e. So. ubi deseruntur mibi plures
partes diuerso iure. s̄. una ex dispositiōe defun
cti alia ex dispositiōe legali. i. ex iure accrescēdi:
hic uno iure deseruntur plures ex dispositiōe de
functi tū. **C**Ultio glo. sumat hic ista materia^z
t glo. t doc. in. l. qdā eulogio. C. e. l. z. non plene.
dicā in. l. fi. j. e. nō habetis hic alia.

us. s. e. **C**Henio ad glo. t op. de l. liber hō. S.
fi. S. de here. isti. Glo. nō sol. hic i p̄ma glo. s̄z. j. i
ultia gl. q̄a ibi hereditas d̄serf mibi p alii ex no
ua dispositiōe. s̄. q̄a heredi p̄mo successi. **C**Opp.
. S. e. l. si tu ex pte. in fi. sol. ut ibi. **C**Opp. de l. cu^z
hereditate. s. e. So. ubi deseruntur mibi plures
partes diuerso iure. s̄. una ex dispositiōe defun
cti alia ex dispositiōe legali. i. ex iure accrescēdi:
hic uno iure deseruntur plures ex dispositiōe de
functi tū. **C**Ultio glo. sumat hic ista materia^z
t glo. t doc. in. l. qdā eulogio. C. e. l. z. non plene.
dicā in. l. fi. j. e. nō habetis hic alia.

Otiens uidetur. Jus sub*stitutiōis*

COpp. s. e. l. q̄ p̄ti. So. ibi trāsserf ius accrescen
di nō ius substōnis. tū illud ius b. hic ut trahat
ad bona ipuberis. q̄d itellige ut dixi tōtū uel in
pte. Itē illa. l. d. intelligi: q̄a pupill^o adiuit t sic ce
pit ē iūcta hereditas d̄fūcti t pupilli: alias sec^o.

I seruus eius. Ista est singula ris. t difficultis: t difficile ē eā defende re a p̄rijs. Lū seruus nō capacis i totū uel i par tē iſtituiſ cōtēplatiōe sui fm tēpus adiute heredi tatis iſp̄icif. b. d. **H**ec. l. b. duas lec. p̄mo loqtur i sermo eius q̄ ē oīno nō capax: t ita vñ itelligere glo. b. t By. q̄ dicit i p̄ma parte pone exēplū in spurio. In ha i filio naturali. cōstat aut q̄ spuri^o ē simpliciter nō capax q̄d apparet: q̄a si ē iſtitut^o venit simpliciter ad ueniētes ab intestato: ut. l. i. . C. de natura. l. t. l. luci^o. S. i. j. de le. i. t ibi dicā. Secudo itelligiſ i seruo eius q̄ l. capiat ipo iure tū nō i effectu: q̄a auferf ab eo ut ab idigno t ita sentit gl. j. l. p̄ti. t Ja. d. are. pono ergo casu sim pliciter t i p̄rijs examinabo. **C**Opp. de reg. iur. . l. q̄ ab initio. t. l. pe. j. si q̄ ali. tes. p̄bi. l. i. S. i. Glo. dicit hoc ex benignitate d̄rigore sec^o. Con tra iū vñ q̄ si iſtitutio nō ualet tpe testamenti nullo mō sit ualida: ut. l. si alienū. S. in eēneis. S. here. isti. s̄. i. b. iſp̄icif capacitas uel nō ex psona dñi: ut. l. nō minus. S. de here. isti. B. dñs erat nō capax. ergo tē. **G**lo. hic itelligit q̄ oēs ille. ll. loquūtū d̄rigore: b. de benignitate. Lerte hoc nō ex̄p̄mit hic iuris. Ja. de are. dicit q̄ hic fuit iſtitutus suus eius q̄ scribi poterat: l. ab eo ause ratur tanq̄ ab idigno. uñ semp̄ ualuit iſtitutio. Itē aut utrū ei auferat uel nō recipit mutatio nē: secus si ab initio iſtitui nō potuisset: ut. d. l. q̄ ab initio. t. l. manicheos. C. de here. q̄l̄fa vñ est i se. facit. j. de iure fi. l. nō itelligif. S. q̄i autē. habes ergo q̄ si suus mutauit dñm nō p̄d̄l her editas eo q̄ p̄mus dñs erat idignus nisi suus effet iſtitutus cōtēplatiōe ipsius dñi idigni t sic in fraudē: q̄ suus ul nō fuit manumislus uel alie natus i fraudē. ita pōt itelligi illa. l. cui itellectui cōsonat gl. j. i. l. p̄ma. tū nō cōuenit l. q̄ dicit simpliciter cape nō pōt itellige. ergo i b. iſp̄o nō capaci simpliciter: t ita itelligi By. t gl. ut dixi. Itē in tellige q̄ suus b. fuit iſtitut^o cōtēplatiōe ip̄l b. fui. Mec ob. p̄traria q̄ loquūtū q̄ suus ē iſtitut^o cō tēplatiōe dñi uel simpliciter: quo casu vñ habit^o ēē respect^o ad dñm: ut. l. cū aligs. S. cū apō. C. . e. iō tūc vñ fieri fraus merito: tūc iſp̄icif capaci tas uel iſcapacitas ex psona dñi. l. q̄n̄ iſtituiſ ex psona sui dñi iſp̄icif tōs hereditatis adite: tūc enī dñ fieri i fraudē. ita loqtur hic: t p̄ hoc habes in tellectū. l. si deportati. i. pri. d. le. i. j. nā sī depor tatus nullo mō ē capax fm vñam op̄i. ut. l. i. C. de here. isti. t. l. sī necessē. S. deportatus. de bo que l. i. t. l. i. in fi. de contratab. t no. s. e. l. sī quis

p̄ socio. hoc
tū nō placet
qa illa rō illi
us soci quaz
b. fit^o i bo
nis illius de
portati non
vñ ē suffici
ens cā: ut ac
quiraf aliquid
ipsi suo imo
d̄berem^o po
ti^o dicere q̄
istud legatū
d̄beret stare
in suspicio q̄
usq̄ fu^o ap
plicareſ fisico
. l. si tibi hō.
. S. si seruū. j.
de leg. i. non
ob. tex. i. d. l.
uer. S. si tuo
alleg. p cu^z
q̄ ibi ille fo
ci^o habebat
dñnum d̄ p
senti. numirū
si rōne illius
dñi de plen
ti poterat to
tū acqri. ue
riores sunt
p̄me sol. no
tū illb q̄d di
cif q̄ dpor
tatus ē saltē
noī capax q̄
cōtō op̄i ē in
. l. i. C. de he
redi. illi. q̄
nō dicaf de
portat^o nec
nomie capa
nec effectu.
z ille solu. p
me multū pē
det ab hoc.

mibi bona. s. i. tñ seruus deportati habz aliquid plus capacitatibz si ipsius contemplatione relinquifur hic ideo si dies legati cedit durate deportatione acquirif fisco cù deportato nō posset acqri: secus si relinquetur contemplatione deportati uel simpliciter per hanc.l.

s. **I totam.** Portio accrescit

portio nō psonae: z certe qui pdit portionē perdit ius ac crescedi: lñ nomē heredis retineat. b. d. z ē bona. l. COp. de. l. ex facto. s. f. s. de vul. z pu. So. ius substitutionis coheret psonae non portioni: qd̄ apparet: quia nō trāmittit ad herede: ut. l. quoties. s. e. z iō lñ ab eo auferatur hereditas ut ab indigno: remanet nō nomē heredis in persona sua. ideo pōt succedere ex substitutiōe q̄ non trāsit ad fiscū: lñ transeat portio: sed hic loquī iure accrescedi qd̄ respicit rē nō psonā: ut. l. si tio. s. de usufru. p̄z quia transit ad heredē: ut. l. qui patri. s. e. z l. si ex pluribus. de vul. z pu. z l. i. s. is ita. de ca. tol. merito trāsit ad fiscū ad quē trāsit portio. C Ultio habes hic glo. que dicit. Item no. q̄ hic non capax z non daf zc̄ adverte ga illa glo. intelligit. l. precedentez maxime in .ii. tñ. q̄ loquitur in indigno. Itē aduerte quid uellet dicere glo. hic loquī in nō capace z nō datur. s. ip̄i non capaci sed datur fisco. aufer enīz ab herede instituto qui erat capax: tamen est indignus propter delictum suū: quia assumpit ta citam fides de restituendo non capaci. sed si ip̄i non capaci directo esset relictū: tunc non daref fisco sed ueniret ad ueniētes ab intestato: ut. l. i. C. de na. li. z. l. i. C. de here. insti. fm uerā op̄i. et l. nō intelligi. circa prin. s. i. j. de iure his.

Ex. l. sequenti.

CProximior agnatus decedens pendēte du bio: an nascatur posthumus: licet sciat testatorē defunctum ius deliberandi ad heredem nō trāmittit: ibi. Ex illa. Et filius in potestate hereditatez patris non agnitā trāmittit ad quoscūqz: ibi. Ex illa parte. Et an emācipatus ignorans: an pater fecerit testamentū transmittat. z quid i alio ueniente ab intestato: ibi. Quero. Et quo- tiens quis facto alterius speditur adire hereditatem non aditaz transmittit: ibi. Secundus. Et quotiens quis timore pene legalis tantum speditur adire interim decedens transmittit. iō stāte statuto q̄ forensis non possit aliquo titulo in aliqua ciuitate acquirere nisi fuerit allibratus: si aliquis moriatur z forensis proximior uadat ad ciuitatem ut faciat se allibrari si moriatur anteq̄ allibretur transmittit: ibi. Tertius. Et an suus transmittat hereditatem nō agnitam et quādo z ad quos uide quattuor regulas Ia. ñ bel. hic z de earū ueritate p̄ bar. ibi. Prima. Et an emācipatus hereditatem patris non agnitam trans- mitrat sic ut suus: ibi. Quero. Et quotiens quis decedit hereditate ascendentis non agnita nec repudiata illam transmittit ad suos descendentes etiam si non sit suus: ibi. Quintus. Trāmittit titur etiam hereditas in casu. l. si ifanti: ibi. Sex- tus. Et an si filius ifans cui delata fuit hereditas decepit superstite patre z matre suo paterno et materno illa hereditate non agnita quis succe- det: ibi. Quero. Et duos casus in quibus heredi- das non agnita transmittit uide in fi.

v **Entre.** Ex testamento non po- test esse heres qui dei viribus dubitat nisi sit suus z in se uerū scit testamentū ualere: alias secus. z qui in oēm eventum futurum se heredem cognoscit iterum

hereditatem decedens transmittit. hoc dicit. Primo ponit unum dictum. Secundo ostēdit quomodo in predictis differt suus ab emācipato uel extraneo. Tertio ostendit ex predictis in- surgere unum inconueniens. Quarto contra il- lud inconueniens dat remedium. secūda ibi. sed si uacua. tercia ibi. ergo si uentre. quarta ibi. z iō in terminis filium emancipatum uel extraneum instituit uentrem uxoris preterit. C Queritur utrum institutus possit adire hereditatem exte- stamento. Respondeo q̄ non quādiū pēdet: an posthumus nascatur z sic an testamētum rūpāk .b. d. ratio huius est quia dubitatur de uiribus testamenti zc̄. ut. l. sed z si de sua. s. e. Alixgnat glo. aliam rationem quia instituti expectant pre- teritos: ut. l. i. s. expectandī. j. de bo. pos. secun- dum ta. quod hic non examino. dic vt ibi. C In secunda parte. s. i. s. sed si uacuo. sic pone casuz. Queritur an idem esset si filius in potestate ess̄ institutus z ueter preteritus. Et respondeo si in ueritate uenter esset uacuus: licet nō crederetur filius in potestate statim esset suus heres z dece- dens trāmittit: emancipatus uero nō ē suus he- res nec adire potest donec uxor putat pregnās .b. d. sic ergo si uenter est uacuu. dissert su ab emancipato. ergo a cōtrario inuit q̄ si uenter ē plenus nec suus nec emancipatus iterum est he- res. C In tertia parte sic pone casum. Ex eo q̄ dictum est supra a contrario sensu q̄ ibi suus vē tre pleno iterum nō est heres. sequitur illud q̄ si filius suus interum decederet nihil ad heredes transmittitur quia nō est heres suus per. l. nec p aditionem. inquitātum ergo videtur q̄ decedēs nihil transmittat: iuris consultus fatetur q̄ seque ref illud scōueniēs. C Segitur q̄rta pars z illam diuide i tres. Primo dat remedium z icōueniens. Secundo pōt rōnē. Tertio illud extēdet. ha ibi: qa siue. tercia ibi: eadēqz rō. Prīa p̄tcula legis duobz modis: ut colligif ex glo. p̄mo ut qd̄ dicit decreto intelligif. i. p̄ bo. pos. 3ta. z ita intelligitur glo. sup illo ſ̄bo. fm illā sic pone casuz. C Que- ro qd̄ remedium ē ztra dictū icōueniens. Rñdeo re- mediū ē q̄ ille filz q̄ decedit trāmittit ad here- dē suū ius perēdi bo. pos. cōtra ta. ex dcreto iudicis iterponēdo sup bo. pos. filio z heredi eī suc- currif. b. d. hec lec. pbaf i. l. illud. i. f. cū. l. se. j. ñ bo. pos. 3ta. tenēdo istā lec. dicas q̄ si qdē heres filii vult uenir p̄ 3ta. pēdēte dubio an nascāt po- stbu. pōt idē si p̄ postbumū natum. lñ si postbu m̄ nō eēt nar z certū eēt iōm nō nascitū: tūc nō ueniret p̄ 3ta. qa certū ē testm̄ nō rūpi. lñ se- cūdū ta. ita dī intelligi alternativa posita i. d. l. il- lud. i. f. cū. l. se. ut ibi scripsi. lñ gl. aliter sc̄iat. Se- cūdo mō legis q̄ lñ loqtur de decreto p̄sentis. l. dī ergo iuris. q̄ ē succurrēdū z p̄dictū icōue- niēs filio dcreto z auctoritate p̄sentis. l. ut dece- des ille hereditatē: lñ nō q̄sita ip̄o iure uel p̄ adi- tionē trāmittit. b. d. hoc sc̄it gl. cū dī ex bac. l. no. hereditatē nō agnitā trāmittit. idē no. l. l. si scriptis. j. ñ car. edi. z ista lec. placet. Sum. n. in materia ñ acq. here. ñ iuf ciuilis: z lex i dubio dī- telligi fm subiectā materiaz i q̄ posita ēlex: ut. l. ipatores. ñ dī adiec. z no. l. l. f. s. de cōdi. ide. C Segitur qa siue frater istat q̄rens q̄ ē egas q̄ mouet nos ad statuēdū hoc ztra regulas iuris cōis. Rñ. qa siue posthumū nascāt siue nō heres futurū erat. ergo equū ē q̄ decedēs transmittat. C Segitur v. eadēqz sc̄it zc̄. istat q̄res erit ne idē i emācipato. Rñdeo q̄ sic: qa eadem ē rō. b. d. Notabilia collige ex summario z ex casu in ter- minis. C Oppo. ad primum qui in oēm euētūz

³ Entre.
v incert^o
sol^o er-
ror cause ac-
quisitiōis vi-
tia beredi-
tatē. & adde-
bar. i. l. ie q
putat. ū. c.
ubi pōit rō-
ne b^o.l.

futurus est heres nō ipeditur adire: ut l. quod si dubitet. s.e. sed emācipatus ē huiusmodi: ut in fi. huius. l. ergo adire potest: cuius ɔtrariū dicitur hic. So. l. qd si dubitet. loquis qn nō dubitatur i cā acquisitiōis: sciebat enī ibi defunctum deceſſe testatū: s̄ dubitatur an in ciuitate uel apud hostes: z sic erat cā certa: qa ex testō succe debat: hic nō erat incertus⁴ de cā. l. an ex testō: an ab itestato. ergo adire nō pōt: l̄ in oēm casuz futurus sit heres: ut hic. z. l. fi. is ad quem. s.e. Ex illa pte no. q̄ p̄ximior agnatus deceſſe pendētē dubio: an postbum⁵ nascat: l̄ sciat testatorē defunctū ius deliberađi ad heredē nō trāsmittit. p. l. cū antiquorib⁶. C.e. nā sibi hereditas interim nō ē delata: ut hic dicit i tex. rotūdo ergo nō pōt scire sibi delata: pbaſ qa non dicit delata hereditas q̄ nō pōt adiri. j. de vbo. fig. l. delata: z sic cōſulvi. Ad secūdā partē hic op. dicit hic a cōtrario q̄ uentre pleno fili⁷ i potesta te iterim nō est heres. cōtra. s.e. l. cū qdā. s. suū. Rn. ut dixi ibi lex semp̄ ē certa de oī eo de quo ē certū in natura: z iō si uēter est uacu⁸: l̄ apd nos dubitet lex ē certa: z facit filiū i potestate suū heredē: ut hic z in cōtrario. s̄ lex nō est certa de eo qd nō est certū in natura naturata: sed solūmō ē certū apud deū. z iō si uēter est plenus potest eē q̄ nascatur viuus: z q̄ non nascetur hoc soli boliquet: nō aut̄ est certū in natura naturata. ideo lex nō est certa nec filiū facit suū heredē: ut hic. e. hoc notabiliter dicit tex. i. d. s. suū. ibi nā p natu rā humāne cōditionis tē. q. d. l. ē certa de eo qd ē certū in natura non de eo quod est sup naturā certū ut deo. Ex illa pte no. casum expressum q̄ filius i potestate hereditatē paternā nō agnita trāsmittit ad quoscūqz heredes. nō enim loq tur de filio se imīſcente quia nō poterat ppter i certitudinē: cū enim extraneus nō possit adire: ut hic dicitur. ergo nec su⁹ imīſcere: ut l. cuž bonis. j. eo. Itē tex. iste dicit heres fuisse intelligitur .q. d. lex facit eū heredē. z l̄ deceſſerit heres fuisse uidetur ut transmittat. nec potes dicere q̄ sit hic casus spālis q̄ hec. l. solū spāle iducit eo ca ſu quo filius nō intelligif a iure heres fuisse. l. q̄ si uenter erat plenus: ut p̄ ex sequēti parte: ut s. dī. tī. Ex p̄dictis etiā p̄ quando iter mortē et aditionē a filio suo ē mediū: ut quando uenter erat plenus: ut plene dixi in l. fi. s. de cōdi. insti. Cū enī ad tertū z ad quartū ſimul z opp. nō debet eē melioris cōditionis q̄ est in caſu dubijs q̄ qui est in caſu certi: ut l. ordiata. s. fi. deli. ca. l. iulianus. in prin. de cōdi. ide. z. l. i. in prin. j. d le. iii. ſed ille q̄ eē ſciens hereditatē ſibi deferri z ea nō adiuta deceſſeret nō trāmitteret: vt l. i. s. i nouiſſimo. C. de cadu tol. ergo nec iſte dubitans. So. ſi cōſtaret q̄ ſciuſſet z nō adiuuſſet ſz adire neglexiſſet: tūc deceſſes nō trāmitteret p̄ rōnē p̄dictā. ſed lex preſumit q̄ ſi ſuiſſet certus adiuuſſet: ſed ppter illud ipedimentū nō potuiſſet. ita intelligit glo. C. de re mi. l. i. i. fi. magne gl. dū allegat. l. i. s. fi. ſi mulier ven. no. ubi eſt q̄ ſi ſdē caſus cū iſto ut ſtatiſ dicā. Op. ſ. ſi mul. uen. no. l. i. s. fi. So. dicit glo. q̄ ibi i extraneo ſ in filio: qd eſt cōtra. l. ſcriptus heres. j. ad. car. q̄ in extraneo loqtur. dic ergo q̄ bic z in. l. ſcript. cōtra eū qui ipediuit me adire ponēdo me i du bitatione nō poterat haberi regressus: quia non fecit dolose uel non eſt ſoluēdo: ſecus ſi poſlit ſ illū haberi regressus: ut ſi mulier calūniōſe dixit ſe pregnātem z eē ſoluendo: ut in cōtrario. pro quo facit. ſ. de eo p̄ quē factū erit. l. fi. j. de le. i. l. plane. la. ii. ſ. i. ad. l. agl. l. inde neraci¹⁰. ſ. i. q̄

no. in l. in testamēto. j. de cōdi. et demō. ¶ Cet
nō ad materiā quā glo. hic tractat et glo. i. si. po
nit unā regulā negatiūā que est q̄ hereditas nō
adita nō transmittit⁹: ut. C. e.l. iij. et l. qm̄. de ca
tol. l. i. §. in nouissimo. ab ista regula excipit glo.
multos casus q̄ in virate nō sunt casus singula
res sed magis sunt regule exceptiue non ita uni
versales sicut regula a qua excipiūtur: ut. j. pate
bit. Prīmus ergo casus in quo fallit regula est
hic dicit glo. ex quo talis regula colligif qui pro
pter aliquā dubitationē adire nō pōt et in oēm
euentū futurū se heredē cognoscit interim dece
dens trāsmittit: q̄ bec regula debeat sumi pbo
ex fine huius. l. ubi iurisconsultus extēdit ad oēm
casuz ubi est eadē ratio. q̄re dicit q̄ se cognoscit
futurum heredē in oēm casum. Respōdeo q̄ si
ignoraret ppter aliam cām ipediret q̄ propter
dubitacionē et sic deceđes nō trāsmitteret: ut. l.
qui posthumos. j. ad syll. ¶ Quero quid si fili⁹
ignorat: an pater fecerit testamētu vel non. Re
spondeo i filio suo nō est dubiū qa interim ē he
res: quia cū sit certū i rerū natura lex facit eū he
redem: ut hic. et l. ex militari. §. si. cū. l. se. d. testa
mili. et l. eius qui i prouincia. in fi. si cer. pe. cū fi. i
filio emācipato secūdū ista tépora deceđes non
transmittit: qa nesciebat in oēm euentū se futu
rū heredē. poterat enīz esse q̄ testator sibi aliqd
reliquerat quoquo relictū titulo qd sufficiebat⁹:
ut. l. oīno. C. de inossi. testa. et in auē. de tri. et se.
§. i. sed hodie cū debeat sibi relinqui iure insi
tutionis cognoscit se in oēm euentū futuruz he
redē: lz nō inquantū siue deceđat testatus siue i
testatus. ideo deceđes trāsmitteret per regulaz
huius. l. ¶ Quero quid de alio ueniēte ab inte
stato. Respōdeo idē si in oēm euentū futuruz se
heredē cognoscit. exemplum p̄ximior agnatus
reperiſ institutus i testamēto qd testamentū dicis
falsum ab alio fabricatū: et sic nō pōt adire: ut. l.
cū falsuz. §. e. tñ siue sit testamētu siue nō cogno
scit se futurum heredē: et interim deceđes trans
mittit per regulas huius. l. facit. j. de bo. li. l. si fi
lius. §. si. ¶ Secūdus casus positus in glo. est. j.
ad carbo. l. scriptus. ex quo talez formo regulā.
Quotiens quis facto alterius impeditur adire
decedens hereditatē nō aditā trāsmittit⁹: ut ibi
et l. si filius. in fi. j. de bo. li. et sic ē idem casus cū
isto: lz ibi glo. ponat pro diuerso. quod intellige
nisi cōtra illū ipediētem posset h̄fe regressuz: ut
l. i. in fi. §. si mulier uen. no. et §. dixi. facit opīe
§. quod me. cau. l. si mulier. §. si. ¶ Tertius ca
sus positus in glo. est. j. ad syll. l. iij. §. eleganter.
et l. q̄ posthumos. ex quo talis das regula. Quo
tiens qs timore pene legalis tñ ipeditur adire
interim deceđes trāsmittit: ut ibi. impediebatur
enī. ppter timorem pene senatusconsulti syll. et
pter hoc dicebā in. q. de facto. statutū ē hic q̄
nullus foreſis possit aliquo ti. in territorio bui
ciuitatis aliqua bona acqrere sub certa pena ni
si p̄mo se faciat allibrari: cōtingit q̄ mortuo quo
dā pusino qdā foreſis eius p̄ximior consangu
neus uenit ad ciuitatē istā: ut faceret se allibrari
et postea adiret anteq̄ poss̄ hoc expedire ipse ē
mortuus dicebā q̄ istā hereditatē non aditam
transmittit: quia timor pene statuti distulit adi
re per regulam predictaz. facit quia preparabat
se: ut. l. quēadmodum. de inossi. test. Iſtos tres
casus ponit hic glo. de iure digestorum. Alios
casus quos ponit probat per iura. C. et ideo nō
attēndendo ordinem glo. assumam illas. ll. se
cundum q̄ fuerunt priores uel posteriores.
¶ Quartus casus in quo fallit dicta regula est

b C Nō trāf-
mittif. here-
ditas nō ad-
ta nō trāfmit
tif. Adde du-
as no. fall.
quas posui
p° bar. i. d. l.
qm̄ sororem
. C. de iure b
li. 2 no. p sa-
ly. in. lapud
hostes. C. de
su. 2 legit.
c C Qd suffi-
ciebat. bar.
hic uideſ ma-
le loqui prio-
qr̄ fm̄ iſta iu-
ra digestoꝝ.
filio erat reli-
quēdū iure i-
stitutiōis. l. i-
ter cetera. et
ibi late dixi-
de lib. 2 po-
ſthu. qd etiā
habebit lo-
cū i filio emā-
cipato: ut. l.
ita tñ. ſ. qui
rogati. ad
trebel. 2 i. l.
filijo. ſ. d mi-
no. itē fm̄ tē-
pora. C. fm̄
q sufficiebat
reliqui filio
titulo legati
uel fideicō-
missi. idem
erat 2 i filio
emācipato 2
in potestate:
ut p̄ in. d. l.
oino. 2 i au-
de triē. et fe-
mi. ſ. i. q iu-
ra loquitur
in oībus his
qbus cōpe-
tit querela.
d C Trāfmit-
tit. 2 add no.
. q. formataꝝ
p bal. i. l. filio
matrē. C. de
inoffi. testa.
e C Timoreꝝ
pene. vide b
ang. 2 roma-
l. l. si quis in
graui. ſ. ele-
ganter. j. ad
ſyll.

.C. de suis et le. apud hostes. de quo casu sunt
multe contitiones. quod enim assumunt inde talis re-
gula. Hereditas ascendentis etiam non adita transmittit
ad descendentes: quod tamen glori. ibi dum dicit spale in
matre. Idem non. i. l. i. C. de his quae ante aper. ta. et i.
l. i. j. C. ad orificia. ista regula est contra. l. i. j. S. si quis ex
liberis. j. ad tertul. s. i. f. infant. C. de iure deli. in
eo quod dicit quod spale est in infante ut transmittat ad pa-
tre uel ad descendente per linea paternam oes alias
hereditates non agnitas non transmittit. Alij dicunt
quod in d. l. apud hostes. idem fuit quod sciuit filii horum
captivitatis quae singitur mortuorum: et sic tale collig-
unt regula quod scit morte facta: I. ignorare uera iter-
rim deceps transmittit. hoc est in casum. l. nec nos
.C. de cap. unius alij dicunt quod ibi est ratione quod era suus heres
quod ego teneo. Et quo tale colligo regulam ue-
rissimam. Suus heres de iure ciuilis hereditatem non
adit uel agnitas non transmittit ad quemque successore-
rem. hic est casus ibi dum ita dicit si heres extitit. et i.
l. i. j. C. de iure deli. non violando fratres: et hoc erat in
iure antiquo. ff. tex. est hic secunda parte: ut. s. dixi
et l. ex militari. S. si. c. l. se. de tef. mi. j. de re. du.
l. q. duos. S. c. in bello. et S. si. de stip. ser. l. liber
huius. S. si. de iur. fil. l. luci. de ca. pec. l. hereditatem
.S. filii. hoc probatur per rationem inspecto mero iure ciuili
antiquum filius haberet beneficium abstinentiam non est du-
biu quod transmittebat. dubium facit hodie beneficium
abstinentiae concessum filio per quod separatur quodammodo
ex uno: ut. l. nam nec emperatur. j. de le. i. s. beneficiu
abstinentiae fuit introductum in favorem filiorum: ut. l. ne
cessariis. s. e. isti. s. bre. q. l. et dif. S. sui. et ubiq[ue]
quod non est favor filii beneficii nihil oparetur: ut. l. si filius
q. p. s. s. vul. et pu. et per regulam quod favore in-
troductione est recte: ut. l. quod favore C. de legi. sed si illud
beneficium impedit transmissionem est detinendum
filii. ergo nihil oparetur. S. si dicas non est detri-
mentum quod forte hereditas est danosa. R. imo detri-
mentum est simpliciter quod si est danosa: heres enim poterit
abstinentia sicut ipse poterat a causa exemptione: ut
l. si quod filius. S. i. s. e. interest ergo filius transmittere
illud ius auctoritate cum beneficio abstinentiae sicut ipse
habebat. propter hoc enim forte habebit heredem
non habitur alias. arg. l. i. l. i. prim. s. e. et hoc est
quod dicit tex. expesse i. l. si. S. i. C. de cura. fur. l. gl.
ibi uellet destruere illud tex. dicit enim tex. quod in
iure nullum erat dubitatio quod filius suus heredita-
te paternam transmittat ad quoscumque cum beneficio ab-
stinentiae sit introductum ad sui comodum: ut ergo ibi
dicit postea inferat aliud. s. quod non transmittat et male:
et illud coiter tenent oes moderni. L. y. in d. l.
apud hostes. Ric. et dñs Ray. collegium cuiuscius
tatis semel consuluit: inter quos fuit dñs Ray.
de motu ubiano vir recolende memorie. S. dñs
Ja. de bel. disputauit hic super hoc unum. q. et circa
hoc posuit. iiii. regulas i effectu: tres negatiuas:
et una affirmatiuam quas referat uobis ad litteras:
ut videamus an pcedat. C. Prima regula eius est
talies. Quoties suus heres liber per arbitrium se im-
miserit quod sciens habilis etatis et copiosus metus non
impeditum iuris vel facti si regulariter non trans-
mittit hereditatem etiam paternam ad matrem uel ad
enim. s. ad liberos uel ad patrem si est auita uel ex-
tranei si est infans uel exneos si est recusauerit: ut
l. i. S. in nouissimo. C. de cadu. tol. et l. i. f. infant. C.
de iure deli. s. e. l. q. i. aliena. S. iterdu. et l. i. si quod filius
l. i. et i. l. ei. q. C. Secunda eius regula est. Quo-
ties suus heres per arbitrium accidentis uel igno-
rante uel alterius potentie iuris uel facti eo casu
transmittit etiam non agnitas et ignorans et ad quilibet
exneum: ut l. hereditatem. S. filius. j. de ca. pecu. et
l. q. duos. S. c. in bello. et S. si. j. de reb. du. et l.

apud hostes. de suis et le. C. Tertia regula eius est.
Quoties suus heres per arbitrium nature: quod
infans uel furiosus eo casu non transmittit heri-
ditatem paternam etiam ad matrem: ut. l. i. j. S. si quis ex
liberis. j. ad tertul. ubi est casus sum eum. et C. de
cur. fu. l. i. S. tali. et S. finaut in furore. C. de iu. de-
lib. l. si infant. S. si uero. et ibi non in glo. C. Quar-
ta regula eius est. Quoties filius non est solus legi-
timus heres: sed sunt alii liberi qui cum eo ad he-
reditatem admittuntur eo casu nec pater nec infan-
tis mater ex tertul. uocatur sed hereditas que-
cumque transmittat ad fratrem et coheredes exclusis
ascendentibus. casus est apertus sum eum in. l. i. j.
.S. si quis ex liberis. j. sed si sit non solus. j. ad ter-
tul. et C. ad orfi. l. i. ista sunt uerba sua ad litteras
que examinem. et inquantum in dictis uerbis con-
tinetur hereditatem paternam non aditam transmitti
concordat cum regula quam supra posui. in aliis di-
scordat nec dicit bene recte. id uideamus per ordi-
nem. C. Prima regula que dicit filium scientem et
habilem ad audeundum non transmittetur: nisi ad
suos non est uera. primo per. l. cum antiquioribus.
C. de iure deli. in prin. ubi dicitur filium deli-
berantem et in sua posteritate deliberationem trans-
mittentem: et pro etiam. q. d. non solum ad extra-
neos: sed etiam ad suos transmittit deliberationem.
Dicitur uos bic non est sanus intellectus quoniam
arguit de minori ad maius affirmative: sed etiam
deo in heredes suos uidebas quod non transmitte-
ret deliberationem seu ius deliberaadi sed eum fa-
ceret necessarium. ar. s. e. l. qui in aliena. S. iterdu.
sed extraneum non poterat facere necessarium. ponit
ergo ibi pro constat quod in extraneum transmittit ius
deliberandi etiam in sua posterioritate. Preterea
sciencia est causa transmissionis et adiuuat ius trans-
mittendi: ut. d. l. cum antiquioribus. sed sum eude
Ja. ignorans transmittit: ut in secunda sua regula.
ergo multomagis sciens. Preterea ratione transmis-
sionis est quia suus heres est: ut. d. l. apud hostes
et bac. l. cum si. sed illa ratio habet uniformiter lo-
cum quod tam in scientie quod in ignorantie. ergo appa-
ret quod prima regula dñi Ja. non est uera. exceptio-
ne quod ipse ponit a dicta regula faciunt per me
quia concordant regule mee. ideo illas non ex-
mino. Secunda regula dñi Ja. similiter concor-
dat cum mea. Tertia regula que dicit quod impe-
ditus impedimentoum nature: ut quod infans non furiosus
non transmittit paternam similiter non est uera in infan-
te. pbo per casum. l. lucius. j. de iure filii. l. quidam
divinatio dicit quod ibi fuit adita hereditas ita quod
infans transmittat. probatur. j. de re. dub. l. qui du-
os. S. cum in bello. sed ipsi respondent quod ibi su-
it infans impeditus per ignorantiam et per mortem
subito secuta: et sic fuit impedimentum aliud quod na-
ture: sed male dicunt: quia si uerum esset quod impedi-
mentum infante impedit transmissionem posito quod
cocurrant plura alia impedimenta que non ha-
berent impeditre inspicremus illud unusquisque impe-
dimentum infante quod nocet: ut. l. qui posthu-
mos. ad syll. Preterea si dices quod infanta cum
ignorantia simul facit quod sit locus transmissioni.
ergo infans semper transmittit cum semper ignoret.
Id autem quod dicit de furioso est contra tex. non
violando eum in. l. si. S. i. C. de cur. fur. Non ob-
stat. ad tertul. l. i. S. si quis ex pluribus. quam ipse alle-
gat pro casu: quod ille. S. facit pro ista opere. secundus
unam lec. ibi positum et bene quod ipse allegat pro
casu. nam ibi queritur utrum filius qui decessit ante
agnitam hereditatem patris noceat matri patris
sui. Respondeo quod si non nascitur suus patri quod ma-
tri patris non obstat. ergo a contrario sensu si

b. C. in bello. s. f. certe. s. ille non facit p. bar. q. loqui tur. i. filio p. b. e. i. pupill. lo. eni. no. pos. set habere lo. c. p. d. l. qui. duos. S. f. et ita. r. s. bar. in. d. S. cum in bello.
C. Non ob-
vide bac. l. i. l. i. in. f. C. de
bis. q. an. ap-
tab. et in. d. l.
apud holles
in. i. col. Et
no. q. no. trai-
mitit heri-
ditas fratria
ipuberis quod
pupillariter
substitutur. ut
p. bar. in. l. s.
si plures. S.
quos possunt
.S. de vulg.
et p. c. con-
cor. d. quod
ibi.

nasceret su^matri p^ris obstatet et ip^e hereditates illa tr^asmitteret ad suos heredes: quia su^m. et si dicas quod potest e^co nō nasceret su^m patri suo. R^udeo ergo erat conceptus affig^p p^r emacipare. vii natuⁿ nō ē sui iuris: sed in parte qui sum gl. ibi positā et bū ita tenet doc. i. d. l. apud hostes. C. de suis et le. Nō ob. l. vlti. C. de cur. surio. S. i. et l. ij. S. sigs ex libe ris. j. ad tertiu. quos ip^e allegat: quia illi. S. loquuntur in hereditate m^fna exēneorū nā paternā surio sus tr^asmittit: ut. e. l. S. fin. Quarta regula dicti dñi Ia. sili nō ē vera. nā. l. ij. C. ad orsi. logf i hereditate m^fna. et sic filiⁿ nō ē su^m h^rs. Nō ob. j. ad tertul. l. ij. S. sigs ex liberis. h. j. si nō sit sol^m. quia ibi sili logf in filio q nō erat in parte p^ris: ut p^r ex casu quē posui mō i. d. S. si quis ex liberis. L^ocludit ergo q^r sili siue scies siue ignorans si ne ipedit adire siue nō ipedit hereditates pater nā nō agnita tr^asmittit. si enī su^m h^rs ē de iure ci uili p. l. s. alle. potissime p. l. liber hō. S. i. de sti. ser. que dicit q^r filia sua etiā erras in iure hereditate p^ris nō agnita transmittit et sic tollit illa distinctiones an habuerit iusta cām ignorādi uel non. Nō ob. l. si ifati. de iure deli. ex q^r pncipali fundat se q tenet h̄ri. nā ibi dī oēs hereditates filio delatas nec agnitas nō tr^asmittit: pindit ac si de late nō eēt: quia logf i hereditatib^m i q^r ē necessaria aditio seu agnito qd idē ē: ut p^r ex lfa dū dicit nō agnitas. In hereditate aut p^rha nō ē necessaria agnito: quia l. facit eū hereditē si ipse nō ab dicat eā a se: ut. l. necessariis. s. e. merito tr^asmittit. Nō ob. l. cū antiquoribus. C. e. q^r videf pone re q^r de iure antiquo erat spāle in filio q tr^asmittet ius deli. ad suos: quia ibi ē dictio et p etiam ut supra dixi. Nō ob. l. S. in nouissimo. C. d. catol. quia ibi simpli logf in hereditate q^r egeret aditione. predicta vera q^r filiⁿ in parte per. l. efficit suus h^rs. p^ris: sec si aliqua causa existētia sui hereditatis cessaret forte: quia haberet substitutū vulgare: tūc enī nō tr^asmitteret: nisi agnita: quia cessat rō. qd p^raf in. l. si filius h^rs. s. de lib. et postbu. et h^r vbi eo cāu quo nō efficit suus nō tr^asmittet ad hereditates: nisi ex spāli puidētia huius. l. dī plene circa hūc passū in. l. si filius q p^ri. s. d. vul. et pu. C. Itē p^rdicta vera nisi filius ip^e hereditate p^rna repudiauerit: tē. n. nō tr^asmittit: ut. l. i. C. d^r his q^r aper. ta. nec plus cōmodi tr^asmittit ad hereditē suū q^r ip^e habiturus ēēt: et quia hoc cāu pp illā abstentionē cessat illa rō q^r dicebas suus heres. Circa p^rdicta qro^b qd de hereditate materna vtrū nō agnita tr^asmittat. Videf q^r sic: ut. l. pe. de suis et le. vbi dicif q^r filius succedit matrī ipo iure. sed itēlī. s. si adeaf ab hoie: sicut dicim^r in cōpēlatiōe. nō enī tr^asmittit nō agnita. p. tex. l. ij. C. ad orsi. et p regulā dicti. S. in nouissimo. C. Quero an hodie emacipatus hereditatē patris nō agnita tr^asmittat sic suus. Videf q^r sic. C. de le. here. l. meminimus. vbi dicif q^r emacipatus succedit ad similitudinē suoz. sed in suis nō ē dubiū: ut dictū ē. ergo tē. per hoc: quia sublata ē hodie differentia emacipationis et patrie potestatis: ut in aū. de here. q^r ab intef. S. nullā. et no. q^r ibi dicit tex. nulla differentia et cogitationis. C. Quicūs cāus q^r ponit in glo. est. C. d^r his q^r ante aper. tab. l. i. ex quo talē regulā colligo. Quotiens quis decedit hereditate ascētis nō agnita nec repudiato illaz tr^asmittit ad suos descendentes: etiā si nō sit suus: ut ibi patet: et illud est nouum quod introducit illa. l. vñ delicit q^r non suus tr^asmittat. s. ad descendētem ex se tm: qm de iure antiquo suus tr^asmittit

bat non solum ad suos: sed etiā ad quilibet extraneum: ut dixi supra. materiam huius. l. examina: ut ibi per docto. C. Sextus casus q^r ponit in glo. est. C. de iure deli. l. si infanti. ex quo talē collige regulam. Quotiens qui infans decedit hereditatem cuiuscunq^m non agnita sed delatam transmittit ad patrem uel ad suos alios descendētes p lineaz p^rna etiā si i eius p^rate nō fuisset pindit ac si adita fuisset: ut ibi p^r. C. S^r circa hoc dubium qro quomodo potest esse q^r filius infans non fuerit in potestate patris. Respondeo uel quia fuit emancipatus per rescriptum principis: ut. l. f. C. de emancipa. uel quia natus erat ex filio emancipato premortuo remanente auo. uel quia conceptus et natus ante emacipationē patris. C. Quero quo iure ascētis hāc hereditatē petant. R^udeo. olim occupabant iure peculij. hodie vero hereditario iure. vt no. i. l. si infanti. C. Quero filius infans cui delata fuit hereditas deceffit superfluite patre et matre uel auo paterno et materno illa hereditate nō agnita. queritur vtrum succedit pater seu auus paternus tm. Quod videf quia ipse solus habet beneficū illius. l. si infanti. non mater seu auus maternus. in contrarium q^r succedit vterq^m fm formam auctē. defuncto. C. ad tertul. nā patri non datur illud beneficium simpliciter: s^r ficta causa que perinde est ac si per infantē fuisset adita. facit ergo etiam pater seu auus paternus si vult vt illa hereditas habeatur pro adita sed si sic est vocaretur vterq^m scilicet pater et mater uel auus paternus et maternus: ut dicta auen. defuncto. ergo tē. bēneficio ergo patris uel auī paterni vocatur ad successionem mater uel auus maternus: sic in simili: ut. l. si post mortē. S. fin. j. de contra tabu. cum similibus. et qd ibi dixi. C. Quero filius emacipatus substituit filio suo infanti pupillariter extraneum. deceffit relieto filio suo et auo paterno ipsius filii: ille filius infans deceffit hereditate cuiusdam extranei sibi delata et non agnita. Ad illam certum est substitutum non vocari: quia non habet beneficū. l. si infanti. an vocatur auus paternus. puto q^r non. nā dicta. l. si infanti prouidet patri uel auo in eum casu tantū in quo excluditur ab illa hereditate propter hereditatem non aditam: sed hic auus excluditur a successiōe propter substitutum. nam si hereditas effet adita essent substituti: ut. l. sed et si plures. S. ad substitutos. d. uulga. et pupilla. C. Septimus casus est. C. de iu. d. liberā. l. cum antiquoribus. ex quo talē collige regulam. Quotiens quis sciens hereditates sibi delatam decedit ea non agnita uel repudiata infra annum ad quoscunq^m ius deliberandi et adeūdi tr^asmittit: ut ibi. circa quod multas nouas et pulchras questiones feci. l. qui duos in prici. j. de reb. du. et dic ut ibi. C. Octauus casus est fm glo. C. de institutio. et substitutio. l. fi. sed certe ille casus nullam nouitatem continet: quia ibi filius suus hereditatem paternam non agnita transmittit ad matrem que transmittetur ad quemcunq^m plures casus non ponuntur in gl. et predicta uera in transmissione hereditatis non adire que sit ipso iure. et est quedaz transmissio que sit perita in integrum restitutio ne. de qua dicam in. l. pantonius in principio. j. e. dixi in dicta. l. qui duos. i. prin. j. d. re. dub.

Metus

Auditio facta me

Cōp. d. c. l. q^r aliena. S. fi. dicitur ibi.

qd dixit bar to. in. l. gall^r
S. et qd si tm
d. de libe. et
postbu. et vi
de q^r dixi in
autē. si qua
mulier. post
bar. C. d. fa
crofan. ecc.
adde bal. in
auē. in suc
cessione. C.
d. su. et legi.
et ang. in. d.
S. et quid si
tantum. ad
de bal. in au
tē. in succe
sione. C. d. su
is et legit. et
de hoc ē ca
sus i. l. si fra
tria. C. d. iu
re deli. ita tē
expresse bal
ibi et bal. in
l. i. z. in. e. ti.
et ang. in. l. si
emanci. i. fi.
C. de colla
et ibi cuz eo
transit pau
et moder. et
paulus. i. d.
S. et qd si tm
et ange. in. l.
sic certi. C.
d. testa. mil
et m. l. illud.
ff. si ps bere
di. petr. ful
go. et pau. d
cal. i. auē. et
cā. de libe. p
te. et imola i
l. iam. dubi
tari. de here
di. insti. et in
l. cum qui
dā. S. seruū
d. e. et ēt hic
d. C. Quero
hanc. q. ide
cīs. reliquit
bar. in. d. l. si
infanti. i. iij.
col. C. de iu
re deli. vide
ibi bald. et
bal. et C. in
l. ij. C. ad or
fi. pau. d. ca
in. d. l. si iss
ti. post bal.
ibi tē. op. et
bar. hic. liez
nico. de ma
thi. ibi con
tra item cū
bar. tenet an
ge. et imol
hic eum qui
limitat.

Cheredē.
Pro h. fa
cit text. i. l. i.
S. qui sunt i
pāte. in. v.
stati. j. figo
omis. cau. te
sta.

b C. Quero
an hereditas
materna nō
adita nō tr^a
smittat ad q^r
cung. addē
bart. i. d. l. i.
ADDE bal
duz consilio
-lxij. ij. vol.
z. ecceccij.
i. volumne.
c C. Quero
an hodie an
emacipatus
bodie transl
mittat here
ditates non
agnita ad q^r
cung. idē vi
deif tenere
bart. i. l. si ex
cā. S. pap. d
mino. dum
allegat. i. me
minim^r. C.
d. su. et legi
ke ad b. vid

Anto
p niuf.
vtrū
heres. Vide
bar.in.d.l.i.
fanti.de iu-
re deli. C.

CEnere
contrariu3.
Quod legi
bal.in.d.l.i.
insanti.ibi se
cudo pono.
et ibi ia.but-
et bar.

Rei. Mo
ta. Ad d. bal-
q ad hoc al-
legat gl.no.
in.l. actor. i
ij.col. C.de
probat. et in
l.ij.ad fi. C
de secu.sab-
et bal.in.l.i.
pe. carta. C.
qui accu. q
late disputa
vit hoc et vi
de 3 mol.in
l. si cu3 nul-
la. d re iudi.

Ex. I. sequenti.

CQuomodo heredi absentis detur restitutio
et an heredi minoris decedentis hereditate no
adita detur restitutio.

Antoniūs. Impedit ad
absentiā si decedat interī ius petēdi re
stitutionē ad adeūdū suo h̄dī reliqt. b. d. mul
tū notabilis. p̄io ponis p̄stitutio p̄ncipis p̄tinēs
aliquid h̄ ius cōe. sc̄o ponis dictū metianī conti
nēs ius cōe. sc̄o ibi: metian? **C**Op. tēpus pe
tēdi bo. pos. est v̄ile. ergo no currit absēti. Gl.
dicit. dicit no. C. de re. m. l. i. certe illa. op. non
ob. huic. l. q. h̄ no d̄ ḡ fuerit exclusus tpe sed
morte. h̄ ob. ad. d. l. i. ō r̄ide ut ibi notabilis not.
COp. sc̄o si lesio non fuit cōpleta in absentia
no daf restō. ut. l. q̄d tpe. C. d̄ resti. mili. dicit gl.
lo. vt ibi. istū passū examināt doc. i. l. i. d̄ re. mil.
in. iii. q. et dicūt sic. Q̄iqz absēs ab h̄ditate uel
bo. pos. excludis tpis cursu: tūc heres p̄t p̄te
re restōne ex p̄sona defuncti sine dubio: q̄a etiā
ipsi defuncto competebat: ut. d. l. i. C. de re. mil.
Q̄iqz absēs excludis morte: et tūc si heres vult
petere restōne no p̄t de stricto iure: s̄ de beni
gnitate p̄ncipis. h̄iū statuif in absente cā reipu
blice. ut h̄ in prin. aut vult impetrare resti. non
ex p̄sona defuncti tñ h̄ ex clausula ḡnali si qua
mibi iusta cā esse videbis: tūc p̄t. totū enī h̄ fa
ctū. s. abūtia et mors secura faciūt vñā cām iusta
petēdi restōne i integrū. et h̄ h̄ locū tā i abūtē
cā reipu. q̄ in quoqz abūtē no culpabili: vel
no dolose. et hoc vult dicere h̄ metian?. dū dicit
de absente cā legatois. et sic. ppter cām reip. po
stea subdit de eo q̄ h̄ditatē m̄fis et c̄. et sic logf
de quoqz abūtē. de cōde subdit sine respecu
distin. q. d. no curo si fuerit p̄fecta lesio i vita v̄l
in morte: sed totū hoc facit vñā iusta cām: ut di
xi. **F**Quero pone q̄ aliqz mior decesserit h̄dī
tate no adita vtrū h̄s ei poterit petef restōne
Vides q̄ no de iure cōi: q̄a mior fuit abūtē: nec
ex restōne p̄ncipis q̄a logf solū i abūtē cā reipu.
in h̄iū v̄f dictū. **H**eretiani q̄ dicit ut h̄ totū. s. mi
nor etas cū morte cōcedat resti. ex clau ḡnali. et h̄
t̄ Ja. de are. et dicit q̄ ē cāus in. l. q duos. i. p̄n.
j. de re. dub. et ibi examiat. et idē t̄ Ja. de but. i
l. i. de re. mil. idē Jo. an. ex de pba. c. in p̄ntia.
l̄ Ja. de bel. v̄f tenere h̄iū in qdā sua disputa
tōe quā ponit i auč. d. tri. et se. in p̄nc. **C**Ultimo
d̄. q̄rit hic vtrū h̄s possit herē ratū gestū noie
defucti. et v̄f q̄ no. p̄ h̄c. l. dic plene p̄ eū i. c. ra
tū. d̄ re. iu. li. vi. dixi i. l. bonop̄. et l. si is cui. j. rez
ra. ha.

Ex. S. sequenti.

Negatiua propter coartationē loci et tēpo
ris cadit in merā scientiā. Et si aliquis in accu
sationem proposuerit diem licet non teneretur
si de die no probat succubit. Et an si liqueat s
crie lele maiestatis aū s̄niaz possit herē heredē.

Rei. Eius qui est suspectus de crīmie le
se maiestatis interim potest adire her
editas. b. d. **O**p. C. ad. l. iul. ma. l. i. i. fi. So. no
possunt alienari ti. singulari: sed adeundo p̄nt
acquiri. **Q**uero quid si dubitatur an p̄ eius
fuerit culpabilis. Gl. videtur innuere q̄ non
posset adir. in contrariū: quia pendente condi
tione p̄t habere heredē: ut in ist. d. herē. que
ab intel. s. per contrariū. et l. qui a latronibus.
s. de testa. et ideo interī adire poterit. **S**ed
posito q̄ requiratur certitudo quomodo pote
rit esse certus. Quidam per op̄i. multorum: ut
in. s. quod dicitur. aliqz q̄ per factum suum: qd

est vertum si. l. erat inchoata: ut. l. cum falsum. s
e. **S**ed tunc quero quomodo potest esse cer
tus q̄ pater non deliquit cū sit mere negativa.
Gl. dicit notabiliter vide t̄ no. eaz. **M**ot. q̄
negatiua propter coartationem loci uel tem
poris cadit in rectam sciā alterius. **N**o. ex
bac glo. q̄ si aliquis in accusatione proposuerit
diem: licet non teneretur q̄ si illud non probat
debet succubere: ut hic. et l. qui habebat. in pri
ci. de insti. si enim esset non necesse probare diē
insertam filio non possit liquere de inocetia pa
tris. dico etiam q̄ interdum ad petitionem rei
potest accusator cogi diem inserere: ut. l. i. C. q̄
accu. non pos. et no. in. l. is qui reus. de pub. iu
di. et ibi dixi. **D**icitur hic si sibiliquet et c̄. con
tra si non liquet habet heredem interim: ut in
sti. de here. que ab intel. s. i. contra. j. de dona.
.l. donationes. in fin. quibus. ll. dicitur q̄ ante
q̄ proferatur sententia potest habere heredes.
et dubito in hoc cōtrario propter ea verba que
dixi in. l. qui a latronibus. s. de test. ordi. **S**ina
liter teneo contra: quia interī haberet heredē:
et hic dum dicit liquet. subaudi maxie et siue cō
miserit malum interim potest habere heredem
et si non cōmiserit. et sic in vtroqz casu posit h̄
bere. merito potest adire: ut. l. quod si dubitet.
s. e. tamen si cōmisit malum aū fertur ab eo ut
ab indigno. et s. per contrariū loquitur in suo:
quia est heres extraneus potest adire: ut. j. l. p
x. et l. donationes. in fin. loquitur indistincte.
Quero quomodo potest liquere filio patrē
non esse culpabilem. Et videtur no posse lique
re cum sit de facto alieno: ut. l. cum falsum. s. e.
Gl. r̄uidet q̄ p̄t liquere: quia malum est coar
tatum. loco uel tpe: et tūc p̄t liquere an fecerit uel
no. et vide gl. q̄ icipit no. q̄ dicit q̄ possit alienare
Pro herede. tē 2dendo potest
quis hereditatem adire. concor. l. si auia. C. e.
no. in. l. cogi. s. sed si miles. ad trebel.

Um bonis. **I**lle actu qui

in extraneo i
ducit additionē in suo inducit imixtio
nem. b. d. sed signa h̄c regulā. et teneas illā bñ
mēti: quia erit utilis tibi.

Pupillus. **M**inore restituto resti
tuuntur actiones confu
se. b. d. de restitutione actionum videbitis in. l.
propter veneni. s. neptis. j. ad fill.

Ex. l. sequenti.
Can solus animi sufficiat ad adeūdā h̄dita
tē: ibi. **H**o. Et qd sit adire. qd imiscere. qd re
pudiat qd abstier: ibi. Posita ergo. Et q̄l de
claref aūs volētis adir: ibi. His p̄missis. Et p̄
mo q̄l aūs declaref p̄ uerba suspētua: ibi. Ad
p̄mū. Et an p̄ illa v̄ba ista h̄ditas no mibi di
splicet videaf adita h̄ditas: ibi. Quero. Et qd
si quoqz amicis et testib̄ dicat sc̄itis testes q̄
ego volo adire: ibi. Quero qd. Et q̄l aūs de
claref p̄ v̄ba enūciatiua pp se: ibi. Circa h̄. Et
q̄l declaref p̄ v̄ba enūciatiua emissa pp aliud:
ibi. Circa tertiu. Et an p̄ illa v̄ba magna fortū
fuit q̄ talis h̄ditas mibi obuenit videaf h̄dita
tē adita: ibi. S̄ p̄mo. Et an p̄ v̄ba dubia idu
cas aditio: ibi. Henio ad q̄rtū. Et q̄l aūs de
claref p̄ scripta: ibi. Circa s̄m. Et q̄l hec volūtas
p̄bef p̄fecta: ibi. Circa tertiu. Et an cū q̄s p̄t
facere factū tāqz h̄s et no h̄s tñ vno mō lice
alio illicite an faciēdo iducaf aditio: ibi. Ad p̄
mū. Et q̄l q̄s p̄t facere vtroqz mō noie suo an
iducaf aditio: ibi. Ad s̄m. Et an cū q̄s dicat ali

U
m
bon
is.
Et b. l. alle/
gatur in. l.
s. de condit
ob eau. cum
concor. in il
la. q. vrum
implēdo cō
ditiones q̄s
adire videa
tur.

videt causa in l.iā dubitari in si. b here. isti. t. j.
.e.l. paul' rūdet p. procuratore. Rū. q. p. hec ſ̄ba
inducit aditō si certitudinare & deliberate dixit
se uelle adire: siue hoc p̄bef ex p̄cedentib⁹ siue
ex instatib⁹: siue ex sequētibus. alii si non appet
q. libertate dixit non iducit aditio. p̄mū p̄ba
tur ex p̄cedentib⁹ si sicut datus terminus ad deli
beratū: & postea rūdet se uelle adit⁹ iducit adiv
tio: ut. l. h̄ si alio. i. r̄f. t. l. oēs. j. ad tre. ex astatib⁹

a C Proba
tur. Idē pu
to q. isto cas
su iducatur
repudiatio si
dicat nolo
adire: vt. l. h̄
li. matrem
ad tert. b̄m
ia. but. quez
retulit bal.
l. l. qui se pa
tris. vnd. li.
b C Interro
gatus. adde
bal. in. l. cun
ctos popu
los. C. d. ſu
tri. e. in. l. i
vi. col. d. cō
fes.

tpe quo illa ſ̄ba p̄serunt deliberatio p̄ba
tur" si dicit se uelle eē b̄dē: uel se uelle b̄re b̄d̄
ditatē: ut. d. l. iā dubitari. in. f. t. l. ap̄d. aufidū.
b̄ opt. le. aliud ē enī diceſ uolo adire: & alio uo
lo esse b̄s uel uolo b̄d̄tate: ut. d. iura p̄bāt.
itē si dixit p̄ certo uolo adire b̄d̄tate. Itē si in
terrogat⁹ ab alio si uolebat esse heres rūdit q.
sic. nā hoc ſ̄bū uolo q̄ p̄ser̄ rūdendo alteri
intelligit deliberare uolo: ut. l. in emētis. C. d. h̄
b̄. emp. pl. dicit. l. si dicerē uis esse b̄s uel uis
adire hereditatē tu rūdes cur nō: deliberate ui
deris rūdissē: ut. l. i. S. i. de ner. obl. idē si consti
tuit procuratore ad hoc: ut. l. paul'. j. e. nō enim
posset cōſtituere procuratore: nisi deliberate uel
let. Ex sequētib⁹ uero p̄baf. f. si post dicta ſ̄ba
plata cōcurreret tres mēses. C. e. l. f. S. f. l. mō.
ubi est casus singularis. & l. ibi loq̄ in repudia
tiōe: n̄ idē ē i aditōe. eisde enī regulis p̄cedit:
vt. insti. de here. q̄l. t. dif. S. f. icut aut. t. C. de re
pu. here. l. f. icut. & q̄d dixi si illa ſ̄ba nō p̄serūt
deliberate nō inducit aditionē. p̄baf in gl. de. l. f
ui electione. si enī dico in deliberare uolo adire:
hoc sonat. hic est p̄mū mod⁹ voluntatis mee ad
adeūdū: nō q̄ deliberare vellit. ad hoc facit q̄d
canoniste dicūt de voto: q̄ ſ̄ba n̄i ſolēniter &
deliberate emissa nō inducit votū. ex de voto.
.c. ii. de act. & obl. l. obligationū ſubſtatia. S. f.
C Sed q̄ro qd si dixi ista hereditas nō mihi di
ſplicet. Eideſ q̄ inducas aditio: ut. l. cū antea.
circa prin. C. de arbi. sed nō puto. nō enī ſequit
nō displicet: ergo plz. q̄ ē quoddā mediū iter
displicere & placere: ut. p̄baf in. l. i. S. is q̄ nauē.
de exerci. & de tribu. l. i. S. f. sciam. & q̄d not. in. l. q
ſe p̄fis. C. vñ li. Nō ob. l. cū antea: qa ibi loq̄t
in actu in quo ſufficit hoc ſ̄bum nō displicere.
C Quero qd si cōuocatis amicis & plib⁹ testib⁹
q̄s dixerit: ſitis testes q̄ ego volo adire illaz b̄d̄
ditatē. Rū. ex ista ſolēnitate actuū: qa cōuoca
tis amicis pōt ſlumi q̄ dixerit deliberate iduci
tur aditio. & h̄ pōt ē intellect⁹. l. p̄aphilo. S. p
positū. j. de le. iii. l. ibi alio mō intellexeriz in. d.
.l. ſervi electōe. j. de leg. i. **L** Circa ſcdm. f. q̄liter
p̄bef p̄ verba enūciatiua ppter ſc̄: ut si aliquis
q̄fessus est ſe eē heredē titū. Eideſ q̄ h̄ cōfessio
nō iducit aditionem. nō enī obligat me n̄i illi
quo p̄ſte cōfiteor: ut. l. f. S. de interro. act. veri
tas ē: ut no. ibi. aut illa ſ̄ba p̄serūt ab eo q̄ pōt
adire: & inducit aditio ſeu p̄batio voluntatis ad
euntis p̄ bāc. l. cū ſi. qa. p̄ herede ſe gerit. h̄ ſi. p
ſerunt ab eo q̄ nō pōt eē heres nō p̄iudicat: n̄
ſi quo ad preientes huic cōfessōi: ut hic. **L** Cir
ca tertiu. f. qualiter ista voluntas p̄betur p̄ ſ̄ba
enūciatiua emissa ppter aliud. pone q̄ ego ſcri
bo tibi ſalutādo. talis heres tali ſalutez & ſilla.
an ex hoc p̄bef voluntas. Eideſ q̄ n̄: ut. l. ep̄la.
in. pri. S. de pac. C. de tel. mi. l. ex his ſ̄bio. in. ſ
riū ſacit illa. l. t. ſ. l. pro b̄de. S. i. q̄ dicūt q̄ q̄
cūq̄ alioſ ſacit aliqd ut b̄s iducit aditio. Rū.
quādoq̄ ſ̄ba enūciatiua ppter aliud p̄ſerunt
cōditionaliter: ut. p̄mitto tibi ſi b̄s ſū: & tū nō
iducit aditio. Pr̄io qa talis actus cōdītōe nō
recipit: ut. l. cū q̄. in. f. ſ. e. & l. acutus legitimi. de

reg. iur. Scđo: qa ista ſ̄ba proferūt dubitatue
& in aditōe b̄d̄tatis regriſ animus cert' nō du
bitatiu": ut. l. is q̄ heres. S. i. t. l. ſi ſe ad quē. t. l.
heres iſtitutus. ſ. e. Si ſo ista ſ̄ba enūciatiua
proferūt p̄ modū cause: ut hoc facio: qa heres
sum: ſine dubio inducit probationē voluntatis:
vt. l. emp̄or. in. fin. de rei ven. j. de coll. do. l. i.
Si vero proferūt demonstratiue: ut in cāu p̄
poſito. ſi ego tāq̄ heres talis te ſaluto & ſimilia
tū idē: ut hac l. t. l. patonius. in. f. l. pro b̄de.
S. i. t. l. ſi q̄ eēneſ. S. i. Non ob. l. ep̄ſtola: qa
ibi verba erāt enūciatiua facti alieni. Non ob.
.l. ex his. C. de testa. ml. qa ibi erāt verba enun
ciatiua faci alieni. quod poterat aliter eſſe idw
etū q̄ in voluntate proferētis cōſtant. hic ſec⁹.
P S̄pone q̄ aliq̄ dixit magna fortuna ſuit q̄
talis hereditas obuenit mibi. vtrū ex hoc idu
catur aditio. Rū. uerba enūciatiua iducunt pro
batōnem voluntatis eius quod enūciat: & ei
quod iportat nō ultra. aut ergo verba enūciati
ua cōtinent hoc totū q̄ ego ſum heres: & tū in
ducit probatōnē voluntatis eius: ut dictū eſt.
ſed si verba enūciatiua cōtinent hoc totū q̄d mu
bi obuenit tunc non inducit declarationē vo
luntatis q̄ ſum heres: qa potest eſſe q̄ eſt mibi
fortuna: quia poſſum adire l. ſe adeā. non er
go iducunt probatōnem aditōis: quia extende
rē ſerba vltra ſiuū ſignificatū: ut. l. titius. S. ga
ius. j. de le. iſ. ſed si dicerē magna fortuna ē mi
bi q̄ ſum heres tunc probareſ aius: ut ex predi
ctis patet. **E**lenio ad q̄rtuz quādo uerba ſunt
dubia. exemplū aliq̄ dixit mibi talis hereditas
tibi obuenit: ego respondi: bñ plz mibi: uel be
ne volo: uel bñ cōtētor. Ista uerba ſunt dubia ſi
enī referat ad hereditatē. hoc eſt dicere bene
placet mibi hereditas: vñ volo hereditatē idu
cereſ aditio: ut pater ex iā dicit. Si referāt ad
hoc totū bene plz mibi q̄ obuenit b̄d̄tias non
iducereſ aditio. illo cāu dico q̄ ſtabis ſterpre
tationi dicitis b̄m. **J**ac. de are. ut. ſ. dixi. circa pri
probatur i. l. ſi q̄ ſitentōe. de iud. & quod no
iſti. de act. S. alie. & ſi ipſe mortuus eſſe p̄to ſtā
dum declaratōi heredis ſu ſi cuius voluntatē
meli nouit: ut. l. ſi q̄ ſa filio. S. ſi q̄ pſeo. j. de. i.
ex bac enī declaratōe ali⁹ ſi dāniſiceſ p̄dēdo ſu
um l. ſorte dāniſiceſ p̄dēdo lucru. h̄ ſo non
ipedit b̄d̄ ſtāclarare: ut ibi dixi. **L** Circa ſcdm
ſpāle & p̄cipale. f. qualiter bic aius probet per
ſcripta: dico in oībus idē qd. ſ. dixi circa predi
cta. nō enī figura lfarum obligat: ſed conſefus
qui contineſ i eis: ut. l. non figura. de act. & ob.
duo n̄ aduertenda ſunt. **P**rimo qa quādo ſit
i ſcriptis preſumo ſaciliuſ factum deliberate q̄
quādo ſimpliſter profertur: ut. l. i. C. ſ. ſen. ex
peri. reci. Secundo aduerte q̄ ſcriptura licet eſ
ſet inuālida quo ad id ad quod ſit p̄cipaliter
puta ſi ſiliuſfami. in testamento ſe diceret adire
vel aliquid in eo diſponere per quod inducere
tur aditio: uel ſi in testamento non eſſet ſolē
nis numerus testium: tamen aditio probareſ:
quia imperfecta uoluntas probat uoluntatem:
ut. l. ſi. de re. eo. l. in testamento. ſſ. de ſideicom.
l. t. l. i. t. ſ. C. de ſideicom. **L** Circa tertium p̄n
cipale: ſcilicet qualiter hec uoluntas probetur
perfecta. ſciendum eſt q̄ quedā ſunt perfecta
preparatoria ad aliquid. quedā ſunt que p̄n
cipaliter ſunt propter ſe. **L** Circa primū dico q̄
quēdā ſunt preparatoria ad aditionem necel
ſaria: & per illa non inducitur aditō. exemplū
ſi aliquis implet conditionem qui ante imper
fectam non potest adire: ut. l. i. ſ. ſi parendi. de

c Circa ſe
cundū. ſta
tar decula
tioni her
ditatē ſe
die de vo
lante defici
tū no. plene
per bar. l. i
ter ſtipulan
tem. ſ. ſ. de
verbo. obli

d Circa p̄
muni. ſi ſi
cū no. ſ. i
l. i. in. ill. q.
C. q. admitt
q̄ qui poſſi
det i rubio
preſumitur
adire n̄i ne
gatiūm p
bet: ut ibi ſ
claratur per
eum - quod
not. vide ta
men no. per
eum m. l. nō
h̄ ſi cognit

C Assumo primum. addo q̄ possidēdo bona hereditaria p. x. dños inēciis hereditatis aditio. tex. est in. l. si filius. C. de peti. he. & de hac materia betur p. bal. in. l. potuit. C. de iure deli. & in. l. nō hoc vno cogn. i. i. col. ADDE bal. consilio. ccclvij. iii. volu. vbi dicit q̄ p̄ descriptōe bonoꝝ in catastro aditum hereditatē mādādo heredi. suo q̄ soluat legata testatoꝝ cui ipse

succedere d̄
bebat & qd̄
voluit idem
bal. consilio.
.cccc. viii.
& cccxi. eo.
volu. vbi an
trāfigēdo cū
legataris &
an possiden
do dicatur
adire & qd̄
idez bal. vo
luit. consilio
.ccccxxvij.
eo. volumi
b. C. s. loca.
Aliquid di
pi in. d. l. nō
hoc. vno co
gna.

C Lūz alio
virum per
habitationē
domus bere
ditarie vide
atur quis a
dire. adde
bal. post gl.
i. l. l. C. si vt
se ab heredi
absti. & in. l.
non hoc. i. l.
col. C. vnde
cogn. & i. l.
C. de repu
here.
D Habeat
totam. Add
in hoc arti
culo bar. in
l. qui pote
rat. ad tre.
vbi dicit q̄
heres non
potest repu
diare here
ditate. & pe
tere itimaz.
videatis eti
am d̄ hoc ar
ticulo bald.
Lyn. Ray.
Saly. & am
ge. & modr.
in. l. iii. C. d
impuber. & bal. in. l. vniqa. in v. ad fmā. q. C. qd̄ nō petē. par. & etiā bart.
in. l. i. de vul. & pupl. in. iii. q. pncipali. in v. itē qro an aliquo casu. & t̄
bar. in. l. p herede. S. fuis. in. nōnullis lec. antiq. ss. de acq. here. & ang.
in. cōsi. h̄cti. incip. in. xp̄i noīe subtiliter. potissima rō. & q̄ legitima debe
tur hodie iure hereditario & p̄ alia rōnē q̄ colligis ex v̄bis barto. v̄ alle
gat. l. si dubitari. & l. suis quo q. l. ad istā scđam rōnē facilis ē rāsio. nō
l. olim filius posset institutus sub conditōe potestatiuāt̄ fm̄ magis cōes
cōclusionēs hodie istud est correctū q̄tū est respectu legitimē. p. l. qm̄ in
porib: v̄t ibi plene p̄ scribentes. C. de inof. tes. & in. l. su. v̄ quoq. de here.
inst. & in. l. si pater. C. de isti. & substi. & latissime p̄ Imo. in. l. si. de cōdi. in
sti. plus dicit Ly. & alij in palle. l. iii. referēdo. q. ad terminos illius. l. iii.
put ip̄i faciūt & etiā alij scribentes in locis. S. palle. q̄ istud h̄z locū etiā
in iste institutus heret substitutū vulgarē: q̄ pp̄ hoc l. h̄ēt̄ substitutū
vulgarē nō poterit p̄t̄ hereditatio acceptare & p̄t̄ repudiare. ar. l. ex af
se. de acq. here. & predictā cōclusionē vide etiā firmare bal. in. l. iii. q̄ in
cipit q̄zdu. la. i. S. e. & in. l. scimus in. prin. in. v. q. C. de inof. tes. l. l. papi.
S. quarta. ss. de inof. tes. q̄ cōclusio limitat̄ p̄ doc. in illis locis nisi filiū in
stitutus & habēt̄ substitutū vulgarē suūst̄ grauatus onere legatoꝝ & fi
deicomissoꝝ adeo q̄ illis soluto nō remanere sibi integra legitimā. vel cēt̄
graauatus filiū in aliqua sua re pp̄ria tex. ē q̄ reputat̄ aureus in. l. si patro
nus liberto. ver. qd̄ ergo. de bo. lib. nā ibi patronus fuerat institut̄ vni
uersaliter heres t̄c. & exp̄sc pau. de cas. in. d. l. iii. itelligit istā limitatiōe
quā dicit pcedere q̄i binōi legatū erat tale & t̄m q̄ soluto quinto nō po
terat apud filiū remanere legitimā. dico q̄ ille tex. in. d. l. si patron̄. i. pn.
iuncto. v̄. qd̄ ergo. pbat: q̄ q̄ haberet substitutū vulgarē & etiā grauatu
dando rē pp̄ria ipsua filiū vt exoneret se. tex. ille vult & possit repu
diare retēta legitimā. cū pdicta cōclusio & limitatiōne trāst̄ paul. de cas.
in. cons. civ. incip. in. xp̄i nomine. viss actis t̄c. idē etiam tenuit ange. in
l. si pater. circa pe. v̄l asipe. col. C. de isti. & substi. & pau. de cas. i. l. i. S. e.

sed salp. l. l. qm̄ in porib: cl̄rea v̄l. col. de inof. tes. t̄c̄ cōtra v̄letā limitatō
nē. nā dicit ipse q̄ illud q̄ dicis in. d. l. si patron̄ nō heret locū in filio
q̄ filius nō possit vilo casu repudiare hereditatē & cōseq̄ legitimā dato
q̄ heret substitutū vulgarē & cēt̄ grauatu onere legatoruꝝ. q̄ pbat ipse
q̄ tex. in. d. l. si patron̄ loqui in patrono cui nō debet legitima iure insti
tutionis leu
iure heredi
tarior. tex. est
l. ipse cū nō
allegat i. l. si
ne. S. exclu
dif. & ibi no
gl. & bart. ss.
de iure pa
tro. l. filio d
betur legit
ma iure iſti
tutiōis & iu
re heredita
rio merito
videf q̄ ali
ud sit i filio
q̄ in patro
no. nē q̄ sit
differētia in
ter patronū
& filium alle
gat gl. i. l. i.
C. d. 3 tab.
lib. tñ p hoc
nō recedo a
limitatione.
S. data q̄ vi
def. in filio
militare. rō
pp̄ quā se fu
dat tex. i. d.
l. si libertus
patrono v̄.
qd̄ ergo nā
tex. ibi se fū
dat in eo
q̄ fuit datus
patrono sub
stitutū vulga
ris & fuerat
grauat̄ pa
tron̄ onere
legatoruꝝ. q̄
rō multoma
gis militat i
filio cui ma
gis ē debita
ltima: vt p
glo. in. d. l. si
q̄s legatū. i
fi. ss. de fal
nā si verū ef
set id qd̄ fal
dicit se qrek
q̄ etiā q̄i pa
tron̄ nullus

substitutū vulgarē heret nec cēt̄ grauatu onere legatoꝝ possit repudiare
hereditatē deducta ltima. qd̄ ē p. d. l. si lib. ert̄ patrono. i. fi. iuncto. v̄. qd̄
ergo. addē etiā qd̄ cū op. Saly. cōcordat. De. de anch. in cōsi. cccii. ins
cip. ex sola substitutōe vulgarē respōdes ad illū tex. d. l. si libert̄ patrono
q̄ ibi ideo illud erat: q̄z nō erat inuentu b̄ficū. l. olmodo. ff. de iof. tes.
& declarat bar. in. l. excusaf. ss. si q̄ omis. cā testa. iō. videf q̄ nō heret lo
cū. d. l. si libert̄ patrono. & p̄ sequeō nullo mō possit patron̄ & pari rōe
fil̄ hereditatē repudiare & petere legitimā seu supplemētu ltima. l. cer
te nō videf q̄ b̄ficū de q̄ in. d. l. olmodo. & i. d. l. si noſtra. b̄eat oīno d
rogare p̄ficiō posite in. d. l. si libertus q̄ hoc casu. l. q̄n patron̄ erat vni
versaliter heres institut̄ & dat̄ sibi substitut̄ nō loq̄ in cau illo: & p̄ ḡo n̄
dicit illa iura corrigere. d. l. si libert̄ patrono i. cau omis. l. p̄cipim̄ cuz
vulgarē. C. de ap. addē ēt̄ qd̄ roma. in. l. vniqa. C. q̄ nō pe. par. & i. l. i.
S. e. dicit q̄ inq̄z bar. in. d. l. si poterat. & doc. p̄cludit q̄ filiū ēt̄ p̄t̄ re
gularit̄ repudiare hereditatē & petere ltima videf falsu fm̄ eu. q̄ dicit p̄
bari icōducibili rōe. mouef ipse nā filiū dicis post mortē patrii creditor
in ltima l. in vita patrii nō. l. S. si ipuberti. de colla. bo. l. ij. C. d̄ his qui
an aper. ta. & in auē. de here. & sal. S. i. cū seq. vbi hereditas patris dicis
debita filio. sed ita est q̄ creditor p̄t̄ repudiare hereditatē debitoris sui
& cōseq̄ q̄ sibi debebat a debitore suo. l. vt debitū. ibi no. C. d̄ here. act.
ergo idē dicendū ē i filio. l. vt possit legitimā p̄t̄ q̄ repudiare heredita
tē p̄bō facit fm̄ eu: q̄ ltima dicis quota bonoꝝ & nō quota heredita
tis. l. papi. S. quarta. de inof. tes. & no. bar. in. l. ex facto. la. grāde. de. here.
inti. ergo nō videf q̄ h̄z cau possit filius phiberti petere legitimā & repu
diare hereditatē. l. ad ar. ipsius p̄t̄ respōderi q̄ filius nō dicis pprie &
vere creditor adeo q̄ nō cōparat creditor i de quo loq̄ ter. in. d. l. vt d
bitū probat̄ sic. nā ēt̄ patronus dicis creditor esse quarte sibi debite: vt
l. si patron̄. in. prin. ss. de dona. quo arg. vtitur Ly. in auē. res que. ad
fi. cō. de le. ad. probandū q̄ etiā filius dicitur creditor in legitimā tamē

De acqui.here.

nos videmus q̄ patronus dicitur creditor large. vt dixi: non tamē pōt repudiare hereditatē t̄ petere quartā: nisi quādo institutus t̄ dat' ē substatut⁹ vulgaris cū onere legator⁹: vt pbaf in-d.l. si patron⁹ liberto. iucto ver. qd ergo. pterea si verū eēt q̄ fil⁹ diceret creditor in hereditate paterna p.d.l. vnicā. b̄. de his q̄ aī aper.ra. sequentes q̄ filius nō posset in-

stitui salte iure. fforz. sub
cōditio po
testatiua qb
est p̄.l.ia du
bitari. t. l. su
ss quoq; b̄
here. insti. ē
ver⁹ q̄ Ro.
in dictis lo
eis reliquit
cogitandū.
adde etiā q̄
cū op̄. bar
se sequaciū i
d.l.q; poter
rat trāfī ab
ba.in.c. ray
nuti. de te
sta. t ibi vi
q̄ illō qd di
cit bar.in.l.
qz poterat
ad tre. vide
lacet q̄ filius
nō possit re
pudiare her
reditatem t
vele itimā
pcedit quā
do pater de
cessisset ite
status: q̄ nō
poterit etiā
tūc repudia
re hereditatē
tē t vele le
gitimā. all.
l.i. s. si ex su
do. de here.
insti. q̄ text.
log⁹ q̄ con
dit⁹ eset te
stamētū. vñ
ī casu isto vi
dei⁹ q̄i pat
decessisset i.
testat⁹: puto
pass⁹ ēe du
biū t null⁹ i
terminis ita
clare ponit
scit abb.nā
q̄ iste casus
fit dubi⁹ q̄i
ab intestato
prz. q̄i illo
casu dbeſ le
gitia filio vt
quota bono
rū. d. s. quar
ta t sic non
debet iure i
stitutiōis cū
p̄suppōas te
statorē deſ
fisse itestatū
tū sustinēdo
opi. do. abb.
pōt p̄ eo in
duci test. in
d.l. si liber
tus patrono
attento qd
ter. ile log
tur in patro
no cui nō d
bef itima iu
re institutio
nis. t tamen
text. ibi non
vult q̄ pa
tronus pos
sit repudia
re hereditatē
tē t cōsequi

legitimā t̄ hereditatē omittere. s. si h̄z subsitutu
tū vulgarē t̄ est grauau⁹ legatis: vt. l. si libertus
patrono. b̄. bo. libe. Ad tertiu qñ ille actus po
test fieri vtroqz mō licite tñ. vno mō noīe suo:
alio mō nomie alieno. t̄ illud pōt duob⁹ modis
intelligi. primo noīe alieno: hoc est ad utilitatē
alienā suo tñ noīe: hoc est nō aio reperēdi. t̄ h̄z
istū modū intelligēdi p̄nt habere locū dicta v̄
ba azo. s. hoc esse pp̄cdēdū ex q̄litate rerū t̄ p̄so
narū t̄c. ut dicam⁹ sic: qdā sunt in quib⁹ cā pie
tatis de facili cadit: ut sepellire defunctū. hāc cau
sam faceret vicinus vicino. Itē pascere familiā
maxime si eset pueri parvuli t̄ expensa erit mo
dica: facere custodiri domū. bec enī oīa ex pie
tate faceret vicin⁹ vicino: t̄ tūc ex his actib⁹ nō
p̄sumif aditio: nisi. pbaf alii d: ut. l. t̄ si quis. s.
pleriqz. de relig. Quedā sunt in quib⁹ nō est b̄
p̄sumptio ita de facili: nec p̄sumptio aditionis:
vtputa de iumentis curā habuit fruct⁹ recolligi
fecit t̄ reponi. t̄ his silia. de quib⁹ loqui. l. p̄ he
rede. s. seru⁹. s. e. t̄ tūc sigdē ipse vivit qui fecit
stādū est interpretationi eius cū iuramēto: vt di
cit Ja. de are. alias stare⁹ interpretationi heredis
eius: ut dixi. Quedā sunt in quib⁹ nullo mō ta
lis cadit p̄sumptio: ut si vendidit rē hereditariā
nō periturā: si vadit ad habitandū in domo cū
familia t̄ suppellectili: ul illā domū possidere se
dixit. t̄ in istis anim⁹ adeūdi p̄sumif: nisi. s. pro
betur: ut de re. here. l.i. t̄. i. s. e. t̄. l. p̄ herede.
s. fi. t̄ hac l. t̄. s. e. l. si quis mibi bona. s. iussuz.
ibi quid si ut rē hereditariā distrahat. Nec ob.
C. de iure deli. l.i. ut ibi no. Scđo mō hec verba
p̄nt intelligi noīe suo t̄ alieno. hoc ē gerēdo ne
gociū alterius ad quē spectaret: t̄ tūc in dubio
noīe alieno nō intelligif: ut. l. magis. de sol. t̄ ga
in actu persona extrinsec⁹ nō subintelligif: ut. l.
si ita stipular⁹. s. grisogon⁹. b̄. v̄. ob. Ad que
ro qd si dedit aliquas elemosynas p̄ defuncto
p̄ rebus defuncti: t̄ de bonis d̄funti an ex hoc
adūsse videaf. Rū. quedā sūt elemosyne neces
sarie: ut cōseruef honor defuncti b̄m cōsuetudi
nē ciuitatis: ut immittendo pecuniā in cādelis
cereis tpe funeralis b̄m diuersas consuetudines:
t̄ tūc ex hoc non videtur aditio. vident⁹ enīz ex
pense funeralis: ut. l. t̄ si quis. s. funeralis. t̄. s. hec
actio. de reli. si vero talis elemosyna nō erat ne
cessaria de necessitate: tunc in dubio presumif
aditio: ut. l. indebitū. C. de condi. inde. nō enīz
pōt q̄līcīte largiri de alieno: ut. l. si pignore. s.
.i. j. de fur. t̄ iō ille actus nō dicif fieri citra ius t̄
nomē heredis. Quero qd si maritus cui dela
ta erat pro se t̄ filiis hereditas vxoris dedit pā
nos vxoris pauperib⁹: an ex hoc iducaf aditio.
Rū. quidā sūt pāni preciosi t̄ festiui: t̄ illi sūt vi
ri. vñ ex hoc nō p̄sumif aditio: quia vir fecit de
suo: nisi vxor reliquisset in testō: tunc enīz in sol
uendo legata videf adire: ut. d.l. indebitū. Si
vero erant panni quotidiani: tūc illi sūt vxoris.
vt. l. si pater. s. i. ad. l. fal. t̄ tūc videf dedisse pā
nos vxoris: t̄ iducaf aditio: ne alias videf s̄
alieno largiri: ut dictū est. s. de hoc cui⁹ sint pā
ni dicā plene l.i. bis. s. i. s. so. ma. Ad quartū
s. qñ possim facere vtroqz mō licite sed vtroqz
mō noīe meo t̄ alieno exēplū. delata ē mibi he
reditas frarris mei cū quo habebā bona cōia q̄
post mortē administravi. possim enīz facere: ut

legitimā: nisi in eā spāli. v̄. qd ergo. Tertia predicta dubitat bal. in. d. i.
.iij. C. de isti. t̄ subst. qd si filius cui deiata erat hereditas dixit repudio
hereditatē salua mīhi legitima: an videaf adiūsse. t̄ sic in torum per ins
ocērendi an exclusus. t̄ cōcludit no. bal. quē sequit pau. b̄. cat. t̄ fulg.
q̄ habebit pro adeunte non pro repudiante. sicut in simili dicit glo.

no. in. l. i. in
glo. fi. de ac
qui. here.

ADDE qd

bal. p̄. l. t̄.

iij. i. vol. vo

luit qd filia

heres istitu

ta nō possit

hereditatē

repudiare t̄

petere dōt.

qñ vos non

effet p̄missa

patre viuēt

a C. Retiere

legitimā.

Adde bart.

s. e. l. p̄. heret

de. s. i. l. i.

q̄ poterat.

ad treb. t̄ q̄

ibidēs. Et

add qd p̄ lo

lutes sc̄m

creditorib⁹

iducaf aditō

hereditatē.

vt voluit

no. bar. p̄. sl

lute. in. l. i.

C. de ure b

li.

ADDE qd

p̄ trāfactōz

facit cū cre

ditorib⁹ idu

citur aditio

hereditatē

vt consuluit

bal. cōflio.

eccevij. iii.

vol. c. mēl.

conf. xij.

t̄. xij. i. vol.

t̄ ibi per q̄s

actus inde

cat aditō.

b C. p̄. refu

mis aditō.

Bal. t̄. p̄. t̄.

um. l. i. si cer

tis amis. in

xij. col. C. b

pac.

C. Tertiop

bo. Contra

rium t̄. bal.

in. l. pe. sol

matrimo.

CQuero quatuor.
Vide bal. in
.l. non hoc
vnd cognata
e in. l. dos a
patre. solu
matr. e in. l.
cum antiqu
oribus. d iu
re deli. e l.
si certio an
nis. C. de
pac. e l. i. i.
pe. charta. q
admit. e in
.l. in his. s.
seruus. sol
uat. e vide
bar. in. q. q
incipit debi
tor in diez.
Imo. hic te
nzi op. Bar
to. e vide
Saly. i. l. s.
C. d peti. he
re. cū. d. l. cū
atiquorib.

CDuto verū. Bal.
in. l. potuit.
de iure de
li. tener. con
tra bar. i. v.
ij. q. Et ad
de q si filius
recepit lucz
qd sibi dbe
tur d succes
sōe a parre
vel matre
trāscēte ad
secunda vo
ta non dici
tut adire. l.
generaliter.
h. in his. e i
au. res que
C. de secun
nupt. Quid autem si fili
us facit pa
cem d mor
te defuncti.
vide bar. in
.l. pro here
de. s. fi. s. e.
Item l. s. teneat
feudum vel em
phiteofiz pa
ternam tam
non dicitur
adire ut no
bart. i. d. s. i
bis. Itē no
q si quis se
mel onus su
bigit vel acce
ptavit n̄ po
test amplius

CEt circa hoc quero quattuor. Prīmū qd iuris qñ quis adit iure alieno p se tm. Scđo qd iuris qñ quis adit iure suo pro alio tñ e ad utilitate alienaz. Tertio qd iuris qñ qs adit ex iure alieno p alio. Quarto qd de eo q nō adit sed adeunti auctoratur. Ad pmū qñ qs adit iure alieno p se tm. exēplū in eo ad quē trāsit ius de liberāti e adeundi hereditatē defuncti delatā in oībus casibus q no. in. l. ventre. s. e. Rñ. per oēs illos actus p quo s iducere aditio si ex suo iure uel ex sua persona adire p cosdē iducere qd adit iure alieno pro se tātum: qd in omnibus loco illius substituitur: ut ei idē p omnia tribuatur: ut. l. si quis filium. ij. rñ. s. e. Juxta predicta quero. quidā credebat defunctum cui successit adiunisse hereditatē sibi defuncto dela
tā: tñ ad cautelā dixit sic si non apparer defunctum adiunisse ex iure delib. ad me trāmissimo isra
ānum. ego adeo uel pono q uerba nō dixit: s̄z inſra ānum tale qd fecit ex quo iduceretur aditio si pro certo crederet sibi ius deliberandi et adeundi esse delatum: an ex hoc inducatur aditio si postea defuncti aditione non cōstat: an ui
deas adiunisse. e uidetur q non. Ille q putat se ne
cessariū cū sit uoluntarius: uel in hoc dubitat n̄ pōt adire: ut. l. is q putat. e. l. se. s. e. S̄z iste pu
tās defunctum adiunisse erat ille qui ius heredi
tatis d̄functi adiuit necessarius: nec poterat eaz
habere: ut. l. si quis filiū. in. s. e. sed p ius deli
est uoluntarius. ergo tē. Preterea: quia heredi
tatis aditio non recipit conditionē: ut. l. si is
ad quē. e. l. heres institutus. s. e. l. actus legitim
dere. iur. sed ille adit sub conditione si primus
nō adiuit. ergo tē. Preterea de hoc uide gl.
in fili i. l. ijj. i pñ. de acq. pos. vbi animus retinen
di possessionē non iducit acq̄sitionē de nouo si
prius qs non possidebat fm illā glo. C In con
trariū e illud puto verum⁹ necessitas causatiua
non tollit voluntatē nec ē ei contraria īmo con
formis. unde si aliquis uult adire h̄ditatē: con
sequēter uult omnia onera ipsius hereditatis:
ut. l. si duo. s. e. ita in proposito qui uult heredi
tate proximi d̄functi e adit eaz sponte: uiderur
uelle aliā h̄ditatē quā credit d̄functum adiun
se. e per hoc cessat rō p̄ma quia loq̄ i eo qui pu
tat se necessarium necessitate precisa uelit nolit.
hic uero necessitate causatiua. Preterea lic̄z er
ror i cā acq̄sitionis uideatur uitiare aditōez. ta
men hoc uerū qñ quis erat circa factum. s̄z si fa
ctum ē clarum: errat aut uel dubitat quo iure si
bi deferatur: talis error non ipedit aditōē. exē
plū: pone putabā me non posse succeedē d̄ iu
re ciuilī s̄z solum per bo. pos. peti. s̄z certe heres
ero d̄ iure ciuilī: ut. l. puberē. C. e. fac̄ quod not.
i. l. nec is. s. i. s. e. ad hoc optime facit tex. i. l. gal
lus. s. fi eius. uer. sed cum testamētū. s. de lib. e
posthu. s̄z i proposito factum ē certuz: qd eo iu
re e ea cā succedit illi primo d̄functo. s̄z p
posit. factum ē certum q illi p̄io d̄functo p se
cundum h̄dē non succedebatur per primuz s̄z
ue primus adiuerit siue non: ut. l. i. s. de pe. he
re. So. l. hic ē error iuris: hoc ē utrum sufficiat
aditio una. s. h̄ditatē ultimi defuncti: an req
ratur aditio noua. ad idē si aliq̄ sc̄it h̄ditatē si
bi delatam. dubitat aut an possit adire p se uel
iussu alterius ipeditur aditio: ut. l. q. i aliena. s.
si is qui. s. e. e. l. multum. d. cond. e. ergo tē.
Preterea id quod dicitur q̄ h̄ditatē aditio
non recipit conditionē: d̄ intelligi d̄ tali conditi
one q̄ suspedat anūm aduentis: s̄z si non su
spedit anūm s̄z i oēm euētum uult h̄ditatē:

tunc nō ipedit aditio: quod appetet in eo qd
ē certus in quora parte b̄s sit institutus. Nā si
dicit se uelle esse h̄dē siue in toto siue in parte
b̄s sit institutus nō ipeditur. s. aditio: ut. l. si qd
extrane⁹. s. si qs partem. s. e. e. l. ex semisse. e ibi
no. ita i proposito iste vult esse heres siue defū
ctus adiuit siue non. Preterea anim⁹ retinēdi
possessionē inducit acquisitionem possessionis
de nouo si prius non habeat possessio. ut. l. qui
pecunia. e. l. qd vulgo. e. l. si seruus. j. pro épto.
reprobata glo. que est in. l. ijj. in prin. j. de acq.
pos. e ibi dixi. ex quib⁹ concludo istū esse h̄dē.
Ad sc̄m qñ qs adit ex ius suo. p alio tñ e ad
alienā utilitatē. exēplū in filiofa. q adit e acq̄rit
patri etiā bodie in pfectijs. Aliud exēplū i
monacho q adeundo acq̄rit monasterio i quo
requiris iussus abbatis: sicuti in filio iussus pa
tris: ut no. in Spe. de Sta. mo. s. i. v. viii. bic qua
liter iussus dēat interuenire: e que uerba sūt ad
hoc apta habuistis i. l. si qs mibi bona. s. iussū.
s. e. e si iussus iste nō appetet s̄z soluz appareat
filii possedisse consētiēte patre: uel patrē patiē
te filio: uel monachū patiente abbate uel econ
tra: utrū p̄sumiātur oīa siue acta solēniter. Dū
xi. s. e. l. qui in aliena. v. sed si nō adierit. Ad
tertiū qñ quis adit ex persona aliena e pro alio.
exemp̄i in tutorē qui adit pro infante: e que
adit in patre qui adit p filio infante tūc dico q̄ i om
nibus e per oēm actum p quē aliquis dicere p
se adire: per illū eundē actū p infante presumi
tur aditio: e sicut per non factū p̄sumiāt adeun
tis animus p se: ita p infantez: ut. l. si infanti. C.
e. e pro hoc ter. optimus in. l. sed si dānū. s. i. e
.ij. s. de pecu. Juxta hoc q̄ro: pono q̄ tutor i
inventario suo facto de bonis infatis dicit. Itē
credit esse in bonis dicti infantis talē e talē rem
que fuerunt de tali hereditate: utrū ex hoc idu
catur aditio. Rñ. q̄ sic: quia in hereditatis adi
tione hoc sufficit q̄ quis credit rē esse heredita
tiaz s̄z non sit: ut hac. l. e. l. si quis extrane⁹. s. e.
facit optime. l. e. co. mō. e. in. l. hoc mō. j. de le. i.
Itē quero iuxta hoc. pone q̄ infanti compe
tebat ius adeundi hereditatem per ius deli. ad
eum transmissum ex persona alterius: an tutor
adire poterit. Uidetur q̄ non: quia cōcurrerēt
circa idē due fictio. nā tutor represētar psonam
infantis e infans personā eius cuius heres ē ex
quo habet ius adeundi: e sicut impeditur aditio
per ea que no. in. l. i. C. de do. pro. e. l. cum post
s. gener. de iure do. Lōtra puto quia iste fictio
nes habent originem ex diversis. ergo possūt
concurrire: ut. l. singularia. s. fi. cer. pe. e. l. si ser
uus cōis meus. in prin. d. sti. ser. et hoc puto ve
rum. e de concursu duarum fictionuz dixi in. l.
si is q̄ pro emptore. in. v. q. de vsuc. Ad q̄r
tū. s. qñ aliq̄s nō adit sed adeunti auctoraf. exem
plū i pupillo q̄ n̄ p̄t adit sine tuto. auētate. nec
tutor sine pupilio: ut. l. potuit. C. de ius d̄li. e. l.
pupillorū. s. e. e. l. pup. s. co. Et circa hoc q̄lis
scia in pupillo e tutorē requiratur in eis q̄ ad a
ditionem necessaria sunt. dixi in. d. l. pupill⁹. e.
.l. is pōt. s. e. Bone ergo q̄ oīa cōcurrūt q̄ reg
runf: ut posset adire dubitatur de actu aditōis
Et. l. p̄dictē dicitur q̄ regr̄f tutoris auctoritas.
vñ illa. q. residet in hoc an in prestāda auctorit
ate regr̄f q̄ tutor loq̄tūr. de quo per gl. in. l.
.iii. s. de auēt. tu. e ibi de hoc sunt op̄i. e glo. vi
def residere in hoc q̄ sit necesse tutores loqui.
contra. sentit. j. de re. iur. l. vbi non voce. sed p̄
mū videtur verius⁹. quod appetet: quia mu
tus non potest interponere auctoritatem: ut. l.

repudiare
bereditates
delatam sibi
intuitu illi
oneris. tex
est no. in. l. i.
s. de natu. li
be. e ibi bar
z bald. quid
si quis post
tempus pe
tende bono.
pos. illam pe
titian vide
al adire bal
q̄ sic. in. l. i
puberē p il
la text. C. e.

CUidetur
verius. De
h plene ba
bek per an
ge. in confi
cctvij. facit
q̄ no. bal. i
i. l. si patru⁹
cōi. vtrius.
iudi. in pe
col. e in. l. si
infanti. C. d
iure deli.
2 iiij

s. de tu. sed hoc erit necesse pbari q pupill? ali
quē actū fecerit mādātē tutoe laudante uel ap
probāte per uerba: nec sufficeret si pupillus pa
tiente tutoe domum hereditariam inhabitaue
rit uel alias res tenuerit: quia n̄ba requirunt: si
tñ diu teneret tutor uel pup. psumo oia solēnī
acta: ut. d.l.q in aliena. n̄. sed si nō adierit. s.e.

Ipupillus. Rest itutio
p. pupilli pro
dest fideiussori eius. b.d. Oppo. glo.
C. de fide. mi. l.i. t. ii. dic ut in glo. hic in contra
rio. t. l. si minor. de procur.

Ex. i. sequenti.

CQue sit rō q hfditatis p. procuratō adiri n̄ p̄t
p. **A**ulus. Alias incipit per pro
curatorem. Heredi
tas nō p̄t adiri p. procuratō: t. muta
tione psone desinit peculiū esse castrense. b. d.

COp. de. l.i. j. de offi. pcu. ccf. Sol. ibi spāle.
COp. j. de bo. pos. l. iii. S. acquiref. C. mā. l. si
maritus. dicit glo. aliud in bo. pos. petenda: ut
ibi: aliud in aditione here. ut b. rō q bo. pos.
nō cōsistit in solo aio. d̄ enī peti coraz iudice:
vt. l. si. C. q admīt. ad bo. pos. sed hfditatis adi
tio cōsistit in solo aio: vñ eo ipso q mando vi
deor adire. vñ nil restat fieri p. procur. hec est ve
ra. Itē p. meā voluntatē debeo fieri heres nō p
voluntatē alienā. hec so. est verissima: l̄z nō tenea
tur a qbusdā: ut infra dicā. **C**Op. j. ad tre. l. q
ita. S. glo. eodē mō: sed sec' in restitutōne
treb. q nō cōsistit in solo animo: ut ibi. Rog. ve
ro ad oia p̄dicta dixit q p spāle. procuratō p̄t
adiri hereditas: vt in cōtrariis. nō p generalez:
vt hic. ar. s. de mi. l. illud. S. si talis. Glo. hoc re
prehēdit p regulā. l. si duo. de admī. tuto. scđo
p rōnē. Si enī p̄t haberi rata petitō eius q nul
lū habet mandatū. multomagis valet ab eo fa
cta q habet generale. ita dicit glo. hic. Alij glo.
legūt tertio mō t dicit etiā p. procuratō gene
ralem posse adiri. t ista. l. sm eos nō intelligi in
procuratore ad adeūdū. sed in eo q est institutus
p alio: vñ adeundo nō facit aliū heredē. sed d̄
bet ei restitu: ut. l. quidam cū filiū. s. de here. v
sti. Lerte extranea lect. est ista: q loquī de p
curatore adeundi. vñ gl. tenz primā so. s. q nec
p specialē nec p generalē possū adire gl. addit
nisi forte in casu q̄ suspensi voluntatē meā in
voluntatez procur. l̄z Hug. hoc non placuerit.
CPro hui' declaratione examinem' rōes gl.
prima rō est: q mandādo videf adire. illa rō n̄
videf bona. nō enī cōcludit in procuratore ge
nerali. Itē nō cōcludit in eo q̄ incertus est d̄ vi
ribus hereditatis. t sic dicit procuratori vade t i
quiras de viribus hereditariis: t adeas si eā re
peries idoneaz: ut. l. si quis m̄bi bona. S. sed si
mādaueris: t. l. eū qui. S. i. s. e. t hoc est q̄ in
fi. glo. dicit voluntatem domini suspendi: p
pter que ultramō. dicunt hereditatē posse adi
ri per procur. t. L. refert i. l. i. C. qui admīt. ad
bo. pos. in primo contrario. veritas est ergo q
prima ratio glo. non concludit nisi in procur.
speciali. t quando voluntas domini est certa t
clara. tamen ratio glo. est vniuersalis ad omnia
alia dicit glo. ratio est: quia per meam volunta
tem t animū debedo fieri heres nō per alienū.
q̄ verissimū est declaro ea que coherent perso
ne nostre nō possunt explicari per aliū: ut. l. i. S
ne aut. C. de cadu. tol. sed voluntas mea est bu
iusmodi. ergo t̄. Sed diceres in quolibet con
tractu requiris voluntas. t tñ p̄t explicari p. ali
um. R̄. licet in contractu requiritur voluntas:

tñ voluntas vnius nō perficit ſctum. sed due vo
luntates collate in simul uel duoru consensu i
vnū collati perficiunt ſctum: ut. l. i. s. de pac. iō
p̄t fieri per aliū: ut voluntas mei absentis con
ferat cū tua p meū nunciū uel epistolā: ut. l. cō
sensu. j. de ac. t ob. t. l. i. in fi. s. de cōtrahē. ep.
Sed illud q̄ p̄sistit in mea libera voluntate nul
lo mō p̄t per aliū explicari niſi per me. t ideo
si reperiſ casus q̄ hereditatis aditio in mea vo
luntate libera nō cōſisteret: ut in filioſa. q̄ l̄z vel
let nō p̄t: niſi pater inbeat tunc p̄ſit adire be
reditatē p. procur. casus est in. l. filio. C. e. t eadē
rōne pupillus qui nō p̄t adire: niſi auctoritate
tutoris poterit facere procur. ad adeūdū. facit. l.
. i. in fi. s. qui pe. tu. t ibi no. procur. vero genera
lis in hoc non sufficit: p̄t: q̄a in casu cessaſ vo
luntas dñi cū requirat spāle mādatū: ut. l. si q̄
m̄bi bona. S. iuſſum. s. e. H̄teretra procurator
nō p̄ſit facere id q̄ nō p̄ſit facere domin⁹
propter ipedimentū iuris: ut. l. si minor. S. si. de
procur. sed domin⁹ qui ignorat hereditatē ſibi de
latā ppter ipedimentū iuris adire non poteſt.
ergo nec procurator t̄. Itē si poneres domin⁹ ſcire:
tamē ppter dubiū an hereditas ſit ſoluendo
uel nō ſuſpendit uoluntatē ſuā: t tunc non
p̄t fieri aditio: q̄a actus aditionis requirit vo
luntatē liberā nō coactā ſeu conditionatā: ut. l.
eum qui in fi. s. e. t. l. actus. de reg. iur. ſed ille q̄
dicit ſi eſ ſoluendo adefit: alias nō habet volu
ntatē cōditionatā ſeu coactā: merito nō p̄ſit ſe
qui aditio: pro hoc quia eſ ſpāle in celare: ut
p̄ſit adire per procuratō: ut. l. i. s. of. pcu. ce.
ergo in cōtrariū ius eſ cōe. Ultimo diligenter
aduerte q̄ licet p. procuratō nō p̄t adiri he
reditas nec per aliquē actū q̄a p. procuratō ſiat ta
mē cōſtitu. p. cura. dicas eē aditio hereditatis:
ut hic expreſſe dicit glo. In ſecunda pte. l. dicit
Dy. no. q̄ mutatione psone mutatur priuilegi
um: t ſic ſacit q̄ ſi reſpublica uel ecclēſia tranſit
ad priuatum perdiſ priuilegium t efficitur vſu
capibilis ſacit de inoſſi. reſta. l. vltima.

Iis qui bonis. Abſtē
mala fide nō pdest: q̄ pſumif ſi oia bo
na p̄is emerit uel p̄ interpoſitā pſonā mercatus
fuerit. b. d. sm verū intellectū: t eſt notabilis. l.
COp. delictū filij post abstentionē cōmiffū nō
obligat eum: ut. l. si ſeruū. S. f. s. e. ſo. glo. intel
lige q̄ mercatus eſt ante abstentionē: vide glo.
iſtud eſt cōtra tex. qui dicit ſi is qui bonis p̄nīs
abſtinuit. vnde Di. volēſ ſuſtineſ gl. exponit
abſtinuit. i. abſtineſ proposuit: alias non prece
dit quod glo. dicit ſed an bene dicat non dico:
iſa dicit Dy. hic: alijs: ut. Ja. d. are. t oltramō. di
cūt manifeſte glo. no. bene dicere: q̄a eſt cōtra
iſtum tex. **C**Ad cōtrariū ſpondeo q̄ in. l. ſi
ſeruū. S. f. conſtat q̄ vere ſe abſtinuit. hic ſe ab
ſtinuit manifeſte in fraudē. q̄o p̄ſumif ex duob⁹
quorum quodlibet p ſe ſufficeret. Primo quia
omnia bona mercatus eſt ut. l. oēs. S. lutius. j.
que in frau. cre. t. l. qui teſtameſtū. ſ. proba. Se
cundo quia mercatus eſt p̄ interpoſitā personā:
ut. s. de auē. tu. l. pupill⁹. S. ſed ſi per interpoſi
tā. **C**Op. C. de here. l. ij. Glo. hic ſo. t bñ t ſe
tit id quod precedentes doc. ſi ibi mercatus eſt
res certas. hic omnia bona. Itē hic in fraudem
ibi bona fide. t hoc videtur velle tex. vnde iſta
materia diſtingue plene: ut ibi per doc. t banc
materiā iſduco fortiter in materia. l. poſt cōtra
ctū de do. vbi añq̄ q̄ ſe maleſiciū cōmiffē ſellet
alienauit: poſtea cōmifit maleſiciū an videtur

C Spāle in
ceſtare. Uid
tñ L. v. in. l.
. i. in fi. i. op.
C. q admī. t
bal. in rub.
C. q admī.
in. vi. col.
ADDE ple
ne p barba.
pſilio. vñj.
l. ib. t idu
citur ad. q.
d qua vi re
fert pau. de
cas. confit.
ut olda. q
ſi filia ren
ciavit her
editati pa
terne e bona
gueniant ed
maſculum e
maſculum d
inde moria
tur q filia ſi
pibet ſuc
cedere ab i
teſtato: q̄ il
la bona non
ſit paterna
ſi fraterna
d. **J**is
s. qui
nis nō obi
gat. ſupole
oneribus he
reditatis: ſi
ſi adua ſo
ret heredi
tas t ſic ab
ſtentio pſu
mitur frau
dulētia q̄d
do poſt ab
ſtentie; ap
paret d fra
de aliquā pa
tu: q̄t heres
q̄ ſe abſtinu
it ſubtrahit
aliquā reab
hereditate ſ
p̄ ſe ſuſtra
ctione appa
ret q̄ haue
it aiuſ poſ
ſidendi res
hereditaria
vide q̄ p̄i
l. i. j. C. d. re
pu. here.

a **T**u superstitis. Cluentis. Idem dicas de hereditate eius de cuius morte dubitatur sicut bal. in. l. i. in. iij. col. C. de pac. et ibi videtur. Adverte. Adde bar. post alias in. d. l. pactu. d. colla. et saeque non. bar. in. l. i. s. si sic de colla. do. et quod non. p. Sal. in. d. l. pactu. quod dotali.

c **C** Tigit gl.

De quo videtur. i. i. s. si

nepos. d. cō

iugen. cum eman. lib. et

bal. in. l. pa-

ctum. in. l. i.

.q. de colla.

ADDE in.

quatu. bart.

distinguit. i.

sedo q. q. q.

bal. in. l. pa-

ctum. C. de

collat. dicitur

idistincte q.

non nocet q.

turametuz e

personale ex

parte iuran-

tio; ut no. in.

no. in. c. ve-

ritatio de tu-

rejur. in. l.

vero s. C. b

pactio. disti-

guit. Aut

filia decepit

in vita patrii

et repudia-

tio eius et iu-

ramentu. non

nocet filii

eius qm ba-

betur p. no

factio n. et

si non repu-

diaset nec

iuraserit suis

set filia ex-

clusa p. mor-

tem nec suis

set sibi dela-

ta hereditas

et illud iu-

ramentu ha-

bet conditio-

ne tacitaz si

contigat he-

reditatem si

bi derrit ali-

as non eset

necessaria re-

puadiatio p.

ergo no

extitit cōdi-

ctio euauit

repudiatione.

Sed si sup-

vixit patri-

tunc statim

illo mortuo

desertus be-

reditas pa-

tris sibi et il-

lo instanti

succeedit vir-

tuo repudia-

tōis et illā ex-

cludit ab ea

et tota acre-

scit illi ma-

sculo no aut

transit ad fili-

os filie: et q.

ita sit optie-

pbat. l. quo

tiēo. j. d. no-

ua. s. f. t. l.

sicu. s. f. ita

in f. et sic fi-

lijs no nocet

turamētum

matri sed

potius sup-

fecisse in fraudem et.

f **I**lius. Non valet aditio facta in p̄tate avi. b. d. Hoc est de iure vere ri: bodie vero secus. et sic hodie non requiritur iussus: ut. l. si quis mibi bona. s. iussum. Scias etiam q̄ hic ē caus q̄ d̄ iure atiquo h̄ditas matura n̄ acris ei cui p̄tate q̄s ē. l. q̄dā de hoc dubitaverint. s. e. l. is qui heres. s. f. et ibi dixi.

p **A**ter. In madate requirif cer- r̄is t̄cta certitudo quāta i adeute: ut. l. si q̄s mibi bōa. s. iussu. t. s. f. l. eū. q. s. i. s. e.

Mutus. Iussus potest geri mutu et lit teris. b. d. Intellige in muto qui habet intellectum perfectum. alias procur. possit iubere: ut. l. antistius. in f. s. e.

Ex. l. sequenti.

Can p partum possit renuciari successioni viuentis. Et an si filia iurat non babere regressus ad bona p̄fis noceat filiis natis ex ea. Et qd si pacto exp̄ssō dcm̄ sit q̄ filii nati ex ea n̄ succedat

q **E**i superstitis. Nō no-

bis repudiatio sc̄ de bōis viuentis. b.

d. Gl. dic̄ idē si dubiteſ et b̄i. **C**Opp. C. de bo- li. l. f. Sol. gl. q̄ ibi tacite qd p̄t no exp̄sse: ut

H. Adverte. ne erres: ius succedēdi ibi n̄ erat aliud q̄ iuspatronat. vñ si iuspatronat remittit in cōsequētia remittit ius succedēdi. dixi i. l.

is p̄t. sed ius succedēdi qd habef iure sanguinis: nec tacite nec exp̄sse p̄t renuciari: ut. l. iu- ra sanguinis. j. de reg. iur. t. l. ius agnationis. b.

pactis: nisi delinquēdo: ut infra dicā. **C**Opp. j. de dolo. l. quidā. s. f. So. ibi delinquēdo a lege priuatur nō ipse renuciāt. **Q**uero vtrū p̄ pactū posset renuciari successioni viuentis. **G**l. di- cit q̄ n̄ etiā si iuref. vide glo. et qd dicit de iura mento non procedit de iure cano. cui in hoc est stādū: ut in. c. q̄ quis de pac. li. vi. qd verū ē in pa- cto de n̄ succedēdo. sed pactū de succedēdo ē cōtra bonos mores: ut. l. f. C. de pac. iō n̄ vali dareſ iuramēto etiā de iure cano. ut in. c. non ē obligatoriū. de reg. iur. li. vi. scripsi plene i. l. si- pulatio hoc mō. j. de uer. ob. **Q**uero sicut pre dicta: ualeſ pactū iuramēto firmatū de iure cano. quo q̄s p̄mittit n̄ succedere. qd si filia pro misit et iurauerit se n̄ reuersurā ad bona p̄fis. utrū hoc piudicet filiis natis ex ea. **G**lo. t̄agit i. l. pactū. C. de colla. Adverte siqdē nepos ex fi lia ueniret ad successio. cū alijs nepotib̄ auī: tūc pactū matris n̄ noceret sibi sine dubio: q̄a ma- ter pacta est de se. fili⁹ aut ueniret suo iure. si au- te ueniret ad succel. cū patruis seu auūculis: tūc ipē nō p̄t uenire: nisi succedat in locū matris. sed mater fuit exclusa p̄ suū pactū. ergo et filius Rn. ad cōtrariū hic q̄ filius succedat in locū ma- triis seu patris q̄tū ad successionē auī n̄ habet a matre: sed ex dispōne legis. ergo m̄ suo sc̄ n̄ potuit auferſ filio: ut. l. si arrogator. s. d. adop.

Sed qd si poneres h̄ exp̄sse dictū ēē i pacto q̄ filii ex ea n̄ succedāt. Hoc ē t̄agit gl. in. d.

i. l. pactū. C. de coll. ueritas est q̄ de iure n̄ ua- leret: de cōsuetudine in alib̄ locis admittitur vt. x. colla. de matrimonio ad morga. cōtracto. .c. i. et si de feu. fu. cōtro. c. filius. Itē uide qdāz

existētia ei pp. h̄ hereditas sicut illi dīata tāq̄ p̄cedēti ī gradu n̄ ā filijs ei⁹ et exclusio q̄ postea subsequit et dicta repudiatio cū iuramento. si p̄dest filio ad q̄s n̄ trāmittit. k̄ ius repudiatum. l. si q̄s filium de inof. test. sed p̄dest choeredib⁹ filii ḡbus accretit ut q̄s n̄ pe. par. l. vnicā et hoc si extant alij q̄ successuri ēēt cū ista filia si n̄ repudiasset ut fratre vel fi- lii fratz. sed si n̄ extaret alij ex illio s̄ alij agna- ti vñtiores ī gradu tūc illa repudiā- tio n̄ nocebit filijs etiā si mat supui xit patri: q̄a n̄ deuelui tur ad choe redes p̄ ius accreendi cuī n̄ eidē sed ad sequētē tēsi gradu p̄ successorū edictum vt institu. de succel. cog. .s. placebat sed filij eius repinnk in potiori gra du inter sub sequētēs er go illa ad mittunt per successorū edictū q̄ n̄ supēst qui eoſ excludat sicut si mat vere repudiasset post mortem pa trio que lo la fuerat sue cessura si n̄ repudiasset. quinimo si repudiasset vt filia ēt ip semet hoc casu tanq̄ proximior agnata ad mitteretur: vt. l. i. s. vi. dendū ēt sue ces. edic. fe- cus si simili citer. vt ibi not. do. et hanc distinc- cōneō bal- pau. de cas- bic latius cō probat quē vide. et eius cōsi. ccxi.

Ecusari. Uide ibi in tert.

r ibi iudicio uolūta- tis et. addit Jac. de are. ut rem hereditariā perire permittēdo: cū ea possit saluā fa- cere. Ulterius illa. l. dñi p̄bet argumētū. et est q̄ si casus ad illud q̄ si filia femina passa ē frates possidere hereditatez. et si aliquid uoluit ab eis petiſ: quia licet ab aditione hereditatis n̄ re- cedatur: nisi. xx. s. n̄ illud in iudicio uolun- tatis apparet et noluit recuperār. nō video q̄re n̄ uideas recusasse: ut. l. et ar. l. pcula. s. d. pbat.

q **E**i se pupillum. Er- rōdeuntis in estate propria non ipedit aditionem. b. d. ratio est: quia talis error uolūta- tem non impedit: hic non sunt alia.

Ex. l. sequenti.

Can error impedit repudiationē. Et an per ignorantiam quis perdat lucru.

c **L**odius. Qui adit ex poste

per iuris errorē uidetur ex primo repu- diaſ ſim papi. ſed paulus p̄tra. b. d. **C**Opp. s. papi. s. de inof. testa. l. m̄. Sol. fateor q̄ papi. male dixit: et q̄ male p̄nūciauit: et q̄ paulus bñ dixit. ifstud est uerissimū ſi intelligamus ifstud er- rasse in facto per. d. l. m̄. ſed ſi ponimus eū er- rasse in iure: tūc adhuc dubiū est. nā glo. in. l. fu- liu. s. e. uideſ tenere q̄ eo caſu papi. diceret be- ne. **D**y. remittit ad no. in. l. qui fideicōmissū. j. d. le. i. ubi glo. distinguit. aut tractat de perde- do debito: aut de acquirendo lucro. Alij disti- guit quādo errāt in iure: aut potuit peritores cōſulere: aut nō: ut. l. bono. j. de bono. pos. tu- dicas q̄i q̄ tractamus utrum per ignorantiam iuris quis perdat lucru quod poterat acquireſ quādoq; utrū perdat illud quod erat iam acq- sum. primo caſu: aut queris utrum illud lucru

d **E**cu- rati. Ali- legat bal. h̄ no. q̄ est re- currēdū ad testes de in- tenti. quia verba plāta ſufficiunt alle- gari. tē. ita ipse in. c. i. vna addit. parua de cōcen. inter me et do.

a **L**o-
c dius
tuto-
rē filio AD
DE q pau-
d cas. bīc di-
cit se conful-
uisse q illud
est verum si
potuit con-
sulvere peri-
tores alias
secus: vt qz
eset in locis
rusticis &
tū diligēter
bona admi-
nistrat. li-
cer non peti-
erit tutores
tū qz solum
errauit i iu-
re positivo
non autem
naturali uel
quasi dixit
ipsum excu-
sandam ab
illo rigore
iuris & qd
ita est ve-
ritas sicut d
us est.
b **C** Ratio
pater. Et ad
de q iuris
ignorantia
excusat pe-
nis dolī nō
late culpe. l-
bene. de pre-
scrip. xxx. an-
no. & no. an-
ge in l. sicut
ad fi. de pre-
scrip. xxx. an-
no. dolus &
lata culpa nō
equiparatur
i delictis qf
tractaretur
de perditio-
ne fame & p-
sone. l. lege
cornelia. de
sicc. in here-
ditate tamē
acquisita nō
nocet error
iuris. glo. &
no. i. l. fidei-
commisso. de
le. ii. sed i
d. l. fi. v. si qz
vero. vide
probari qd
error iuris
noceat. nam
ibi dicit tex-
lucra nō ca-
pere & debi-
ta amittere.
si enim debi-
tum amittit
tractat dā
no vitādo. si

perdat volūtate. hoc est repudiatione p̄supta:
& tunc vno casu tñ perdīs. s. qñ quis exñe vult
vti & trarīs modis ex eadē scriptura si pmo pe-
tīt: ut ex testō: nūc ex codicil's uel ecōtra: ut. l. fi.
C. de codicil. s̄z si ex diuersi scripturis uel dispositionib
veniret: nō induceret repudiatione: ut. l.
legitimā. s̄. de per. here. rō: ga talis error ip̄edit
volūtate: per cōsequēs ip̄edit repudiatione.
hoc est qd hic dicebat paulus: & bene. reproba-
ta op̄i. papi. sicut dubitans de virib⁹ testimoni⁹
errādo in iure uel facto nō pōt adire b̄fditatē:
vt. l. fi. is ad quē. &. l. heres institut⁹. &. l. seq. s̄. e.
& hoc ppter impedimentū voluntatis. Itē ille
error imp̄ediret repudiationē: vt. l. ui. &. l. is po-
test. s̄. e. Lōtra hoc tñ facit. l. si patron⁹. in pri-
. j. de his que in frau. pa. Rñ. q illud est respō-
suz papi. & ibi patet pcedēs error eodē mō quo
bic. uel sustinēdo dicas q ibi perdīs actio reuo-
catoria cōpetens patrono q cōtra ius ciuile
detur facilius p̄dif: ut. l. in honorarij. s̄. sed cū
rescissa. de act. & ob. Quādoqz queris vtrū q p
errorē iuris perdat lucru: nō dico repudiationē
vera vel p̄sumpta: sed ex alia iuris dispositiōne:
& tūc aur lex priuāt aliquē ppter aliqd qd cadit
in delictū: ut matrē nō petetē tutorē filio: & iu-
ris error non excusat: ut. l. fi. C. qui pe. tu. rō pa-
tet ibi i tex. Aut priuaf. ppter aliud qd non ca-
dit in delictū: ut quia infra tēpus: tūc distinguit
aut potuit cōsulere peritores se. aut bo. pos.
nō petit: ut dicā in. d. l. bonorū. nec possit dici
q ibi est tacita repudiationē nō petēdo infra tēpus
quia dico q illud nō pcedit ex tacita repudiati-
one sed ex legis dispositiōne. **Q**uid enī si ille
infra tēpus p̄testare se velle repudiare. Lerte
eodē mō concluderef. uel si itelligeres ex repu-
diatiōne: intellige ficta a iūf non p̄fumpta ex
aliqua voluntate. Scōdā cāu qñ queris an q p̄
uetur lucro iā acq̄sito: qd tñ repudiare pōt: uēi
legato per errorē iuris. Et dic q non ibi s̄m pa-
pi. ut. l. q fideicōmissum. j. de le. ii. que est dñ. rñ.
papi. Et ideo si hic eset filius suus heres cui he-
reditas patris est ipso iure quesita: l. si vult pōt
se abstinerē: ut. l. necessarij. s̄. e. tunc per igno-
rantiam iuris non videtur repudiare: etiā scōdā
papi. quia est eadem rō que in legaro: ut. d. l. q
fideicō. que in filio emancipato uel sui iuris ex-
istente non pcederet sed haberet locū pcedens
distinctio: ut. l. iij. C. de iuris & fac. igno. Ad glo.
. l. filiū. s̄. e. dico q nō dicit verū. & in. l. illa filius
sciebat ius & factū. & hoc tenet gl. iij. & l. diceret
q putaret patrē dementē non credif ei: quia sci-
re presumif: ut ibi dixi. **Q**uero & reuoco i du-
biū vtrū hic fuerit bene pronūciatū. Respō.
si iudex mouit se per respon. papi. male iudica-
uit. sed si alia ratione potuit bene iudicare. s. si
clodiū heres ante aditam hereditatem decel-
sisset. hoc sentit gl. vlti. hic & bene.

E **g** **e neptis.** Post abstentionem cohereditatiū
redum alius se implicans vniuersi be-
reditatiū vniuersis oneribus tenet. b. d. **N**o.
q post abstentionē cohereditū imiscendo se om-
nibus bonis perdit quis beneficiū: ut. l. cū b̄fdi-
tate. &. l. si minor. s̄. e. nō bētis hic alia recitāda.
Ex. l. sequenti.

C An qñ vni deserunt plures portiones vnius
hereditatis ex dispositiōne defūcti si habz vna
portionem cogatur habere omnes: ibi. Lōra
primū. Et quando deserunt plures portiones
quedam ex dispositiōne defūcti quedam ex di-
spositiōne. l. quis cogatur habere totū: ibi. Lōra

ca lōm. Et quid quando vni plures heredita-
tes deserunt & primo quādo deserunt plu-
res hereditates vnius ex dispositiōne vnius: ibi.
Lōra tertium. Et quid quando plures heredi-
tates vnius ex dispositiōne diueritorum: ibi. Lōra
secundum. Et an quando plures heredita-
tes diueritorum ex dispositiōne diueritorum de-
serunt an vna adita cogatur omnes habere:
ibi. Lōra tertium. Et quid cum plures heredi-
tates diueritorum ex dispositiōne tantum vnius
ex illis & qualiter tribus modis hoc contingere
pōst. Et an cum quis vult adire paternaz & re-
pudiare pupillarem uel adire pupillarem & re-
pudiare paternam an possit: ibi. Quarto.

Risto. In eum qui post absti-

tionem vnius omnia bo-
na vendicat dantur actio. in iteg. b. d.
C Quero in quo differat bec. l. a precedenti.
Rñ. in precedenti fuerūt abstinenti p restitutōez
in integ. hic vero vnu se abstinuit per benefici-
um abstinenti concessū a pretore mortuo. Itē
in precedenti dicitur q tenetur ad vniuersa one-
ra passiue. hic vero pōst intelligi q ad eu3 trā-
seant omnes act. actiue. **C** Op. s̄. e. l. cum here-
ditate. So. hic volebat vti beneficio illius. l. ibi
non volebat. Contra imo qui habet vnam por-
tionem cogitur habere omnes alias inuitus: ut
. l. quidam eulogio. C. e. l. i. &. l. si solus. s̄. e. So
lu. ibi quando plures portiones deseruntur ex
dispositiōne defūcti. hic quando vna ex dispo-
sitione defūcti: alia ex dispositiōne legis. s. per
ius ac. circa quod glo. posuit summā suā in. l. q
dam eulogio. C. e. & ibi. L. y. & D. y. posuit in. l. i.
. s̄. e. Ego ut tibi materia ista liqueat reseruaui
eam hīc. ergo ut eā plene habeas distingue ple-
nissime quattuor casus. primo quādo deserun-
tur vni plures portiones vnius hereditatis ex
dispositiōne defūcti. secundo quādo deferun-
tur plures portiones: quedam ex dispositiōne te-
statoris quedam ex dispositiōne legis: ut per ius
acc. tertio quando deferuntur plures heredita-
tes. quarto quando plura legata. **L**ōra pri-
mū dic. aut quis errat circa quotā seu quotas si-
bi delatas: quia putat de maiori uel minori q
fit: & distingue: ut no. s̄. e. l. ex semisse. &. l. si quis
extraneus. s̄. si quis partē. aut est certus de por-
tione seu portionibus sibi delatis: & tūc aut to-
tum relinquit vno noīe: aut distinctis partib⁹.
primo casu aut relinquit libero: aut seruo. Sili-
bero: tunc aut adiſt ipse aut heres eius. si ipse:
tūc adiſōne partis totum uidetur adiſ: nec po-
test scindere vnitatez relictū: ut. l. i. &. l. si ex asse.
s̄. e. si non adeunt heredes eius forte ex iure &
li. ad eos transmissio: tunc si sunt plures possūt
pro parte adire. ar. l. legatariū. in prin. j. de le.
. i. & per rōnem positam. s̄. e. l. cum seru⁹: ut. ibi
dixi. si vero relinquunt seruo: tūc aut est seruo
vnius & non pōt scindendo adire pro parte. s̄.
e. & quia cessat rō. l. cū seru⁹. s̄. e. aut est seru⁹ plu-
riū & pōt adire p parte: ut. s̄. e. l. seru⁹ duorū. &
. l. seru⁹ cois. &. l. le. **C** Scōdā cāu quādo plures
partes deseruntur distinctis partibus: tunc aut
deseruntur mibi omnes per me: aut omnes p
alium: aut quedam p me: quedam per aliu. pri-
mo casu omnes deseruntur mibi eodē iure: pu-
ta institutionis. aut diverso. s̄. quedā iure substi-
tutionis & quedā iure substitutionis. Si primo
modo: aut omnes pure: & vnius aditiōe videor
adire totū etiā si aliquē habeā substitutū vel cō-
iunctum: ut. l. iij. &. l. si solus. s̄. e. &. l. qdam eulo-
gio. C. eo. si vero quedā pure: & quedā sub cō-

ditione.tunc:aut non habet substitutum seu coniunctū
et tunc aditione vnius habet totum.ut.l.cui heres.ſ.ſ.
ſ.e.l.si quis ita.de here.inſti. Aut in parte conditionali
habet substitutum: et tunc adeundo non erit heres:nisi
pro parte pure relicta:ut.d.l.cum heres.ſ.ſ.tamen exi
stente condi. erit etiam in alia parte sine noua aditione:
ut.l.si tu ex parte in prin.ſ. e. et erit heres eodem modo
quo testator disposuit:nec posset vnam partē habere iu
re institutionis.aliam iure accre.ut no.in.l.si quis heres
in prin.ſ. e.in ſi. etiā si inciperet a repudiatione.Nec ob.
.l.si tu ex parte.in ſi. ſ.e.quia ibi due partes deferuntur
diuerso iure.ſ.institutionis et substitutionis.rōnem iſtra
dicā.Si vero in parte cōditiōnalī non habet substitutū
ſed coniunctū:tunc adeundo partem pure relicta est
heres etiā in illa parte partis cōditiōnaliter relicte quāz
habiturus est in omnē euentū.ſ.in eo qđ ſibi accreſce
ret cōditione deficiente.in reliquo ſpectat conditio: ut.
.l.liber homo.ſ.ſ.iota.de here.inſti. Secundo cāu quā
do deferunt diuerso iure.ſ.quedā iure institutionis et qđ
dā iure substitutionis:tunc aut primo adiuit ex instituti
one: et tunc adueniente conditione substitutionis eā ba
bebit abſqz noua aditōe eodē mō quo testator disposu
it:ut.l.si tu ex parte.ſ. e. i prin. Si vero p̄io repudiavit
piē ſuā:tunc poſtea partē aduenientē substitutū poterit
adire cū eā reperiet iure accre.ptē partis ſue:ut.l.si tu ex
parte.ſ. e. in ſi. Et si dicis que ē rō differentie inter hunc
casum et precedēt qđ ambe deferebāl ex institutōne tū
vna pure alia ſub cōditione.Rū. iſte portiōnes delate di
uerso iure ab initio fuerūt delate duob". et ſic vnuſ po
rat agnoscere:alius repudiare:ita iſte qui vicē duorū ſu
ſinet:si a repudiatiōe incipit:ut dictuz eſt. Secundo cāu
principaliter qđ plures portiōnes deferunt mihi p alium
vputa per filiu uel p ſeruū. et tūc aut omnes pure: et nō
pōt vna p̄tē tñ adire.rōnē poſui in.l.si ſolus.ſ. e. Si ve
ro aliqua pure:aliqua ſub cōditione tūc pōt vna adiri. et
ſi conditio extiterit nō hēret alia ſine noua aditōe:ut.d.
.l.si ſolus.ſ. e. Tertio cāu p̄ncipali qđ quedā deferū
tur mihi per me quedā p aliu: tūc aut vna obuenit mihi
p me:alia p aliu cui heres ſum. et tunc dic ut.l.liber hō.
.ſ. ſi ita.ſ. ſ. here.inſti. Aut vna obuenit mihi p me alia
p aliu.l.per ſeruū uel filiu. et tūc dic aut p̄mo agnoscō p
tē mihi obueniētē per aliu: et ptem delatam mihi statim
habeo ſine noua aditōe:ut.l.si ego.ſ. e. Aut p̄io adiuit
piē meā et illā nō acqri ſine nouo iuſſu:ut.ſ. e.l.si tu
ex pte. et hoc de primo. Circa ſecundū no. qđ quedā
portio deferit ex diſpoſitione defūcti:quedā ex diſpoſitione
legiſ. l.per ius accre. tūc aut ille cui obuenit imiſciuit
ſe oibus et tenet in totū nec pōt separare:ut bic. et ſ. l.p
pi. aut nō imiſciuit ſe oibus ſed vult petere ſuā ſine alia:
et tūc diſtingue:aut p̄mo adiuit poſtea portio deficit:aut
econuero:ut plene diſtingui in.l.cū b̄ditate.ſ. e. Circa
tertium. ſ. qđ vni plures hereditates deferunt:est ad
vertendū diligētē p.v.mēbra. primo qđ deferunt plu
res b̄ditates vnius ex diſpoſitione vni. ſecundo quādo
plures b̄ditates unius ex diſpoſitione diuersorum. ter
tio quando plures hereditates diuersorum ex diſpoſitione
diuersorum. quarto quando plures hereditates di
uersorum ex diſpoſitione tantum unius ex illis. quinto
quando plures hereditates diuersorum ex diſpoſitione
alterius ab eis. Circa p̄imum quando deferunt plu
res hereditates unius ex diſpoſitione unius. exemplū i
militē qui habet duplex patrimoniu ſi iſtitueret vnu p
ſe in caſtreñſi et aliu per ſe in eodem testamēto uel alio i
paganicis: si adiret vnam non cogere habere alia ſicut
ſi diuersi eſſent iſtituti:nifi cū diſtin. que no. ſ. tit. i. ſi
duobus. C. de teſta. milii. l. iſ. cū enī ius accreſcēdi co
be reat portiōi nō pſone:ut. ſ. e. l. ſi totā. et l. ſi titio. ſ. i. de
viſuſru. et inter illas portiōnes nō ſit ius accreſcēdi. appa
ret qđ vna poſteſt amplecti alia repudiare ſim diſtinctōes
illarū. l. et quia qđ duo iura cōcurrūt in pſona uni iudi
caf ac ſi cōcurrerēt in pſona diuersoz:ut.l.tutorē. ſ. bis

qui ut indig. Circa ſecundū ſciendum quādo plu
res hereditates unius deferuntur ex diſpoſitione diuer
ſorum exemplum. filius arrogatus habet substitutum a
patre naturali in bonis et in b̄ditate ſua propria: et idēz
substitutum habet a patre arrogante in bonis arrogan
tis. quilibet enim capit iure directo proper diversitatē
patrum et patrimoniorū ſcom uerā opī. not. in.l.si arro
gator. ſ. de adopti. tūc dico qđ pōt unā amplecti alia re
pudiare. tūc enim ſūt duo testamēta et ex eis non b̄z lo
cū ius accre. ut. ſ. qui. mo. viſuſru. amit. l. ſi ſub cōditōe.
Circa tertium quādo plures b̄ditates diuersorum ex di
ſpoſitione diuersorum:ut hic: nullū eſt dubit qđ non ha
bet locū ius accreſcēdi. ar. d.l. ſi ſub conditione. et no. p
glo. in.l. quidā eulogio. Circa quartū qđ plures b̄di
tates diuersorum ex diſpoſitione uni tantum ex illis: hoc
poſteſt contingere duobus modis. p̄io ſi alijs cui erat
delata una hereditas inſra tempus deliberādi deceſdē
me fecit heredem: certe ex iuriſ diſpoſitione poſſuſ adi
re hereditatem ſuam et alterius: hoc caſu poſſum adire
hereditatem testatoris et aliam repudiare ſicut ipſe po
terat:ut.l. ſi quis filium. ſ. ſ. e. non autem poſſuſ alia ſi
amplecti et testatoris hereditatem repudiare: quoniam
illa propter iſta testatoris obuenit. Sed ſi testator iā adi
uſſet non poſſu ſuam amplecti et aliam repudiari:ut. d.
.l. ſi quis filium. in ſi. et de here. inſti. l. ſi queſita. ſ. fin.
Secundo modo hoc poſteſt contingere quando relinq
tur alicui hereditas paterna et pu. et in hoc articulo dy.
multum plene et perfecte diſtinguit. in memoria ergo ex
cellentiſ ſue ſua uerba quaſi ad litteram referam et mo
dica que per me addentur manifeſte lector perpendet.
Facit enim duo membra principalia: aut enim quis pri
mo adit paternaz et vult repudiare pu. aut uult repudiare
paternam et adire pu. primo caſu ſi adit paternaz nū
quā poſteſt repudiare pu. ut. C. e. l. quidā eulogio. et l.
qui patri. i. reſponſo. ſ. e. adeo qđ ſi d̄cesserit ſubstitutus
uiuente impubere: nihilominus hereditas impuberis
defertur hereditibus ſubſtituti et non iure substitutionis
quia tale ius non transit ad b̄dēs:ut. ſ. e. l. totiens. et j.
de ſuis et le. l. ſi ex pluribus. ſed iure accre. ut. d. l. ſi pa
tri. ii. reſponſo. ſim. Dy. Sed qđ eſt ratio dy. nō dicit: dic
quia poſſum mihi facere neceſſarios poſſum filio meo.
.l. ſed ſi plures. ſ. quoſ poſſum. ſ. de uul. et pu. ſed ſi ali
quis agnouit partē b̄ditatis mee reliqua ſibi inuitio ac
creſcit et in hoc quādo modo ē neceſſarius:ut. ſ. e. l. b̄dē
res iſtitutus. ita etiā in hereditate pu. Et ideo iſti duo
caſuſ in unū iungunt in.l. quidā eulogio. C. e. ſ. ſi ob
ueniētē pupilli uellet repudiare paternam ne illaz hē
ret ſim formam. l. cū b̄ditate. ſ. e. forte poſſet. facit. l. ſi
certarum. ſ. iul. ſ. ti. et quod Dy. diſit de transiſſi
one iuriſ accre. ad b̄dēs. intellige:ut diſi in. d. l. ſi pa
tri. ſ. e. Rū. ad uerba dy. ſi non uult repudiare paternā
hēretqz pu. Distinguere ſex caſuſ. Primo quando fuit i
ſtitutus a patre ſolus impubes. Secundo quando ſol
alius filius qui non erat in poſteſtate iſtituentis. et idēz
erat pupillo ſubſtitutus et impubes ex b̄dēdatuſ. Tertio
quando ſol alii fili qui erat in poſteſtate iſtituentis eſt i
ſtitutus et impuberi ex b̄dēdato ſubſtitutus. Quarto quando
impubes erat iſtitutus ſuam cū alio ſubſtituto. Quinto qđ
ipubes ſuam cū alio iſtituto eſt iſtitutus. Sexto qđ ſub
ſtitutus eſt iſtitutus ſuam cū filio. et ipuberi ex b̄dēdato ſubſtitutus
p̄io cāu aut ipubes ſe imiſciuit et nō ſe abſtinet et ſub
ſtitutus ſi p̄t ſepare b̄ditate ipuberis ab b̄ditate patris
ut. ſ. de vul. et pu. l. ſed ſi plures. ſ. filio. ſim. Dy. hoc ē
verum qđ non poſteſt ſeparare adeundo: ſed poſtqđ adi
uit poſterat impetrā restitutōe:ut abſtineat ſecundū qđ
poſterat ipſe pupillus:ut.l. ſi ſolū de in integ. reſti.
Poſtea diſit dy. Aut ipubes adiuit uſ ſe imiſciuit et po
teſt ſe per restitutōe ſe abſtinet: et tunc poſterat ſubſtitutus
habere pupil. ſine paterna. Nam cum tab. pupi
lares ſint conſirmate per aditionem: non iſfirmātur per
abſtinentiam. restitutōe confeſſa:ut. ſ. de uul. et pupil.

Ri
a ſto. i
uito
accreſcit cō
trariuſ in ſi
ſuit bar. i. l.
testō. C. de ſ
pu. et ſi bar.
bic adde an
ge. in. l. ſi ſi
qui. q̄ conti
nuatur cuſ
i. heredita
tis. ſ. e.

Quēad.testa.apē.

Cetero ergo si minorū sīm vnu intellectū. z
sī de mi. l. sed et si sine. sī. sed q̄ papi. et ita intelligif per
aliquos. l. iul. sī. e. Aut nullo modo adiuit vel se imiscuit
sed ab initio se abstinuit: et tūc poterit substitutus habe-
re pupil. sine paterna: et tūc creditoribus impuberis tñ
et non patris teneſ. ita debet intelligi. l. iul. sī. e. nihil diui-
nado. **D**y. illud verum: ut ibi dixi. et hoc operarec existē-
tia sui heredis in cōmodū pupilli cui facta est substitutio
ut decedat testatus. Sed cōtra hoc videſ q̄ hereditas
paterna et pupil. habentur sicut plures portione vni he-
reditatis: ut l. quidā eulogio. C. e. ti. et tunc si quis prio
habeat partem ex institutione cogit hēre ex substitutio-
ne et conuerso: ut l. si tu ex pte. sī. e. ergo sicut si adit pa-
ternā cogit hēre pupillarē: ut dictū ē: ita si prio adit pu-
pillary cogitur hēre paternā. Ita est fortis ratio intātū
q̄ iuris consil. iul. hoc dicebat in. d. l. iulia. et arbitror pro-
certo q̄ hec fuerit ratio que mouebat eū cum reprehen-
ditur ibi a marcello. Respondeo ad dictam rōnem. naſ
illud q̄ qui habet paternā cogatur habere pupil. est i fa-
vore pupilli: ut decedat testatus. ideo trahit ad se pupil-
lary: sicut p̄ partē hēditatis paterne. sed quādo hoc eēt
contra volūtātē pupilli: tunc non procederet dicta equi
paratio. ita est in proposito: ut ibi dicit tex. repugnat. n.
utilitati pupilli: ut ibi dicitur i tex. Redeo ad uerba dy.
Secundo casu quādo solus extraneus institutus ē a pa-
tre et impuberi filio ex heredato substitutus non pōt ha-
bere pupil. sine paterna. quia ad hoc: ut confirmē tab.
pupil. oportet adire hereditatez. ita intelligit. l. sed si
plures. sī. ex asse. d. vul. et pupil. et sī. e. l. quesitū. ad tre-
bel. l. ita tamen. sī. qui suspectā. **D**y. Sed si poneremus
istū institutū ēē minorē: posset minor adire paternā et pe-
tere restitutionē et eēt confirmare tabule pupillares. et
sic haberet pupilla. sine paterna. Redeo ad uerba dy.
Tertio cāu quādo solus alius filius in potestate existēs
ē institutus impuberi filio ex heredato substitutu et tunc
aut se immiscuit paterne et nullo modo abstinuit: et ha-
bet vtranq̄ sicut extraneus. aut se immiscuit et post imi-
xitionem se abstinuit per restitutionem: et tunc quia tabu.
pupil. remanent firme poterit habere pupil. sine pat-
erna: ut videtur loqui prima facie. l. si filius qui patri. sī. de
vul. et pupil. Aut ab initio se abstinuit et nullo modo se ī
miscuit: et ille casus non ē omnino expedit? sī gl. que ē
in. l. quidā eulogio. nam quidā dicunt q̄ poterit habet
pupil. sine paterna. per. l. cū quasi. sī. sed et si quis. de
fideicomis. liber. Alij dicunt q̄ illud speciale fauore liber-
tatis. et ideo dicunt substitutū non posse habere pupil.
sine paterna: cum tab. pu. non sunt confirmate. eo q̄ nō
ē adita hereditas patris: ut. l. iij. sī. adeo. sī. de vulg. et pu-
pilla. Tu vero audacter dicas tenendo primā opinio-
nem q̄ poterit habere pupilla. solam. nam sola abstinen-
tia sui heredis absq̄ aliqua immixtione seu additione co-
firmat substitutionem pupillarem et fideicomissa vniuer-
salia que ad confirmationē aditōe seu imixtionē regunt
ut. j. ad trebel. l. ita tamē. sī. si pater. ita dī intelligi. nec ē
opus diuinari. sī. e. l. filius qui se. et de vulg. et pupilla. l. si
filius qui patri. et hoc patet ibi dum dicit oneribus non
sponte subiectis et c. Si enim poneres immixtione pre-
cessisse non iūitus necessitate iuris civilis: sī sua immixtio-
ne voluntaria obligatus es. et hoc quādo sol. su. h̄s ē.
Sed si cū alio sola existēta sui hēdis non iducit confir-
matōē tabu. pupil. nec fideicomis. ut. j. ad treb. l. apud
iulianū. et pōt esse rō: q̄a cū testator sibi prouidet istituē-
do plures per quos vnius additione poterat omnia con-
firmari non curauit iuris cō. prouidere. et h̄s eos pro cō-
firmatis: ut. C. de pac. conuen. l. fi. j. de procura. l. et ha-
bent. sī. cum quis. H̄er hoc patet in quo verset priuilegi-
um sui heredis in. l. si filius. de vulg. et pupilla. quia ex-
traneus insolidum constitutus et ex heredato substitutū
repudiata paterna nunq̄ cōsequitur pupil. ut in. sī. si ex
asse. secus in suo insolidū instituto propter existēta sui
heredis. ita dicit dy. qd multū placet: et rationē dī i

d. l. filius. sī. e. et d. l. filius qui patri. sī. de vulg. et pupil.
quod intellige: nisi talis filius ex cuius existēta debent
confirmari tab. pupil. haberet substitutū vulgarē: quod
p se examinaui in. d. l. si filius qui patri. Redeo ad ver-
ba dy. Quarto casu quādo erat substitutū impubes cu
alio substituto: si impubes solus vel impubes et coheres
adiuerint paternam non potest substitutus habere pu-
pil. sine paterna. arg. d. l. filio. Sed si adit coheres so-
lus et non pupillus cum per eius additionē confirmatus
sit testamētu impuberis poterit habet pupil. sine pat-
erna: vt. d. l. ita tamen. sī. qui suspectā. si nec impubes nec
coheres adit non valet pupillare. et ideo ex eo non de-
fertur hereditas: vt predicto. sī. si ex asse. et l. iij. sī. adeo.
de vulg. et pupilla. et ad trebellianū. l. apud iul. sī. scōm
dy. quod intellige: nisi coheres eēt suus: tunc existēta
sui heredis operaretur confirmationē: vt dī in. d. l. si fi-
lius qui patri. Redeo ad verba dy. Quinto casu quādo
institutus ē impubes vna cum substituto non pōt habe-
re pupilla. sine paterna: quia aut adit sol. ipubes et nō
pōt separari: quia bona sunt immixta. aut nullus adit
et non valet testamentum impuberis: ut. l. ita tamen. sī.
qui suspectam. ad trebellianum. et l. sed si plures. sī. filio
de vulg. et pupil. **C**Quid ergo si adit solus impubes
paternam: vel solus coheres et per restitutionem absti-
nuit. Ex predictis patet responsio sīm dy. predicta intel-
lige: nisi coheres impuberis esset frater eius. et in pose-
state testatoris: tunc enim vtroq̄ ab initio abstinentē va-
lerent tabu. pupil. per existētiam sui heredis: ut dī in
d. l. si filius qui patri. Redeo ad verba dy. Sexto casu
quando substitutus vna id ē cum filio ē institutus. dico
q̄ si adit coheres paternam pōt substitutus habet he-
reditatē ipuberis exhibēdati sine p̄fna. als nō poss̄ ga n̄ va-
lēt ta. pu. vt. l. q̄situ. sī. e. Dic finiunt verba dy. **C**Ter-
tio modo potest contingere q̄ diuersorū hereditas de-
fertur misib⁹ ex dispositione vnius: puta si sim substitutū
pluribus filiis impuberibus: an possim vnam amplecti
et aliam repudiare. **D**ic si adeo paternam et cogit habe-
re omnes pupil. vt. l. quidam eulogio. C. e. si illam non
adeo et sine illius additione valent pupil. quod quando
fit patet ex predictis: tunc possum vnam amplecti alias
omittere. esset enim contra utilitatem impuberis: quia
forte metu vnius nullius hereditatem quis acquireret:
vt. l. iulia. sī. eo. ideo una aliam ad se non trahit: ut dī.
CPreterea ex testamentis diuersorum non ē ius acce-
scendi. ut. l. si sub conditione. qui. mo. usufru. amit. Cir-
ca quam tamen quando relinquuntur plura legata. dic
ut. j. de le. iij. l. iij. cū. ll. seq. et hoc pro declaratōe hui sub-
tilis materie.

Quēadmodum testamenta apiantur inspiciantur
et describantur.

Rubrica.

Ex. l. sequenti.

CQuo iure petatur testamentū apiri. Et quādo hoc
edictum locum habeat. Et quo ordine implorabitur
hoc officium. Et quo ordine procedatur cum quis ba-
bet tabulas et dicit se nolle exhibere. Et que probatio
regiratur in hac summaria cognitiōe. Et an iuramētu
calumniē q̄ hoc casu prestatur possit per procuratores
prestari et pro quib⁹ utilitas nolūtibus habeat locum
hoc edictū.

Mñibus. Primo ponit mē-
tem edicti. secūdo
rationem. tertio incipit exponere. secū-
da ibi. ratio. tertia ibi: si quis. **C** Dicit
tex. quibuscunq̄ et quoruſ interest et re-
risimile est q̄ animo calumniandi non
postulent. **D**y. duo habemus videre. primū quo ordie
perueniatur ad aperiendum testamentum et illud dicaz
hic: scōm postq̄ ad hoc debet deueniri qualiter aperi-
t et inspiciatur et describat. et de hoc dicā in. sī. fi. **C** Circa